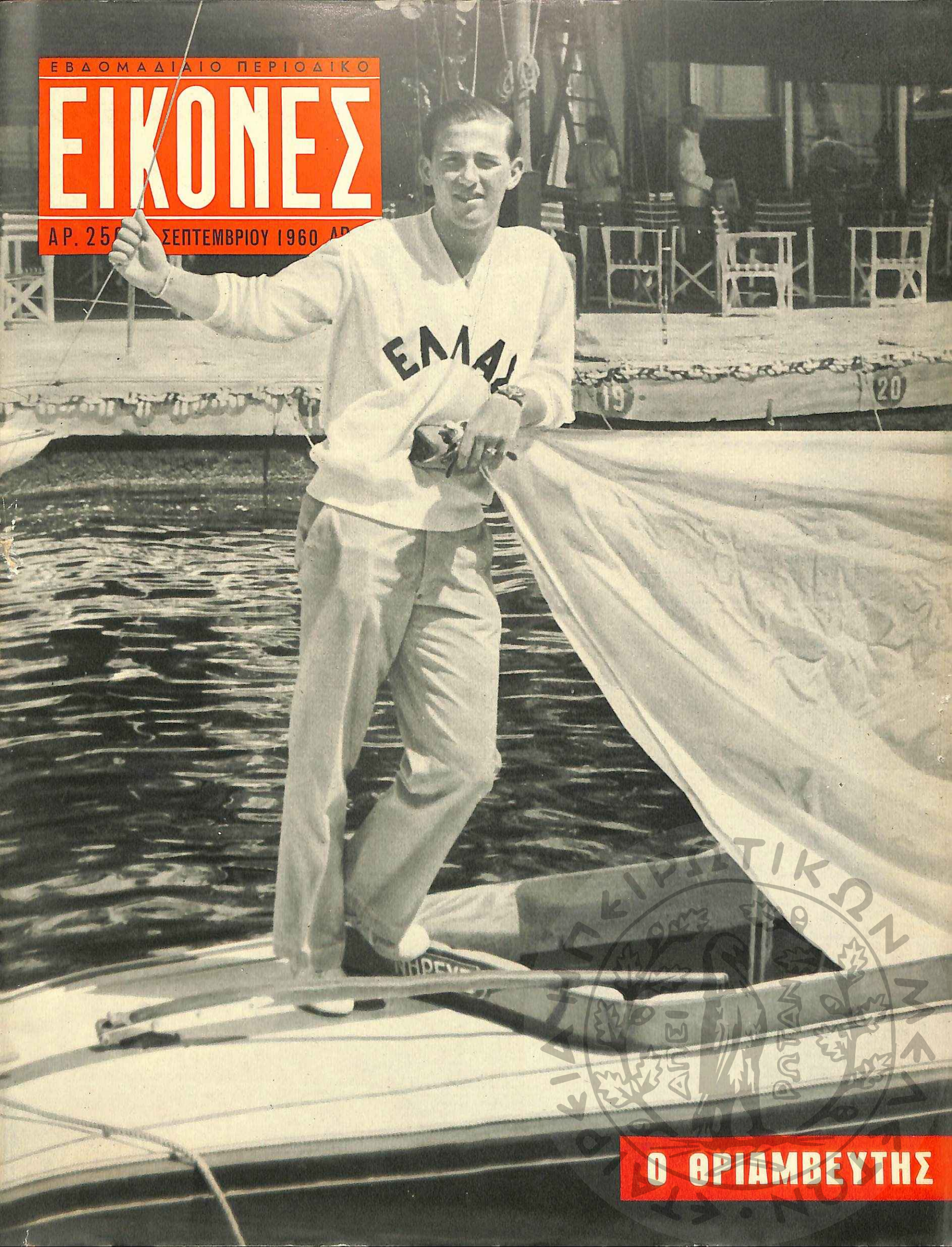

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 256 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960 ΑΡ.

Ο ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ

PICTURES
FROM GREECE

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το μηνιαίο εικονογραφημένο περιοδικό
Pictures from Greece δίνει σε όλους
τους ξένους φίλους του τόπου μας μια
ζωντανή εικόνα της σύγχρονης Ελλάδος.

Όροι ετήσιας συνδρομής:

Εσωτερικού Δρχ. 120
Εξωτερικού £ 2/10 ή \$ 7

Αποτανωθήτε στην:

Ελληνική Έκδοτική Εταιρία ΕΛΚΗΝ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 352—ΑΘΗΝΑΙ

PICTURES
FROM GREECE

Το καλύτερο...
της σύγχρονης
ελληνικής ζωής!

ΕΓΓΡΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΟ...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 256 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλενη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιδόπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομολογία:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Όλυμπιας και ρεκόρ

Στο τεύχος 251 υπάρχει κ' ε-
να άρθρο συνεργάτου σας, για
τους Όλυμπιακούς Αγώνες. Σχε-
τικά μ' αυτό έχω να παρατηρή-
σω τα εξής:

Στά 100 μέτρα, ως ρεκόρ Ό-
λυμπιακών Αγώνων αναγνωρί-
ζεται επίσημα το 10'' 3, με συγ-
κατόχους τους αθλητές των
Η.Π.Α.: Τόλαν (1932), Όου-
ενς (1936), Ντίλλαντ (1948),
Μόρροου και Μάρτσιον (1956
εις τους προκριματικούς). Το
10'' 2 που αναφέρεται έπεται ο
Όουενς με βοηθητικό άνεμο.

Είς τα 400 μέτρα συγκατοχος
του ρεκόρ είναι και ο Μάκ Κίν-
λεϊ (Γαλλίας), ο οποίος ετε-
ρμάτισε το 1952 με τον αυτόν χρό-
νον του νικητού. Το αυτό ισχύει
και διά τα 110 μέτρα μετ' έμ-
ποδίων, όπου συγκατοχος του
Κάλχουν δέον να θεωρηται και
ο τερματίσας ταυτοχρόνως Ι.
Ντέιβις. Η επίδοση του Άγγλου
Μπράσερ έπετεύχθη το 1956 και
δχι το 1955—προφανώς πρόκει-
ται περί τυπογραφικού λάθους.

Το ρεκόρ Όλυμπιακών Αγώ-
νων διά την σκυταλοδρομίαν
4 X 100 κατέχει όμας των ΗΠΑ,
αλλά με 39'' 5 (άντι 39'' 8) το
1956, (άντι 1936 του παλαιού).
Επίσης παρελείφθη το αγώνι-
σμα του Δεκάθλου: Κάτοχος του
ρεκόρ των Όλυμπιακών Αγώνων
ο Κάμπελ, βαθμοί 7.937 (ΗΠΑ)
1956.

Ός προς την αναδρομήν την
αφορῶσαν τους Όλυμπιακούς Α-
γώνες σημειώνω τα εξής:

Αναφέρεται ότι κατά τους
πρώτους Όλυμπιακούς του 1896
έλαβον μέρος 59 αθληταί. Τοῦτο
είναι ανακριβές, γιατί τον αριθμό
αὐτόν έπλησίαζαν μόνο οι μετέ-
χοντες Έλληνες αθληταί. Η α-
θλητική ιστορία αναφέρει ως με-
τασχόντας 484 αθλητάς. Για το
1900 οι μετέχοντες είναι 620, α-
πό 18 χώρες, σε 23 αγωνίσματα
δι' έρασιτέχνας, αντί των ανα-
φερομένων αριθμών 1505, 16, 15
αντιστοίχως, στο άρθρο.

Το 1920 τὰ μετέχοντα κράτη
είναι 29.

Σχετικά με τους Όλυμπιακούς
του 1952 ή φράση: «Άφού οι
Ρώσοι παραμένουν κλεισμένοι

στά σιδηρά όρριά τους», αφήνει να
υπονοηθή ότι οι Ρώσοι δεν μετέ-
σχον της Όλυμπιάδος του 1952.
ένω είναι ή πρώτη των συμμετο-
χών.

Επίσης, ενώ στην αναδρομή α-
ναφέρονται όνόματα αθλητών όχι
τόσο σπουδαιών, παρελείφθη ή
μνεία αθλητών, ως του Μαραθω-
νοδρόμου Ιταλού Ντοράντο
(1908), του Άμερικανού υπερα-
θλητού Τζιμ Θόρν (1912) και
της καταπληκτικής Όλλανδέζας
Φάνυ Μπλάνκερς Κοέν (1948).

Αυτά προς πληρέστερη ένημέ-
ρωση του περιοδικού και των α-
γνωστών του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΙΝΑΣ
Αθήναι

♦ Έχετε δίκιο, αλλά έλέπετε λάθη κά-
νουν και οι ειδικοί, όπως και ο έκτακτος
συνεργάτης μας. Όπωσδήποτε, τώρα πολ-
λά έχουν αλλάξει, αφού τόσα όλυμπιακά
και παγκόσμια ρεκόρ κατεργήθησαν στην
Όλυμπιάδα της Ρώμης.

Υπερατλαντικό παράπονα

Είναι λίγος καιρός που βρίσκο-
μαι εδώ και συγκρίνω ακόμη τον
τρόπο της ζωής στην Ελλάδα με
τόν εδώ. Περιστό να σας πώ ό-
τι διαπιστώνω κ' εδώ την μεγάλη
διαφορά που υπάρχει ως προς
την μεταχείριση του πολίτου από
τις δημόσιες υπηρεσίες. Η ευ-
γένεια και ή κατανόηση είναι κά-
τι που το συναντάει κανείς σ' ό-
λες τις συναλλαγές, και με το
δημόσιο ακόμη.

Γιατί σας τα γράφω όλ' αυτά;
Γιατί ή τοπική εφημερίδα «Toronto
Daily Star» δημοσίευσε ένα άρθρο
(μιά πληροφορία) και ντράπηκα
που είμαι Έλληνας.

Σας έσωκλείω το απόκομμα της
εφημερίδος.

Κάτι, τέλος πάντων, πρέπει να
γίνει με τους τελωνιστάδες και
τους κανονισμούς για να δείχνουν
περισσότερο ανθρωπισμό στις συν-
αλλαγές τους.

ΕΤΑΓΓΕΛΟΣ Ν. ΕΤΣΤΑΘΙΟΤ
Toronto — Canada

♦ Δημοσιεύουμε κατωτέρω μετάφραση της
ειδήσεως:

«Έλλην ήρωας του πολέμου άπε-
κάλυψε σήμεραν ότι έν δέμα με

BY APPOINTMENT
TO HER MAJESTY THE QUEEN
SCOTCH WHISKY DISTILLERS
JOHN WALKER & SONS LTD.

Johnnie
Walker

Fine Old
Scotch Whisky

Καλά και γρήγορα 'Αγγλικά στο I. A. S.

μόνον ένα σοβαρό εκπαιδευτικό ίδρυμα σας εξασφαλίζει. 'Αλλέως, κινδυνεύετε να χάσετε τον χρόνον σας, τον κόπον σας και τα χρήματά σας.

Διά να μάθετε καλά και γρήγορα αγγλικά, απευθυνθήτε με εμπιστοσύνην εις το 'Ινστιτούτον 'Αμερικανικών Σπουδών, το I.A.S. 'Η φήμη του I.A.S. είναι γενική, στηρίζεται όχι σ'ε λόγια και σ'ε πομπώδεις διαφημίσεις, αλλά σ'ε αποτελέσματα, σ'ε γεγονότα, σ'ε αριθμούς.

Το 'Ινστιτούτον 'Αμερικανικών Σπουδών — I.A.S. (Φειδίου 5γ) ανήκει εις την 'Εθνικὴν 'Αμερικανικὴν 'Ενωσιν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἑνὸν Σπουδαστῶν, καὶ διενδίδεται ἀπὸ τὸν 'Αμερικανὸν γλωσσολόγον καθηγητὴν κ. JOHN D. LOGAN, M. A., πού ἐδίδαξε εις τὸ Πανεπιστήμιον Μίτσιγκαν καὶ εις τὸ 'Αγ-

Στελέχη τοῦ 'Εμπορικοῦ Ναυτικοῦ...

'Εμπορικῆς Ναυτιλίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σπύρου Μαρκοζάνη, τοῦ Ναυτικὸν Γυμνάσιον Πειραιῶς καὶ Πρωτεύς τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἔτους.

Εἶναι Γυμνάσιον ἐξατάξιον ἐφάμιλλον τοῦ Ναυτικοῦ Γυμνασίου Οἰνουσῶν καὶ ἰσότητι τὸν κλάσιν καὶ Πρακτικὸν Λυκείον τῆς Χώρας.

Σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ναυτικοῦ Γυμνασίου Πειραιῶς καὶ Πρωτεύς εἶναι νὰ ἀνυψώσῃ τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἐμπύχου ὕλικου τῆς Ναυτιλίας μας καὶ νὰ δημιουργήσῃ στελέχη ἱκανὰ νὰ ἐπανδρώσῃ τοὺς νέους πλωτοὺς κολοσσούς τῆς Ναυτιλίας μας.

'Η θάλασσα προσφέρει ἕνα λαμπρὸν μέλλον γιὰ κάθε νέον. Τὸ Ναυτικὸ Γυμνάσιον Πειραιῶς καὶ Πρωτεύς παρέχει τὰ ἐφόδια διὰ νὰ κα- ('Ανακοίνωσις)

Σχολὴ Γραμματέων «'Επιμορφωτικοῦ»

'Εκτὸς τῶν 160 Σχολῶν 'Αγγλικῆς σ' ὅλην τὴν 'Ελλάδα, τὸ 'Επιμορφωτικόν, ἱδρύσε ἀπὸ πέρσι τὴν μοναδικὴ Σχολὴ Δημοσιογραφίας καὶ προχωρεῖ ἤδη στὴν ἱδρυσι σειρὰς Σχολῶν, αἱ ὁποῖες θὰ παράσχουν στοὺς νέους τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποκτήσῃ χρήσιμες γνώσεις γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν τοὺς σταδιοδρομίαν. 'Η Σχολὴ Γραμματέων τοῦ 'Ελληνοαμερικανικοῦ 'Επιμορφωτικοῦ 'Ινστιτούτου καταρτίζει ἀνώτερον στελεχὴ ἐπιχειρήσεων, Τραπεζῶν, 'Οργανισμῶν κλπ. 'Οσοι ἀπεφοίτησαν μέχρι σήμερα ἀποτελοῦν πολὺτιμα στελέχη τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος. ΔΕΚΤΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. Στὴν Σχολὴ διδάσκονται : Οἰκονομικά, 'Οργανωσις Γραφείου, Λογιστικά, 'Επαγγελματικὴ 'Αγωγή, 'Εμπορικὸν Δίκαιον, Δημόσια Σχέσεις, 'Εμπορικὴ 'Αλληλογραφία, Στενογραφία, Δακτυλογραφία κλπ. Πληροφορίες : ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 54. Τηλ. 616.067.

Τὸ πρόβλημα τοῦ 'Επαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ

Τέσσαρες 'Επαγγελματικὲς Σχολὲς ἀνεγυρῶσιν ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖο Παιδείας θὰ λειτουργήσῃ αὐτὸ τὸ χρόνο στὴ Χ.Ε.Ν. 'Αθηνῶν : 'Η Σχολὴ Κομμοτριῶν, οἱ Σχολὲς Σερβιτόρων — Θαλαμηπλῶν καὶ ἡ Σχολὴ Γραμματέων.

Στὴ Σχολὴ Γραμματέων καθὼς καὶ στὴ Σχολὴ Σερβιτόρων, θὰ γίνωνται δεκτοὶ αἱ ἀρνευες μαθηταί.

Παράλληλα μὲ τὴν ἐγκριμένην αὐτῆς Σχολῆς, θὰ συνεχίσῃ τὴν λειτουργίαν τοὺς καὶ 12 ἐλεύθερες Σχολὲς : Μετεκπαιδευτοὺς Πωλητῶν Καταστημάτων, Στενογραφίας, Λογιστικῶν, Κοπτικῆς Ραπτικῆς, Οἰκοκυρικῶν κλπ. καθὼς καὶ πολλὰ Τμήματα ἑνὸν Γλωσσῶν.

Κάθε νέος ἢ νέος, μπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ φοιτῶντας στὴν ΧΕΝ, πολὺτιμα ἐφόδια πού θὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦ 'Επαγγελματικοῦ Προσανατολισμοῦ του καὶ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀνάγκη τῆς ζωῆς.

Πληροφορίες καὶ 'Εγγραφὰς 'Εκπαιδευτικὸ Τμήμα ΧΕΝ 'Αμερικῆς 11.

Εὐγενικὸν καὶ προσοδοφόρον ἐπάγγελμα...

Προσφέρει ἡ 'Επαγγελματικὴ Σχολὴ Κομμωτῶν ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ, Διπλωματούχου Σχολῶν Παρισίων μὲ τὴν ἀρτίαν ὀργανωσὶν τῆς.

'Εντὸς 6 μόνον μηνῶν καὶ μὲ μαθήματα διαρκείας 720 ὥρῶν διδασκείται ἀποτελεσματικὰ ἡ κομμωτικὴ τέχνη.

Τέσσαρες ἀριστοὶ ἀποστέλλονται κατ' ἔτος ἀπὸ τὴν Σχολὴν εἰς ὑποτροφίας δι' ἀνωτέρας σπουδὰς εἰς Παρίσιον, Τουρίνον, Μιλάνον, Βρυξέλλας.

Τὸ πτυχίον χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας.

'Η 'Επαγγελματικὴ Σχολὴ Κομμωτῶν ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ προσφέρει ἕνα λαμπρὸν μέλλον εἰς τοὺς νέους πού ἐπιδιώκουν ἕνα εὐγενικὸν καὶ προσοδοφόρον ἐπάγγελμα.

Αἱ ἐλεύθεραι σπουδαί τῆς Σχολῆς

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Ξαχαρωτὰ ἀξίας 45 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον ἀπέστελλεν εἰς τὴν μητέρα του εἰς τὴν Φλώριαν, ἐπεστράφη εἰς Καναδᾶν, διότι ἡ ἀσθενὴς γυναῖκα δὲν ἤτο εἰς θέσιν νὰ καταβάλῃ 60 δραχμὰς διὰ τὸν τελωνεακοῦς δααμοῦς.

'Ο 'Αναστάσιος Βασ. Παππᾶς, ἑτῶν 36, ἔλαβε τὸ δέμα τῶν ξαχαρωτῶν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε μίαν ἐπιστολὴν ἡ ὁποία τοῦ ἀνήγγελλε τὸν θάνατον τῆς μητρὸς του. 'Ο κ. Παππᾶς ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀρνησις τοῦ τελωνεῖου νὰ παραδώσῃ τὸ δέμα εἰς τὴν μητέρα του ἐπεβοήθησε εἰς τὸν θάνατον τῆς μητρὸς του. 'Επολέμῃσιν γιὰ τὴν 'Ελλάδα ἐπὶ πέντε χρόνια, ἐδήλωσεν ὁ κ. Παππᾶς, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνταπόδοσις! Οὗτος προκρίνεται νὰ διαμαρτυρηθῇ εἰς τὴν ἐλληνοκίνη κυβερνήσιν.

Στὸ σχετικὸν ἄρθρον ἀναφέρεται ἀκόμη καὶ ὁ κ. Παππᾶς, πὺν ἔχει παρασυμφορηθῇ τρεῖς φορὲς, ἐδήλωσε τὰ ἀκόλουθα:

Ἐ'Η μητέρα μου ἦταν μιὰ πολὺ φτωχὴ γυναῖκα καὶ δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ τὸν δασμὸ. 'Ο ἀδελφός μου, δάσκαλος στὴ Φλώρινα, πού μοῦ ἔγραψε γιὰ τὸ θάνατό τῆς μητρός μου, εἶπε ὅτι τὸ γεγονός ὅτι δὲν παρέλαβε τὸ δέμα ἦταν μεγάλο κτύπημα γι' αὐτήν. Πιστεύω ὅτι αὐτὸ ἐπετάχυνε τὸν θάνατό τῆς.

Δυστυχῶς, τὰ τελωνεῖα ἐνῆαν ἀναγκασμένα νὰ ἐξαομώσῃ τὸ νόμο, πὺν ἀπατεῖ τὴν καταβολὴν δασμῶν γιὰ κάθε εισαγόμενο εἶδος. Στὴν περίπτωσιν μας — πὺν εἶναι πραγματικὰ λυπηρὴ, γιὰτὶ συνδύζεται, ἔστω καὶ κάπως ἀθάλαστα καὶ ὑποθετικά, μὲ τὸν θάνατό ἑνὸς ἀνθρώπου — πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἡ περίπτωση ὑπερβολικῆς ἢ ἀπαίτησις καταβολῆς 60 δρχ. γιὰ δέμα ἀξίας 45 δραχμῶν. Μήπως δηλαδὴ ὑπῆρχε εὐπεροβολικὸς ἔλεος καὶ πάντως οὐ κακὴ μεταχείρισις, ὅπως ἀφίνετε νὰ νοηθῇ μὲ τὴν ἐπιστολὴν σας. Εἰναι, πάντως, ἀλήθεια ὅτι σὲ εἰδικὲς περιπτώσεις πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἀντικειμενικὴ ἀπὸ κοινῆς πλεονεξίας, κάποια ἐνδύτης πνεύματος, πὺν δὲν πιστοποιεῖται ἡ παρουσία τῆς πολλῆς φορῆς.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ τοῦ διαδόχου (ἀποκλειστικὸ φωτορεπορτάζ στὶς σελίδες 12 - 14) μᾶς ὑπεχώρεσε — καὶ μὲ πόση χαρὰ! — νὰ ἀλλάξωμε τὸ εἶσοιμο πολὺχρωμο ἐξώφυλλο μὲ τὴν ἀσπρόμαυρη φωτογραφία τοῦ 'Ολυμπιονίκου σὸν ὀνολικὸ «Νηρέα» του, στὴν Νεάπολη (Φωτ. «'Ενωσις»). Τὸ ἀντικαταστάθην ἐξώφυλλο ἦταν μιὰ ὁραία ἐμφάνισις τῆς 'Αλίκης Βουγινοκλάκη, ἀπὸ τὸ γύρισμα τῆς «Μανταλένας» στὴν Ἀντίπαρο (ἐκτεταμένον ρεπορτάζ στὶς σελίδες 34-39) καὶ θὰ δημοσιευθῇ σὸν τευχὸς τῆς ἐπομένης ἐβδομάδος.

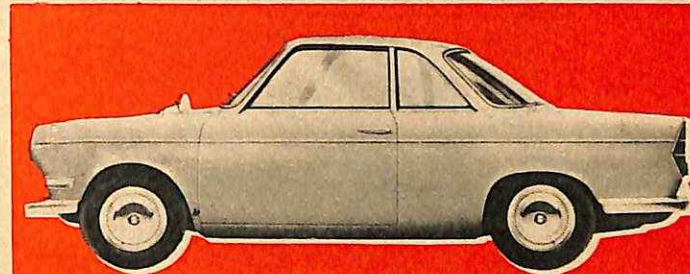
ΝΤΕΚΤΙΒ Σ πεπαιραμένοι, εἰδικοί δι' ἐρεῦνας - πληροφορίας ἐπὶ πάσης φύσεως ἰδιωτικῶν ἐμπιστευτικῶν ὑποθέσεων, γάμων, διαζυγίων, ἐπιτηρήσεως ἀνηλικῶν, ἀναζητήσεως πραγμάτων ὁποῖο κατὰσχεν κλπ. Διεθνὲς γραφεῖον πληροφοριῶν «ATHENS», Παρισίων 2 (πλστ. Κλαυδίωνος), τηλ. 27-709. Τὴν σοφρότητα τῶν ἐργασιῶν μας ἐγγυᾶται ἡ πολυετής εὐδοκίμος δημοσία πρὸς υπηρεσίαν μας.

ΚΑΙ BMW 700 SPORT

Τὰ ἐργοστάσια BMW ἤρξαν τὴν κατασκευὴν τοῦ φαβορί τοῦ 1960 BMW 700 καὶ εἰς τύπον αὐτοκινήτου SPORT μὲ κινητῆρα 40 ἵππων, ἀνωτάτην ταχύτητα 135 χιλμ. ὥριας καὶ 5.700 στροφὰς κατὰ λεπτόν. Τὸ BMW SPORT COUPE ἐσχεδιάσθη μετὰ τὰς διεθνεῖς νίκας τοῦ BMW 700 COUPE ἐντὸς τοῦ 1960 εἰς τοὺς ἀγῶνας MONZA, HOCKE-NHEIM καὶ NURBURGRING, ὅπου συνηγωνίσθη μὲ γνωστὰ αὐτοκίνητα μεγαλύτερου κυλινδρισμοῦ εἰς τὰς κλάσεις «εὐελτιωμένων αὐτοκινήτων τουρισμοῦ» καὶ μεγάλου τουρισμοῦ. 'Η ἐπιτυχία εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ BMW 700 καὶ ἡ φήμη τῆς μάρκας BMW, ἐγγυᾶται τὴν ἀνώτεραν ποιότητα τοῦ ὀχήματος. 'Ἡδὲ καὶ εἰς τὴν 'Ελλάδα, τόσο δὲ τύπος 700 LIMOUSINE, ὅσον καὶ τὸ 700 COUPE, κατακοῦν κατ'ἐπιθυμίαν τοῦ πελάτου πού ζητοῦν ἕνα αὐτοκίνητο ποιότητος.

Νὰ τὸ Αὐτοκίνητό μου!

'Απαράμιλλος κομψότης, προκλητικὴ εὐρυχωρία ὑποδειγματικὰ πλεονεκτήματα στὴν ὁδήγησι, πειστικὴ ἀνάπτυξις ταχυτήτων, τεραστία ἀνωτάτη ταχύτης. Κινητὴρ BMW Fiat - Twin

Οἰκονομικὸν εἰς τὴν συντήρησιν: ΦΟΡΟΛ. ΙΠΠΟΙ 5, ΚΑΤΑΒΑΛΩΣΙΣ ΔΟΧΕΙΟΥ ΒΕΝΖΙΝΗΣ ΣΤΑ 300 ΧΑΜ. ΕΙΣΦΟΡΑ 15.000.

'Ετοιμοπαράδοτα ἢ συντόμου παραδόσεως

Εἰς τὴν κορυφὴν τῆς τεχνικῆς τελειότητος

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: "ΒΙΤΕΜ", Α.Ε. ΑΘΗΝΑΙ: Α. ΣΥΓΓΡΟΥ 27-ΤΗΛ. 90.085 • ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΦΡ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ 24 • ΤΗΛ. 71.261

Η ΒΑΡΗΚΟΪΑ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Αρκεῖ ΝΑ ΚΑΤΑΦΥΓΕΤΕ ἔΚΕΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ

Τὰ πρὸ μοντέρνα, τελειῶς ἀφανὴ γυναίκα καὶ ἀνδρικό ἀκουστικά, στὴν πλουσιότερη ποικιλία πού ὀνειρευθήκατε ποτὲ.

'Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ εἰς τὸ εἶδος τῆς ὀργάνωσός μας, στηρίζεται ὅχι σὲ λόγια, ἀλλὰ στὶς χιλιάδες τῶν ἱκανοποιημένων πελατῶν τῆς καὶ στὴν ὑπερδεκαπενταετὴ πείρα τῆς στὰ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 6 - ΤΗΛ. 523-876
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 40 - ΤΗΛ. 77-609
ΑΠΟ ΤΟ 1945 ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΩΝ ΒΑΡΗΚΟΪΩΝ

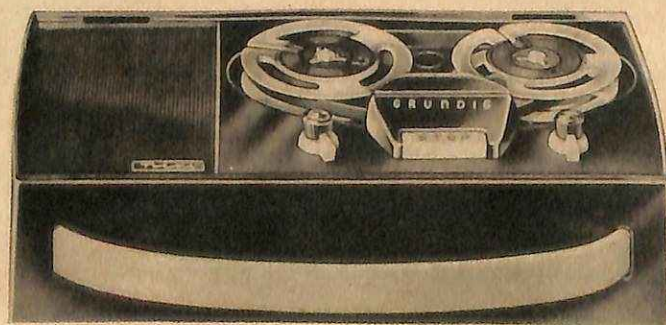
GRUNDIG

Niki

Όλοκληρώστε την απόλαυσι της έξοχης με το φορητό Μαγνητόφωνο - Transistor Niki

- Το ΝΙΚΙ αποτελεί μία νέα κατ'ακτίη της GRUNDIG και προσφέρεται στους φίλους της μουσικής και των, έκδρομων.
- Το ΝΙΚΙ ειδικά μελετημένο για τον έκδρομο δα διατήρηση ζωντανές αναμνήσεις από τη φύση. Θα καταγράφη κάθε Μουσικό ήχο, τα κελαϊδίσματα των πουλιών, τις χαρούμενες φωνές και τα τραγούδια της συντροφιάς σας...
- Άπλο και εύκολο στο χειρισμό του δα αποτελέση πνευματικό παιχνίδι των παιδιών σας που δα διασκεδάζουν με τις δικές τους μαγνητοφωνήσεις.
- Το ΝΙΚΙ κομψό, ελαφρό και φθινό δα γίνη ο απαραίτητος σύντροφός σας.

GRUNDIG : ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΕ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Επιστρέφοντας από την έξοχη και το υπαίθρο θάχετε προσέξει ότι η παρμονή σας κοντά στη φύση έχει αγγίξει και σκληρύνει την επιδερμίδα σας και ιδίως το τρυφερό δέρμα του προσώπου σας.

Η σκόνη, ο αέρας, ο ήλιος, η αλμύρα της θάλασσας, ξηραίνουν το δέρμα, το αφυδατώνουν, του αφαιρούν τα υγρά στοιχεία που του δίνουν απαλότητα και ελαστικότητα. Η «ξηρότης» είναι ο μεγαλύτερος εχθρός του νεανικού δέρματος. Αυτό πρέπει πάντα να το θυμάστε.

Μόλις, λοιπόν, ήσυχάσετε από τις φροντίδες της επιστροφής, επιβάλλεται να κάνετε μία κούρα που θα αποκαταστήση το δέρμα σας και θα του ξαναδώση τη φρεσκάδα του.

Το δέρμα σας πρώτα - πρώτα χρειάζεται νερό

Θα το δώσετε, κάνοντάς του τακτική περιποίηση με την μοναδική κρέμα Λανολίνη Μελάν. Χάρης στα ΕΝΥΔΡΑ μόρια του EXTRAIT PURIFIE A LA LANOLINE, που περιέχει, αναπληρώνει τα ΥΓΡΑ στοιχεία και τα τροφονομικά συστατικά που έχασε το δέρμα σας και επαναφέρει την ανθηρότητά του.

Ακολουθήστε, λοιπόν, τις απλές αυτές οδηγίες:

Καθαρισμός του δέρματος

Το πρωί μόλις ξυπνήσετε και το βράδυ προ του ύπνου καθαρίστε το πρόσωπο, τον λαιμό και το ντεκολτέ σας με Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελάν. Θα αναζωογονήσετε έτσι ως τα βαθύτερα στρώματά της την επιδερμίδα σας και θα ελευθερώσετε τους πόρους της, ώστε να αναπνέη ελεύθερα. Σε λίγες ημέρες το δέρμα σας θα λάμψη ξεκούραστο.

Λιπαρό δέρμα

Μετά από κάθε καθαρισμό (πρωινό ή βραδινό) απλώστε γύρω στα μάτια και στο στόμα Λανολίνη Μελάν. Επίσης, πριν βγείτε έξω, απλώστε ελαφρό στρώμα Λανολίνης Μελάν παντού στο πρόσωπό σας και μετά μακιγιαριστήτε.

Ξηρό δέρμα

Απλώστε (μετά τον καθαρισμό) ένα στρώμα Λανολίνης Μελάν κι' αφήστε την στο πρόσωπό σας όση ώρα κάνετε τις δουλειές του σπιτιού. Μετά σκουπιστήτε και μακιγιαριστήτε. Το βράδυ πριν κοιμηθήτε, ημέρα παρ' ημέρα, απλώστε επίσης ένα απαλό στρώμα Λανολίνης στο πρόσωπό σας.

Έτσι το δέρμα σας από τις πρώτες ημέρες θα ξαναβρή την δροσιά του κι' όλοι θα σας θαυμάζουν πώς φαίνεται ξεκούραστη.

Αποφεύγετε μόνον τις απομιμήσεις και μη ξεχνάτε ότι η Λανολίνη Μελάν και το Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελάν έγιναν το ένα για το άλλο και είναι προϊόντα δοκιμασμένης αγνότητας και αποτελεσματικότητας.

Τά πιο
ώραία Γαλλικά
που ακούσατε ποτέ:

6το
ΓΑΛΛΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΒΕΣΕΩΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Ζητήστε άκρως δίσκων χωρίς καμιάν υποχρέωσή σας και πληροφορίες για όρους ειδικούς επισκεπτών της Δ.Ε.Θ., από τους εκπροσώπους μας του Γαλλικού Περιπτέρου. Έγγραφα επί τόπου. Αν έμποδίζετε, στείλτε μας το απόκομμα αυτό (Πανεπιστημίου 10 - Αθήνας) για να λάβετε δωρεάν και χωρίς καμιάν υποχρέωσή σας το 26ο έλαιο αναλυτικό μας τεύχος, με κάθε πληροφορία.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE
ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΚΟΜΝΗΝΩΝ 19

Σ κίτσο έκ του φυσικού, του μαθητού μας κ. Θωμά Θεοδοροπούλου (Νίκαια Λαρίσης)

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕ

ΣΑΝ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΣΚΙΤΣΟ - ΣΧΕΔΙΟ - ΧΡΩΜΑ...

χωρίς να μετακινηθήτε από το σπίτι σας, όπου και αν μένετε, όπου και αν είναι η ηλικία σας: Είναι το μεγάλο πλεονέκτημα που προσφέρει η Κεντρική Σχολή Α.Β.Σ. Σχεδίου Ζωγραφικής του Παρισιού, με τα ιδρύματά της σε όλες τις προηγμένες χώρες του κόσμου. Για να λάβετε αναλυτικό τεύχος δωρεάν και κάθε πληροφορία, χωρίς καμιάν υποχρέωσή σας, επισκεφθήτε μας ή, αν έμποδίζετε, είτε αν μένετε σ' έπαρχια, στείλτε μας το απόκομμα αυτό, είτε γράψτε μας.

ΤΩΡΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ

ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

ΚΑΙ ΣΤΗ Δ.Ε.Θ. ΣΤΟ

ΓΑΛΛΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Σ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10 - ΤΗΛ. 21-473

να υγεία!
να απόλαυσι!
να δροσιά!

ΦΙΞ ΛΑΓΚΕΡ

Για καθημερινή απόλαυσι και υγεία ή ΦΙΞ ΛΑΓΚΕΡ είναι το ιδανικό ποτό για να πίνετε με το φαγητό ή σαν όρεκτικό. Η ΦΙΞ ΛΑΓΚΕΡ ανοίγει την όρεξη, διευκολύνει την χώνευσι, κάνει τις τροφές αποδοτικώτερες, καταπολεμά την κούρασι και δυναμώνει το νευρικό σύστημα. Ακόμη, προσφέρει στον οργανισμό ασβέστιο, φωσφόρο, πολύτιμες βιταμίνες Β και 47 άλλα ωφέλιμα συστατικά. Η ΦΙΞ ΛΑΓΚΕΡ με το φαγητό ή σαν όρεκτικό είναι μία μοναδική απόλαυσις που συγχρόνως σας ωφελεί.

ΚΑΘΕ ΓΟΥΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΩΦΕΛΕΙΑ

Η ΚΑ ΕΜΜΥ ΣΠΕΚ

Καθηγήτρια της Ρυθμικής και της ειδικής γυμναστικής διά τας έγκλους (ψυχωσωματική άγωγή των έγκλων - φυσικός ανώδυνος τοκετός), ΜΕΤΕΦΕΡΕ την Σχολήν της επί της οδού Μάρνη αρ. 7 (στάσις Πολυτεχνείου), όπου και δέχεται από της 15ης Σεπτεμβρίου, καθ' εκάστην 11 - 1 και 5 - 7 πλην Σ αθέατου. Τηλέφ. 523 - 317.

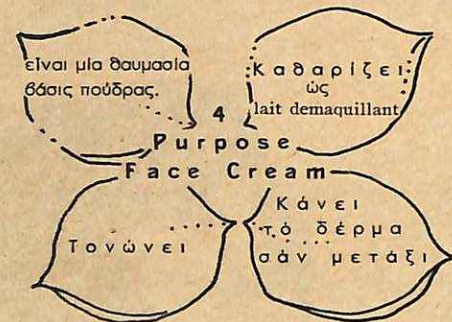
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΤΣΙΚΛΕΤΣ ADAMS

Κατόπιν της μειώσεως των τιμών, οι ΤΣΙΚΛΕΤΣ ADAMS πωλούνται πλέον εις τα περίπτερα.

ΔΡΑΧΜΕΣ 3 ΤΟ ΚΟΥΤΑΚΙ ΤΩΝ 12 ΚΟΥΦΕΤΩΝ
ΛΕΠΤΑ 60 ΤΟ ΚΟΥΤΑΚΙ ΤΩΝ 2 ΚΟΥΦΕΤΩΝ
ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ

Για Ένα βελούδινο
κι' άπαλό δέρμα

Lady Esther

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Χ. ΛΑΠΠΑΣ-Μ. ΡΟΥΝΤΟΣ
ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΥ 3-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 529.764

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ ΒΟΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ Ν. Σ. ΜΙΣΥΡΛΗ ΔΙΑΔΟΧΟΙ
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 50-ΘΕΣ/ΝΙΚΗ-ΤΗΛ. 70.137

Είναι υπέροχο!..

... νά λούζετε τὰ μαλλιά σας
μέ τὸ Σαμπουάν Nemo.

Ὁ ἀρωματισμένος πλούσιος
ἀφρός τοῦ Nemo καθαρίζει
τελείως τὰ μαλλιά καὶ τὰ
κάννει αἰδέρια.

Τὸ Nemo μέ τὸ φρέσκο αὐγὸ
καὶ τὶς βιταμίνες ποὺ περιέχει,
τρέφει καὶ δυναμώνει τὰ μαλλιά
δίνοντας μιὰ ἀπαλότητα καὶ
φυσικὴ χυαλάδα.

Τὸ Nemo ἀπεδείχθη πλέον,
ὡς τὸ ἰδεώδες μέσον γιὰ τὴν
περιποίησι τῶν μαλλιών.

Σὰς χαρίζει
υπέροχα μαλλιά!

Ἀποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ-ΝΙΚΗΣ 9-ΤΗΛ. 25.739

Ἄνω τὰ βιβλία

...ποὺ μᾶς ἔστειλαν

ΕΡΩΣ ΠΡΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ, ΠΛΑ-
τωνικός, Δημητ. Σακορράφου, καθη-
γητοῦ, τ. γενικοῦ γραμματέως Γεν.
Διοικήσεως Κρήτης. «Βιβλιοπωλείον
τῆς Ἑστίας». Εὐρύτατη ἐμπεριστα-
τωμένη ἐπιστημονικὴ φιλολογικὴ ἐρ-
γασία. «Ἡ παρούσα μελέτη— γρά-
φει στὴν εἰσαγωγὴ ὁ συγγραφεὺς—
ἐπιδίδκει νὰ ρίψῃ ὅσο τὸ δυνατόν πε-
ρισσότερον φῶς εἰς ἓνα παλαιὸν κοι-
νωνικὸν καὶ παιδαγωγικὸν ἑλληνικὸν
θεσμόν, τὸν ἔρωτα, ἀκατανόητον ὑπὸ
τὴν σημερινὴν κοινωνικὴν σύνθεσιν
καὶ ὀργάνωσιν, θεσμόν-ἔθιμον τοῦ ὁ-
ποῦ αἱ ρίζαι, ἡ φύσις, ἡ ἐκδήλω-
σις καὶ ὁ σκοπὸς ἀποκαλύπτονται
εἰς τὴν προσηρικὴν ἀρχαιότητα, ἀ-
πὸ τὴν ὁποίαν μετεβίβασθαι καὶ ἀνε-
πίχθη εἰς τὴν ὑπὸ διάπλασιν ὁμη-
ρικὴν κοινωνίαν, ἐκείθεν δὲ εἰς τὸν
κυρίως ἑλληνικὸν κόσμον, ὅστις ἔ-
πεδίασε νὰ θέσῃ τοῦτον εἰς τὴν ὑπη-
ρεσίαν τοῦ πνεύματος, τῆς ἐπιστή-
μης». Τὸ θέμα ἐξετάζεται κατὰ πε-
ρίόδους: Ὀμηρικός, μεσομηρικός
κόσμος καὶ ἱστορικοὶ χρόνοι, στὸ
τρίτο δὲ τοῦτο μέρος ἐξετάζεται ὁ
πλατωνικός ἔρως, ἡ αἰσθητοποίηση
τοῦ παιδαγωγικοῦ ἔρωτος, ἡ βαθυ-
τέρα φιλοσοφικὴ ἐρμηνεία του καὶ
τὰ αἷτια τῆς γεννήσεως τοῦ καλοῦ.

«ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ». ΙΔΙΑΙΤΕ-
ρο ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν τὸ πλού-
σιο περιεχόμενο καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ
εἰκονογράφηση τοῦ καινούργιου ὁγ-
κώδους τεύχους τοῦ περιοδικοῦ. Τὸ
ἐξώφυλλο ἐφιλοτεχνήθη ἀπὸ τὸν γνω-
στὸ Βέλγο ἀρχιτέκτονα - ζωγράφο
Ζακ Μπελαίρ. Ἐκτὸς τῆς τρεχού-
σης ὕλης, στὸ τεῦχος αὐτὸ συνεχι-
ζεται σὲ εἰδικὲς σελίδες τὸ Βιογρα-
φικὸ Λεξικὸ Τεχνικῶν Ἑλλάδος καὶ
ἀφιερώνονται πολλὲς σελίδες γιὰ τὴν
ἑκδόσιν Ὑλικῶν Δομῆσεως καὶ Δι-
ακοσμήσεως ποὺ ἐδημιουργήθη με
πρωτοβουλία τῆς «Ἀρχιτεκτονικῆς»
στὴν ὁδὸ Βαλαωρίτου 9.

«ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ». ΣΥΝΤΟΜΟΣ
τουριστικὸς ὁδηγός. Ἐκδόσιν τοπι-
κῆς ἐπιτροπῆς τουρισμοῦ. Κομψὸ
καὶ καλαίσθητο βιβλίον μέ τις ὁμορ-
φιές, τὰ μνημεῖα καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ
νησιοῦ, μιὰ ἀξιόλογη προσπάθεια
τουριστικῆς προβολῆς. Ἀπὸ τὸν
πρόλογο: «Κεφαλλονιά, τὸ νη-
σί μέ τις γραφικὲς ἀντιθέσεις καὶ
τὰ παράξενα γεωλογικὰ φαινόμενα.
Τὸ νησί ποὺ ἓνας ἀγαθὸς θεὸς τοῦ
χάρισε πλούσιον ἄροτρα ἓναν ὑπέρο-
χο συνδυασμὸ ἀπὸ δουνά, ὁμορφες
κοιλιάδες καὶ παραδεισιένειες ἀκρογι-
αλιές. Τὸ νησί ποὺ, ἀγκαλιασμένο
μέ τὴν ξακουσμένη ἀπὸ τὸν «πολύ-
τροπον» Ὀδυσσεῖα Ἰθάκην, ὑψώνει
περήφανα τὸν δασωμένο, μέ τὰ μο-
νοδικὰ σ' ὅλο τὸν κόσμον ἔλατα, Αἶ-
νο του, καμάρι μαζὺ καὶ σύμβολο
τοῦ φιλελευθέρου καὶ τίμιου χαρα-
κτῆρα τῶν κατοίκων του».

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ (ΤΗΣ
πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς) Γεωργίου
Χιονίδη. Τόμος πρώτος. Βέροια
1960. Ἱστορικὸ καὶ φιλολογικὸ
σύγγραμμα, στηριγμένο σὲ πρωτό-

Τὸ τηλέφωνο τῶν ἐκπαιδευτηρίων
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
στὸ Καστρί εἶναι 01-576.
Ἑγγραφαὶ καθ' ἑκάστην
9 - 12 καὶ 5 - 7

Ζητήσατε Καραμέλλες ;...

Δοκιμάστε τὶς καραμέλλες ION
ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΪΑΣ

ION

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ
ΤΗΝ ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

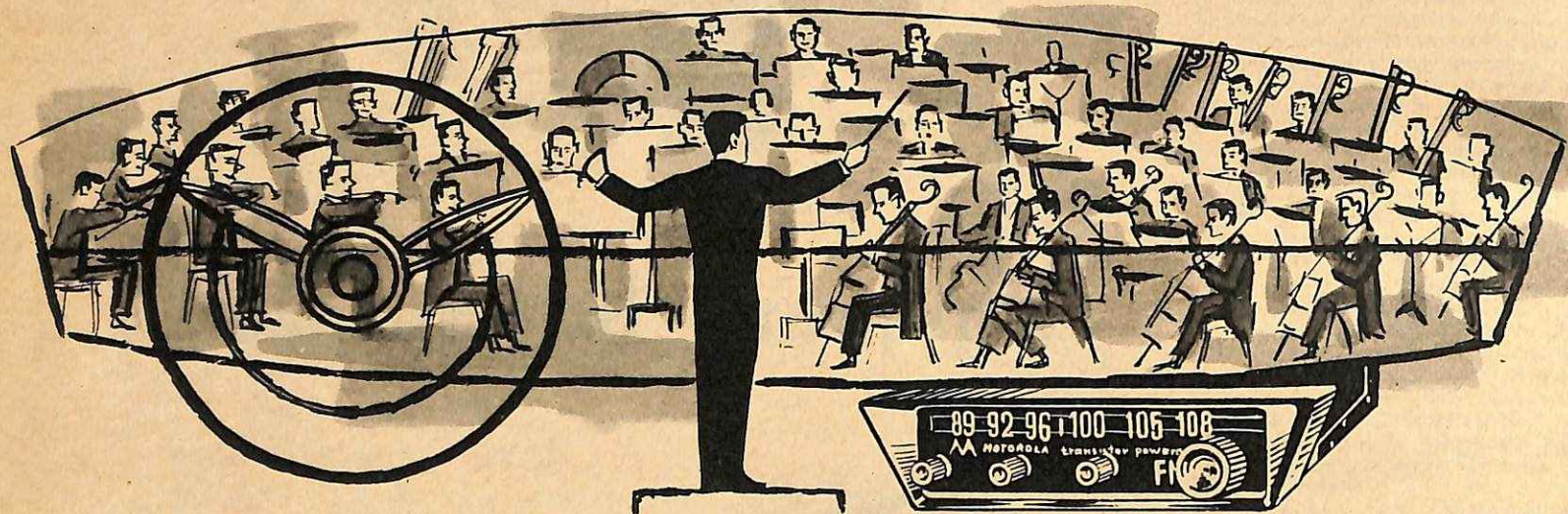
τυπες πηγές καὶ σὲ ἐκτενὴ ἑλληνι-
κὴ καὶ ξένη βιβλιογραφία. Στὸν
πρῶτο τόμο (σελίδες 244 μεγάλου
σχήματος) ἐξετάζονται οἱ εἰσαγωγι-
κὲς ἑνώσεις τοῦ θέματος, ὅπως ἡ ἐ-
τυμολογία τοῦ τοπωνυμίου, διὰ τὸν
προϊστορικὸν ἀνθρώπον τῆς Μακεδο-
νίας, ἀπόψεις τῶν ἀρχαίων συγγρα-
φῶν διὰ τοὺς Βρίγες, τοὺς πρώτους
κατοίκους τῆς Βεροίας, καὶ τοὺς κή-
τους τοῦ Μίδου. Ἀκολουθεῖ τὸ ἱστο-
ρικὸ κεφάλαιο: Ἡ Βέροια ἐπὶ Μα-
κεδόνων, στὸ ὁποῖο ἐξετάζονται οἱ
ἱστορικὲς ἀπαρχὲς τῆς ἐποχῆς τῶν
Τημενιδῶν, ἡ περσικὴ εἰσβολή, ἡ ἐκ-
στρατεία τῶν Ἀθηναίων στὴν Μακε-
δονία, οἱ βασιλεῖς Ἀρχέλαος, Φί-
λιππος Β' καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος,
μέχρι τῆς Βασιλείας τῶν Ἀτιγνι-
δῶν. Τὸ τρίτο μέρος ἀναφέρεται στὴ

ρωμαϊκὴ κατάκτηση τῆς Μακεδονίας
ἀπὸ τὸ 214 π.Χ. μέχρι τοῦ 476 μ.Χ.
«ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ»
Πλούσιο σὲ ἐπικαιρὴ καὶ ἐνδιαφέ-
ρουσα ὕλη πολιτικοῦ καὶ οἰκονομι-
κοῦ περιεχομένου τὸ τεῦχος τοῦ Αὐ-
γούστου τῆς μηνιαίας ἐπιθεωρήσεως.
Μεταξὺ τῶν συνεργασιῶν διακρίνον-
ται τὰ ἄρθρα τῶν κ.κ. Λ. Εὐταξία
«Τὸ δημοσιὸν παλληλικὸν ζήτημα»,
ἐδικοῦ πολιτικοῦ «Ἀνάγκη ἐκλογι-
κοῦ συστήματος», Σ. Ἀγαπητὶδης
«Τεχνικὴ ἐκπαίδευσις», Εὐαγ. Σαβ-
δοπούλου «Γερμανοὶ - Κοινὴ Ἀγο-
ρὰ - Δημόσιον Χρέος», Πραξ. Ἀργυ-
ροπούλου «Πῶς ἐξασφαλίζεται ἡ εὐ-
ημερία τῆς Ἑλλάδος», Ν. Λούδαρι
«Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Θεοῦ», Γ. Λαζα-
ρίδης «Τὰ οἰκονομικὰ τῶν Ἀρχαίων»,
Χρ. Εὐαγγελάτου «Ὁ ἀρχαιολογι-
κὸς μας πλούτος», Σπ. Ἀργυροῦ
«Ἡ ἐκατονταετία τῶν ἱπποσίδητρο-
δρόμων», Χρ. Λυμπεροπούλου «Ἀ-
πόψεις περὶ τῆς φοροδιαφυγῆς» καὶ
ἄλλα. Ἐπίσης δημοσιεύονται χρήσι-
μες εἰδήσεις καὶ πληροφορίες γιὰ
σχετικὰ θέματα.

Ἡ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥ-
σεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονο-
μίας τῆς χώρας, Ἑθνικὴ Τράπεζα
τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήναι 1960. Ἀνα-
μνηστικὸ φυλλάδιον γιὰ τὸν Β' μα-
θητικὸ διαγωνισμὸν περὶ ἀποταμιεύ-
σεως. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἐκφωνηθέν-
τας λόγους, περιλαμβάνει καὶ τὶς
ἐκθέσεις ποὺ ἔλαβαν τὰ τρία πρῶ-
τα βραβεῖα.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ (TRANSISTORS Hi Fi) **MOTOROLA** (Αμερικής)

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

"Εκδόσεις: ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΙ—ΣΠΙΓΓΟΣ • Πεσματζόγλου 9α

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΤΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Θά βρήτε αναρίθμητα μέρη όπου
θα μπορείτε να διασκεδάσετε με
κάθε τρόπο.

Κουπόνια Βενζίνης με μειωμένες τι-
μές πωλούνται εις Έθνικη Τράπεζαν
της Ελλάδος Σταδίου 38 — Έλλ. Λέ-
σχην Περιηγήσεως και Αυτοκινήτου,
ΕΛΠΑ, 16 Λεωφ. Βενιζέλου — Τηλ.
30.187, 34.002 Αθήνας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΙ: ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (ENIT)
Σταδίου 3, τηλ. 29.344 Αθήνας και εις
όλα τα Γραφεία Ταξιδίων.

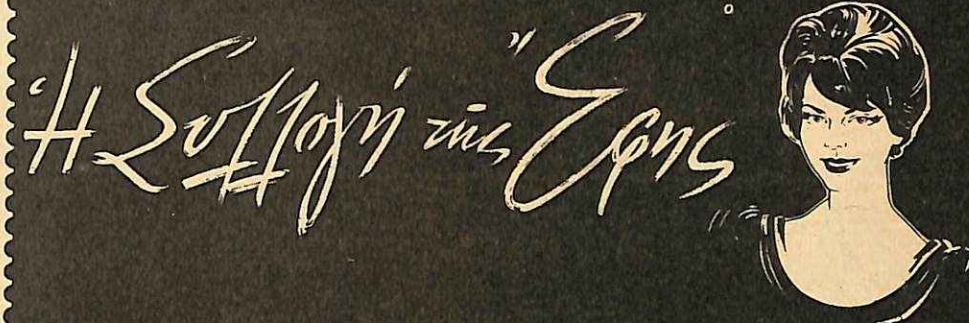

Ένα ακόμη
Εκλεκτό προϊόν

Με την πρώτη δοκιμή
θα διαπιστώσετε ότι
δεν υπάρχει καλύτερο

ΚΕΡΑΣΙ ΦΡΑΟΥΛΑ ΒΕΡΥΚΟΚΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΛΕΜΟΝΙ ΜΠΑΝΑΜΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΡΟΥΤΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ **Ι. ΓΙΩΤΗΣ** ο.ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

ΟΡΙΖΩΝ

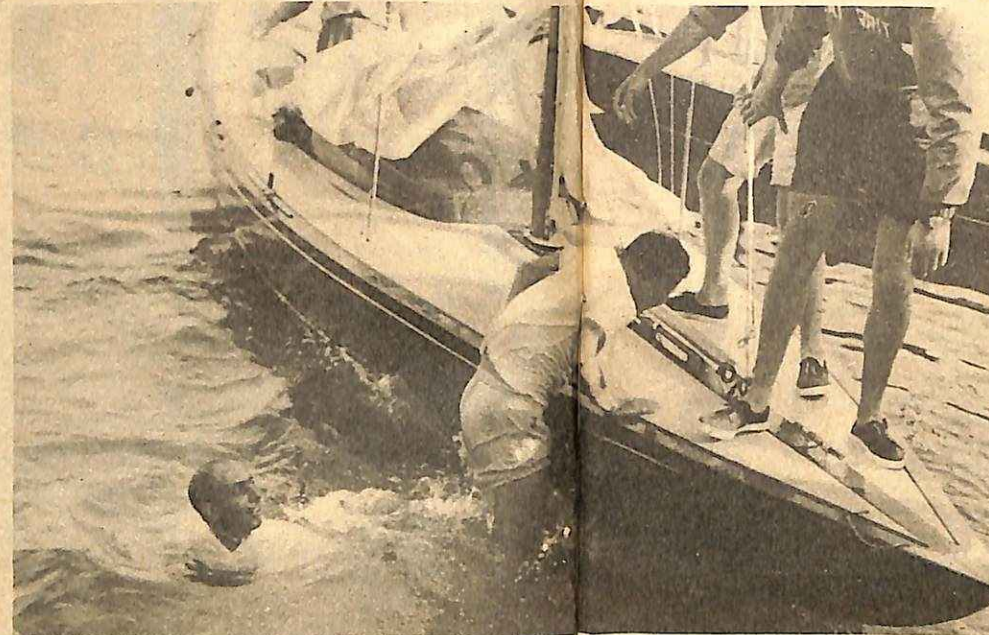

(Φωτ. Agenria Giornalistica «ITALIA» 7, Ruggiers Napoli 1)

ΓΙΑ ΝΑ ΦΘΑΣΗ ΩΣ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΝΙΚΗ, Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΧΡΕΙΑΣΘΗΚΕ ΝΑ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΘΗ ΣΚΛΗΡΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΣΣΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ

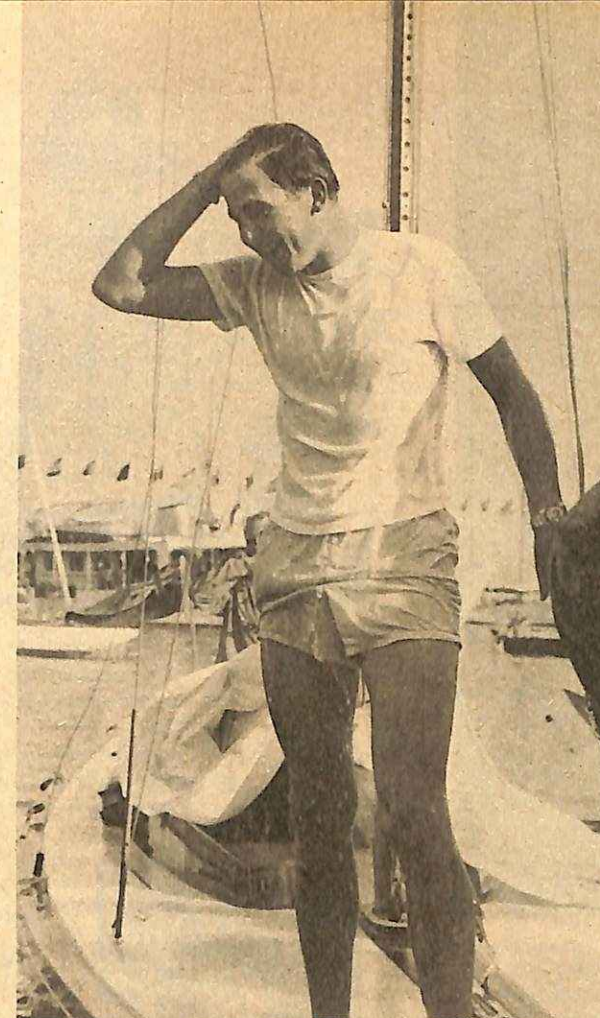
Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ γιορτάζει τὰ ἐπινίκια μ' ἓνα ποτήρι σαμπάνια, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφίξη τοῦ σκάφους στὸ λιμάνι τῆς Σάντα Λουτσία

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ προσπαθεῖ νὰ ἀνεβῇ στὸν «Νηρέα», μετὰ ἀπὸ τὸ ἐθιμικὸ πέταγμα τοῦ στὴν θάλασσα γιὰ τὴ μεγάλη νίκη.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

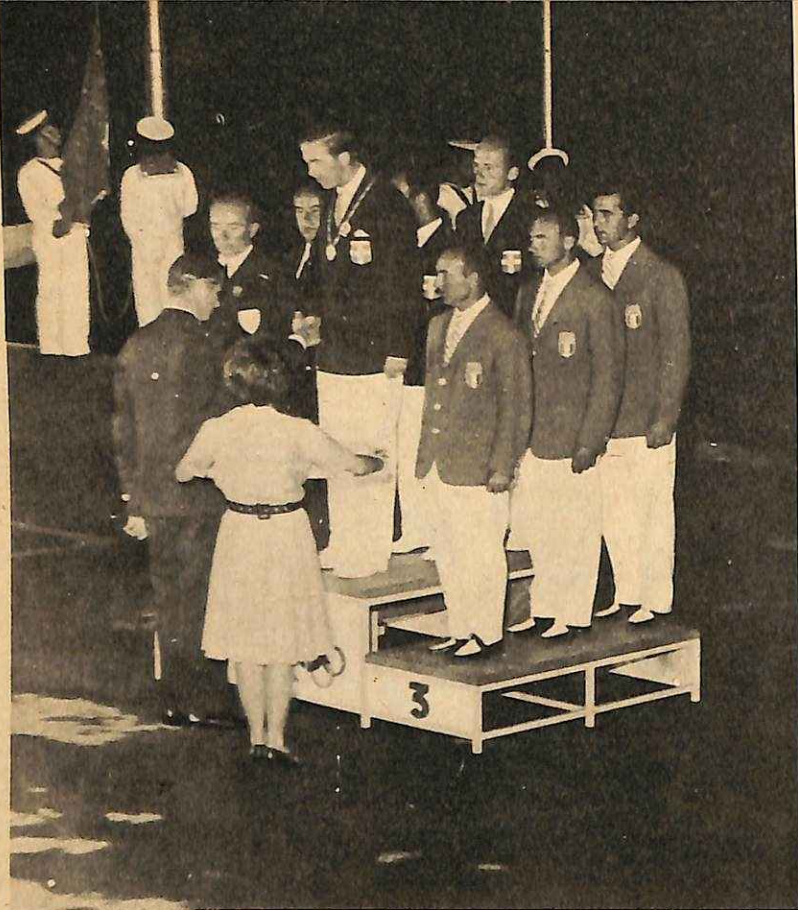
ΠΟΤΙΣΜΕΝΟΣ «ὡς τὸ κόκκαλο» ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ τὴ χαρά, σκουπίζεται μετὰ τὴν ἀκούσια βουτιά του.

ΤΑ «ΒΑΣΑΝΑ» τοῦ Ὀλυμπιονίκη δὲν τελειώνουν. Ἡ πριγκίπισσα Σοφία ἐννοεῖ νὰ «καταβρέξῃ» τὸ σκάφος.

ΜΑΖΥ ΜΕ ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ Κ' ΕΝΑ ΘΕΡΜΟ ΦΙΛΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΚΙΝΗΜΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ - ΜΗΤΕΡΑ

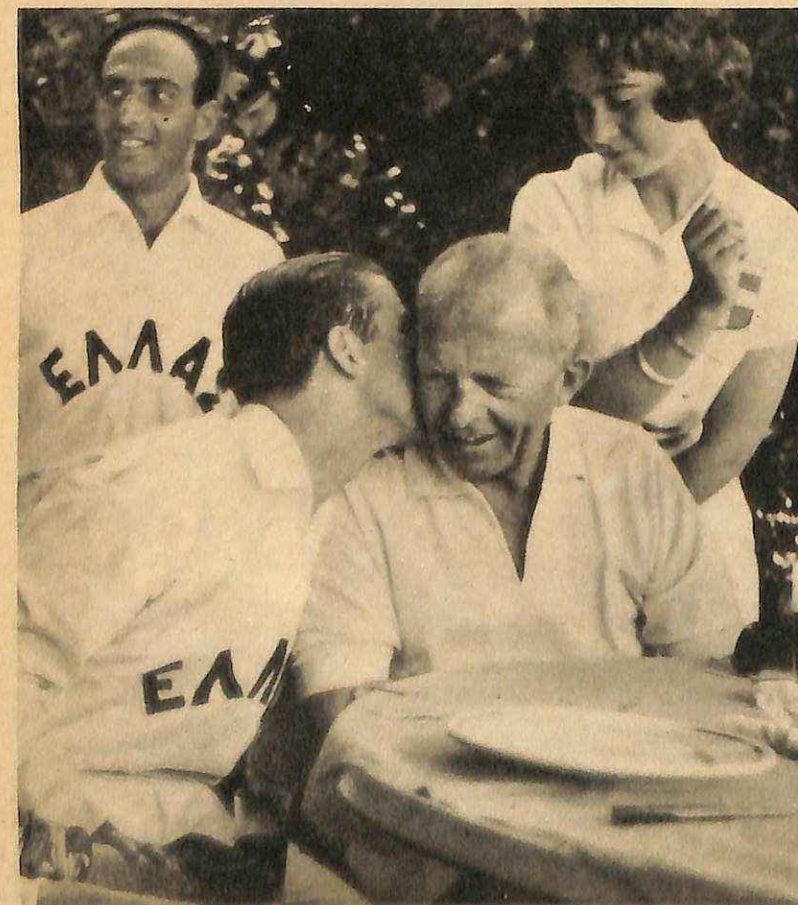

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ του βριάμβου. Στο δάθρο των νικητών, πρώτος Όλυμπιονίκης ο διάδοχος Κωνσταντίνος δέχτηκε το χρυσό μετάλλιο για την μεγάλη του νίκη. Μαζύ οι συναθληταί του κ.κ. Έσκιτζόγλου και Ζαΐμης. Άριστερά και δεξιά τα πληρώματα των σκαφών της Άργεντινής και της Ιταλίας, τα όποια κέρδισαν αντίστοιχα την δεύτερη και την τρίτη νίκη

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Ο ΓΙΟΣ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ. Η χαρά της νίκης είναι κοινή. Μά κάποιο μυστικό έχει να πη το πριγκιπόπουλο στον Βασιλιά του. Η πριγκίπισσα Σοφία χαμογελά. Πάνω από τον διάδοχο, ο συναθλητής του κ. Έσκιτζόγλου. Είναι οι στιγμές που το χαρμόμενο γεγονός περνάει τα όρια της προσωπικής έμπειρίας και γίνεται δώρο και συγχρόνως γιορτή για όλους.

Δέν αισθάνεται
καμμία δυσκολία..
καμμία ένόχλησι...

...πηγαίνει παντού. Στην εργασία της, στην έκδρομή της, στα πάρτυ της, πάντα με το αίσθημα της ασφαλείας.
Η ΚΑΜΕΛΙΑ την προστατεύει. Επί πλέον καθαριότητας απόλυτη και εύκολια στη χρήση.

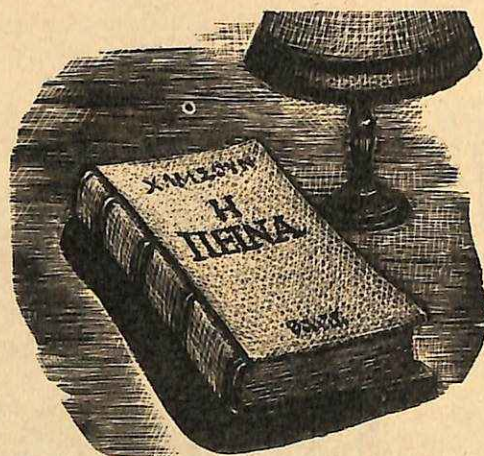

Τιμή κυτίου
Δρχ. 12.50

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ Νίκης 9 — Τηλέφ. 25.739

Ειδική συσκευασία
ταόντας για
τοξείδια - έκδρομες.

Έχετε
διαβάσει
την «Πείνα»
του Κνουτ
Χάμσουν;

Βιβλίο έφιαλτικό, που περιγράφει το φυσικό μαρτύριο ενός πεινασμένου ανθρώπου...

Το μεγάλο μειονέκτημα της διαίτης για αδυνάτισμα είναι το άφορητο αίσθημα της πείνας.

Με τη διαιτητική τροφή CARRUGAN μπορείτε να χάσετε πολλά περιττά κιλά, χωρίς ούτε μια στιγμή να νιώσετε πεινασμένος!

Σπουδαίο επίτευγμα της σουηδικής Διαιτητικής, το CARRUGAN προστίθεται σε γάλα και δίνει στον οργανισμό τα άι αραιήτα θρεπτικά στοιχεία, αντικαθιστώντας τις άλλες παχυντικές τροφές, σε τρόπον ώστε να εξουδετερωθούν τα περιττά λίπη.

Το CARRUGAN δεν είναι φάρμακο, αλλά τροφή, που επιτρέπει το φυσιολογικό αδυνάτισμα δίνοντας συγχρόνως το αίσθημα του χορτασμού.

Με το CARRUGAN αδυνατίζετε χωρίς να δεινοπαθήτε.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

...που κυκλοφορούν

ΤΙ ΠΙΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ φίλους του μελοδράματος, μπορεί να υπάρξει από έναν δίσκο με εκλεκτές άριες, έρμηνευμένες από την Μαρία Κάλλας; Και όταν, μάλιστα, μόλις πρό ολίγου καιρού, η καταπληκτική συμπατριώτισσά μας μάγειρε τόσες χιλιάδες κόσμου με τη φωνή και την υποκριτική της Ικανότητα. 'Ο δίσκος, που έχουμε σήμερα υπ' όψη, περιέχει τις ωραιότερες άριες από έργα του Πουτσίνι μόνον. 'Ετσι δίδεται η ευκαιρία να θαυμάσουμε την Κα Κάλλας σε πολλές από τις δημοφιλέστερες άριες από την «Μανόν Λεσκώ», «Μαντάμ Μπάτερφλαυ», «Μποέμ», «Τουραντά» κλπ. 'Επί πλέον, είναι μία καλή ευκαιρία να παρακολουθήσει κανείς την εξέλιξη της μουσικής του Πουτσίνι, αρχίζοντας από το 1893 με την «Μανόν» και τελειώνοντας το 1926 με την «Τουραντά». Για την έρμηνεία δεν νομίζουμε ότι πρέπει να γίνη λόγος. Τραγουδά η Κάλλας! Δίσκος 33CX 1204 της «Κολούμπια».

Ο ΜΠΕΤΟΒΕΝ ΒΕΒΑΙΑ ΣΤΑΘΗκε ένας σταθμός κολοσσιαίος για την μουσική, και η επίδρασή του ήταν μεγάλη στην μετέπειτα εξέλιξη της. 'Αλλά, εκεί που θεωρείται πραγματικός δημιουργός, είναι οι συνάστες. Αυτός, άλλωστε, τους έδωσε την μορφή που ξέρουμε. 'Η καλύτερη, ίσως, περίοδος της ζωής του Μπετόβεν, που συνέθεσε συνάστες, είναι η πρώτη, μεταξύ 1800 και 1810 περίπου. Τότε ο συνθέτης ήταν πιδ τρυφερός, πιδ ρομαντικός και λιγώτερο... φιλόσοφος. Αυτήν ακριβώς την εποχή (1804) γράφηκαν δυό άπ' τις ωραιότερες συνάστες του, υπ' αριθμόν 21 και 22, έργα 53 και 54 αντίστοιχως. 'Η πρώτη, Νο 21, είναι πιδ γνωστή ως «Βάλντσάτιν», άπ' το όνομα του δούκα εις τον όποιον είχε αφιερωθή. Ειδικώς η συνάστα αυτή, που σκιαγραφήθηκε το 1803, αλλά εμφανίστηκε τελειωμένη το 1804 μαζί με την υπ' αριθμόν 22, θεωρείται σαν ένα από τα καλύτερα και θελκτικώτερα έργα του είδους αυτού. Ποιός θά ήταν ο καταλληλότερος για την έρμηνεία των έργων αυτών, από τον Βίλνελμ Κέμπε; Θαυμάσια, πράγματι, έκτέλεση. Δίσκος LPM 18089 της «Ντρώιτσε Γκραμμοφόν».

ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΤΑ ΤΡΑγουδία της Λατινικής 'Αμερικής, τραγουδημένα από φωνητικά συγκροτήματα. Μια από τις καλύτερες εκτελέσεις είναι από την μεγάλη χορωδία Ρότζερ Βάγκνερ. Μπορείτε, άλλωστε, να το διαπιστώσετε ακούγοντας τον δίσκο Ρ 840 Β της «Κάπιτολ», όπου η χορωδία Ρότζερ Βάγκνερ εκτελεί ώρισμα από τα καλύτερα τραγούδια της Λατινικής 'Αμερικής. Μεταξύ αυτών, σημειώνουμε τα: «Κουμπάρσιτα», «Μαλαγκένια», «Εστρελλίτα». Αντίος Μουτσάτσος», «'Αϊ, αϊ, αϊ», «Συμπονέυ», «'Αλ' πριμαβέρω» κλπ.

«ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ ΤΑΓΚΟ» ΕΙΝΑΙ ο τίτλος ενός δίσκου που περιέχει τέσσερα ωραιότατα ταγκό, με τα όποια θα ενθουσιασθούν οι φίλοι του χορού και ειδικά του ταγκό. Πρόκειται για τα: «'Ελ Πάσο», «Μπλάουερ Χίμνελ» (γαλάζιος ουσανός), «'Αλ' Σερένα» και «Ντόνα

Φάτρα». Με τον δίσκο αυτό κάνουμε και τη γνωριμία της μεγάλης ορχήστρας, ειδικής για ρυθμούς ταγκό, του 'Ανταλμπερτ Λούττερ. Είναι μία μεγάλη θαυμάσια ορχήστρα αποτελούμενη μόνο από Έγχορδα. Δίσκος, 21075 ΕΡΗ, της «Πολυντόρ».

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΑΙ ΕΜφανίζονται κατά καιρούς, δημιουργούν θόρυβο, άποκτούν όπαδούς, μιμητάς και θαυμαστές, αλλά δλ' αυτά είναι μάλλον προσωρινά. Οι καλοί, οι σταθεροί, οι μεγάλοι, είναι πολύ λίγοι. Μεταξύ αυτών είναι και ο Νάτ «Κίνγκ» Κόουλ, που χρόνια τώρα, ενθουσιάζει και συγκινεί με τη θαυμάσια φωνή του και τα άραια τραγούδια του. Οι θαυμαστές του Νάτ δεν άπογοητεύονται, ούτε κουράζονται, ούτε λιγοστεύουν. Σ' αυτούς τους θαυμαστές του ο Νάτ «Κίνγκ» Κόουλ αφιερώνει τον δίσκο που έχει τίτλο «'Α μίς 'Αμίγκος» (στούς φίλους μου). Στο δίσκο αυτό, ο διάσημος νέγρος έχει συγκεντρώσει μερικά από τα καλύτερα τραγούδια του, όπως τα: «'Αϊ Κοζίτα Λίνας», «Σούας Μιάος», «Καπουλλίτο ντέ 'Αλέλι», «Καμπόκλο ντό Ρίο», «Φαντάστικο», «Νάντιε μί άμο» «Περφίντια» κλπ. 'Ο ώραιος αυτός δίσκος φέρει τα στοιχεία: W 1220 και είναι έγγραφή της «Κάπιτολ».

«'Οξφορντ», «Φίνεφιλ» και ποπλίνες σε 6 ποιότητες (νήμα 80 έως 120) για την άφουξη εμφάνισής σας.

Ζητήστε επίμονως στην ούγια τους το σήμα «ΨΑΡΑΚΙ». Σας έγγυάται ύφασμα MERCERISE SANFORIZED, με διπλοστριμμένα νήματα, επεξεργασμένα τέλεια στα μεγάλα έλθετικά εργοστάσια STOFFELS.

Με ύποκάμισο STOFFELS πάντοτε αισθάνεσθε άνετα!

Υγεία και φρεσκάδα

ΜΕ ΥΠΕΡΙΩΔΕΙΣ ΑΚΤΙΝΕΣ
HÖHENSONNE
- ORIGINAL HANAU -
QUARZLAMPEN GESELLSCHAFT M. B. H. HANAU

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ Η. Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 14 & 16
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Ν. ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 66

ΔΥΟ ΒΑΣΙΚΑ εκθέματα στο περίπτερο της Δ.Ε.Η.: "Ένα δλρκληρο καί αληθινό υδροηλεκτρικό εργοστάσιο καί ένας πλήρης επίσης αληθινός σταθμός τηλεοράσεως, ό όποιος λειτουργεί ικανοποιητικά.

ΑΕΡΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ τής Έκθέσεως από την πλευρά τής εισόδου —είκόνα γνώριμη χωρίς σημαντικές καινοτομίες.

(Φωτ. Γιάννη Κυριακίδη)

ΣΥΝΟΛΙΚΗ θέα τής Έκθέσεως από αεροπλάνου. Ήδη, ή αυξανόμενη συρροή εκθετών θέτει τó πρόβλημα τής επέκτασεως τού χώρου τής καί τής καλύτερης διαρρυθμίσεώς του.

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΟΠΙΕΣ ΓΙΑ 25^Η ΦΟΡΑ

ΠΡΟΟΔΕΥΟΝΤΑΣ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ
Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΩΣ ΘΕΣΜΟΣ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΟΥΝ
ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΚΟΜΗ ΠΟΛΛΑ
ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

25

χρόνια πέρασαν από τότε που πρωτοάνοιξε τις πύλες της ή «Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης». Όπως είναι φυσικό, έκτοτε καί κάθε χρόνο, καινούργια επιτεύγματα τής προσθέτουν ζωντάνια, όμορφιά, πλούτο, ενδιαφέρον, γιά τούς ξένους καί τούς ντόπιους εκθέτες καί επισκέπτες τής. Είναι χαρακτηριστικό ότι ή Έκθεση κατελάμβανε τó 1951 χώρο 13.826 τετραγωνικών μέ-

τρων, τó 1954, 34.086 καί έφέτος 69.000. Κ' είναι άναμφισβήτητο γεγονός ότι ή φήμη τής είναι πραγματικά διεθνής — προσελκύει ακόμη καί τόν... ανταγωνισμό, ειρηνικό θέσια, τών δυό μεγάλων «μπλόκ».

Έφέτος που ή 25ετία δίνει ένα πανηγυρικότερο τόνο, είναι φυσικό κ' ή κριτική διάθεση τών επισκεπτών νά είναι αυστηρότερη — μιά καί ό θεσμός έχει αποδείξει περίτρανα τó ριζώμα του.

ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ Η ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΗ ΟΨΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ: ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΜΕ ΤΑ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

ΝΕΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ — ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ, ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ: ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΙ

Η γκρίνια θα μπορούσε ν' άρχισή για τὸ πράσινο. Σ' ὅλο τὸν ἔκτετα- μένο χώρο τῶν 69.000 τετραγωνικῶν μέτρων λίγες μόνο οἱ ξεκούραστες πιναλίες. Οὔτε ἓνα συντριβάνι. Χλωρωτικό «γκάζον» ἡ ἀσθενική διακόσμηση τῶν λεωφόρων.

Ἄλλ' ἄς ἀρχίσωμε μὲ τὴ σειρά:

Νέοι παράγοντες, νέες παρουσίες: Τὸ περίπτερο τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἡ ἐγκατάσταση δύο σταθμῶν τηλεοράσεως (ἐνὸς κλειστοῦ ἐγχρώμου τῆς R.C.A., μέσα στὸ ἀμερικανικὸ περίπτερο, καὶ ἐνὸς ἀνοιχτοῦ στὸ περίπτερο τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ, μὲ μηχανήματα τῆς «Φίλιπς» καὶ δέκτες σ' ἐπίκεντρα σημεία τῆς Θεσσαλονίκης), τὸ ἀγγλικὸ περίπτερο μὲ κινηματογράφο καὶ ἀγγλοσαξονική ὑποδοχή, καὶ οἱ «Λευκοὶ Δαίμονες», σ' ἓνα περίφημο ἀκροβατικὸ νούμερο, καταμεστῆς στὸν οὐρανό.

Βελτιώσεις: Ἡ Ὑπηρεσία Τύπου καὶ Ἑθιμοτυπίας τῆς Ἐκθέσεως, στὸ ὕψος τῆς πλέον καὶ στὸ ὕψος ὅλων τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν τῆς Δ.Ε.Θ. Ἐτοι- μὴ, ἐπίσης, χαριτωμένα ἐπιπλωμένη ἡ αἶθουσα ὑποδοχῶν. Σττισιμότης: Τὰ ἐσωτερικὰ τηλέφωνα.

Ἐπιφυλάξεις: Ἡ τάση νὰ εὐνοοῦνται μόνιμοι κατασκευασταὶ εἰς βάρος τοῦ παρόντος τῆς ἀλλαγῆς καὶ τῆς πρωτοτυπίας. Τὰ μόνιμα περίπτερα, καὶ μάλιστα οἱ Τράπεζες, ποὺ ἀναγκαστικὰ διατηροῦν τὸν σοβαρὸ χαρα- κτήρα τους, ἐμποδίζουν κάπως τὴν ἀτμόσφαιρα χαρᾶς, πανηγυριοῦ, γλεν- τιοῦ, ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ κάθε ἐκθεσὴ ἔστω κι' ἂν εἶναι προσωρισμένη νὰ ὑπο- βοηθήσῃ κυρίως τὶς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς.

Ἐπικέντρον: Τὸ περίπτερον Ἑθνικῆς Δραστηριότητος, ποὺ στὶς γενι- κές γραμμές του ἀποτελεῖ μιά ἐπιτυχημένη σύλληψη προβολῆς καὶ ἐνημερώ- σεως. Ἡ ὅλη παρουσίαση ἔχει βασισθῇ σ' ἓνα συνδυασμὸ φωτογραφιῶν καὶ ἤχου, ποὺ ἴσως ν' ἀπέδιδαν περισσότερο ἂν ἐδοθηδύντο ἀπὸ μιά σειρά περισσότερων ζωντανῶν ἐκδηλώσεων στὸ χώρο ἔξω ἀπὸ τὸ περίπτερο.

Οἱ ἀριθμοὶ, γιὰ τὶς πρώτες μέρες, ἦταν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικοί: 50.000 τὴ μιά μέρα, 30.000 τὴν ἄλλη καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἄλλωστε οἱ «μεσαίες» μέρες εἶναι ποὺ παρουσιάζουν καὶ τὴ μεγαλύτερη κίνηση, γιατί συμπίπτουν μὲ τὶς ἐπὶ μέρους ἐκδηλώσεις τῶν διαφόρων περιπτέρων καὶ ἐθνικῶν ἀντι- προσωπειῶν. Οἱ Παραπεταστικὲς χώρες, φυσικὰ, σὲ συνεχῆ ὀργασμὸ: Ὑ- πουργοί, ὑφυπουργοί, ἀποστολαί, δωράκια...

Ἀ ν ἤθελε νὰ σχολιάσῃ κανεὶς στὴ σειρά τὰ περίπτερα, θάρχιζε ἀπὸ ἐ- κείνο ποὺ στοίχισε πάνω ἀπὸ 4.500.000 δραχμὲς —τῆς «Ἑθνικῆς Δρα- στηριότητος». Ὅπως ἐλέχθη παραπάνω, ἀσφαλῶς βρίσκεται στὸ ἐπικέν- τρο τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ κοινού.

Γιὰ τὸν ἀρχιτεκτονικὸ ρυθμὸ τοῦ περιπτέρου, πολλὲς ἐπιφυλάξεις. Βα- ρύ, κλειστό. Εὐτυχῶς, μέχρις ἐνὸς σημείου. Τὰ φωτιστικὰ «τρυκ» καὶ με- ρικὲς χαρούμενες διακοσμῆσεις μετριάζουν τὴν ἀχαρὴ ἐπιβλητικότητα τοῦ κτιρίου.

Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι τὸ ἐσωτερικὸ του δὲν κουράζει τὸν ἐπι- σκέπτη μὲ παράθεση ἀπειραριθμῶν... ἀριθμῶν καὶ στατιστικῶν, ἀλλὰ τονίζει ὅ,τι θέλει νὰ πῇ μὲ ὠραίες, γραφικὲς παραστάσεις, ζωγραφίες, φωτογρα- φίες κλπ. (Θὰ ἦταν ὅμως εὐκαίρι νὰ ἔλειπε μιά ἀνορθογραφία σ' ἐπιγρα- φή: ρωμᾶλεὸς δὲν γράφεται μὲ «αι»). Ἄλλ' ὁ καλύτερος παρατηρητὴς θὰ παραδεχθῇ ὅτι στὸ σύνολό του, τὸ κρατικὸ περίπτερο ἀποτελεῖ μιά τερά- στια πρόδο στὸν τομέα τῆς προβολῆς, ποὺ συγκριτικὰ μὲ ἄλλες χρονιὲς φέτος δικαιούται τὸ «Ἀριστα».

Τὸ περίπτερο τῆς Δ.Ε.Η. ἐλκύει, ὅπως καὶ πέρυσι, τὰ πλήθη, μὲ τὴ δροσερὴ καὶ μοντέρνα ἀρχιτεκτονική του. Φεινὸς μεγάλος μαγνήτης: Τὸ ἀληθινὸ ὕδρονλεκτρικὸ ἐργοστάσιο καὶ τὸ στούντιο τηλεοράσεως.

Ἀξιόλογο, σὲ μοντέρνα γραμμὴ καὶ μὲ ἀρκετὴ φαντασία, τὸ περίπτε- ρο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Καπνοῦ. Καλοβαλμένο τὸ περίπτερο τοῦ Ο.Τ.Ε. Ἀψογα καὶ ἐπιβλητικὰ τὰ περίπτερα τῶν μεγάλων τραπεζῶν τῆς χώρας, ποὺ ἐμφανίσθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ.

Ἐνδιαφέροντα, στολισμένα, ἀλλ' ὄχι παραφορτωμένα τὰ περισσότερα περίπτερα τῶν ξένων κρατῶν. Ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Ἰταλία, ἡ Δ. Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία, μαζὺ μὲ τὴν Ἀμερικὴ, βρίσκονται στὴν πρώτη σειρά τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ἐπισκέπτη, χωρὶς φυσικὰ τοῦτο νὰ σημαίνει ὅτι καὶ τὰ περίπτερα Κύπρου, Πολωνίας, Οὐγγαρίας, Ρωμανίας, Γιουγκοσλαβίας, Ἰσραὴλ, Αἰγύπτου καὶ Ἀν. Γερμανίας δὲν κεντρίζουν ἐπίσης τὴν περιέργεια καὶ συχνὰ τὸν θαυμασμὸ τῶν ἐπισκεπτῶν.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκθέματα τους εἶναι σημαντικὰ: Νέα μηχανήματα κάθε εἶδους ἢ βελτιώσεις περισιτῶν μοντέλων, ποικιλίες διαφόρων εἰδῶν ἐμπο- ρίου, δηλαδὴ, ὑφάσματα, νήματα, μαλλιά, δέρματα, κάθε λογῆς τρόφιμα, κινηματογραφικὲς μηχανές, μουσικὰ ὄργανα, ἐπιστημονικὰ μηχανήματα, ὠραιότατα ἠλεκτρικὰ ψυγεία καὶ κουζίνες, μοτοσυκλέττες, ποδήλατα καὶ γενικά ὅ,τι διαλεχτὸ κυκλοφορεῖ ἢ θὰ κυκλοφορήσῃ σύντομα στὴν διεθνή ἀγορά.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐμφανίσθηκαν ἐφέτος μὲ περισσότερο γοῦστο, ἀφοῦ τὸ περίπτερό τους διαρρυθμίσθηκε πάνω σὲ καινούργια σχέδια. Ἀξίζει νὰ ἰδῇ κανεὶς τὶς ἀνέσεις ποὺ προσφέρει ἡ ἀμερικανικὴ βιομηχανία στὶς νοι- κοκυρές. Θὰ τὶς ζηλέψῃ. Ἐνδιαφέρον ἐπίσης παρουσιάζει ἡ ἐπίδειξη ἐνὸς

Ἀμερικανοῦ τραυματίου χωρὶς χέρια, ὁ ὁποῖος ὅμως μπορεῖ νὰ ἐργάζεται καὶ γενικά νὰ ζῇ ὅπως σχεδὸν ὁ ἀρτιμελὴς συνάνθρωπός του. Καὶ τοῦτο χάρις τὰ τεχνιτὰ χέρια ποὺ ἔχει ἐφαρμόσει στοὺς δυὸ ὤμους του!

Μεγάλες πιέννες τὸ Στούντιο Ἐγχρώμου Τηλεοράσεως, ποὺ εἶναι ἐγ- κατεστημένο μέσα στὸ ἀμερικανικὸ περίπτερο. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ παρουσιάζεται ἐγχρῶμη τηλεόραση. Εἰδικευμένοι τεχνικοὶ τῆς R.C.A. ἔχουν ἔλθει στὴ Θεσσαλονίκη γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ. Οἱ γυάλινοι «τοίχοι» τοῦ στούντιο ἐπιτρέπουν στοὺς πολυπληθεῖς ἐπισκέπτες τῆς Ἐκθέσεως νὰ βλέ- πουν πὼς γίνεται ἡ λήψη ἐνὸς προγράμματος τηλεοράσεως, συγχρόνως δὲ νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἐκπομπή του ἀπὸ τοὺς δέκτες τηλεοράσεως, ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένοι γύρω-γύρω στὸ στούντιο. Ἐξ ἄλλου, κάθε βράδυ, πλή- θη κόσμου συγκεντρώνονται μπροστὰ στὶς συσκευὲς τηλεοράσεως ποὺ ἔχει ἐγκαταστήσει ἡ Δ.Ε.Η., σὲ συνεργασία μὲ τὴν «Φίλιπς», σὲ διάφορα ση- μεῖα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν περιχώρων. Τὰ προγράμματα τηλεοράσεως εἶναι ἐπιτυχημένα καὶ παρακολουθοῦνται μὲ πολλὴ ἐνδιαφέρον ἀπὸ χιλιάδες θεατὰς.

Ἀ πὸ τὸν κύριο ὅγκο τῆς συμβολῆς τῆς «Ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας» ξεχω- ρίζουν τὰ περίπτερα τῆς ἐταιρίας «Σ. & Η. & Α. Μεταξᾶ», τῆς «IZOLA», τῆς «BIAMYΛ», τῆς «Ντέξιον», μὲ τὸν ἐντυπωσιακὸ σιδερένιο πύργο, τῆς καπνοβιομηχανίας «Γ. Α. Κεράνης», τῆς «Kelvinator» —ἰδιαίτερης κομψότη- τος—, τῆς «Lambretta», τοῦ «Παπαστράτος», τοῦ «Καρέλια» καὶ τὸ μεγα- λο γυάλινο περίπτερο τῆς ἐριουργίας «Μηναιδῆ - Φωτιάδης», ποὺ γιὰ πρῶ- τη φορὰ ἐφέτος ἔχει τοποθετήσῃ ὠραία μαντεκνὲς, ποὺ ἐπιδεικνύουν κομψὰ ραμμένα ἀπὸ γνωστὸ οἶκο τῆς Θεσσαλονίκης φορέματα καὶ κοστούμια, καὶ ἀρκετὰ ἄλλα...

Γ ενικὸ συμπέρασμα: Ἀσφαλῶς καλὸ.

Μὰ ἴσως γι' αὐτὸ θὰ πρέπει ἀπὸ τώρα νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ θέμα τῆς ἐπομένης χρονιάς κατὰ τρόπο ριζικώτερο. Ἡ Ἐκθεσὴ ἔχει ἀρχίσει νὰ ξε- πλώνεται κ' ὑπάρχουν ἐκεῖνοι ποὺ ὑποστηρίζουν πὼς πρέπει νὰ μετὰφερθῇ ἄλλου γιὰ νὰ εἶναι ἀκόμα πιὸ ἐκτεταμένη. Μὰ ὅσο ἀπλώνεται, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ χάσῃ τὴ ζωντάνια της, ὅπως συμβαίνει σ' ὠριμένες «νεκρές» ὄρες, ποὺ ἐμφανίζει θέαμα λιγάκι λυπηρό: Ἰσως σ' αὐτὸ νὰ φταίῃ τὸ ὅτι συγκεντρώνονται τὰ παιχνίδια καὶ τὰ ἄλλα μέσα ψυχαγωγίας σὲ μιά γω- νιά καὶ ἀφήνονται οἱ ἄλλες στὰ ψυχρά κι' ἀπρόσωπα τρακτέρ, στοὺς γε- ρανούς καὶ τὰ ψυκτικὰ μηχανήματα.

Ἀψογὴ ἡ Τροχαία καὶ ἡ Διοίκηση τῆς Ἀστυνομίας μέσα στὴν Ἐκθεση. Εὐγένεια, χαμόγελο, προθυμία. Μὰ ὁ χώρος σταθμεύσεως τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων θὰ μπορούσε νὰ εἶναι λιγάκι πιὸ φροντισμένος καὶ νὰ λήψουν καὶ μερικὰ παραγκοιεῖ...

Οἱ μεγάλες ἑλληνικὲς ἐταιρίες καὶ οἱ κρατικοὶ καὶ ἡμικρατικοὶ ὀργα- νισμοί, πάντα πιστοὶ στὴν Ἐκθεσὴ καὶ στὴν ἀποστολή της, δὲν παύουν νὰ ἐφοδεύουν χρήματα γιὰ μιά συνεχῆ βελτίωση καὶ μιά συνεχῆ ἀνανέωση. Ὑπάρχουν ὠρισμένα περίπτερα ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν, ποὺ εἶναι χάρμα τῶν ματιῶν καὶ εἶναι κρίμα ποὺ δὲν ὑπάρχει καὶ μιά μόνιμη ἐπιτροπὴ ποὺ νὰ ἀποδίδῃ καὶ βραβεῖα.

Ἀλλὰ συνάμα ὑπάρχει καὶ μιά τάση νὰ συγκεντρώνονται πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐποχικὰ ψυχαγωγικὰ ἐπικέντρα ἔξω ἀπ' τὴν Ἐκθεσὴ, ὅπως π.χ. ἡ «γιορτὴ τοῦ κρασιοῦ», ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ καταλάβῃ γιατί δὲν ἐνω- ματώνεται μὲ τὴν πρώτη ἑβδομάδα τῆς Ἐκθέσεως σὰν ἓνα πολὺ πρόσφορο προοίμιο στὴ σειρά τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων, ποὺ καὶ ἐφέτος δὲν εἶ- ναι ἀμελητέες. Ἰσως νὰ ἔφθαιε ὁ καιρὸς ὥστε ἡ Ἐκθεσὴ ἀπὸ τοῦ χρόνου νὰ προσπαθῇ ν' ἀποκτήσῃ λίγο περισσότερο χρῶμα καὶ νὰ βγῇ λίγο παραἔξω ἀπ' τὶς ἀψίδες της, ποὺ τὶς συνήθισε πιά τὸ κοινὸ. Ἡ πρόσβαση τῆς ΧΑΝ π.χ., ὅπως τὴ λένε, θὰ μπορούσε νὰ ἀξιοποιηθῇ κατὰ τρόπον πιὸ παραμυθένιο καὶ νὰ δεθῇ μὲ τὸ γύρω πράσινο τῶν πάρκων σὲ μιά ἀληθινὴ φαντασμαγορία. Κάτι θὰ πρέπει, ἐπίσης, νὰ γίνῃ μὲ κείνα τὰ μεγάφωνα, ὅσο προχωρεῖ ἡ ἠλεκτρονικὴ ἐπιστήμη. Καὶ δὲν μπορῶ νὰ συμφωνήσω μὲ ὅποιον ἔστησε τὴν ὁδὸν τοῦ κινηματογράφου πάνω ἀπὸ τὴν ὑπηρεσιακὴ πύλη ὅπου φτάνουν ἓνα σωρὸ αὐτοκίνητα κ' ἐνοχλοῦν, ἀλλὰ κ' ἐνοχλοῦνται μὲ τὸ βρεφικὸ φιλοθεδμον κοινόν...

Μεγάλο πλεονέκτημα: Ὁ ἄνετος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον λειτουργοῦν οἱ ὑπηρεσίες τῆς Ἐκθέσεως, στρωμένες πιά, εὐθυγραμμισμένες! Ἐκτὸς ἀπ' τὰ ταμεία, ποὺ συνεχῶς δὲν ἔχουν ρέστα...

Ἄλλο πλεονέκτημα: Ἡ παρουσία Ἀθηναίων καλλιτεχνῶν, ποὺ δίνουν ἓνα τόνο στὴ σαΐζον: Ὁ Νίκου Γιάνκοβλεφ αὐτοκρατορικὸς στὸ κινηματογρα- φικὸ του ὄργανο, ἡ Μαίρη Λῶ, ὁ Σῶτος Παναγόπουλος, ὁ Τῶνης Μαρτύρας, ἡ Νάντια Κωνσταντοπούλου — εἰς μῆνα μέλιτος —, ἡ Γιωάννα, ὁ Ἀλέ- κος Σπύθης κι' ὁ πανταχοῦ παρὼν Γιώργος Οἰκονομίδης...

Μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ πὼς ἡ Θεσσαλονίκη τῆς Ἐκθέσεως, ἰδίως ὅπως ἐξελίσσονται τὶς μεταμειωνικὲς ὄρες, εἶναι κατὰ πολὺ ζωντανώτερη ἀπὸ τὴν Ἐκθεσὴ τῆς Θεσσαλονίκης. Μὲ τὸν καινούργιο αὐτοκινητόδρομο, ποὺ καθιστὰ δυνατὴ τὴ διαδρομὴ μέσα σ' ἓνα πρωῒν, ἔχει γίνῃ συνήθεια νὰ φτάνουν μεγάλα «κονοδοῦ» ἀπὸ ἀθηναϊκὰ αὐτοκίνητα, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ χαροῦν τὴν ἐντονη νυχτερινὴ ζωὴ, ποὺ πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ κανεὶς πὼς εἶ- ναι πηγαία, αὐθόρμητη καὶ ἀφάνταστα φτηνὴ.

Ὅλοι, φυσικὰ, περιμένουν μὲ ἐνδιαφέρον τὸ Φεστιβάλ τοῦ Κινηματο- γράφου, γιατί αὐτὸ θὰ ἀποδείξῃ ἂν ἡ τόσο ὁμορφὴ πρωτεύουσα τοῦ βορ- ρὰ μπορεῖ νὰ σταθῇ καὶ σὰν ἐπικέντρο πλατύτερων, ἴσως μεσογειακῶν, ἐκ- δηλώσεων...

Γιὰ ἐπίσημες περιστάσεις

Γιὰ κάθε μέρα

Γιὰ πολὺ νέους

Γιὰ πολὺ σοβαροὺς κυρίους

ΠΟΠΛΙΝΕΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ
μὲ θετικὰ πλεονεκτήματα: σταθερὲς ποιότητες, ἀναλλοίωτα
εὐγενικὰ χρώματα, ἐξαιρετικῆς ποιότητος νήματα,
ἐπεξεργασία ·SANFORIZED·

Μὲ ὅ,τι θάζει ὁ νοῦς σὲ θαμθακερὰ ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΙΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Διατηρήστε ολόουληρη
τήν ημέρα την
πρωινή σας δροσιά

ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ

MB/5

MUM - ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΓΕΝ

Έχετε δικιο. κυρία μου. να θέλετε να διατηρήσετε την πρωινή σας δροσιά ολόκληρη την ημέρα. Είναι η γοητεία σας. Μεταχειρισθήτε. λοιπόν, από σήμερα, το τελειότατο αποσμητικόν MUM - Stick, με την πιο απόλυτη καθαριότητα. Το αποσμητικόν MUM - Stick σταματά έντελως την κακοσμία του ιδρώτος. Είναι έντελως ανίδεο για την επιδερμίδα σας και τα φορέματά σας. Χρησιμοποιήστε το MUM - Stick κάθε μέρα, και όσες φορές θέλετε. Είναι τόσο εύκολο στη χρήση του! Και τόσο κομψά συσκευασμένο. Στολίζει την τσάντα σας.

MUM STICK

Χαίρονται τη συντροφιά σας

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε. ΦΑΜΑΡ

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ:

ΝΕΟΙ ΧΩΡΙΣ ΙΔΑΝΙΚΑ

«Εκείνοι που ακολουθούν ανωτέρας σπουδές το πράττουν κατά πλειοψηφίαν, όχι από έσωτερική ώθηση και από προτίμηση προς μίαν επιστήμην, αλλά μόνον διὰ νὰ αὐξήσουν διὰ τοῦ διπλώματος τὰς πιθανότητας μιάς καλύτερας σταδιοδρομίας».

«Οἱ σημερινοὶ νέοι δὲν ἔχουν ἰδανικά». Ὁ ἀφορισμὸς αὐτὸς διευτυπώθη ἀνεπίσημως πρὸς ἀντιπρόσωπον τοῦ τύπου ἐκ μέρους γυμνασιάρχων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν φιλοξενηθῇ τὸν περασμένον μῆνα ἀπὸ τὴν «Ἐθνικὴν Ἑστίαν» τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος. Μεγάλος ἐκ πρώτης ὄψεως ὁ λόγος, ἐπῆρε σιγά-σιγά τὰς κανονικὰς διαστάσεις του. Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν δημοσιευθεῖσαν σχετικὴν συνέντευξιν, οἱ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς μέσης ἐκπαίδευσης λειτουργοὶ θεωροῦν ὡς ἑλλειψιν ἰδανικὸν τὰ ἐξῆς συμπτώματα, πού διαπιστώνουν μὲ τὴν καθημερινὴν πείραν των:

μερον ἑλλειψις; Ἄν ἡγήθευν αὐτό, ἡ ἑλλάς θὰ ἦτο γεμάτη ἀπὸ ἰδιοφυΐας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν ἐπιστημῶν. Πράγμα πού δὲν συμβαίνει. Διότι ὑπάρχουν καὶ καθηγηταί, πού θὰ ἦσαν καλύτεροί ὡς ἑμποροὶ, καὶ δικηγόροι, πού θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ γίνουσιν ὁδραυλικοί, καὶ γιανοῦ, πού θὰ προσέφεραν μεγαλύτερας ὑπηρεσίας—καὶ εἰς τὸν ἐαυτὸν τοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους— ἂν ἐγίνοντο διοτέχναι. Ὅλοι αὐτοὶ εὐρέθησαν τυχαίως καὶ μοιραίως εἰς τὸν κλάδον, τὸν ὁποῖον διακονοῦν, χωρὶς κὰν ν' ἀντιμετωπίζουν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν τὸ καθαρὴν τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων.

Αὐτό, ἄλλωστε, παρατηρεῖται εἰς ὅλας τὰς κοινωνίας καὶ οὐ μόνον εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Πρέπει νὰ γίνῃ κατανοητὸν γενικῶς ὅτι ἡ ἐπιστήμη προϋποθέτει εἰδικὰ καὶ οὐχὶ τόσο κοινὰς ἱκανότητας, τὰς ὁποίας πάντοτε ἔχει ἕνα μικρὸν μόνον ποσοστὸν ἀνθρώπων. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι οἱ ἄλλοι, οἱ πολλοί, εἶναι καταδικασμένοι νὰ φυτωζοῦν ἀτομικὰ καὶ κοινωνικῶς. Ὅλα τὰ ἄτομα, τὰ ὑγιὰ καὶ διαβέβαιον κοινὸν νοῦν, ἔχουν τεραστίαν ἱκανότητα. Ἀρκεῖ νὰ βροῦν τὸν σωστὸν δρόμον, πού θὰ τοὺς δώσῃ τὴν δυνατότητα ν' ἀξιοποιήσουν τὰς ἱκανότητάς των αὐτάς. Ἀνακύπτει ἔτσι αὐτομάτως τὸ θέμα τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ.

Εὐθύναι

Ἀς μὴ μετατοπίζωμεν τὰς εὐθύνas. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ σχολεῖον—τῆς μέσης ἐκπαίδευσης κυρίως— ἔχει μεγάλην ἀποστολὴν καὶ ἐν προκειμένῳ. Ὁ καθηγητὴς ἡμπορεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὰς κλίσεις τοῦ μαθητοῦ του καὶ νὰ τὸν κατευθύνῃ πρὸς τὴν ὁλοκληρώσιν των, ἡ ὁποία θὰ τὸν ὡδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ μαθητὴς ὁ ἴδιος πρέπει νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν κλισίων των, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι ὅλα τὰ τιμὰ ἐπαγγέλματα εἶναι καλὰ καὶ ἀποδοτικά, ἐφ' ὅσον ἀσκούνται ἀπὸ ἀνθρώπους πού αἰσθάνονται ἀγάπην πρὸς αὐτά. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἡ οἰκογένεια συνήθως, ἀντὶ τὰς δοξασίας τοῦ πατρί, τοῦ ἐπιβάλλει τὰς ἰδικὰς τῆς θελήσεις. Ὁ γιαντὸς θεωρεῖ ὑποτιμητικὸν νὰ γίνῃ τὸ παιδί του ἡλεκτρολόγος καὶ ὁ δικηγόρος στενωχεῖται ἂν ὁ γυιὸς του δὲν θελῇ νὰ τὸν διαδεχθῇ στὸ γραφεῖον του, ἀλλὰ προτιμᾷ νὰ γῇ ἐμποροπλοίαρχος. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πιέσεων αὐτῶν εἶναι ἱσθμὸν μαρτύριον. Διότι δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερα δυστυχία ἀπὸ τὴν ἄσκην ἐνὸς ἐπαγγέλματος πού δὲν ἀγαπᾷς.

Οἱ γυμνασιάρχαι φέρονται ὑποστηρίξαντες καὶ κάτι ἄλλο: Ὅτι ἡ διδασκομένη εἰς τὰ γυμνάσια ὤλη παρέχει εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας ἐξ αὐτῶν ὅλα τὰ ἐφόδια διὰ νὰ παρακολουθήσουν ἀ-

προσκόπτως ἀνωτέρας σπουδῆς. Οἱ ὑποψήφιοι ὅμως φοιτηταὶ δὲν τολμοῦν νὰ προσέλθουν εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων χωρὶς εἰδικὴν προπαρασκευὴν εἰς φροντιστήρια. Διότι τὰ ἱδρύματα αὐτὰ ζητοῦν ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους κατὰ τὰς ἐξετάσεις θέματα πού δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν διδασκομένην εἰς τὰ γυμνάσια ὤλην καὶ τοῦτο «εἰς τὰ νὰ περιορίσουν ὅσον τὸ δυνατόν τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτῶν». Δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ ἀπόψεις αὗται ἀποδίδουν ἐπακριβῶς τὴν γνῶμην τῶν προϊσταμένων τῆς μέσης ἐκπαίδευσης.

Διότι γνωρίζουν ἀσφαλῶς οἱ γυμνασιάρχαι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτῶν δὲν περιορίζεται διὰ τῶν ἀποτυχίων, ἀλλὰ προκαθορίζεται δι' ἐκάστην σχολὴν. Αἱ εἰσαγωγικαὶ, δηλαδὴ, ἐξετάσεις εἶναι ἕνα εἶδος διαγωνισμοῦ, μετὰ τὸν ὁποῖον προλαμβάνεται ὁρισμένους ἀριθμὸς κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας. Πρὸς τὰ κάτω ὑπάρχει βέβαια ἡ πρὸ-πόθεσις τῆς «ἐδασέως», διὰ νὰ μὴ εἰσχωθῇ ἐλλείψει καλυτέρων καὶ τελείως ἀκατάριστοι. Ἀλλ' αὕτη δὲν ἀλλοιώνει βασικῶς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων.

Μικρὰ ἐφόδια

Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ διδασκομένη εἰς τὰ γυμνάσια ὤλη παρέχει εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας τὰ ἐφόδια διὰ νὰ παρακολουθήσουν ἀνωτέρας σπουδῆς, ἀληθεύει μερικῶς μόνον. Ὑπάρχουν ἄρκετοι φοιτηταὶ πού ἐπέτυχον εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις, χωρὶς νὰ παρακολουθήσουν φροντιστηριακά μαθήματα. Ἡ περίπτωσις των ὅμως—πὺ ἀποτελεῖ μειοψηφίαν— τί ἀποδεικνύει; Ἀποδεικνύει ὅτι ὀλίγους μαθητὰς ἄρτίως ἐξωπλισμένους θάξουν τὰ γυμνάσια καὶ ὅτι τὰ ἀνωτέρα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα δὲν ζητοῦν κατὰ κανὸνα θέματα, πού δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ὤλην, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ διδασθῇ εἰς τὰ γυμνάσια. Διότι, ἂν ἦτο βᾶσιμος ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτός, οὐδεὶς ἀπασάλειφος φροντιστηριακὸς θὰ ἐσπέρητο εἰς ἀνωτάτην σχολὴν.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαίδευσης εἰς τὴν χώραν μας παρέχουν ἑλληνικὴ μόρφωσιν, πού δὲν καθιστᾷ τοὺς ἀποφοίτους τῶν ἱκανοὺς νὰ παρακολουθήσουν ἀνωτάτας σπουδῆς. Αὐτό, ἄλλωστε, τὸ διαπιστώνουν καὶ οἱ μεταβαλόντες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐγγράφομενοι εἰς ξένα πανεπιστήμια διὰ ν' ἀποφύγουν τὰ καυδιὰν δίκρανα τῶν ἐδῶ εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων. Εἰς τί ὅμως ὀφείλεται ἡ ἀνεπάρκεια αὕτη τῆς ποιτικῆς ἀποδόσεως τῶν γυμνασίων μας; Μίαν μόνον ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο—διότι τὰ αἷτια εἶναι περισσότερα τοῦ ἐνός— δύνανται νὰ μᾶς δώσῃ ἡ στατιστικὴ.

Θὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐλ-

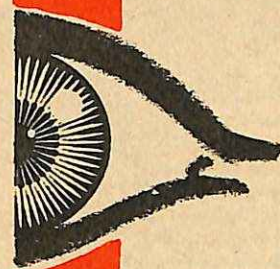
ληνικῆς παιδείας—στοιχειώδους καὶ μέσης— ἀπὸ ἀριθμητικῆς ἀποκλειστικῆς ἀπόψεως ἐντὸς μιάς εἰκοσαετίας. Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1936 - 1937 ἐφοίτουσαν εἰς τὰ δημόσια δημοτικά σχολεῖα 964.928 μαθηταὶ καὶ ἐδίδασκαν εἰς αὐτὰ 15.045 δημοδιδάσκαλοι. Ἀντιστοιχοῦσε, δηλαδὴ, θεωρητικῶς ἕνας δημοδιδάσκαλος εἰς 64,1 μαθητὰς. Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1956 - 1957 ἐφοίτουσαν εἰς τὰ δημόσια δημοτικά σχολεῖα 884.021 μαθηταὶ καὶ ἐδίδασκαν εἰς αὐτὰ 19.011 δημοδιδάσκαλοι. Ἀντιστοιχοῦσαν, δηλαδὴ, 46,4 μαθηταὶ εἰς κάθε δημοδιδάσκαλον. Ἐχομεν, συνεπῶς, μίαν ἀναμεισθήτητον πρόδον τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσης, ἀπὸ ἀριθμητικῆς τοῦλάχιστον ἀπόψεως. Ἐσημειώθῃ ἡ ἴδια πρόοδος καὶ εἰς τὴν μέσων ἐκπαίδευσιν, ὥστε νὰ δικαιούμεθα νὰ ἐπιρρίψωμεν τὰς εὐθύνas διὰ τὴν διαπιστωθεῖσαν ἀνεπάρκειάν τῆς εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς; Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1936 - 1937 ἐφοίτουσαν εἰς τὰ δημόσια γυμνάσια κλπ. 92.687 μαθηταὶ καὶ ἐδίδασκαν εἰς αὐτὰ 3.735 καθηγηταί. Εἴχαμεν, δηλαδὴ, ἀναλογίαν 24,8 μαθητῶν ἀνὰ καθηγητὴν—ἀναλογίαν ἀνετον καὶ πληροῦσαν κάπως τὰς διεθνῶς παραδεδεγμένας παιδαγωγικὰς προϋποθέσεις. Μετὰ ἑξήκον ἔτη, κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1956-1957 ἐφοίτουσαν εἰς τὰ δημόσια γυμνάσια κλπ. 183.580 μαθηταὶ καὶ ἐδίδασκαν εἰς αὐτὰ 5.148 καθηγηταί. Ἡ ἀναλογία τῶν μαθητῶν ἦτο 35,6 μαθηταὶ ἀνὰ καθηγητὴν.

Συμπεράσματα

Δύο εἶναι τὰ συμπεράσματα πού συνάγονται ἀπὸ τὰ ἐπίσημα αὐτὰ δεδομένα. Τὸ πρῶτον, ἔχει κοινωνικὸν χαρακτῆρα. Ἐντὸς μιάς εἰκοσαετίας ἐδιδασκείτο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῆς μέσης ἐκπαίδευσης, ἐνὸς κατὰ τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας νῦξήθη μόνον κατὰ 15,8%. Τοῦτο σημαίνει ἀλματώδη αὐξήσιν τῆς ἐφέσεως διὰ μάθησιν, ἀνεαρτηγίας τῶν κινήτρων πού τὴν προκαλοῦν. Τὸ δεύτερον συμπεράσμα ἀφορᾷ τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει κάμψιν εἰς τὴν ἐξυπηρετήσιν τῆς μέσης ἐκπαίδευσης. Διότι τὸ 1956 - 1957 ἐχρησιμοποίησε 5.147 καθηγητὰς, ἐνῶ, διὰ νὰ τὴν διατηρῇ εἰς τὴν πρὸ εἰκοσαετίας στάθμην, ἀπὸ ἀριθμητικῆς ἀπόψεως (ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἰδεώδης), ἔπρεπε νὰ διδάσκοντες εἰς τὰ γυμνάσια ν' ἀνέρχονταν εἰς 7.402. Ὅταν καλυφθῇ τὸ ἑλλειμμα τῶν 2.254 (τὸ ὁποῖον οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἀναβιβάζουν σήμερον εἰς 4.000), τότε θὰ δικαιούμεθα νὰ καθίσωμεν τοὺς καθηγητὰς τῆς μέσης ἐκπαίδευσης εἰς τὸ ἐδῶλλον τοῦ κατηγορουμένου διὰ τὴν ἀπόδοσιν των.

Γ. Γαλανός

Τὸ
μάτι
εἶναι
μάτι λεπτό!

●Γι' αὐτὸ πρῶτα στὸν
γιατρὸ σας κί' ὕστε-
ρα σέ μᾶς.

●Εἰδικευμένο προ-
σωπικὸ, σύγχρονα
μέσα καὶ ἐνημερό-
της στὶς τελευταῖες
ἐξελίξεις τῆς ὀπτι-
κῆς, σὰς ἐξασφαλί-
ζουν τὸ «μάξιμουμ»
τῆς ἐξυπηρετήσεως.

●ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ -
ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ-ΤΡΙΠΛΕ-
ΣΤΙΑΚΑ.

●ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ
ΤΥΠΟΥ.

●ΤΑ ΑΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ
(κρύσταλλα κατ' ἐπα-
φήν).

●ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛ-
ΜΟΙ.

Κί' ὅ,τι ἄλλο χρειά-
ζεσθε γιὰ τὴν ἀπο-
κατάστασιν τῆς ὁ-
ράσεώς σας.

Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ἈΛΛΟΥ

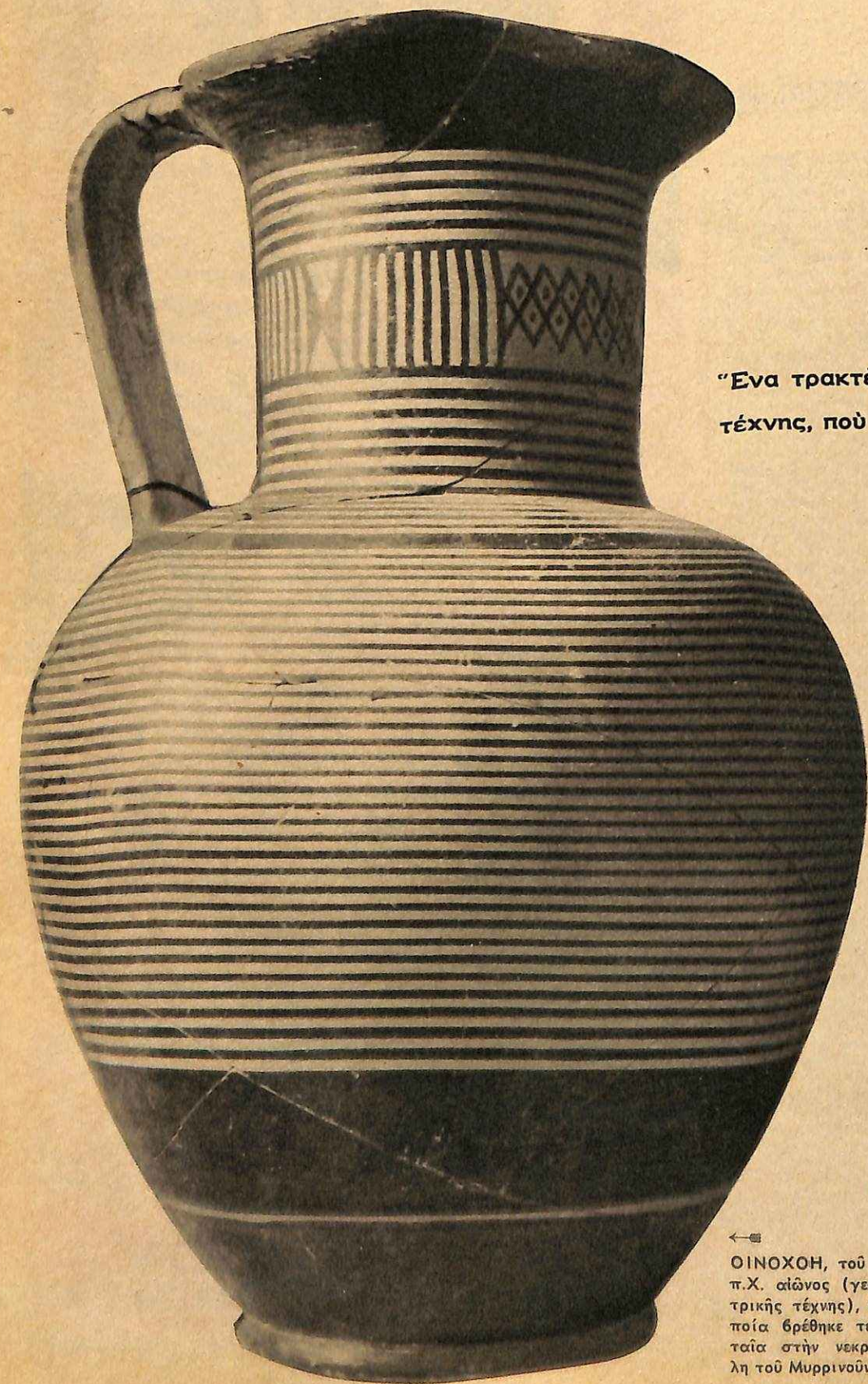
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631-5

ΑΛΕΚΤΩΡ

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΜΕ ΤΑ ΟΜΗΡΙΚΑ ΕΠΗ

“Ένα τρακτέρ ξεσκεπάζει, νοτιοανατολικά από το Μαρκόπουλο — στον αρχαίο Μυρρινούντα — ανεκτίμητους θησαυρούς αρχαϊκής τέχνης, που μαρτυρούν ότι στην Άττική δεν είχε σβήσει ποτέ ο λαμπρός πολιτισμός των αρχαίων Έλλήνων της Μυκηναϊκής εποχής

Απροσδόκητος θησαυρός αριστουργηματικών αγγείων της Γεωμετρικής περιόδου του 8ου π.Χ. αιώνας αποκαλύφθηκε πρόσφατα σε απόσταση 3 χιλιομέτρων νοτιοανατολικά απ' το Μαρκόπουλο της Άττικής, στην έρημη αγροτική περιοχή, όπου κατά την δοχειαία ύπηρχε ο δήμος του Μυρρινούντος, που άφείλε την όνομασία του στις πολλές μυρσίνες του.

Οι άδελφοί Ρόκα αποφάσισαν να ξεριζώσουν έφέτος τα κλήματα του άμπελιού τους στον Μυρρινούντα και θέλησαν να προετοιμάσουν με θαυό δργώμα το έδαφος για να φυτέψουν άμερικανικά κλήματα, που είναι άπρόσδλητα από την φυλλοξήρα και άντέχουν περισσότερο στην ξηρασία. Έφεραν, λοιπόν, στο άμπελοχώραφό τους ένα τρακτέρ, που μπορεί να άνοίξει αύλάκια μέχρι βάθους 0,70 - 0,80 έκατοστών του μέτρου. Το τρακτέρ, άναίσθητο και άνεύθυνο για τη δράση του, που το κατευθύνει ο πολιτισμένος άνθρωπος του 20ού αιώνας, άρχισε άμέσως να τρυπά τάφους ιερούς, να τσακίζει άριστουργηματικά αγγεία, να γεμίζει την έπιφάνεια του έδάφους που άργυνε με άμέτρητα κομμάτια νεοσπασμένων πηλίνων κομψοτεχνημάτων και μαζί με αυτά να πετά έξω από τις σκοτεινές κρύπτες τους και άλόκληρα αγγεία καθώς και έναν μεγάλο μεγέθους άμφορέα του 8ου π.Χ. αιώνας, με θαυμάσια διακόσμηση.

Τά άποτέλεσματα των άνασκαφών που άρχισαν άμέσως ύπηρεσαν καταπληκτικά. Ένα μεγάλο και πλούσιο νεκροταφείο άποκαλύφθηκε. Έν μέρει, όμως, γιατί η άνασκαφική έρευνα δεν τελείωσε άκόμη και θά συνεχισθί το 1961, άφού προχωρήση η μελέτη των μέχρι σήμερα εύρημάτων και προκύψουν πορίσματα, που θά κατευθύνουν τις μελλοντικές έργασίες, κατά το 1961. Στην πλούσια αυτή νεκρόπολη άντιπροσωπεύονται κυρίως η Γεωμετρική περίοδος και με λίγα αγγεία οι Άρχαϊκοί χρόνοι και ο Χρυσός αιώνας του Περικλέους. Οι 26 τάφοι που άνεσκάφηκαν συστηματικώς έως τώρα είχαν όχι μόνον πλούσιο περιεχόμενο, αλλά και σπάνιους θησαυρούς τέχνης. Οι τάφοι των Γεωμετρικών χρόνων έφεραν στο φώς κυρίως άμφορείς μέχρι ύψους 0,80 έκατοστών του μέτρου, οινόχους, πυξίδες και σκύφοι. Οι περισσότεροι από τους τάφους του 8ου π.Χ. αιώνας ήταν σε βάθος 70 έως 90 έκατοστών και γι' αυτό είχαν πάθει άρκετές ζημιές από το τρακτέρ, που άπεκάλυψε την ύπαρξη της πλούσιας νεκρόπολης. Σε μερικές περιπτώσεις το τρακτέρ είχε άκόμη κατά μήκος τά μεγάλα αγγεία που ήταν τοποθετημένα στους τάφους ως έκτερισματα των νεκρών. Η περισυλλογή των κομματιών των νεοσπασμένων αριστουργηματικών αγγείων, ύπηρεζε πάρα πολύ δύσκολη μέσα στα τόσο βαθειά άνακατεμένα και μακρυνά παρασυρμένα χώματα. Ήταν άνάγκη να γίνεται η περισυλλογή των

ΟΙΝΟΧΟΗ, του 8ου π.Χ. αιώνας (γεωμετρικής τέχνης), η άποία θρέθηκε τελευτάια στην νεκρόπολη του Μυρρινούντος.

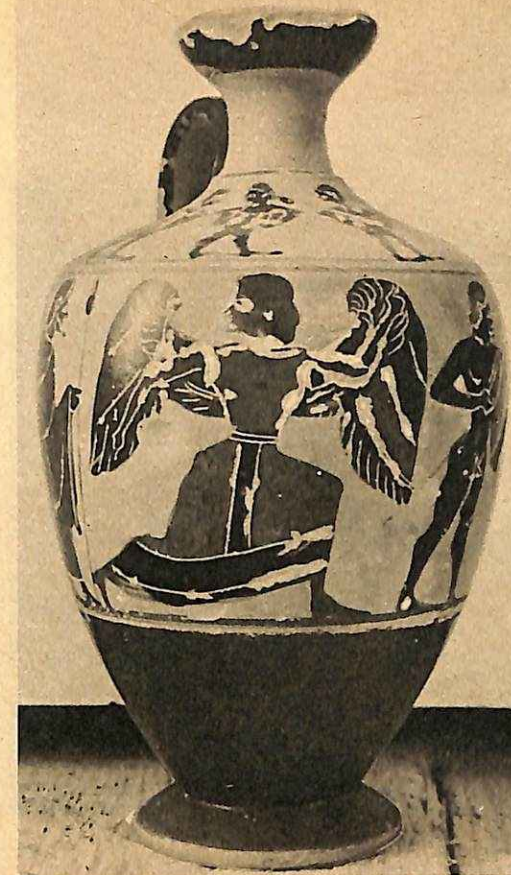
με πολύ μεγάλη προσοχή για να ύπάρχουν ελπίδες να τακτοποιηθούν όπως πρέπει και να συγκολληθούν καταλλήλως, ούτως ώστε να μη χαθούν όριστικά οι άριστουργηματικές δημιουργίες των Μυρρινουσίων του 8ου π.Χ. αιώνας.

Η εύφορη περιοχή δικαιολογεί άπόλυτα τον πλούτο των εύρημάτων της νεκρόπολης των Μυρρινουσίων. Προεκάλεσε, όμως, άπροσδόκητη έκπληξη η θαυμάσια τέχνη του πηλούς των αγγείων που ύπηρεσαν στον Μυρρινούντα κατά την Γεωμετρική περίοδο, η όποια σε παλιότερα χρόνια έθεωρείτο έποχή παρακμής. Παρ' όλο ότι προέρχονται από αγροτική περιοχή, άπομε μακρυσμένη από την Άκρόπολη των Άθηνών, που ήταν τότε πρωτεύουσα του άθηναϊκού κράτους, η τέχνη των είναι έφάμιλλη όχι μόνον με εκείνη που είχε διαπιστωθί στα Γεωμετρικά εύρηματα των άνασκαφών της άθηναϊκής νεκρόπολης του Κεραμεικού, αλλά και αυτής άκόμη της τέχνης των Μυκηναϊκών χρόνων καθώς και της καλλιτεχνίας της Κλασικής περιόδου.

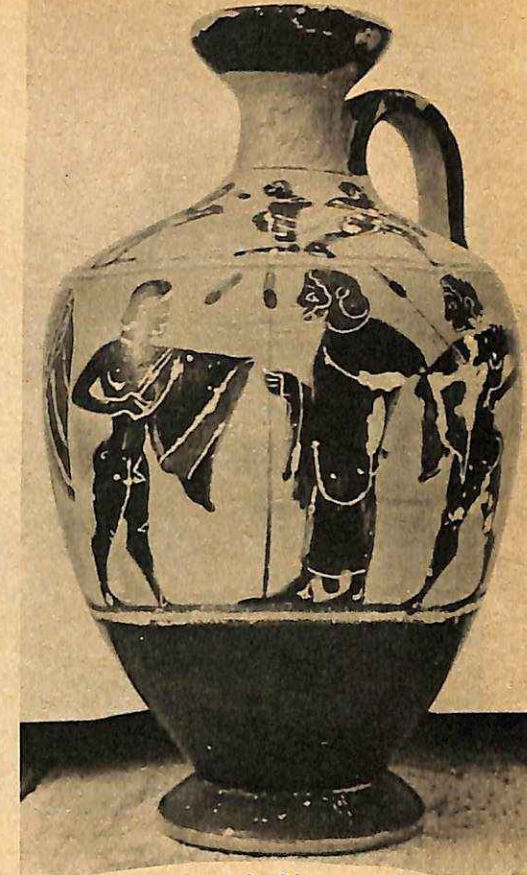
Τά αγγεία του Μυρρινούντος θαμνώνουν κυριολεκτικώς όσους τά έλέπουν. Ύπάρχουν μεταξύ των άριστουργήματα που μπορούν να διεκδικήσουν τά πρωτεία μεταξύ όλων των έως τώρα γνωστών δειγμάτων της Γεωμετρικής τέχνης. Όπως δήποτε, το άντίκρουσμα των πείθει ότι οι άνθρωποι που τά δημιούργησαν είχαν πολύ λεπτή αίσθηση της όμορφιάς και ήταν από την άποψη αυτή ισότιμοι με τους δημιουργούς του Μυκηναϊκού πολιτισμού και του Χρυσού αιώνας του Περικλέους.

Εξήγηση των θαυμασίων έπιτυχιών που έσημείωσαν οι καλλιτέχνες του Μυρρινούντος κατά τον 8ον π.Χ. αιώνα μπορούμε να έχουμε, αν σκεφτούμε ότι οι δημιουργοί των άριστουργηματικών Γεωμετρικών αγγείων που θρέθηκαν τελευταία ήταν άνθρωποι της ίδιας γενιάς με τον θεο Όμηρο.

Θά έπρεπε θεσάιως να λάβουμε ύπ' όψη, όπως έτόνισε ο διευθυντής Άρχαιοτήτων κ. Ίω. Παπαδημητρίου, που διηύθυνε τις άνασκαφές του Μυρρινούντος, με βοήθο του την αρχαιολόγο κ. Καίτη Οικονομοπούλου-Ίλινου, και το γεγονός ότι και η μυθολογική παράδοση δικαιολογεί την άκμή της τέχνης που διεισπώθηκε τελευταία και στην περιοχή του Μυρρινούντος κατά τους Γεωμετρικούς χρόνους. Σύμφωνα με την παράδοση αυτή, ο Μυκηναϊκός πολιτισμός δεν διεκόπη στην Άττική όταν άρχισε περί το 1100 π.Χ. η έποχή του Σιθέρου, γιατί οι Δωριείς άποκρούσθηκαν από τους Άθηναίους, όταν βασίλειός τους ήταν ο Κόδρος, που θεληματικά θυσίαστηκε για να σωθί η πατρίδα του από τους έπιδρομείς. Η άπόπειρα είσβολής των Δωριέων στην Άττική, έπιστέγο κατά την αρχαιότητα ότι έγινε περί το 1068 π.Χ. Η παράδοση προσθέτει ότι χρησμός είχε προεί-

ΜΕΛΑΝΟΜΟΡΦΗ λήκυθος του 8ου π.Χ. αιώνας, με παράσταση πτερωτής Νίκης. Βρέθηκε στον Μυρρινούντα, μέσα σε τάφο αρχαϊκής περιόδου.

ΑΝΔΡΕΣ που κρατούν δόρατα. Παράσταση μελανόμορφης λήκυθου, του 8ου π.Χ. αιώνας. Άπό τον καλλιτεχνικό θησαυρό του Μυρρινούντος.

ΚΟΥΚΛΑΚΙ πηλίνο. Βρέθηκε μέσα σε παιδικό τάφο της Γεωμετρικής περιόδου, στον Μυρρινούντα και πάλι. Είναι του 8ου αιώνας π.Χ.

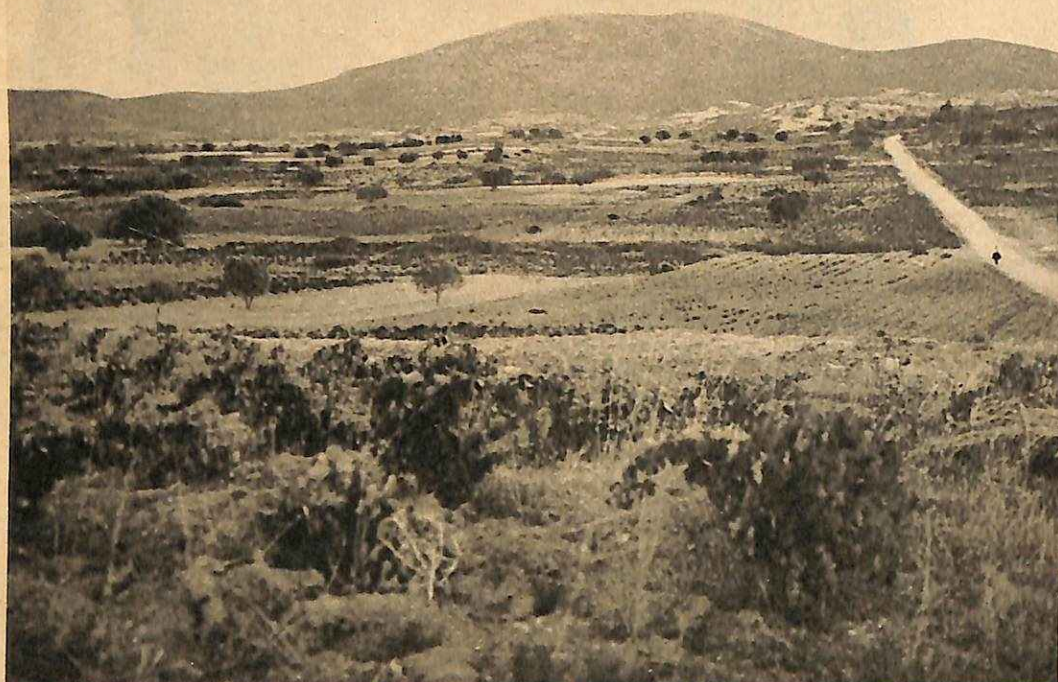
πει τη νίκη σε κείνους των όποιων ο βασίλειός θά έπιπτε στη μάχη. Ο Κόδρος μεταμφιέθηκε τότε σε χωρικών και έπεδωξε να σκοτωθί από στρατιώτες Δωριείς. Οι Άθηναίοι με τη θυσία του Κόδρου έπείτυχαν να διώξουν από την Άττική τους Δωριείς και από τότε καθήρησαν τη βασίλειά και έκήρυξαν ότι κανείς δεν ήταν άξιος να βασίλευση μετά τον Κόδρο. Ίσάόιος άρχων έγινε τότε ο γιός του Κόδρου Μύδων.

Η παράδοση αυτή μαρτυρεί ότι στην Άττική δεν είχαν σημειωθί εμφύλιοι σπαραγμοί, που σε άλλες πόλεις, όπως στις Μυκήνες και στις Θήβες, προκάλεσαν την παρακμή των κρατών που είχαν άναπτυχθί ως τά χρόνια της λεγομένης καθόδου των Ήρακλειδών. Μαρτυρεί επίσης ότι στην Άττική ο Μυκηναϊκός πολιτισμός εξακολούθησε να εξέλισσεται όμαλά. Όσοι μετά τον καθαρισμό των νέων εύρημάτων θά τά ίδούν σε κατάλληλο μουείο, θά πεισθούν ότι πρόκειται περί καλλιτεχνημάτων που δεν είναι κατώτερα από πολλά άλλα αγγεία, όχι μόνον της σύγχρονης των τέχνης του Διπλού Άθηνών, αλλά και της άκμής της Μυκηναϊκής έποχής και των κλασικών χρόνων.

Τά αγγεία του Μυρρινούντος φωτίζουν άπροσδόκητα την σύγχρονη των έποχή του Όμήρου και την παρουσιάζουν ίκανή για δημιουργίες ύψηλες, όχι μόνον ως προς την ποιήση, αλλά και για άλλα είδη καλλιτεχνικών εκδηλώσεων.

Όταν θά συμπληρωθί η συγκόλληση του πηλούς των αγγείων του Μυρρινούντος — η όποια γίνεται άπό τον είδικό τεχνίτη του Έθνικού Άρχαιολογικού Μουσείου Άθηνών κ. Σπύρο Κασσανδόρη, με την καθοδήγηση του διευθυντή των άνασκαφών κ. Ίω. Παπαδημητρίου και της βοήθο του κ. Οικονομοπούλου-Ίλινου —, τότε θά είναι δυνατόν όχι μόνον με βάση τις πρώτες έντυπώσεις έθουσιασμού, αλλά και με άντικειμενικότερα δεδομένα, να αξιολογήση τους νέους θησαυρούς της Γεωμετρικής τέχνης και να έκτιμήση τη μεγάλη διαφωτιστική σημασία που έχουν για την ιστορία του Έλληνισμού.

Ένας χάρτης της Άττικής είναι ίσως πολύ εύλωτος έρμηνευτής της προνομιούχου θέσεως που είχε ο Μυρρινός κατά τους άνωμάλους χρόνους της Γεωμετρικής περιόδου. Προστατευμένος από την έπρά με τους όρεινούς όγκους του Ύμηττου και της Πεντέλης, ο δήμος αυτός ήταν πολύ λιγώτερο έκτεθειμένος σε έχθρικές έπιθέσεις από την περιοχή της Άκρόπολης των Άθηνών και οι κάτοικοί του στην άνάγκη ίσως να έδρισκαν τότε εύκολα καταφύγια στις κορυφές της Μερέντας και του Πάνειου όρους ή στις σπηλιές που είναι γνωστό σήμερα ότι ύπάρχουν στην περιοχή. Στην χάρτη Άττικοβοιωτίας του κ. Κώστα Η.

ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ από τὸ Μαρκόπουλο τῶν Μεσογείων, σ' αὐτὴ τὴν εὐφορὴ ἀγροτικὴ περιοχὴ, εἶχε ἀκμάσει κατὰ τὴν Γεωμετρικὴν περίοδο ἡ τέχνη καὶ ἡ πολιτεία τῶν Μυρρινουσίων, τῆς ὁποίας ἡ θέση εἶναι εὐδίκαιος πρὸς τὸ βάθος.

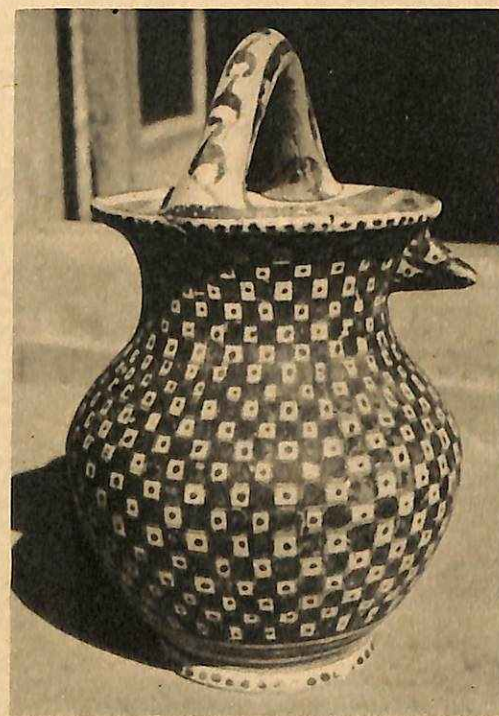
ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ και Πόρτο - Ράφτι, κοντά στην λεωφόρο Μεσογείων και στην μελλοντική παραλιακή λεωφόρο της Άττικής, βρίσκεται η πολιτεία κ' ή νεκρόπολη του Μυρρινούντος

ΠΗΛΙΝΗ πυξίδα του 8ου π.Χ. αιώνας, με την χαρακτηριστική γεωμετρική διακόσμηση. Βρέθηκε σ' έναν από τους εικοσιέξι τάφους της αρχαίας νεκροπόλεως, η οποία αποκαλύφθηκε από ένα τρακτήρ που ώργωνε.

ΑΓΓΕΙΟ με δυο στόμια και δυο χέρια (8ος π.Χ. αἰών), που δρέθηκε σ' έναν παιδικό τάφο (ἄνω δεξιά), τῶν χρόνων τοῦ Ὁμήρου, θυμίζει... «τσαγιάρα». Ἕνα κάλυμμα με τρύ-
πες, στερεωμένο σὰ χεῖλῃ του, δεί-
χνει πὼς χρησιμεύει γιὰ σωρατήρι.

Μπρίτη, ή θέση τής πόλεως του αρχαίου Μυρρινούντος
 βρίσκεται πολύ εύκολα εκεί όπου σημειώνεται «Ναός
 Κοιμήσεως», ο οποίος βρίσκεται περί τα 300 μέτρα
 νοτίως του χώρου των τελευταίων ανασκαφών του
 κ. Παπαδημητρίου.

Διαπιστώνοντας σε ένα χάρτη τη θέση του αρχαίου Μυρρινόντος, μπορούμε εύκολα να φανταστούμε ότι οι κάτοικοι του ζούσαν σε πολύ εύφορη περιοχή και απομεμφισχυμένοι από τα έπικινδυνα σημεία της Αττικής και είχαν όλες τις δυνατότητες να συλλέγουν άνετα τις παραδόσεις του πολιτισμού που κληρονόμησαν από τους προγόνους των της Μυκηναϊκής εποχής (1600-1100 π.Χ.). Άν, έστω, παραδεχθούμε την αδικαιολόγητη παλιά άποψη, ότι η Γεωμετρική περίοδος ήταν έποχη παρακμής και σκετοινού «Μεσαίωνα», τα νέα έκκλητικα εθρήματα του Μυρρινόντος μάς επέδωξαν να παραδεχθούμε ότι όχι μόνον στην Μικρά Άσία και στα κοντινά της νησιά υπήρχαν πολιτισμοί συγχρόνως παραδόσεις του Μυκηναϊκού πολιτισμού, αλλά και στην ήπειρωτική περιοχή της Ελλάδος.

Μπορούμε τουλάχιστον να μην αμφιβόλλουμε, ύστερα από τα νέα ευρήματα του κ. Παπαδημητρίου, ότι στην περιοχή του Μυρρινούδων — και σε πολλές άλλες, ασφαλώς —, υπήρχαν κρησφύγετα τών παραδόσεων του Μυκηναϊκού πολιτισμού, που επέτρεπαν στον Έλληνα να αποθέλει άνετα σε ζωή με πολύ υψηλά ιδεώδη.

Ἀπὸ συνομιλία μας μὲ τὴν συνεργάτιδά τοῦ κ. Παπαδημητρίου, κυρίαν Νίνου, ἡ ὁποία ἐπὶ ἕνα μῆ-
να ἔζησε κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἀνασκαφῶν στὸν ἐ-
ρρηκτὸ σήμερα Μυρρινούσι, μάθαμε ὅτι ἡ θέσι τοῦ
ἀρχαίου αὐτοῦ δήμου ἔχει ἐξαιρετικὴ κλίμα. πού κα-

θιστά ευχάριστη τη διαμονή ακόμα και κατά τις περιόδους του καύσωνα. Ο Μυρρινιώτης — όπως μας δι-
βερσώνουν ο κ. Παπαδημητρίου και η συνεργάτις του
— είναι ένας θυμωρός και ήμερος τόπος. «Άλλοτε έ-
δω υπήρχαν τα καλύτερα δημόσια, οι καλύτερες συ-
κιές και οι καλύτεροι ελαιώνες της περιφέρειας. Κα-
τά την έπισκεψή μας είδαμε έλιες, που πρέπει να έ-
χουν πολλών αλώνων, όπως χείριχνοι οι κορμιοί τους.
‘Από τους πρόποδες του βουνού Μερέντα — που το
ονόμα το έποτέλει παρασθόρα της λέξης Μυρρινιώ-
τα —, όπως ήταν άλλοτε ο αρχαίος δήμος, οι θέα
είναι κλεισμένη έξ αιτίας του ύψώματος, μόνον προς
τόν νοτιά, αλλά πολύ όρατα προς όλα τα άλλα ση-
μεία του όρίζαντα. Βλέπει κανείς πάντα και πέρα
από τους καταπράσινους κάμπους των αμπελιών της
Μεσογείας, ως τον ‘Υμηττό και την Πεντέλη, και πί-
σω από πολύ χαμηλά ύψώματα υπάρχει στο έόθος
η παραλιακή περιοχή της Βραυρονίδας.

Κοντά στην έκκλησία της Κοιμήσεως της Παναγίας, που φαίνεται, όπως μάς λέγει ο κ. Παπαδημιτρίου, ότι βρίσκεται στη θέση παλιάς βασιλικής που πρόκειται να ανασταθή στο μέλλον ο βυζαντινολόγος κ. Λαζαρίδης, υπάρχουν σήμερα τα ερείπια σπιτιών της Παλαιανής και της Ρωμανικής εποχής, όπως διαπίστωσε η κ. Νίνου. 'Ο κ. Παπαδημιτρίου που έρευνά την περιοχή από το 1948, πιστεύει ότι στην ίδια θέση υπήρχε και ο Μυρρινεύς των Κλασικών και αρχαιότερων χρόνων.

“Ενεκα της άνομβρίας που σημειώνεται στην Αττική τελευταία, ή περιοχή του Μυρρινούντος υποφέρει από τρομερή ξηρασία και το κακό έγινε ποερότερο με την μετάδοσι της φυλλοξήρας από άμπελιά των Μεσογείων. Έλκυση είναι πιά ή παραγωγή των

ἀμπελιῶν πού ξηραίνονται. Τὰ ἄλλοτε ἀφθονα νερά
ἔχουν σπερῆει καὶ μόνον ἓνα πηγάδι ἐξακολουθεῖ
ἀκόμη νὰ δροσίζη τοὺς διαβάτες καὶ νὰ ποτίζη τὰ
ἀμπέλια ὡς ἐδῶ.

ἀποκρίνεται πρὸ θανάτου ὡς ἐπὶ τῆς κοινότητος.
Ἡ καταστροφή τῶν ἀμπελιῶν ἀνάγκασε τοὺς χω-
ρικοὺς νὰ βυθίσουν καὶ νὰ προσβάλλονται ἀπὸ τὴν
νούργια ἀμερικανικὰ ποὺ δὲν προσβάλλονται ἀπὸ τὴν
φυλλοξήρα. Ἐτεῖ δόθηκε ἡ τύχη νὰ ἀποκαλυφθῇ, δι-
πλοῦτα καὶ 300 μέτρα βορείως τῆς ἐκκλησίας τῆς Κοι-
νήσεως τῆς Παναγίας ὑπάρχει πλουσιωτάτω νεκροτα-
φεῖο ποὺ εἶχαν χρησιμοποιοῦσι οἱ ἀρχαῖοι Μυρρινού-
σιοι ἀπὸ τὸν 8ον εἰς τὸν 5ον π.Χ. αἰώνα. Ἡ μελέτη
δύναται εὐρημάτων συνεχίζεται καὶ δὲν ἀποκλείε-
ται νὰ ὑπάρχουν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὀριζμημένα σπασιμέ-
νη κομμάτια ἀγγέλων (=κόστροφα), ποὺ θὰ ἀποδεί-
ξουν ὅτι τὸ νεκροταφεῖο εἶχε χρησιμοποιηθῇ καὶ ὁ
ἀρχαιοτέρας αἰῶνος Τάϊτο, ὅμως, εἶναι πιθανόν ὅτι
θὰ ἀποδειχθῇ ἀσφαλὲς κατὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἀνα-
σκαφῶν τοῦ κ. Παπαδημητρίου στὸν Μυρρινούσια κα-
τὰ τὸ 1961.

Πρέπει ἐπ' εὐκαιρίᾳ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ περιοχή δ. που ἔθασαν τοὺς νεκροὺς τῶν αὐτῶν Μυρρινούσιου, κατὰ τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα, εἶχε ἀνακαταλῆται τὸ 1953 ἀπὸ τὸν κ. Παπαδημητρίου σὲ ἀρκετὴ ἀπόσταση — βορειότερα — ἀπὸ τὴν ἑκτάση τῆς νεκρόπολης τοῦ 8ου, 7ου, 6ου καὶ 5ου αἰῶνα π.Χ., ποὺ βρέθηκε ἐφέτος.

600 και 800 ατόμων του 1953, ό κ. Παπαδημητρίου
Στην άνασκαφή του 1953, ο κ. Δημ. Ρ. Θεοχάρης είχε
είχε συνεργάσει τον κ. Δημ. Ρ. Θεοχάρη και είχαν
έξαιθε τότε στ φως και μερικά πολύ αξιόλογα γλυπτά
των Μυρρινωσιών του 4ου π.Χ. αιώνας. Άξιοσημει-
ωτών είναι και το γεγονός ότι τα ξέρω των άνασκα-
φών του 1953 είχε κατάβάλει ο ίδιος κτήτης
ματος που περιείχε τα τοφικά μνημεία του 4ου π.Χ.
αιώνας κ. Γεώργιος Νάσος, προθυμοποιηθείς φιλότι-

μα να συντελέσει στην αποκάλυψη της καλλιτεχνικής
κληρονομιάς των προγόνων μας.
Σε έκταση παύει

δημητρίου - με τη συνεργασία του κ. Θεοχάρη, που είναι τώρα προϊστάμενος της 'Αρχαιολογικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης - απεκάλυψε δρόμο, που είχε π.Χ. αιώνας, έπάνω σε κρηπίδα εκ πορολίθου.

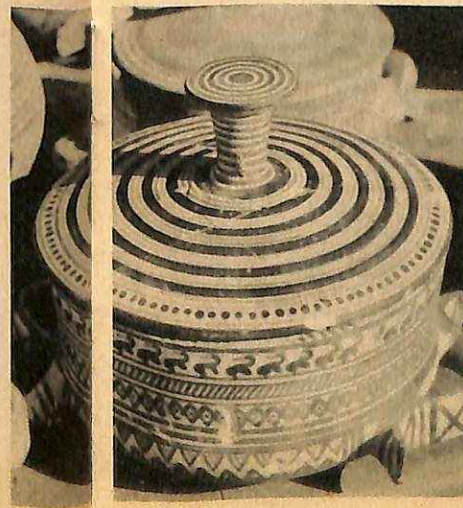
Τὰ πὸς χαρακτηριστικὰ ἐκ τῶν μνημείων ποὺ ἀπεκαλύφθησαν τὸ 1953, ἀποτελοῦνται ἀπὸ στήλη, πᾶν στὴν ὁποία εἶναι χαραγμένο τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ καὶ ἕνα ἐπίγραμμα.

^{ἐπιγραφῆς}
Ἄντι τὰς σπλῆς, σὲ ὥστες περιπτώσεις, τὸ νε-
κροτάφιον πού δυν π.χ. αὐτῶνος ἔχει μεγάλως μαρμα-
ρίδιαι καὶ ζῶη ἔκεινον μὴ ἀνάγκην παραστάσεος ἀπὸ τὴν
λήκυθον πού εἶχαν παρηφ. Ἄι μαρμάρεινες
τίθεντο ἐπεμνημόνευον τοὺς πᾶσι λήκυθους πού ἐ-
φώνα κατὰ τίς κηδεύεις κοντά στοὺς νεκρούς, σύμ-
φωνα μὴ ἀρχαίω ἑλληνικῷ ἔθειμ. Ἄι κοινὰς πᾶσινας
λήκυθους ἐχρηματοποιοῦντο ὡς μορφοεῖχα καὶ ἀπὸ τῆς
γυναικὸς ἐκλέγει τὴν ἐποικήν. Τὸ ὕψος τῶν μαρμαρί-
ων λήκυθων πού τίθεντο σάν σημάτια στοὺς τάφους
ἐφῆσαν πολλὰς φορές δὲ τὸ ἐνάμιον μέτρο.

Στις μαρμαρίνες λιγυρούς του Μυρινονόοντος υπάρχει επάνω από κάθε μορφή τάν αναγλυφών παραστάσεων από αντίστοιχη επιγραφή που δηλώνει το όνομα εκείνου που παριστάνει. Από τις επιγραφές αυτές διαπιστώνει, γενικώς, προτίμηση τάν Μυρσινούσιων για τα σύνθετα ονόματα, όπως π.χ. Καλλιτέλης, Κλειστοτέλης, Καλλιμέδων και Νικοποτέλης. Περίρροποι είναι στα σύνθετα αυτά ότι και τα γυναικεία αφορούν Ισιότητες που έχουν σχέση με τους άνδρες. Αυτό εξηγείται από το γεγονός ότι από την προϊστορική εποχή, οι Έλληνες συνήθιζαν να δίνουν στα παιδιά τους ονόματα σχετικά με τις Ισιότητες.

ΣΤΗΝ ΝΕΚΡΟΠΟΛΗ του Μυρρινούτος θρέθηκαν τόσο Γεωμετρικοί, όσο και Κλασικοί τάφοι με διάφορα κτερίσματα, όπως αυτό του θάζου των χρόνων του Περικλέους (άριστερά), ο κνήθαρος του θου π.Χ. αιώνας (κέντρο) και η άριστουρηγματική πυξίδα (δεξιά), που είναι σύγχρονη των στίχων της «Ιλιάδας».

Ο ΣΥΓΚΟΛΛΗΤΗΣ του Έθνικου 'Αρχαιολογικού Μουσείου, κ. Κασσανδρής, ασχολείται με την ανασύσταση των αμέτρητων αγγείων, που βρέθηκαν στην νεκρόπολη του Μυρρινούντος, υπό την καθοδήγηση της αρχαιολόγου κ. Καίτης Οίκοномητσου-Νίνου

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ του νεκρού από τους συγγενείς του. Ανάγλυφο μεγάλης μαρμαρίνης επιταφίου ληκύθου του 4ου π.Χ. αιώνας. Βρέθηκε σε τάφο το 1953 και άντικαθιστούσε την κλασική επιτάφια στήλη

του πατέρα τους. Ο Τηλέμαχος π.χ. άφειλε το όνομά του στο γεγονός ότι ο πατέρας του Όδυσσεας έμάχητο τηλε (μακράν) στην Τροία. Από τα όνόματα των Μυρρινουσίων, που είναι πάνω στις μαρμαρίνες ληκύθους, που είχαν βρεθεί το 1953, φαίνεται πιθανόν ότι στις οικογένειες των Μυρρινουσίων, που είχαν ταφή τον 4ον π.Χ. αιώνα, άνηκαν και πολεμιστές που έκαναν για την πολεμική δόξα (Κλεοπολδήμ) και για τις νίκες των (Νικοπολδήμ).

Εκτός από τις μαρμαρίνες στήλες και ληκύθους, βρέθηκαν στον Μυρρινούντα επίσης το 1953 από τον κ. Παπαδημητρίου και ναϊσκόσχημα επιτύμβια μνημεία. Το σχήμα των μοιάζει με μικρόν ναόν (ναίσκον), με παραστάσεις, άνάμεσα στις οποίες υπάρχει ή ανάγλυφη άπεικόνιση του νεκρού. Στην κατηγορία των ναϊσκόσχημων μνημείων του 4ου π.Χ. αιώνα του Μυρρινούντος ανήκει και ένα με παράσταση παιδιού που κρατάει στο δεξί του χέρι ένα πτηνό και παίζει με το άγασπημένο του σκυλάκι. Κάτω από την παράσταση όπάρχει το όνομα του παιδιού: Καλλιτέλης.

Πολύ καλής τέχνης είναι μεταξύ άλλων και ένα κομμάτι από μεγάλο επιτύμβιο ανάγλυφο με παράσταση ολόσωμου μεσήλικος γενειοφόρου άνδρος, που φορεί ιμάτιον και έχει ακάλυπτα το δεξί του χέρι, τον δεξιά του ώμο και το στήθος του. Η έκφραση του γενειοφόρου είναι πολύ σκεπτική και μελαγχολική, χαρακτηριστικό των έργων του 4ου π.Χ. αιώνα.

Από τη μελέτη των μνημείων του Μυρρινούντος, που είχαν βρεθεί το 1953 προέκυψε ότι όλα είχαν πέσει από τα βάθρα τους αποτόμως πάνω στον ταφικό δρόμο, έξω αίτιας απότομης δυνατής ώθησεως, που προήρχετο από την ίδια κατεύθυνση. Άξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι το κεφάλι του γενειοφόρου μελαγχολικού μεσήλικος δρέθηκε σπασμένο, περίπου δυο μέτρα μακριά από τον κορμό του. Επίσης μία πλάκα από τις επιγραφές θρέθηκε σπασμένη σε πολλά κομμάτια. Πιθανόν, λοιπόν, το νεκροταφείο του 4ου π.Χ. αιώνα να κατεστράφη από ισχυρό σεισμό.

Από μία επιγραφή έντοιχιμένη στην εκκλησία της Κοιμήσεως της Παναγίας ήταν γνωστό ότι στον Μυρρινούντα όπήρχε και άρχαιότερο του 4ου π.Χ. αιώνα νεκροταφείο και μάλιστα της Άρχαϊκής περιόδου (7ου και 6ου π.Χ. αιώνα). Η επιγραφή αυτή είναι έπι-

ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΑΝΕΣΚΑΦΗΣΑΝ 26 ΤΑΦΟΙ ΕΛΠΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΘΑ ΦΕΡΗ ΣΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΛΑΜΠΡΑ ΕΡΓΑ

←

ΕΝΑ ΤΡΑΚΤΕΡ ξεσκέπασε τον γεωμετρικόν αυτόν άμφορέα του 8ου π.Χ. αιώνα, άνάμεσα σε τάφους της νεκροπόλεως. Έχει παράσταση γυναικών που θρηνούν.

νά κυριεύσουν το «πολλιεθρον» της Τροίας.

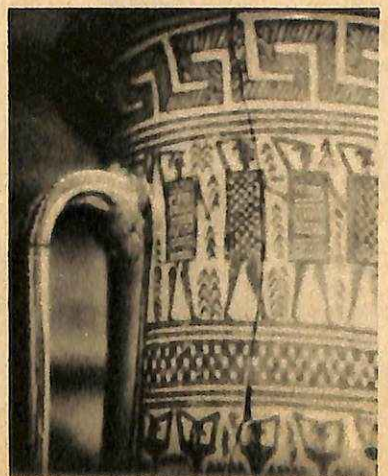
Πολύ μεγάλο ένδιαφέρον έχουν επίσης και τα εύρηματα ενός Γεωμετρικού παιδικού τάφου που περιέχει πολύ χαριτωμένα και συγκινητικά παιχνίδια, μεταξύ των οποίων κατ' μία πήλινη κουκλίτσα.

Τα άπροσδόκητα νέα Γεωμετρικά εύρηματα του Μυρρινούντος θα συντελέσουν άσφαλώς στην άποκατάσταση της αξίας του Έλληνισμού των άρχων της 1ης χιλιετηρίδος π.Χ. και θα άνατρέψουν έντελώς τον μύθο που είχαν πλάσει νεώτεροι επιστήμονες κατά τον όποιον ό πολιτισμός, που είχε άναπτύχθι στα χρόνια της άκμης των Μυκηνών, είχε σήσει κατά την Γεωμετρική περίοδο από την ήπειρωτική Έλλάδα και ότι ή φλόγα του έλαμψε πάλι στην πατρίδα μας όταν έκυριάρχησαν στη θάλασσα του Αιγαίου οι σημιτικές καταγωγής έμποροι της Φοινίκης.

Η νεκρόπολη που άνεσκάφη τελευταία μαρτυρεί ότι στην άπάμερη και πλούσια περιοχή του Μυρρινούντος όπήρχε σε πανάρχαια έποχή άκμαίατό κέντρο πολιτισμού που έχασε την πολιτική του λάμψη όταν ό θησέας όπεχρώσε τους άρχοντες των πόλεων της Άττικής να έγκατασταθούν στην Άκρόπολη των Άθηνών, αλλά διετήρησε τις εύγενικώτερες παραδόσεις του κατά τους Γεωμετρικούς χρόνους και εξακολούθησε τις πατροπαράδοτες καλλιτεχνικές του έκδηλώσεις με διαρκή έκτιμηση της ώραϊότητος που ένέπνεε το γραφικό και μυρρινιστόλιστο φυσικό περιβάλλον του.

Κείμενο και φωτογραφίες
ΜΙΛΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ

Ο ΛΑΪΜΟΣ του μεγαλύτερου άμφορέως που δρέθηκε ως τώρα στον Μυρρινούντα. Είναι του 8ου π.Χ. αιώνα και έχει ύψος 0,80 μ. Φαίνονται άνδρες που θρηνούν τον νεκρό

τύμβια και πολύ συγκινητική, γιατί έκφράζει τον καημό μιας νέας Μυρρινουσίας, της Φρασικλείας, γιατί πέθανε παρθένος και της έλαχε από τους θεούς αντί για γάμο να λέγεται αλκωνίος κόρη. Έπειδή είναι της Άρχαϊκής έποχής ή επιγραφή αυτή, τα γράμματα Η άπαδίσονται με Ε, ή δίφθογγοι ΟΥ με Ο και το Ω με Ο. «ΣΕΜΑ ΦΡΑΣΙΚΛΕΙΑΣ. ΚΟΡΕ ΚΕΚΛΕΣΟΜΑΙ ΑΙΕΙ, ΑΝΤΙ ΓΑΜΟ ΠΑΡΑ ΘΕΟΝ ΤΟΥΤΟΥ ΛΑΧΟΣΙ' ΟΝΟΜΑ» «Έδω είναι ό τάφος (σήμα) της Φρασικλείας. Κόρη θα καλούμαι για πάντα (κόρη κεκλήσομαι αϊεί), γιατί αντί γάμου από τους θεούς μου έλαχε αυτό το όνομα (αντί γάμου παρά θεών τούτο λαχούσ' όνομα)».

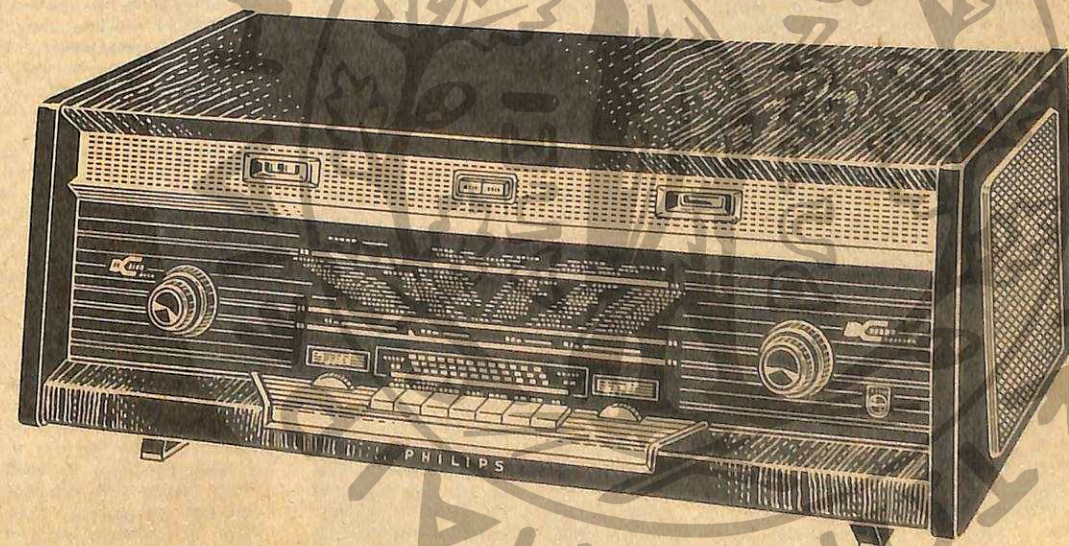
Το πιο μνημειώδες εύρημα των τελευταίων άνασκαφών είναι ένας Γεωμε-

τρικός άμφορέας περίπου του 750 π.Χ., ύψους 0,80 έκταστών του μέτρου. Υπήρχε μέσα στον όπ' άριθμόν 5 τάφο και έσπασε από το τρακτέρ σε κομμάτια, που συγκολλήθηκαν τελευταία. Έκτός από διάφορα γεωμετρικά στοιχεία, ό άμφορέας αυτός έχει στις εικονογραφικές ζώνες του λαιμού του παραστάσεις έκφορας νεκρού, καθώς και άνδρών και γυναικών που θρηνούν σε χωριστούς όμίλους. Στο κύριο σώμα του άγγείου είναι σχεδιασμένα δύο, ενώ σε ιδιαίτερη ζώνη άρματα που τρέχουν συρόμενα από ζεύγη αλόγων. Στην κατώτερη, τέλος, εικονογραφική ζώνη βλέπουμε πολεμιστές με ασπίδες, κράνη και δόρατα, σαν εκείνους άσφαλώς που έβλεπε ό Όμηρος στο περιβάλλον του και έθάζε με την όπείροχη φαντασία του να πολεμούν για

7' Όχι,
εύχαριστώ...

...προτιμώ ένα ραδιόφωνο
ΦΙΛΙΠΣ

Η νέα σειρά των Ραδιοφώνων, Ραδιογραμμοφώνων και Πικ-άπ ΦΙΛΙΠΣ σας προσφέρει την δυνατότητα της μουσικής άπολαύσεως, για όλες τις ώρες, σε οιοδήποτε μέρος κι αν βρίσκεσθε, πάντα στην καλύτερη τιμή. Άγοράστε από σήμερα τα προϊόντα ΦΙΛΙΠΣ. Είναι τα άριστουργήματα της ηλεκτρονικής επιστήμης, είναι ό καλύτερος συνδυασμός τιμής και ποιότητας.

Ο ΤΖΩΡΤΖ Χάντερ Ουάιτ, συνταγ)χης, αρχηγός της δυτικής περιοχής του Γραφείου Ναρκωτικών, είναι διάσημος στις 'Ην. Πολιτείες για τις πρόσφατες έρευνές του. Είναι το φόβητρο των διεθνών λαθρεμπόρων ναρκωτικών και πέρασε 25 χρόνια της ζωής του ξεσκεπάζοντας τις πιο δυνατές και καλύτερα οργανωμένες συμμορίες. Χάρης στά δακτυλικά αποτυπώματα και στις επίμονες προσπάθειές του είχε αρκετά σημαντικές επιτυχίες σε υποθέσεις του υποκόσμου, που ή διηγήσή τους μοιάζει με τα πιο άπίθανα αστυνομικά μυθιστορήματα. Παρ' όλα αυτά, οι περιπέτειες που του έτυχαν είναι εξ ολοκλήρου πραγματικές.

Σ' ΕΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΒΙΒΛΙΟ - ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΑΙ ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΕΝΟ - ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΑΛΗΘΗΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΩΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ, ΣΑΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΥΝΗΓΟΙ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ

ΤΟΥ ΤΖΑΙΗΜΣ ΦΕΛΑΝ

Μά από τις περισσότερο σημαντικές υποθέσεις λαθρεμπορίου ναρκωτικών στις 'Ηνωμένες Πολιτείες άρχισε πολύ νωρίς, με μία σύλληψη τόσο ασημένια, τόσο κοινή, που την άγνοησε κι' αυτός ακόμη ο τοπικός τύπος. Στις 12 Δεκεμβρίου 1936 στην Σήητλ ένας άγνωστος έπόπτης της όμοσπονδιακής ταξιαρχίας διώξεως λαθρεμπορίου ναρκωτικών, ο Τζώρτζ Ουάιτ, συνέλαβε ένα γεροαλήτη που είχε επάνω του μία μικροσκοπική ποσότητα κοκαΐνης. 'Ακριβέστερα, εκείνο που ανέκάλυψε ο Ουάιτ ήταν στην πραγματικότητα τα ύπολημματα μίας ποσότητας ναρκωτικού που δρέθηκαν σε μία κοιλάτητα που ο άνθρωπος αλήτης είχε άνοιξει στην άκρη του δεκανικιού του και που την χρησιμοποιούσε σαν ένα είδος αποθήκης. Την ώρα που συνέληφθη είχε πιά πούλησει και την τελευταία ποσότητα του «μπαμπού» του χωρίς αμφισβόλια στα θράμματα υπάρ της Σκίντ Ρόου, του μεγάλου δρόμου της περιοχής του λιμανιού.

Ένας αστυνομικός λιγότερο έξυπνος δεν θα φανταζόταν αβαστάως ποτέ ότι η σύλληψη ενός τόσο αξιολάτρευτου αλήτη θα μπορούσε να οδηγήσει σε κάποιο «χοντρό κυνήγι». 'Αλλά ο Ουάιτ είχε άφιερώσει πολλές εβδομάδες στην παρακολούθηση του λαθρεμπορίου αυτού. Τώρα τον είχε στο χέρι και δεν είχε καθόλου σκοπό να τον αφήσει τόσο γρήγορα.

Υπομνηστικά, προσεκτικά, άρχισε να του κάνει ερωτήσεις, προσπαθώντας να του αποσπάσει όσες πληροφορίες μπορούσε να ξέρη ο φτωχός αυτός άνθρωπος σχετικά με το λαθρεμπόριο των ναρκωτικών.

Ο Ουάιτ, ένας κοντόχοντρος Καλιφορνέζος 28 χρόνων, είχε άρχεις το στάδιο του πριν από ένα περίπου χρόνο με μερικές χτυπητές γκάφες που μπορούσαν να του στοιχίσουν την θέση του. 'Εν τούτοις, ο αστυνομός 'Ανολινγκερ, αρχηγός της ταξιαρχίας διώξεως λαθρεμπορίου ναρκωτικών, τον τοποθέτησε στην διεύθυνση του λιμένος του Σήητλ με την ιδιότητα του άπολου έπόπτη.

Ύστερα από τις άρχικες του γκάφες, ο Ουάιτ είχε όρμισι τη κάμη κάτι που να τις καλύψει. 'Ήξερε έν τούτοις ότι στον τομέα του λαθρεμπορίου ναρκωτικών το Σήητλ δεν προσέφερε πολλές δυνατότητες σε ένα φιλόδοξο αστυνομικό. Οι μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών περνούσαν από τη Νέα 'Υόρκη, τον 'Αγιο Θρακυσίκο, το Λας 'Αντζελες και το Σικάγο. 'Αλλά αυτό δεν τον έμπόδιζε να αναπτύξει όλη την ενεργητικότητά του και χάρις σ' αυτήν και ύστερα από μία επίμονη παρακολούθηση, που έκράτησε πολλές εβδομάδες, κατάρθεσε να άρπάξει από τον γιακά τον δυστυχισμένο αυτόν αλήτη.

Ο αστυνομικός κράτησε τον αξιοδύκνκτο αυτόν άνθρωπό από τον όποιο έμαθε ποιος του είχε προμηθεύσει το ναρκωτικό. Μία ώρα αργότερα, ο

Ουάιτ, κρυμμένος μέσα στο θωάκικο δωμάτιο του πληροφοριοδότη του, έπληθσε και άρπαξε από τον ώμο ένα Κινέζο, τον Λούμ Γκίτ, τριάντα περίπου χρόνων που καθώς έμπαινε έδωζε από την τσέπη του ένα πακέτο με ναρκωτικά. Ο Κινέζος, σβέλτος και έξαιρετικά ψύχραιμος, μπήκε στην τελευταία στιγμή να δώσει στο στόμα του και να καταπιη το περιεχόμενο του πακέτου, αλλά ο Ουάιτ, σφίγγοντας δυνατά τις παλάμες του Κινέζου, τον ανάγκασε να βγάλει από το στόμα του μία ποσότητα του ναρκωτικού που ήταν άρκετη για να αποδείξει το λαθρεμπόριο. Και κυρίως για να πείση τον Λούμ Γκίτ ότι είχε συμφέρον να «συνεργασθώ» μαζί του.

—'Εχω κιόλας κάποιο φάκελο στην 'Αστυνομία, έξηγγσε ο Κινέζος, και δεν έχω σκοπό να ξαναπάω φυλακή. Νομίζω πως τα ψιλοπράγματα αυτά δεν σε ενδιαφέρουν και ότι ψάχνεις να βρης τους μεγαλύτερους. Δεν είν' έτσι; Λοιπόν, αν μου φερθής καλά, θα σε βοηθήσω να τους ξετρυπώσης.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

Ο Ουάιτ ανέφερε την προσφορά του Κινέζου στον άρχηγό του, ο οποίος τον έξουσιοδότησε να την δεχθή. 'Ετσι ο Ουάιτ άρχισε τις συζητήσεις με τον Κινέζο και κατά τις συζητήσεις αυτές έδειξε μία τέπια έπιδεξιότητα που τελικά διέλυσε τις αμφισβόλιες των άνωτέρων του σχετικά με την ικανότητά του.

Στο τέλος, ο Λούμ Γκίτ, έδωσε την μεγάλη πληροφορία. 'Επιτήδειο παιδί, έντελώς «έξαμερικανισμένο», άρχισε το στάδιο του ως «έπισιμος» δολοφόνος στην ύπηρεσία μίας μυστικής εταιρίας, της Χιπ Σινγκ, μιάς από τις ισχυρότερες οργανώσεις της κινεζικής παροικίας των 'Ην. Πολιτειών. Κατά τις άρχές του 1930, η Χιπ Σινγκ είχε άγει νικήτρια από μία μεγάλη σειρά αймаτηρών συγκρούσεων με πολλές αντίπαλες εταιρίες, συγκρούσεων που είχαν γεμίσει με πτώματα πολλά σοκάκια της κινεζικής συνοικίας. Ο Λούμ Γκίτ άπεκάλυψε πως η Χιπ Σινγκ έπαιζε διπλό ρόλο. 'Επισήμως ήταν μία εταιρία αλληλοβοήθειας χιλιάδων Κινέζων στην διοικητικό κυρίως τομέα, όπου οι Κινέζοι συναντούσαν κάθε είδους δυσκολίες που τους δημιουργούσαν οι τοπικές άρχές. Ο άλλος ρόλος της ήταν περιωρισμένος σε ένα πολύ στενό κύκλο ήγετών, που διηθούνε το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, χαρτοπαικτικές λέσχες, την ύποπτη δραστηριότητα νεαρών Κινέζων κοριτσιών στις κινεζικές συνοικίες των μεγάλων πόλεων καθώς και την λαθραία μεταναστευση Κινέζων στις 'Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά.

Μερικές μέρες αργότερα, κατά την διάρκεια μίας καινούργιας συνομιλίας, ο Λούμ Γκίτ μίλησε στον Ουάιτ για ένα μεγάλο φορτίο όπιου που είχε συ-

νοδεύσει πριν από πέντε ή έξη χρόνια στο Σικάγο. 'Η δουλειά αυτή είχε χρηματοδοτηθί από ένα ήλικιωμένο και ισχυρό Κινέζο, ένα κάποιον Τσιν Ζού Χιπ που ζούσε τότε στη μικρή πόλη Μπούττη, κοντά στη Μοντάνα.

—Είναι ο βασιλιάς της κινεζικής παροικίας εκεί κάτω. 'Ασχολείται με όλες τις δουλειές που αποδίδουν μεγάλα κέρδη —ναρκωτικά, τυχερά παιχνίδια, κορίσσια. Τον λένε «Μεγάλο Γέρο του Μπούττη».

Ο Ουάιτ στριφογύριζε επί πολλές μέρες στο μυαλό του την καινούργια αυτή πληροφορία. 'Από την στιγμή που έμαθε για την Χιπ Σινγκ, συνέλαβε μία ιδέα που στην άρχή ήταν άόριστη μά που σιγά - σιγά έπαρνε όλοένα π ό σιγαικεριμένη μορφή. 'Αφού την συζήτησε πολλές φορές μαζί με τον Λούμ Γκίτ, την έξεθεσε στον άμέσως άνωτέρω του, τον λοχαγό Γκρήσον.

—Πιστεύω πως υπάρχει τώρα τρόπος να μπουίμε μέσα στην καρδιά του κινεζικού λαθρεμπορίου. 'Οπωσδήποτε, θα έπρεπε να δοκιμάσουμε την τύχη μας στο Μπούττη. Και θα δοίμε τι θα βγάλουμε από εκεί.

'Εξέθεσε λεπτομερώς το σχέδιό του. Το σχέδιο αυτό ήταν μία έξυπνη παραλλαγή της κλασικής μεθόδου. Στην άρχή θα σχημάτιζαν ένα ψευτοσυνδικάτο λαθρεμπορίου ναρκωτικών, στο όποιο ο μεγαλύτερος άγοραστής θα ήταν ο Ουάιτ, που θα έμφανιζόταν με κάποιο ψευδώνυμο. Πρόεδρος του συνδικάτου αυτού θα ήταν ο θεός του, πρόσωπο φανταστικό και άνώνυμο, που θα ήταν και ο φαντασματικό χρηματοδότης της έπιχειρήσεως. Ο Ουάιτ, που θα στηριζόταν στην ήθικη έγγυηση του Λούμ Γκίτ, θα έπληγαινε στο Μπούττη για να έξηγγήσει στον Μεγάλο Γέρο ότι το συνδικάτο, έπειθε έχασε τον τακτικό προμηθευτή του που είχε συλληφθί, αναζητούσε άλλον προμηθευτή. Τέλος ο Ουάιτ υπεγράμμισε ότι ο Λούμ Γκίτ, χάρις στις ύπηρεσίες που είχε προσφέρει άλλοτε στον Μεγάλο Γέρο, ήταν σε θέση να τον συστήν σ' αυτόν και να έπιτύχη την συμφωνία.

Την έπόμενη έβδομάδα μελέτησαν το σχέδιο από όλες του τις πλευρές. Φυσικά, στις υποθέσεις αυτές υπάρχουν πάντα και τα άπρόοπτα. 'Επί πλέον, η ταξιαρχία διώξεως λαθρεμπορίου ναρκωτικών δεν είχε μπορέσει ως τότε να ελασγάη ένα λευκό πράκτορά της στις «εταιρίες» αυτές των Κινέζων. 'Όλοι ήξεραν ότι οι Κινέζοι δεν συνεργάζονται σ' αυτό το είδος τις δουλειές με ξένους. 'Ετσι, η 'Αστυνομία δεν μπορούσε να χρησιμοποιήση έως τότε παρά ψευδομορφινόμενους.

Το σχέδιο του Ουάιτ στηριζόταν σε διαφορετική δράση και σύγχρονα πολλά πολυπλοκώτερη. Το σχέδιο αυτό φαινόταν εύκολο στην έφαρμογή του, τουλάχιστον στα χαρτιά, αλλά είχε το σοβαρό μειονέκτημα ότι στηριζόταν εξ ολοκλήρου στο τάλαντο του Ουάιτ και του Λούμ Γκίτ. Και το παραμικρότερο

λάθος τακτικής θα ώδηγοισε σε άποτυχία. 'Αλλ' ο Ουάιτ ήταν ακόμη άρχαριος, ενώ ο Λούμ Γκίτ στην καλύτερη περίπτωση ήταν ένας άγνωστος παράγων.

Είναι άρκετά περίεργο το γεγονός ότι η έλλειψη πείρας του Ουάιτ ήταν ένα σοβαρό άπο. Μέσα στο στενό κόσμο των έμπόρων ναρκωτικών, ο παλιός αστυνομικός διατρέχει τον κίνδυνο να ανακαλυφθί εύκολα από τους λαθρεμπόρους που έχουν χαραγμένα στη μνήμη τους και όλγια έστω χαρακτηριστικά του. 'Όμως, μακριά από το Σήητλ, ο Ουάιτ θα ήταν έντελως άγνωστος στον κόσμο των λαθρεμπόρων. 'Ετσι άποφασίστηκε να τεθί σε έφαρμογή το σχέδιό του.

ΕΝΑΣ ΣΕΒΑΣΜΙΟΣ ΚΙΝΕΖΟΣ

Υστερα από όλα αυτά, μία κρύα μέρα του Γενάρη, ο νεαρός αστυνομικός έπληρε το τσάινο του Μπούττη, μαζί με τον Λούμ Γκίτ. 'Η ύπηρεσία του τον είχε έφοδιάσει με μία μικρή δεσμίδα χαρτονομισμάτων — μία πρώτη «δόση» του συνδικάτου που θα ήταν άπαρατητη για να πεισθί ο Μεγάλος Γέρος ότι ο Ουάιτ ήταν γερός πελάτης. Πριν φύγη άφησε στο σπίτι του κάθε τι που θα μπορούσε να άποκαλύψη την πραγματική του ιδιότητα.

Στο Μπούττη θρέθηκε σε μία κατάσταση έξαιρετικά δύσκολη. Ο Μεγάλος Γέρος φαινόταν ένας σεβάσιμος Κινέζος, με τα μεγάλα πεσμένα μουστάκια του και την πατροπαράδοτη μεταξωτή ρόμπα του. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που είχε δώσει ο Λούμ Γκίτ, το έστιάτοριο και το κατάστημα που διατηρούσε στην Ουάιτ Μέρκιουρ Στρήητ δεν ήταν παρά η πρόσψη που εκάλυπτε τις διάφορες παράνομες δουλειές του. 'Εξέθνηκε τον Λούμ Γκίτ και τον λευκό συνοδό του, ο όποιος συστήθηκε με το όνομα Τζών Ουόλσον, με μεγάλη έπιφλοκτικότητα, τους ώδηγησε σε ένα ιδιαίτερο δωμάτιο και με προσποιητή ψυχρότητα τους ρώτησε για τον σκοπό της έπισκέψής τους.

Καθώς άντικρυζε τον έπιθλητικό αυτό Κινέζο, ο Ουάιτ άρχισε να αμφισβόλλη για την αποτελεσματικότητα της σκηνοθεσίας του. 'Όσο το σχέδιό του του φαινόταν έξυπνο όταν το έξεθε στους συναδέλφους του, τόσο μελοδραματικό και άνόητο του φαινόταν τώρα. 'Αλλ' έν τώ μεταξύ ο Λούμ Γκίτ είχε άρχεις μία άτελειωτη πολυλογία στα κινεζικά και ο Μεγάλος Γέρος φαινόταν άκλόνητος στην έπιθλητική του άπάθεια.

Τέλος ο Λούμ Γκίτ γύρισε προς το μέρος του Ουάιτ.

—Τού έξηγγασα τι θέλετε. 'Αλλά ο Τσιν Ζού Χιπ θα ήθελε να μάθί από σας περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον θείο σας.

Ο Ουάιτ είχε προετοιμάσει και έπα-
ναλάθει την άπάντησή στην έρώτησή

αυτή δέκα τουλάχιστον φορές. 'Αν προσπάθησε να θάλη μέσα σε όλη αυτήν την σκηνοθεσία και τον άόρατο θείο, το έκαμε με την άόριστη έλπίδα ότι έτσι θα διατηρούσε μία τελευταία «έξοδο κινδύνου» — γιατί θα μπορούσε πάντα να έπικαλήται την άνάγκη να συμβουλευθί τον θείο του που ήταν ο μόνος που είχε άρμοδιότητα για τις οικονομικές πλευρές της έπιχειρήσεως. 'Εξηξε σιγά πριν μίληση άπ' εϋθείας στον Μεγάλο Γέρο.

—Ο θεός μου είναι πλούσιος και ισχυρός και σεβαστός σε όλη την περιοχή του Ειρηνικού. Διευθύνει πολλές έπιχειρήσεις. 'Εν τούτοις, δεν συνδέεται έπίσημα με την όμάδα μου. 'Αρκείται μόνο στο να χρηματοδοτή τις δουλειές μας και άφήνει την διεύθυνσή τους σε μένα. Με αυτό τον τρόπο, και αν ακόμη θρεθούμε μπερδεμένοι, αυτός παραμένει άπρόσβλητος. Σ' αυτό το σημείο είναι άμετάπειστος και δεν θέλει με κανένα τρόπο να διακινδυνεύσει την φήμη του και τις μεγάλες σχέσεις του. Καταλαβαίνετε ότι πρός το παρόν μου είναι άδύνατον να σας πώ το όνομά του.

—Δεν δουλεύω παρά άποκλειστικά με Κινέζους, άπάντησε ο Μεγάλος Γέρος. 'Ανοήμια να συνεργασθώ με λευκούς και κυρίως όταν δεν ξέρω ούτε καν το όνομά τους.

—'Αλλά γνωρίζετε τον Λούμ Γκίτ, διαμαρτυρήθηκε ο Ουάιτ. Είναι μέλος της όμάδας μου.

—Αυτό είν' αλήθεια, έβεβαίωσε ο Λούμ Γκίτ. 'Αλλά ούτε εγώ γνωρίζω τον θείο του.

—Είναι πιθανόν, είπε ο Μεγάλος Γέρος. 'Αλλά εγώ πρέπει να ξέρω με ποιόν συνεργάζομαι. 'Η πρότασή σας, κύριοι, είναι παράξενη, πολύ παράξενη.

Ο Ουάιτ ένοιωσε ένα δυνατό πόνο στο στομάχι. 'Η σκηνοθεσία, που την κατέστρωσε με τόσο φροντίδα, κατέρρεε. 'Αποφάσισε να έκείαση την κατάσταση, έστω και αν έπετάχυνε την άποτυχία του.

—'Εκαμα το μεγάλο αυτό ταξίδι έπειδή με συνεβούλευσε ο φίλος σας, είπε. Σας εύχαριστώ που είχατε την καλωσύνη να μάς δεχθίτε, αλλά τώρα είμαστε ύποχρεωμένοι να κοιτάξουμε άλλο.

'Εχαίρετώς ψυχρά και έπροχώρησε προς την πόρτα. 'Αλλά, καθώς άκουσε τους δύο Κινέζους να μιλούν άκόμη, κοινοστάθηκε.

—Ο Μεγάλος Γέρος σας ζητεί να μη βιασθίτε, του έξηγγσε ο Λούμ Γκίτ. Θα ήθελε να έξετάση άκόμη μαζί μου μερικές πλευρές της δουλειάς.

Ο Ουάιτ εκάθισε και έπείρμεν. 'Η συνομιλία των δύο Κινέζων ξανάρχισε ζωηρά και άκατανόητη. Τέλος, ο γέρος σπώθηκε και όρθιος μπροστά σε ένα γραφείο έγραψε πολλά κινεζικά γράμματα επάνω σε ένα χαρτί χωρίς έπι-
κεφαλίδα.

Ο Λούμ Γκίτ ύποκλήθηκε και έβαλε το σημείωμα στην τσέπη του. —Ο Μεγάλος Γέρος θα σας βοηθήσει, έξηγγσε ο Λούμ Γκίτ. 'Αλλά όχι τώρα άμέσως.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Εχαρίστησαν με πολλές ύποκλσεις και έφυγαν. Στο ξενοδοχείο ο Λούμ Γκίτ έξεθεσε την κατάσταση.

—Δεν θέλει να μάς πούληση άπ' εϋθείας. Λέει ότι πρός το παρόν δεν έχει ούτε ένα γραμμάριο. Λέει άραγε την αλήθεια ή είναι άπλως δύσπιστος...

—'Οπωσδήποτε, είναι έξαιρετικά δύσπιστος, έμurmούρισε ο Ουάιτ. 'Ενόμια ότι η ύπόθεση είχε βουλάξει.

—Δεν το ναμίζω, διαμαρτυρήθηκε ο Λούμ Γκίτ. Είπε ότι θα έλάβαινε έμπόρεμα ταχυδρομικής από την Νέα 'Υόρκη: 'Υπάρχει εκεί ένα κατάστημα που πουλεί δι' άλληλογραφίας και άνήκει σε κάποιον Βόγκ. Φαίνεται ότι αυτός ο Βόγκ προμηθεύει σε όλο τον κόσμο και έχει δουλειές σε όλη την 'Αμερική. Καθώς έλεγα στον Μεγάλο Γέρο ότι μάς χρειάζεται έπιγόντως μορφή, μου είπε ότι θα μάς εξασφάλιζε στην άρχή μία ποσότητα αξίας 300 δολλαρίων.

—'Υστερα, έπρόσθεσε, θα μπορούητε να άγοράσετε άπ' εϋθείας, γράφοντας στον Βόγκ.

—Πρέπει να μάς βοηθήση πολύ γρήγορα, έμurmούρισε ο Ουάιτ με ύφος σκεπτικό.

Ο Λούμ Γκίτ χαμογέλασε. —Τού είπα ότι ο θεός σας έχει τόσα πολλά χρήματα ώστε μπορεί να άγοράσει πνήγτα μαγαζιά σαν το δικό του χωρίς καμμία δυσκολία. 'Όπως καταλαβαίνετε, αυτό τού άνοιξε την όρεξη. Θα έκανε το πών για να πάρη το μερίδιό του από τα χρήματα του συνδικάτου σας. Και καθώς παίρνει προμήθεια για τις παραγγελίες που εξασφαλίζει στον Βόγκ...

—Τί λέει αυτό το χαρτί; —Είναι μία συστατική έπιστολή. Μας συνιστά στον Βόγκ για την περιπτώση που θα πηγαίνουμε στην Νέα 'Υόρκη. Νά και τί λέει:

«Σου στέλνω ένα φίλο που έμενε άλλοτε στο Σικάγο. Θέλει να άγοράση από σένα ζάχαρη. Τού είπα την τιμή και μπορεί να τον έξυπηρετήσης τοίς μετρητοίς. 'Εγγυώμαι γι' αυτόν».

—Πολύ χρήσιμο γράμμα, έμurmούρισε ο Ουάιτ, αλλά δεν μπέκει με κανένα τρόπο τον άγαπητό Γέρο. Είμαι πάρα πολύ δύσκολος. 'Η 'Υπηρεσία μας δεν είναι πλούσια και αν ο κύριος αυτός μάς έπαιρνε τα 300 δολλάρια χωρίς να πάρουμε το έμπόρεμα... Τέλος πάντων...

'Εδωλε από το χρηματοδέμα τρία χαρτονομίσματα των 100 δολλαρίων. —Πρέπει να δώσουμε αυτά τα χρήματα στον Μεγάλο Γέρο... και να περιμένουμε να δοίμε πως θα έξιληθούν τα πράγματα.

Ύστερα από έντεκα μέρες, ο «κ. Ουόλσον» έλαβε στο ξενοδοχείο του ένα δέμα που είχε σταλή σιδηροδρομικώς. Περιείχε τέσσερα ζευγάρια μεταξωτές κάλτσες. Μέσα σε μία από τις κάλτσες αυτές ύπήρχε ένα μικρό πακετάκι: 60 γραμμάρια καθαρή μορφίνη.

Το πρώτο αυτό άποτέλεσμα, αν και πολύ μικρό, έπροκάλεσε μεγάλη συγκίνηση σε όλόκληρη την ταξιαρχία. 'Ηταν πραγματικά η πρώτη χειροπιαστή έπιβεβαίωση μιάς παλιάς φήμης που ανέφερε ότι κάποιος Νεοδωρικός λαθρέμπορος ναρκωτικών πουλούσε ναρκωτικά με παραγγελίες, όπως άκριβώς και οι νόμιμες έπιχειρήσεις.

Για να έξακριβώση καλύτερα τα γεγονότα, ο Ουάιτ ή Ουόλσον, με την έγκριση της ταξιαρχίας, έστειλε στη Νέα 'Υόρκη και δεύτερη παραγγελία που την συνόδευε μία έπιταγή 400 δολλαρίων. Στο γράμμα που έστειλε αυτή την φορά άπ' εϋθείας στον Βόγκ, ο Ουάιτ τού έλεγε να τού κάμη την καλύτερη δυνατή τιμή, άφήνοντας να ύπονοηθί ότι αργότερα θα τού έκανε πολύ μεγαλύτερες παραγγελίες.

Το δέμα έφθασε και πάλι έγκαιρα. Αυτή την φορά περιείχε 120 γραμμάρια μορφίνης, θαυμασίας πάντα ποιότητας.

Όταν οι σχετικές πληροφορίες έφθασαν στο κεντρικό γραφείο της Ουάιτ, ο «Ανολινγκερ έκάλεσε από το

Μπούττη τον Ουάιτ και τον Λούμ και τούς έστειλε στη Νέα 'Υόρκη για να συμπληρώσουν την συγκέντρωση άποδεικτικών στοιχείων εις όρος του Βόγκ. 'Όσο για τον Μεγάλο Γέρο, θα τον άφηναν για αργότερα. Κυρίως έπρεπε να προσέξουν να μη δώσουν καμμία άφορη ύποψίας στον Βόγκ.

Ο κ. ΒΟΓΚ ΕΙΜΙ ΣΚΗΝΗΣ

Στη Νέα 'Υόρκη ο Ουάιτ έδινε την έντύπωση ότι τον είχαν ρίξει στο κέντρο ενός αληθινού άμειστορόβιλου. 'Η ταξιαρχία έγκαταστάθηκε στο Τάιμς Σκουάιρ. 'Ότελ και έβασε στη διάθεσή του πέντε έπιθεωρητές. Στο δωμάτιο του Ουάιτ έγκατέστησαν ένα έπιδείο κρυμμένο μικρόφωνο, που ήταν συνδεδεμένο με ένα μαγνητόφωνο που θα κατέγραφε στο διπλανό δωμάτιο όλες τις συνομιλίες που θα είχε με πιθανούς έπισκέπτες. Πολλοί αστυνομικοί με πολιτικά είχαν έντολη να τον παρακολουθούν και στις μικρότερες άκόμη μετακινήσεις του, όχι μόνο για να τον βοηθήσουν σε πείσιτωση άνάγκης, αλλά έπίσης για να χρησιμεύσουν σαν μάρτυρες όταν η ύπόθεση θα έφθανε στο δικαστήριο.

Όταν όλα τακτοποιήθηκαν, ο Λούμ Γκίτ τηλεφώνησε στον Βόγκ. 'Όταν άφησε στη θέση του το ακουστικό, ένα

ΣΥΝΕΡΓΑ καπνίσματος όπιου, που δρέθηκαν κρυμμένα σε ένα από τα πολλά κρυφά όποιοποτέα της κινεζικής συνοικίας της Νέας 'Υόρκης.

“Ένα άγριο κυνηγητό με όλα τὰ μέσα — τὴν βία καὶ τὴν πονηρία — μέσα στοὺ μυστικὸ ἄντρο τῶν Κινέζων

φωτεινὸ χαμόγελο φάνηκε ἐπάνω στὰ λεπτὰ του χεῖλη.

—“Ὁ Βόγκ φθάνει. Θὰ τὸν περιμένω στὸ μπᾶρ τοῦ ξενοδοχείου γιὰ νὰ τὸν συνοδεύσω στὸ δωμάτιό σας.

Μισὴ ὥρα ἀργότερα χτύπησαν τὴν πόρτα του. Ὁ Οὐάιτ ἀνοίξε καὶ ἀμέσως σχημάτισε τὴν ἐντύπωση ὅτι τὸ ὄρατο τοῦ σχέδιο εἶχε ἀποτύχει. Ὁ Βόγκ, ἕνας ἄνδρας κοκκινοκίτρινος, ἱσχνός, μὲ πρόσωπο ὀλογοκοιμημένο, τὸν κοίταζε παράξενα, σχεδὸν ἐχθρικά.

“Υστερα γύρισε πρὸς τὸν Λούμ Γκίτ καὶ ἄρχισε νὰ μιλά μαζί του, κινεζικά φυσικά. Ὁ Λούμ Γκίτ, ἀντὶ νὰ τοῦ ἀπαντήσει τὸν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τὸν ἐπρωξε ἀπὸτομα πρὸς τὸ δωμάτιο.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε ὁ Οὐάιτ ἀνύσυχος.

—Δὲν θέλει νὰ συναντήσει λευκὸ, ἐξήγησε ὁ Λούμ. “Ἦταν βέβαιος πὼς εἴσαστε Κινέζους...

—Δὲν μπορεῖ νὰ μὲ πῆρατε γιὰ Κινέζο, κύριε Βόγκ, εἶπε ὁ Οὐάιτ. Σὰς ἔχω γράψει, ἔχω υπογράψει καὶ τὸ ὄνομά μου... Οὐίλσον... Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ξέρετε ὅτι εἴχατε νὰ κάμετε μὲ “Αμερικανό. “Ἀλλωστε, αὐτὸ δὲν σὰς ἐμπόδιζε νὰ μοῦ στείλετε τὸ ἐμπόρευμα.

“Ὁ Βόγκ ἀπάντησε καὶ πάλι μὲ μερικὲς θιαστικές φράσεις.

—Φανταζόταν, ἐξήγησε ὁ Λούμ, ὅτι χρησιμοποιούσατε ἀπλῶς ἀμερικανικὸ ὄνομα γιὰ τὸ ταχυδρομεῖο καὶ γιὰ τὴν παραλαβὴ τοῦ ἐμπορεύματος. Ποτὲ δὲν πιστεύει ὅτι τὸ πραγματικὸ σας ὄνομα εἶναι Οὐίλσον.

—Στὸ τέλος, εἶπε ὁ Βόγκ, μιλώντας αὐτὴ τὴ φορά ἀγγλικά, ἀναρωτιέμαι γιατί ξεφανίστηκε τόσο πολὺ. “Αφοῦ σὰς συνιστᾷ ὁ Μεγάλος Γέρος γιὰ ἄνθρωπο ἐν τάξει...

—“Ἀκριβῶς, μουρμούρισε ὁ Οὐάιτ. Τὰ ἴδια φαντάζομαι κ' ἐγώ. “Αφοῦ συνεργάζεσαι μαζί σας, νομίζω πὼς εἴσαστε ἐν τάξει...

—“Αφοῦ μιὰ φορά ἔχουμε δουλέψει

μαζύ, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ συνεχίσουμε, εἶπε στὸ τέλος ὁ Βόγκ.

“Υστερα ἀπὸ συζητήσεις (ποῦ ἀποτυπώθηκαν στὸ μαγνητόφωνο), γεύματα στὰ καλύτερα ἐστιατόρια, μυστικές συναντήσεις σὲ ταβερνάκια τῆς κινεζικῆς συνοικίας, ὁ Οὐάιτ εἶχε πιά στὰ χέρια του ὅλα τὰ στοιχεῖα ποῦ χρειαζόντουσαν γιὰ τὴν καταδίκη τοῦ λαθρεμπόρου, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν πιὸ λεπτολόγο “Αμερικανὸ δικαστή. Ὁ Βόγκ τοῦ εἶχε κάμει ὀρισμένες προσφορές: μπορούσε νὰ προσφέρει μορφὴν πρὸς 2½ δολλάρια τὸ γραμμάριο καθὼς ἐπίσης καὶ ἀνεπεξέργαστο ὀπιο. “Ὅπως φαίνονταν καθαρά, ἦταν ὁ πιὸ μεγάλος λαθρέμπορος, ἀκριβῶς ὅπως τὸν εἶχε περιγράψει ὁ Μεγάλος Γέρος. Φαίνονταν πολὺ πρόσθυμος νὰ συνεργασθῇ μὲ τὸ «συνδικατο τοῦ κ. Οὐίλσον».

Καθὼς τὸν ἀκούγε ὁ Οὐάιτ ἄρχισε νὰ διακρίνῃ μιὰ ἄλλη δυσκολία. Μὲ τόσο λίγα χρήματα ποῦ τοῦ εἶχε δώσει ἡ ταξισρχία, πὼς θὰ μπορούσε νὰ διατηρήσῃ τὸν μύθο τοῦ «λαχοῦ συνδικατοῦ» τὸν στὰ μάτια τοῦ προμηθευτῆ αὐτοῦ, ὁ ὅποιος, φυσικώτατα, τοῦ προσέφερε τεράστιες ποσότητες ναρκωτικῶν;

Γιὰ νὰ κερδίσει καιρὸ, θυμήθηκε πάλι τὸν θεῖο του.

— Περιμένω αὐτὲς τὲς μέρες πολλὰ χρήματα ἀπὸ τὸν “Αγιο Φραγκίσκο, εἶπε. Πιστεύω πὼς σὲ λίγο θὰ μοῦ ἔχη ἀνοίξει πολὺ μεγάλη πίστωση. “Ὅπως δὴποτε θὰ ἀγόρασα τώρα εὐαρίστως 200 γραμμάρια μορφίνης ποῦ θὰ τὰ πληρώσω ἀμέσως. “Ἐπὶ πλέον, θὰ ἤθελα ἕνα δεῖγμα κοκαίνης. “Ἡ κοκαίνη δὲν εἶναι πιά τῆς μόδας, ἀλλὰ ποτὲ ποτὲ μὰς ζητοῦν ἀκόμη.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ μεσημέρι, ὁ Βόγκ τοῦ παρέδωσε τὴν μορφίνη, πάντα κρυμμένη μέσα σὲ μιὰ κάλτσα, στὴ γωνία τῆς “Ὀγδῆς Λεωφόρου καὶ τῆς 43ης “Ὀδοῦ. Λίγα ὄχιματα πιὸ πέρα στεκόνοισαν δυὸ ἀστυνομικοὶ μὲ πολιτικά. Τώρα πιά ἡ ταξισρχία δὲν εἶχε νὰ κά-

μὴ τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ συλλάβῃ τὸν Κινέζο.

“Ἦταν πραγματικὰ ἔτοιμη γι' αὐτὸ καθὼς καὶ γιὰ τὴ σύλληψη τοῦ Μεγάλου Γέρου, ὅταν ἀπὸτομα ἡ ἔρευνα τοῦ Οὐάιτ ὠδήγησε πρὸς μιὰ κατεύθυνση ἐντέλως καινούργια. Ὁ Λούμ Γκίτ, χαζεύοντας στὴν κινεζικὴ συνοικία, συνάντησε ἕνα σύντροφο τῆς ἐποχῆς τῆς «δόξας» του, δηλαδὴ τοῦ ἀξέχαστου καὶ ὠραίου πολέμου ἀνάμεσα στὶς μυστικὲς ἐταιρίες. Κάποιον Λέογκ Λέογκ, ὁ ὁποῖος ἀσκούσε πάντοτε τὸ κερδοφόρο ἐπάγγελμα τοῦ δολοφόνου γιὰ λογαριασμὸ τῶν Χιπ Σινγκ.

—Δὲν εἶναι τυχαῖος ἄνθρωπος, ἐξήγησε ὁ Λούμ Γκίτ μιλώντας μὲ τὸν Οὐάιτ στὸ μπᾶρ τοῦ ξενοδοχείου. Παίζει μεγάλο ρόλο στὸν κόσμον τῶν λαθρεμπόρων.

—“Ἄς τὸν παρακολουθήσουμε ἀπὸ πιὸ κοντὰ, πρότεινε ὁ Οὐάιτ.

Τὴν ἐπόμενη μέρα ὁ Λούμ ὠδήγησε τὸν Λέογκ στὸ Τάιμς Σκουάερ “Ὁτελ. Τώρα πιά ὁ Οὐάιτ εἶχε μὴ τόσο καλὰ στὸν ρόλο του, ὥστε μπορούσε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἱστορία τοῦ συνδικατοῦ του καὶ τοῦ θεῖου του μὲ ἀπόλυτη πιστικότητα. Καθὼς συνομιλοῦσε κατάλαβε ὅτι ὁ Λέογκ ἐγνώριζε πολὺ καλὰ τὸν Βόγκ καὶ τὸ σύστημα τῆς πωλήσεως ναρκωτικῶν δι' ἀλληλογραφίας. Κατάλαβε ἀκόμη ὅτι ὁ Λέογκ ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Βόγκ ὡς προμηθευτὴ τοῦ ψευδοσυνδικατοῦ.

“Ὁ ἐπαγγελματίας αὐτὸς δολοφόνος εἶχε μάλιστα τὴν ἀπερισκέψια νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Οὐάιτ νὰ τὸν γράψῃ στὸν κατάλογο τῶν «μονίμων ὑπαλλήλων» τοῦ οργανισμοῦ του.

—Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ, ἀπάντησε ὁ Οὐάιτ. “Υπὸ τὸν ὄρον φυσικά πὼς ἡ συνεργασία σας θὰ μὰς συμφέρει. Τί μπορεῖτε νὰ μὰς προμηθεύσετε;

—“Ὅ, τι θέλετε.

—Π.χ., 200 γραμμάρια μορφίνης;

“Ὁ Λέογκ σήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ ζήτησε τὴν ἀδεία νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ τηλέφωνο. “Υστερα ὠδήγησε τὸν κ. Οὐίλσον σὲ ἕνα διαμέρισμα τῆς Ντιβίζιον Στρίητ, ὅπου τὸν παρουσίασε σὲ δυὸ ἄλλους Κινέζους ποῦ τοῦ ἔδωσαν τὴ μορφίνη ποῦ εἶχε ζητήσει. “Ἡ τιμὴ —1,65 δολλάρια τὸ γραμμάριο— ἦταν πολὺ μικρότερη ἀπὸ ἐκείνη ποῦ ζητοῦσε ὁ Βόγκ.

“Ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή τὰ πράγματα ἄρχισαν νὰ ἐξελισσονται μὲ ὁλοένα μεγαλύτερη ταχύτητα, καθὼς ὁ Βόγκ, ἐπιμονὸς σὰν γυρολόγος, πολιορκιοῦσε τὸν Οὐάιτ προσφέροντάς του μεγάλες ποσότητες ναρκωτικῶν. Καθὼς ὁ Οὐάιτ τοῦ παραπονιόθηκε ὅτι οἱ τιμὲς ποῦ τοῦ ζητοῦσε ἦταν ὑπερβολικὲς, ὁ Βόγκ ἄρχισε νὰ ὀρκίζεται σὲ ὅλους τοὺς θεοὺς ὅτι τὸ δικό του ἐμπόρευμα ἦταν τὸ καλύτερο ἀπὸ ὅλα καὶ συνεπῶς τὸ φθηνότερο σ' ὅλοκληρὴ τὴν Νέα “Ὀρκη. Στὸ διπλανὸ δωμάτιο, ἕνας ἀστυνομικός, καθισμένος μπροστὰ στὸ μαγνητόφωνο, ἔκρινε τὰ χέρια του...

“Ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμή τὰ πράγματα ἄρχισαν νὰ ἐξελισσονται μὲ ὁλοένα μεγαλύτερη ταχύτητα, καθὼς ὁ Βόγκ, ἐπιμονὸς σὰν γυρολόγος, πολιορκιοῦσε τὸν Οὐάιτ προσφέροντάς του μεγάλες ποσότητες ναρκωτικῶν. Καθὼς ὁ Οὐάιτ τοῦ παραπονιόθηκε ὅτι οἱ τιμὲς ποῦ τοῦ ζητοῦσε ἦταν ὑπερβολικὲς, ὁ Βόγκ ἄρχισε νὰ ὀρκίζεται σὲ ὅλους τοὺς θεοὺς ὅτι τὸ δικό του ἐμπόρευμα ἦταν τὸ καλύτερο ἀπὸ ὅλα καὶ συνεπῶς τὸ φθηνότερο ἀπὸ ὅλα καὶ συνεπῶς τὸ φθηνότερο σ' ὅλοκληρὴ τὴν Νέα “Ὀρκη. Στὸ διπλανὸ δωμάτιο, ἕνας ἀστυνομικός, καθισμένος μπροστὰ στὸ μαγνητόφωνο, ἔκρινε τὰ χέρια του...

“Ἀκούγοντας τὶς διαμαρτυρίες τοῦ Βόγκ, ὁ Οὐάιτ σκεφτόταν ὅτι ἦταν καιρὸς νὰ τελειώσῃ ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπόθεση. Δὲν μπορούσε νὰ ἐμφανίζεται ἐπ' ἀπειρον ὡς ἀρχηγὸς ἐνὸς λαχοῦ συνδικατοῦ, ἀφοῦ τὰ μικρὰ οικονομικὰ μέσα του δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ ἀγοράζῃ τὶς μεγάλες ποσότητες ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ χρειάζεταιαι ἕνας τόσο μεγάλος ὄργανο.

σμός. Θὰ ἔρχονταν ἀσφαλῶς κάποια μέρα ποῦ ὁ Κινέζος θὰ ἀνακάλυπτε τὴν ἀπάτη.

ΣΤΟΥΣ ΧΙΠ - ΣΙΓΚ

Ε τοιμαζόταν νὰ συνεννοηθῇ σχετικὰ μὲ τοὺς ἀνωτέρους του, ὅταν ἡ ὑπηρεσία τοῦ ξενοδοχείου τοῦ ἀνήγγειλε ὅτι ἀνέβαινε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ὁ Λέογκ.

—“Ἦρθε νὰ σὰς κάμω μιὰ πρόταση: Γιατὶ δὲν ζητᾶτε νὰ γίνετε μέλος τῆς Χιπ - Σινγκ; Αὐτὸ θὰ ἦταν γιὰ σὰς ἕνα πολῦτιμο αὐτοῦ. Καὶ δὲν θὰ σὰς ἔλειπε ποτὲ ἐμπόρευμα.

—Μὲ κοροϊδεύετε; τὸν διέκοψε ἐκπληκτος ὁ Οὐάιτ. Ξέρете πολὺ καλά πὼς κομμάκι μυστικὴ κινεζικὴ ἐταιρία δὲν θὰ δεχόταν ποτὲ γιὰ μέλος τῆς κάποιοι ποῦ δὲν θὰ ἀνῆκε στὴν κίτρινη φυλὴ.

“Ὁ Λέογκ ἐπέμεινε...

—Θὰ ἦταν ἀσφαλῶς ἡ πρώτη φορά, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος πὼς δὲν εἶναι ἀδύνατον. “Υπὸ τὸν ὄρον, φυσικά, πὼς θὰ ἐνεργήσω ὅπως πρέπει. Νομίζω πὼς δὲν σὰς ἔχω πῇ ὅτι πρόεδρος τῶν Χιπ Σινγκ εἶναι ὁ κουνιάδος μου. Θὰ σὰς δεχθῇ ἂν τοῦ τὸ ζητήσω. “Ἐχω ἄλλωστε προσφέρει ὀρισμένες ὑπηρεσίες στὴν ἐταιρία... Ὁ Λούμ Γκίτ θὰ μπορούσε νὰ σὰς τὸ δεσώσειω...

—“Ὁχι, ὄχι, διαμαρτυρήθηκε ὁ Οὐάιτ. Αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν. “Ἐχω πολλὰ ἄλλα Κινέζους φίλους. Τους τὸ ἔχω ζητήσει ἀπὸ καιρὸ, ἀλλὰ ὅλοι μὲ θεδαίνωσαν διὸ δὲν θὰ ἔπρεπε οὔτε κάν νὰ τὸ σκέπτομαι.

“Ὁ Λέογκ χαμογέλασε ὑπεροπτικῶς.

—Δὲν μὲ ξέρετε ἀκόμη, κ. Οὐίλσον. “Ὅσο γιὰ τοὺς Κινέζους φίλους σας, πιστεύω πὼς θὰ εἶναι ἀσήμαντα ἄνθρωπάκια. “Ἐγὼ ἐγώ...

“Ἐσηκώσε τὸ ἀκουστικὸ καὶ ζήτησε νὰ τὸν συνδέσουν ἀμέσως μὲ τὸ Πίττςμπουργκ.

—“Ἐκεῖ μένει ὁ κουνιάδος μου, ἐξήγησε.

“Ἡ συζήτηση, στὰ κινεζικά φυσικά, κράτησε πολλὴ ὥρα. “Ὅταν ὁ Λέογκ ἄφησε τὸ ἀκουστικὸ, ἕνα πλατὺ χαμόγελο φώτιζε τὸ χαλκόχρωμο πρόσωπό του.

—“Ἐν τάξει, εἶπε. “Ἡ ὑποψηφιότης σας θὰ ἐγκριθῇ καὶ θὰ σὰς προτείνῃ ὁ ὕβιος ὁ κουνιάδος μου. Μοῦ ζήτησε ἀπλῶς μιὰ συστατικὴ ἐπιστολή.

“Αφοῦ ἔγραψε ἕνα σύντομο γράμμα στὴν κινεζικὴ γλῶσσα, ἔφυγε. Ὁ Οὐάιτ πῆγε ἀμέσως στὴν ἔδρα τῆς ταξισρχίας γιὰ νὰ τοῦ μεταφράσουν τὸ γράμμα. “Ἦταν μὲ ἀνεπιφύλακτὴ σύσταση πρὸς τὰ μέλη τῆς Χιπ Σινγκ.

Μπροστὰ σὲ μιὰ τόσο ἀπροσδόκητὴ ἐξέλιξη ὁ Οὐάιτ δίστασε. “Ἀλλὰ ὁ Λούμ Γκίτ, ὅταν τοῦ ζήτησε τὴ γνώμη του, τοῦ ἀπάντησε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ μονοδικὴ εὐκαιρία, γιὰ μιὰ ἀνέλπιστη τύχη, ποῦ μὲ κανένα τρόπο δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν χάσῃ.

—Ξέρω ὅτι ὁ Λέογκ κατάπιε ὅλα σας τοῦ εἶπατε, ἐπέμεινε. Δὲν προσέδετε ὅτι κοροϊβεῖτε συνεχῶς τὴν μυστικὴ ἐταιρία; Τὸ μόνο πράγμα ποῦ τὸν ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ προμήθεια.

Τέλος ὁ Οὐάιτ ἀποφάσισε νὰ προχωρήσῃ. Θὰ ἀνέβαλλαν τὶς συλλήψεις ποῦ εἶχαν αποφασισθῇ γιὰ νὰ μωρῶσῃ ὁ Οὐάιτ νὰ συνεχίσῃ τὸ παιχνίδι του. Στὶς 14 Μαΐου 1937, συνοδευόμενος ἀπὸ δυὸ μυστικούς, ἔφυγε γιὰ τὸ Πίττςμπουργκ καὶ ἐπισκέφθηκε τὴν ἔδρα τῶν Χιπ Σινγκ στὴ Δεύτερη Λεωφόρο.

Η ΠΕΡΣΙΑ, στὴν ὁποία καλλιιεργεῖται τὸ φυτὸ ποῦ παράγει τὸ ὄπιο, εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς κύριες πηγὲς τοῦ τρομεροῦ ναρκωτικοῦ. “Ἀνάμεσα στὰ θύματα του εἶναι καὶ οἱ ἐργάτες.

“Ὁ πρόεδρος τῆς μυστικῆς αὐτῆς ἐταιρίας, ὁ ἀξιώσιμος Γῆ “Ὀν Λι, ἦταν ἕνας πλούσιος ἔμπορος, σαράντα περίπου χρόνων, μὲ ζωηρὸ θῆμα καὶ γλυκοῦ φωνῇ. Δέχθηκε τὸν ἐπισκεπτή του καὶ ἀπὸ τὸν γύρο τῆς αἰθούσας καὶ τοῦ εἶπε νὰ δώσῃ ἀπὸ ἕνα δεματάκι σὲ κάθε ἕνα ἀπὸ τοὺς μάρτυρες. “Ὁ πρόεδρος, ἐπιστρέφοντας ὑστερα στὸν δωμὸ, ἀνεκρίρυε τὸν Τζῶν Οὐίλσον τακτικὸ μέλος τῆς ἐταιρίας τῶν Χιπ Σινγκ. Τέλος ἔκαμε μιὰ ὑπόκληση μπροστὰ στὸν Οὐάιτ καὶ τοῦ παρέδωσε τὴν κάρτα τοῦ μέλους ποῦ ἦταν συντεταγμένη στὴν κινεζικὴ γλῶσσα.

Τὸ ἴδιο θράδυ, ὁ Οὐάιτ ἦταν προσκεκλημένος στὸ δειπνο ποῦ προσέφερε πρὸς τιμὴν τοῦ ἡ μυστικὴ ἐταιρία καὶ ἐκεῖ ἀποφάσισε νὰ δολερδοσκοπήσῃ τὸν πρόεδρο. “Ἀφήνοντας τοὺς ἄλλους συνδαιτυμόνες στὰ συνηθισμένα τυχερὰ παιχνίδια τους, πῆρε κατὰ μέρος τὸν Γῆ καὶ τὸν ρώτησε ποῦ θὰ μπορούσε νὰ θρῇ μιὰ μικρὴ ποσότητα ὀπίου ποῦ ἤθελε νὰ προσφέρει στὸν Λούμ Γκίτ, γιὰ προσωπικὴ του χρῆση. Χωρὶς τὸν παραμικρὸ δισταγμὸ, ὁ Γῆ φώναξε ἕναν νεαρό Κινέζο, ὁ ὁποῖος, ὑστερα ἀπὸ λίγα λεπτά, παρέδωσε στὸν Οὐάιτ ἕνα κουτάκι μὲ ἀνεπεξέργαστο ὄπιο. Κατόπιν ὠδήγησε τὸν Οὐάιτ στὸ γραφεῖο του καὶ ἔγραψε ὀρισμένα συστατικὰ γράμματα πρὸς τοὺς τοπικοὺς ἀρχηγούς τῆς ἐταιρίας.

Ο ΘΕΙΟΣ ΜΠΑΡΜΠΑ - ΣΑΜ

Α πὸ τὸ πρῶτὴ ἐπομένης, ὁ Οὐάιτ ἄρχισε νὰ δέχεται ἐντονα. Πραγματικά, ἡ ἀπάτη ποῦ ἐπενδύσε μπορούσε νὰ καταρρεύσῃ ἀπὸ τὴν μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη. Πρὸς τὸ παρὸν εἶχε ἀνακαλύψει πολλὰ, ἀλλὰ γιὰ νὰ πιάσῃ τοὺς λαθρεμπόρους ἐπ' αὐτοφώρῳ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ἐμφανίζεται σὰν ἀγοραστής καὶ κάθε φορὰ οἱ μικρὲς ἀγορές του μπορούσαν νὰ δώσουν λάθος ἐκτιμήσεις.

Στὸ Σικαγό ἦρθε γρήγορα σὲ ἐπαφὴ μὲ τρία μέλη τοῦ τοπικοῦ τμήματος τῶν Χιπ Σινγκ, ἀγοράζοντας μικρὲς ποσότητες μορφίνης. Τὰ ἴδια ἔκαμε καὶ στὸ Κάνσας Σίτι καὶ στὴν Καλιφόρνια. “Ἐπὶ πλέον ἔστειλε τακτικά παραγγελίες στὸν Βόγκ, χρησιμοποιώντας ταχυδρομικὲς ἐπιταγὲς ποῦ ἀργότερα θὰ χρῆσιμευαν σὰν ἀποδεικτικά στοιχεία. Γιὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ στὴ δουλειά του, ἡ ταξισρχία τοῦ ἔδωσε καὶ ἕναν ἄλλον ἐπὶσημὸ ποῦ γιὰ τὴν περίπτωση αὐτὴ παρουσιαζόταν σὰν δεύτερος ἐξεδέλεως τοῦ κ. Οὐίλσον. “Ὁ Οὐάιτ ἤρθε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Λέογκ ποῦ, μετὰ ἐνδοσυσμῶ, βοήθησε τὸν ἐξεδέλεω νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ ἄλλους κρείκους τῆς ἀλλοιότητας.

“Ἐπιστρέφοντας στὴ Νέα “Ὀρκη, ὁ Οὐάιτ εἶχε τὴν τύχη νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ μιὰ τρίτη ομάδα χάρις σὲ ἕνα Κινέζο μορφιομανῆ, ποῦ τὸν παρουσίασε στὴν Ἱταλίδα Μαρία ντὲ Μπέλλο. “Ἡ “Ἀστυνομία τὴν γνώριζε καλά: “Ἡ ὠραία Μαρία «ἔβηκε στο κλαρί» ἐνὶ ὄνδρας τῆς, πρῶν συνταγῶν τοῦ περιφημοῦ γκάγκστερ Λούκι Λουτσιάνο, θρῖσκόντας στὴ φυλακὴ κατὰδικος σὲ εἰκοσι χρόνιον φυλάκιση. Καὶ ἐδῶ ἐπίσης ἡ ἱστορία τοῦ συνδικατοῦ καὶ τοῦ θεῖου ἔκαμε τὸ θαύμα τῆς. “Ἐνθουσιασμένη μὲ τὴν ἰδέα ὅτι θὰ ἀποκοῦσε σὲ γρήγορα περιουσία, ἡ Μαρία ντὲ Μπέλλο δέχτηκε μὲ χαρὰ νὰ δουλέψῃ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ κ. Οὐίλσον.

Σ' ἕνα «τεκέ», ὅπου ἀγόρασε μερικὰ γραμμάτια ὀπίου, ὁ Οὐάιτ ἐμθε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν «καταστηματαρχὴ» τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον λειτουργοῦσε

ὁ μηχανισμὸς τῶν Χιπ Σινγκ. Τὸ ναρκωτικὸ, ποῦ τὸ ἀγόραζαν ἀπὸ τὴν Κίνα σὲ γελοῖα τιμὴ, ἔβγαινε σὲ διάφορα λιμάνια μὲ τὴν βοήθεια ναυτικῶν ποῦ ἦταν μέλη τῆς ἐταιρίας. Κατὰ τὸ δόσθημα τοῦ ταξιδιού, ἔκρυβαν τὰ πολῦτιμα δέματα μέσα στὰ στεγανά, κάτω ἀπὸ τὰ πατάματα, ἀκόμη καὶ μέσα στὰ τεπόζινα τοῦ νεροῦ. “Ὅταν τὰ πλοία ἐφταναν στὰ ἀνοικτὰ τῆς Νέας “Ὀρκης, οἱ Κινέζοι ναυτεῖς ἔβγαζαν τὰ δέματα ἀπὸ τοὺς διάφορους κρυφώνας καὶ τὰ πετοῦσαν, νύχτα, στὴ θάλασσα, ὅπου στριφογυρίζον οἱ μικρὲς γρήγορες θαρκοῦλες τῶν συνταίρων τους. Οἱ θάρκες αὐτὲς ἔσπρυναν πίσω τους μικρὰ στεγανά δοχεῖα γεμάτα μὲ τὰ πολῦτιμα δέματα καὶ τὰ ξεφορτώναν σὲ ἀπομονωμένες ἀκτές, ἀπὸ ὅπου τὰ παρελάμβαναν φορητὰ ἀυτοκίνητα ποῦ τὰ μετέφεραν σὲ κάποια ἀποθήκη, κάτω ἀπὸ ἕνα σωρὸ διαφόρων ἐμπορευμάτων.

“Ὁ Οὐάιτ εἶχε κάμει ὡς τώρα δύο φορὲς τὸν γύρο τῆς “Αμερικῆς. Δοῦλεψε περισσότερο ἀπὸ 14 ὥρες τὸ εἰκοσιτετράωρο. Βιάζονταν γιὰτὶ ἦταν φανερό πὼς οἱ Κινέζοι, ποῦ ἦταν τόσο πρόθυμοι στὴν ἀρχὴ, ἄρχισαν νὰ δυσπιστοῦν πρὸς τὸν «λευκὸ ἀδελφὸ» τους. Τὰ φιλικὰ χαμόγελα ὅλοσεν λιγοῦστευαν καὶ ἔβδαν τὴ θέση τους σὲ σκληρές, ἀκόμη καὶ ἐχθρικές ἐκφράσεις.

“Ὅταν ἐξαγορεύσει τὸ Πίττςμπουργκ, κατάλαβε διὸ κι αὐτὸς ἀκόμη ὁ πρόεδρος τῶν Χιπ Σινγκ εἶχε ἀλλάξει στάση. “Ὅταν τοῦ ζήτησε ἕνα συστατικὸ γράμμα γιὰ κάποιον ποῦ ἡ “Ἀστυνομία τοῦ “Αγίου Φραγκίσκου τὸν ὕπαυτεῦσαν ἀπὸ καιρὸ, ὁ Γῆ “Ὀν Λι κοῦνησε τὸ κεφάλι χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ. “Ὅπως δὴποτε ὑπεχώρησε, ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορά ἀντὶ νὰ δώσῃ στὸν Οὐάιτ ἕνα ἀπὸ σημειώματα, τοῦ ἔδωσε ἕνα κλειστὸ γράμμα. “Ὅταν ὁ Οὐάιτ ἐπέστρεψε στὸ ξενοδοχεῖο ἐξεκόλλισε σὲ ἀπὸ τὸν φάκελο καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν Λούμ Γκίτ νὰ τοῦ μεταφράσῃ τὸ γράμμα. “Ἦταν σύντομο καὶ χαρακτηριστικὸ:

«Σὺ ὁ στέλνω ἕνα λευκὸ “Αμερικανὸ ὁ ὁποῖος λέγεται Οὐίλσον. Δὲν ἔχω τὸ δουλεῖς κάνει. Νὰ εἶσαι πολὺ ἐπιφυλακτικὸς καὶ νὰ μὲ κρατήσης ἐνήμερος.

Τὴν ἴδια μέρα, ἕνας Κινέζος συνεργάτης του ἀπὸ τὴ Νέα “Ὀρκη, ἕνας ἄνθρωπος ποῦ μόλις ἤξερε νὰ γράφῃ, τοῦ ἔστειλε ἕνα γράμμα ποῦ μόλις τὸ διάβασε ἄρχισε νὰ τρέμῃ.

«“Ἦρθαν δυὸ καὶ μὲ ρώτησαν ἂν γνωρίζω τὸν Οὐίλσον. Λένε πὼς δὲν εἶσαι ἐν τάξει. “Ἐχεις μπλέξει μὲ ἀτιμους ἀστυνομικούς. Σ' ἐ συμβουλεύω ἡ νὰ τὸν σκοτώσῃς ἢ νὰ αὐτοκτονήσῃς».

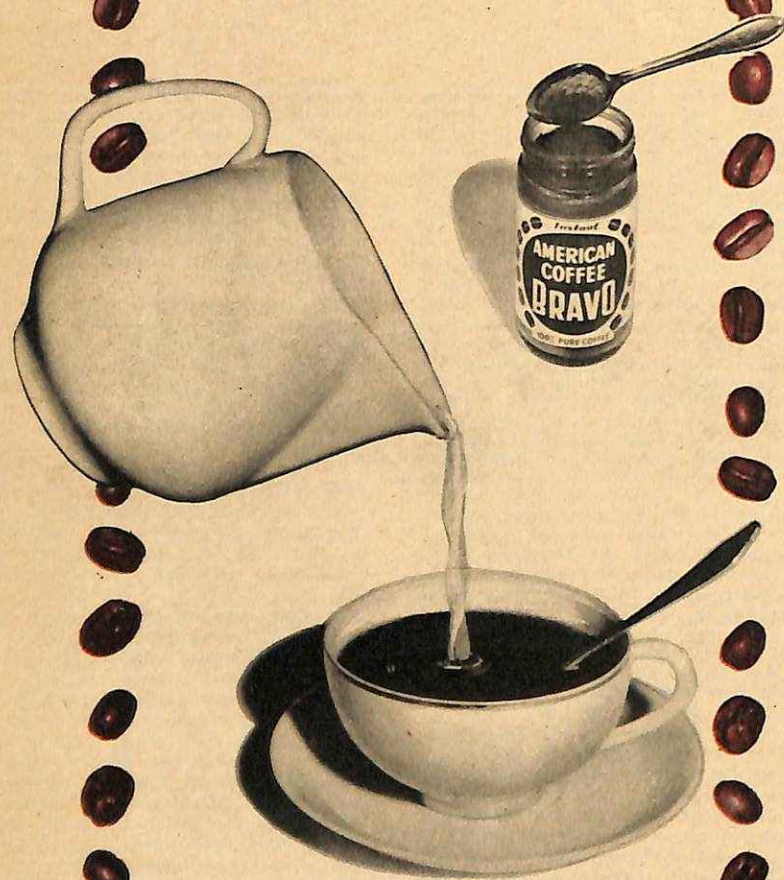
ΣΤΙΣ ΞΕΝ ΤΟ ΠΡΩΤ

Ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι ἔπρεπε νὰ τοὺς

θάλουν ὅλους γρήγορα στὸ σασκί. “Ἐν τούτοις, ἔπρεπε νὰ κάμῃ μιὰ τελευταία ἐξακρίβωση: ἐπρόκειτο γιὰ κάποιον Κινέζο τοῦ “Αγίου Φραγκίσκου, ποῦ ἡ “Ἀστυνομία τὸν παρακολουθοῦσε μάταια ἐπὶ χρόνια. Ὁ Οὐάιτ πῆρε τὸ ἀεροπλάνο. “Ὁ Κινέζος τὸν ὑποδέχθηκε μὲ μεγάλη χαρὰ καὶ τὸν πρόσφερε, στὴ γελοία τιμὴ τῶν 5.000 δολαρίων, ἕνα σημαντικό πορτίο ὀπίου ποῦ θρῖσκόνταν ἀκόμη πρὸς ἕνα πλοῖο ποῦ τὸ περιμένα τὴν ἐπομένη. “Ὁ Οὐάιτ δέχτηκε ἀμέσως, λέγοντας πὼς θὰ τηλεγραφοῦσε στὸ θεῖο του. Καθὼς ἡ ταξισρχία δὲν ἤξερε τί

νὰ κάμῃ γιὰ νὰ θρῇ τὸ μεγάλο αὐτὸ ποσόν, ὁ Οὐάιτ πῆγε καὶ συνάντησε τὸν Κινέζο γιὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ κάμῃ ὑπομονή. Τὸν θρήκε πολὺ παραγμένο. “Ὁ Κινέζος ζήτησε ὁλοφάνερα τρόπο νὰ ξεμυλῇ.

Ο υαφός υαφές είναι τέχνη
Ο υαφός υαφές είναι BRAVO

Το γοργόν και χάριν έχει!
Απόλαυσις του πολυάσχολου
σημερινού ανθρώπου ο στιγμιαίος
αμερικάνικος καφές BRAVO.

BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

ρίμενε κάτι άλλο. Τέλος, μία δομάδα
αργότερα, ο διανομέας του έφερε έναν
έπισημο φάκελο.

Είς ανταμοιβή των υπηρεσιών που εί-
χε προσφέρει, ο αστυνομικός Άνολινγκερ,
άρχηγος της ταξιαρχίας διώξεως του
λαθρεμπορίου ναρκωτικών, τον μετέθε-
σε από το Σήττλ στη Νέα Υόρκη. Στο
Σήττλ είχε βρή την άκρη ενός νήμα-
τος που τον ώδηγησε στην έρευνα που
κατέληξε στην ανακάλυψη των πρώτων
λαθρεμπόρων. Τώρα στη Νέα Υόρκη
θα μπορούσε να αναπτύξει την έρευνά
του πολύ περισσότερο.

Αλλά επί χρόνια έτρεμε κάθε φορά
που έβλεπε να προχωρή πίσω του κά-
ποιος Κινέζος.

ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ...

Ενα θράδυ του 1948 σε μία κακό-
φημη ταβέρνα, στην παραλία της Κων-
σταντινουπόλεως, οι πελάτες ταραχτή-
καν βλέποντας να μπαίνει ένας άνθρω-
πος που ολοφάνερα ήταν ξένος. Από
τους τρόπους και από το ντύσιμό του
φαινόταν Άμερικανός. Κοντόχοντρος, με
ελαφρά γκριζούς κροτάφους, προχώρη-
σε με δυσκολία ανάμεσα στους πελάτες
ως τον πάγκο και με ξερή φωνή πα-
ράγγειλε ένα κονιάκ. Κατόπιν, αφού ά-
δειασε το ποτήρι του μονορούφι, έδγα-
λε από την τσέπη του μία μικρή δέση
χαρτονομισμάτων.

Ήταν φανερό πως ο Άμερικανός δεν
ήταν συνηθισμένος τουρίστας. Ή στά-
ση του το έδειχνε: Δεν ήταν ασφαλώς
η πρώτη φορά που έμπαινε σε τέτοιου
είδους μέρη. Μετρίου αναστήματος, με
πλατέες ώμους, παχύς και σχεδόν χον-
τρός, κοίταζε ψυχρά όλους τους γύρω
του που τον παρατηρούσαν με έχθρική
περίεργεια.

Με ήρεμο βλέμμα κοίταζε προσεκτι-
κά την γεμάτη καπνούς αίσουσα. Στην
άλλη άκρη βρισκόταν μία νέα με μαύ-
ρα μαλλιά. Όταν ο Άμερικανός την
κοίταξε, η νέα του χαμογέλασε. Της
χαμογέλασε κι αυτός και αυτή άμέσως
προχώρησε προς το μέρος του.

—Θα πής ένα ποτηράκι;
—Ευχαρίστη!

—Όταν ο μπάρμαν της γέμισε το πο-
τήρι, αυτή συνέχισε:

—Με λένε Μελίνα. Και σάς;

—Τζώρτζ, Στην ύελα σου, Μελίνα.

—Στην ύελα σάς! (Και άδειασε το
ποτήρι της μονορούφι). Στοιχηματίζω
ότι ζητάς κορίτσι.

Ο Άμερικανός κούνησε το κεφάλι.
—Καθόλου. Άν ζητούσα κορίτσι, δεν
θα έρχομουν εδώ.

—Μά τότε γιατί ήρθατε;

—Εξέστητη ερώτηση, μικρή μου. Θα
έπρεπε να την συζητήση κανείς. Αλλά
όχι εδώ. Έδώ στον πάγκο είναι πάρα
πολλός κόσμος. Τι θάλεγες αν πηγαίνα-
με σε μία ήσυχη γωνιά;

Την πήρε άγκαζέ και την πήγε σε έ-
να μοναχικό τραπέζι, στο βάθος του μα-
γαζιού.

—Θα ήθελες να παραγγείλεις ένα
μπουκάλι;...

Η κοπέλλα γοητευμένη φώναξε το
γκαρσόν. Και κατόπιν άρχισε να προ-
σπαθί να κατακτήση τον άνοιχτοχέρη
αυτών ξένων.

—Ο Τζώρτζ λείει πως δεν του ά-
ρέσουν τα ώραια κορίτσια, μουρμού-
ρισε, διστάστη ακόμη. Τι μπορεί, λοι-
πόν, να θέλει ο καημένος ο Τζώρτζ;

Ο Τζώρτζ έσκυψε προς το μέρος της.
—Ηρωίνη, ψιθύρισε.

Η νέα τον κοίταξε με δυσπιστία.
—Το εμπόριο της ηρωίνης απαγορεύ-
ται. Ποιός σάς είπε ότι μπορείτε να
βρήτε εδώ;

Ο Άμερικανός έβαλε τα γέλια.

—Δεν υπάρχει λόγος να άνησυχής,
κουκλίτσα μου. Ψάχνω να βρω από χθές
και τρεις που ρώτησα μου είπαν ότι
μπορώ να βρω εδώ. Ο τελευταίος που
ρώτησα, ένας Άμερικανός ναύτης, μου

είπε ότι αγόρασε εδώ πριν από δυό
μέρες.

Η νέα τον κοίταξε προσεκτικά.

—Υποθέτω πως θέλετε μία μικρή πο-
σότητα για προσωπική σας χρήση.

—Καθόλου, απάντησε ο Άμερικανός.
Δεν θα έκανα τόσο κόπο για λίγα γραμ-
μάρια. Ζητώ μεγάλη ποσότητα. Δυό ή
τρία κιλά, ίσως και πέντε.

Η νεαρά έπαψε εξ ένστικτου να προ-
σπαθί να τον γοητεύση. Μία τέτια υπό-
θεση άξιζε ασφαλώς περισσότερο από
ένα ιδιαίτερο ραντεβού.

—Δυστυχώς υπάρχει και η αστυνομία,
παρτήρησε. Οι δουλεις αυτές είναι
πολύ δύσκολες, πολύ επικίνδυνες. Θα
μπορούσα ασφαλώς να σάς βοηθήσω.
Αλλά... θα έπαιρνα μία μικρή προμή-
θεια;

Ο Άμερικανός κούνησε δυνατά το
κεφάλι.

—Αυτό εννοείται. Είμαι πάντα ευγνώ-
μων στους ανθρώπους που με βοηθούν.

Η νέα δεν απάντησε άμέσως. Σκε-
φτόταν με σουφρωμένα τα φρύδια. Τέ-
λος, άποφάσισε.

—Περιμένετε με εδώ, μουρμούρισε.

Σηκώθηκε. Πήγε στον πάγκο και
άρχισε να ψιθυρίζει κάτι στο αυτί ενός
κοντού Τούρκου αλήτη. Ο Τούρκος αυ-
τός έριξε μία έρευνητική ματιά προς
τον Άμερικανό και ύστερα έφυγε τρέ-
χοντας. Μετά από πέντε λεπτά γύρισε
με ένα μεσάκοπο, που έμοιαζε με κουνά-
δι. Αυτόν έφερε η νέα στο τραπέζι, ό-
που ο Άμερικανός, με αδιάφορο ύφος,
άδειασε το τέταρτο κονιάκ του.

—Νά ο Βασίλης, είπε. Θα πάτε μα-
ζύ του. Δεν ξέρει λέξη αγγλική.

Ο Άμερικανός κοίταζε προσεκτικά
άπ' μερικά δευτερόλεπτα τον νεοφερμέ-
νο και πρόσξε Ιδιαίτερα το ανάστημά
του, τα ρούχα του, τα χαρακτηριστικά
του. Κατόπιν, με μία χειρονομία που
έδειχνε πως είχε πάρει την απόφασή
του, έριξε δυό χαρτονομίσματα πάνω
στο τραπέζι και σηκώθηκε. Ο άνδρας
με τη φυσιογνωμία του κουναδιού τον
ώδηγούσε σε ένα δρόμο όπου πηγαίνο-
ερχόνταν ναυτικοί από όλα τα μέρη του
κόσμου. Σε λίγο μπήκαν σε μία άλλη
ταβέρνα, την ταβέρνα «Αδωνας», απα-
ράλληλη με την πρώτη. Αφού κρυφο-
μίλησε λίγο με τον ταβερνιάρη, έδει-
ξε στον Άμερικανό μία πόρτα, που θρι-
σκόταν στο βάθος της ταβέρνας. Ο
Τζώρτζ διάσπασε για μία στιγμή, έπει-
δή φοβήθηκε μήπως του είχαν στήσει πα-
γίδα. Κατόπιν, σηκώνοντας τους ώμους,
άκολουθούσε τον Βασίλη και μπήκαν μα-
ζύ σε ένα μικρό δωμάτιο, που δεν είχε
παράθυρα. Ο Τούρκος γύρισε ένα δια-
κόπτη και ο Τζώρτζ είδε ότι τον είχε
φέρει σε ένα είδος γραφείου με χαλα-
σμένα έπιπλα και ένα λερωμένο χαλί.
Οι δυό άντρες περίμεναν σιωπηλοί. Σε
λίγα λεπτά ήρθε μία γυναίκα με μαρα-
μένο πρόσωπο. Ο Βασίλης, αφού έκα-
λεσε και κλείδωσε την πόρτα, της είπε
δυό-τρεις τούρκικες φράσεις. Αυτή του
έκανε μία χειρονομία που σήμαινε ότι
κοιτάλαβε και γύρισε προς το μέρος
του Τζώρτζ.

—Θα σάς χρησιμεύσω σάν διερμη-
νέας, είπε στα αγγλικά, αλλά με αμερι-
κανική προφορά. Έχω χήσει άλλοτε
πολλά χρόνια στο Σικάγο.

Η κοubέντα κράτησε σχεδόν μία ώ-
ρα. Ο Τζώρτζ εξήγησε ότι τον είχε
στείλει στη Μέση Ανατολή μία ομάδα
από μεγάλους Νεοβερκέζους λαθρεμπό-
ρους για να αγοράσουν ηρωίνη. Άς τώ-
ρα, οι έμποροι αυτοί αγόραζαν μικρές
ποσότητες, ανάλογα με τις προσφορές
που τους έκαναν. Αλλά οι τιμές ήταν
πολύ ψηλές και το εμπόρευμα λίγιστό.
Αποφάσισαν, λοιπόν, να θρούν ένα μό-
νιμο προμηθευτή στις χώρες όπου παρά-
γεται ηρωίνη. Χάρης σε ένα σερίττορο
ένος αεροπλάνου, το πρόβλημα της με-
ταφοράς είχε λυθεί. Άν, όπως ήλπιζε,
το πρώτο φορτίο έφθανε εν τάξει, ο
Τζώρτζ θα ωργάνωνε την τακτική απο-
στολή τόνων κιλών τον μήνα.

—Με λίγα λόγια, είπε στο τέλος, έ-
μεις έχουμε τους πελάτες κ' εσείς το
εμπόρευμα. Πρέπει τώρα να συνδύσουμε

ασφαλώς την προσφορά με τη ζήτηση.
Όλοι θα κερδίσουμε.

Ο Κ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

νώ η γυναίκα μετέφραζε φράση προς
φράση, ο Βασίλης άκουε σιωπηλός. Άλ-
λά όταν τελείωσε, ο Άμερικανός άρχι-
σε να τον άνακρίνη συστηματικά, κάνον-
τάς του ένα σωρό έρωτήσεις σχετικά με
τους συνεργάτες του στη Νέα Υόρκη,
τους λόγους που τον παρακίνησαν να
άπειθυνθή στην ταβέρνα, όπου συνάν-
τησε και γνώρισε την Μελίνα, καθώς
και μερικές τεχνικές λεπτομέρειες του
λαθρεμπορίου ναρκωτικών. Φαινόταν ευ-
χαριστημένος, καθώς εξοκρίωνε ότι ο
συνωμότης του δεν ήταν κανένας πρω-
τάρης στο έγκλημα.

—Τώρα θα ήθελε να ξέρη αν διαθέτε-
τε αρκετά χρήματα για να χρηματοδο-
τήσετε μια μεγάλη δουλειά, εξήγησε η
γυναίκα.

Χωρίς να τη λείξη, ο Άμερικανός ση-
κώθηκε, έδγαλε από την τσέπη του μία
χοντρή δέση χαρτονομισμάτων και, ά-
φου την άνοιξε σε σχήμα βεντιάγιας, την
κούνησε μπροστά στα κατάπληκτα μά-
τια του Τούρκου. Ο Βασίλης, ζαλισμέ-
νος, άρχισε να μιλά με μεγάλη ταχύ-
τητα.

—Σας ζητά να ξανσβήτε εδώ αύριο
το πρωί στις 10, εξήγησε η γυναίκα.
Θα σάς παρουσιάση στο άφεντικό.

Ο Άμερικανός χαμογέλασε εύχαρι-
στημένος.

—Σύμφωνοι. Πέστε του ότι θάρω.
Έδγαλε από την τσέπη του παντελο-
νιού του μία φούχτα κέρματα και τα
έριξε στην ποδιά της γυναίκας.

—Νά πής ένα ποτηράκι, είπε κ' έ-
φυγε.

Βγήκε από την ταβέρνα και άné-
θηκε άργα σε ένα από τους λόφους
της περιοχής του λιμανιού. Σε μία ώ-
ραία λεωφόρο βρισκόταν το «Οτέλ ντε
Πάρκ», ένα τεράστιο πανδοχείο που πα-
ρίστανε το ξενοδοχείο πολυτελείας. Ο
Άμερικανός ανέβηκε στο δωμάτιό του,
τηλεφώνησε και ξανακατέβηκε. Ένώ
σκετόταν στην εξωτερική σκάλα, κοί-
ταζε τον δρόμο. Ξαφνικά, κατέβηκε,
προχώρησε, έστριψε στον πρώτο δρόμο
και μπήκε σε ένα ταξί που ξεκίνησε
αμέσως.

Το αυτοκίνητο σταμάτησε μπροστά
σε ένα μοντέρνο κτίριο και ο Άμερι-
κανός πήδησε από το αυτοκίνητο και
χώθηκε στην είσοδο. Από την άκρη του
διαδρόμου μία ομάδα προχώρησε για
να τον συναντήση. Ήταν ο αστυνομικός
Ναμουκ Καραγέλ, άρχηγος της δευ-
τέρας ταξιαρχίας της Τουρκικής Άσφα-
λείας και καμιά δεκαριά αστυνομικοί.
Ο Καραγέλ, αφού έχαίρετσε με θερ-
μή χειραψία τον Άμερικανό, γύρισε
προς τους όπισθαμένους του:

—Κύριοι, είμαι εύτυχης που σάς πα-
ρουσιάζω τον συνταγματάρχη Τζώρτζ
Ουάιτ, της ταξιαρχίας διώξεως λα-
θρεμπορίου ναρκωτικών της Ουάσιγ-
κτων...

—Πολύ εύτυχης που σάς γνώρισα, εί-
πε ο Ουάιτ. Πιστεύω πως κατάρθωσα
να εξασφαλίσω μία πρώτη έπαφή. Δεν
έξρω άκόμα τον άνθρωπό μας, αλλά
νομίζω πως θα τον συναντήσω αύριο.

Η απόφαση περί αποστολής του
Τζώρτζ Ουάιτ στην Κωνσταντινούπολη
για την έρευνα του υποκόσμου της είχε
παρθη πριν από πολλούς μήνες από τον
αστυνομικό Χάρρυ Άνολινγκερ, άρχηγό
της αμερικανικής ταξιαρχίας διώξεως
λαθρεμπορίου ναρκωτικών. Πριν από έ-
να χρόνο οι άφοδίες υπηρεσίες των
μεγάλων άστικών κέντρων άρχισαν να
στέλνουν εκθέσεις στις οποίες άνέφεραν
ότι η ζήτηση ηρωίνης είχε αύξηθί πολ-
ύ. Η ηρωίνη έκανε θραύση στη νεο-
λαία, κυρίως σε νεαρούς και νεαρές
δεσποκτώ ως ελικοσιπέντε χρονών.

Η αντίθεση φαινόταν δύσκολη. Ό-
λες οι πηγές ηρωίνης βρισκόντουσαν
έξω από το αμερικανικό έδαφος και
αυτό δυσκόλευε εξαιρετικά το έργο της
ταξιαρχίας. Η ηρωίνη, ένα από τα
δραστικότερα και περισσότερο επικίν-
δυνα ναρκωτικά, είναι ένα παράγωγο

του όπιου, που παράγεται από την μή-
κωνα την ύποφορον, ένα φυτό που καλ-
λιεργείται σε μεγάλη κλίμακα σε ώ-
ρισμένες περιοχές της Μέσης Ανατο-
λής. Έπειδή σε ακαθάρη κατάσταση η
ηρωίνη είναι εξαιρετικά επικίνδυνη,
«κόβεται» — δηλ. διαλύεται με την
προσθήκη οδωτέρων ουσιών — πριν δο-
θί στο εμπόριο. Έτσι, πέντε κιλά
«κομμένης» ηρωίνης άρκοουν για να ι-
κανοποιήσουν την ζήτηση χιλιάδων πε-
λατών. Ένας και μόνος άνθρωπος άρ-
κεί για να απεράση από το τελωνείο
πέντε κιλά, κρύβοντας με κατάλληλο
τρόπο το επικίνδυνο ναρκωτικό.

Αντιμετωπίζοντας το δύσκολο αυτό
πρόβλημα, ο Άνολινγκερ άποφάσισε να
κτυπήση το κακό στη ρίζα του, δηλ.
στις πηγές εφοδιασμού των λαθρεμπό-
ρων. Έπρεπε, λοιπόν, να στείλη στην
Έγγυς και Μέση Ανατολή έναν αστυ-
νομικό, που θα παρουσιαζόταν σαν λα-
θρέμπορος ναρκωτικών και που θα προ-
σπαθούσε να άνακαλύψη μερικούς μεγά-
λους προμηθευτάς. Ύστερα θα τους
εξουδετέρωνε.

Αναθέτοντας την έντολη αυτή στον
συνταγματάρχη Τζώρτζ Ουάιτ, ο Άν-
ολινγκερ, διάλεξε έναν από τους άρ-
μοδιότερους αστυνομικούς.

Παίρνοντας μαζί του ένα μόνο πε-
ρίστροφο και μία χοντρή δέση χαρτο-
νομισμάτων, ο Ουάιτ έφυγε άεροπορι-
κώς για την Κωνσταντινούπολη, ένα
από τα νευραλγικά κέντρα του διεθνούς
εμπορίου της ηρωίνης.

Όταν έφτασε, άφιέρωσε πολλές μέ-
ρες στη συστηματική εξέρευνηση των
κακόφημων συνοικιών. Στο τέλος δι-
άλεξε την ταβέρνα όπου γνώρισε την
Μελίνα, στηριζόμενος στο είδος εκεί-
νου της έκτης αίσθησης που απέκτησε
κατά τα δεκατρία χρόνια που είχε πε-
ράσει στην καταδίωξη των λαθρεμπό-
ρων.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

Καθώς ο Ουάιτ δεν θα συναντούσε
τον άρχηγό της συμμορίας πριν άπ' το
πρωί της επομένης ήμέρας, έπέρασε
το άπόγευμα καταστρώνοντας με τον
Τούρκο συνάδελφό του τις μεγάλες
γραμμές ενός σχεδίου δράσεως.

—Θα τοποθετήσωμε δυό αστυνομικούς
με πολιτικά κοντά στην ταβέρνα «Αδα-
να», είπε ο αστυνομικός Καραγέλ. Φυ-
σικά, καθέννας τους θα βρίσκειται μέσα
σ' ένα ταξί. Άν η κοubέντα σάς γίνη
μέσα στην ταβέρνα, δεν υπάρχει πρό-
βλημα. Σε περίπτωση άνάγκης ξέρε-
τε που θα βρήτε βοήθεια. Τώρα, αν
βγείτε με τον Βασίλη για να πάρετε
ταξί, ένα από τα δικά μας θα προσπα-
θήση να σάς παρακολουθήση. Άν φύ-
γετε πεζή, θα σάς αφήσουμε για προ-
χωρήσετε λίγο, χωρίς να σάς χάσωμε
από τα μάτια μας.

—Φυσικά, μουρμούρισε ο Ουάιτ. Έλ-
πίζω μόνο οι άνδρες σάς να είναι στο
ύψος της αποστολής τους. Άν ο Βα-
σίλης με παρασύρη σε καμιά άπόμει-
ρη γειτονιά, θα με χάσετε σίγουρα. Και
είμαι σχεδόν βέβαιος, ότι το άφεντι-
κό του δεν θα θέληση να με συναντή-
ση σ' εκείνη την θρωμοταβέρνα. Είναι
πάντως βέβαιο ότι, αν οι άνδρες σάς
κατορθώσουν να διατηρήσουν έπαφή μα-
ζύ μου, δεν θα δυσκολευτώ να ξεμ-
περδέψω. Άν όχι...

Καθώς έτοιμαζόταν να φύγη, ο Κα-
ραγέλ του συνέστησε με σοβαρότητα
να προσέχη.

—Πιστέψτε με, συνταγματάρχα. Η
Κωνσταντινούπολη είναι σκληρή πόλη.
Η ανθρώπινη ζωή δεν λογαριάζεται
εδώ, όσο λογαριάζεται στις Ηνωμένες
Πολιτείες. Σας παρακαλώ, να είσαστε
προσεκτικός.

Αντί να άπαντήση, ο Ουάιτ έκανε
μία καθυσχεαστική χειρονομία.

Την άλλη μέρα το πρωί, στις 10 ά-
κριβώς, έφτασε στην ταβέρνα «Αδωνας».
Πλησιάζοντας, παρατήρησε δυό ταξί
σταματημένα στη δεξιά και στην άρι-
στερή πλευρά της ταβέρνας. Η άστυ-

Συνέχεια σελ. 64

Το γούτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σάς
και για την όμορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφήστε το BUBBLE BATH να
περιποιηθί το άπαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξη από
άλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα
το άρωματίση ευγενικά.
- Θα το περιβάλη με το
προστατευτικό του πέπλο.

και κατόπιν
κάθε εμφάνισί σας θα
είναι και μία επιτυχία!

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ"

FAMAR

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο - μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα.

Στο Φαρμακείο σας.

Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Φιάλη 4 λουτρών άρχ. 20
FAMILY SIZE
(οικονομικών μέγεθος)
Φιάλη 12 λουτρών άρχ. 45
ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

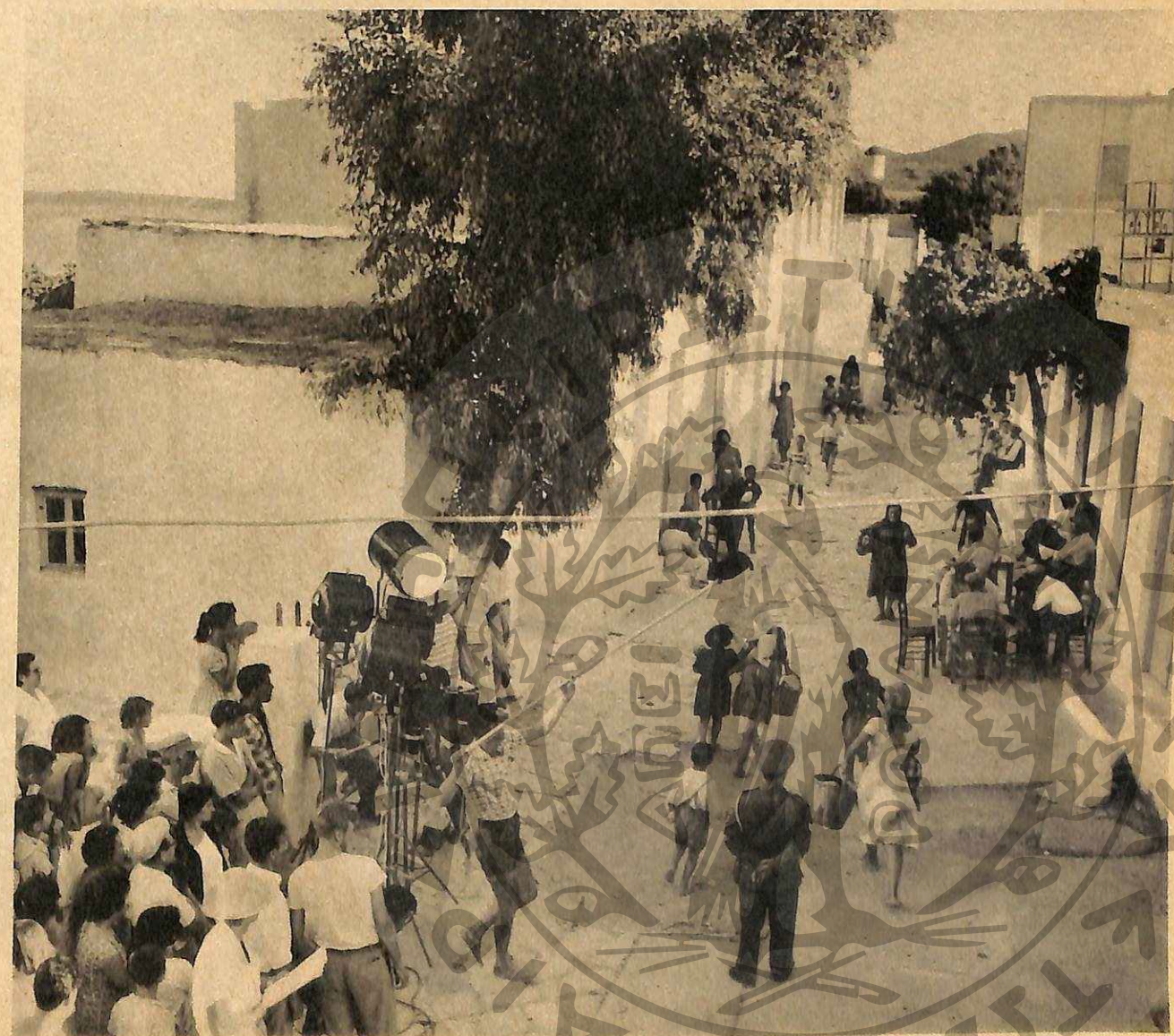
«ΑΛΛΟΣ με τη βάρκα μου», φωνάζει η «βαρκάρισσα» Μανταλένα (άριστερά). Δεξιά ο μακιγιέρ Σταύρος Κελεσιδής τελειώνει το μακιγιάζ της 'Αλίκης Βουγιουκλάκη, πριν από το «γύρισμα» μιάς σκηνής της «Μανταλένας», στην οποία η 'Αλίκη υποδύεται τον πρώτο γυναικείο ρόλο.

Για πρώτη φορά μιά ταινία σ' ολόκληρο τὸ μήκος της — γυρίστηκε ἔξω ἀπὸ στούντιο σ' ἓνα ἀπομακρυσμένο νησί

ΤΟ ΑΣΠΡΟΝΗΣΙ ΚΙ' Η ΜΑΝΤΑΛΕΝΑ

ἢ ἡ 'Αντίπαρος κι' ἡ 'Αλίκη Βουγιουκλάκη

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ «ΔΙΧΑΣΘΗΚΕ». ΔΕΞΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΗΧΑΝΗ ΟΙ «ΗΘΟΠΟΙΟΙ», ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΟΙ ΘΕΑΤΑΙ

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ μέρη της ταινίας είναι η «πυρκαϊά» στο σπίτι της Μανταλένας. Για να «γυρισθώ» αυτή η σκηνή, κτίστηκε ειδικό σκηνοτικό σ' ένα χέρσο χωράφι. Ο μισός πληθυσμός της 'Αντιπάρου ξαγρύπνησε εκείνο το βράδυ, για να μπορέσει να παρακολουθήσει το «γύρισμα», που κράτησε ως τις πρωινές ώρες. Η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη χρειάστηκε να πηδήσει πάμπολλες φορές μέσα στο καυτό σκηνοτικό, για να ληφθούν διάφορες σκηνές. Φυσικά υπήρχε κίνδυνος έγκαυμάτων καί, για να τον ελαττώσει, έβρεχε με νερό τα μαλλιά, το πρόσωπο, τα χέρια και τα πόδια της, κάθε φορά που οι ανάγκες της ταινίας την υποχρέωναν να μπη ανάμεσα στις φλόγες του «σπιτιού».

ΤΟ ΑΣΠΡΟΝΗΣΙ Κ' Η ΜΑΝΤΑΛΕΝΑ

ΜΕ ΡΕΚΟΡ ΔΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΡΙΣΜΑ Η ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΝΑ ΞΕΧΩΡΙΣΗ ΑΝΑΠΛΑΘΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

Οι φλόγες είχαν αρχίσει να κατατρώνε το ξύλινο μπαλκόνι, που έπιανε όλο το μήκος του άπώλου πατώματος. Η άσβεστωμένη πρόσοψη του σπιτιού κακίριζε μέσα στο μαύρο φόντο της άσπρης νύχτας. Ένα παράθυρο άνοιξε άπτομα, μέσα σε πάταγο από σπασμένα τζάμια. Ανάμεσα από τις φλόγες ξεπήδησε η σιλουέττα ενός άντρα που, κρατώντας στην αγκαλιά του ένα κοριτσάκι, βροσκέλιζε το παράθυρο και ώρμησε τρέχοντας στην εξωτερική σκάλα. Ένας άλλος άντρας, έπειτα ένας τρίτος, μ' ένα κοριτσάκι ή καθένας στην αγκαλιά, έπειτα ένα δωδεκάχρονο κορίτσι που σήκωνε ένα αγοράκι, ακολουθώντας γρήγορα τον πρώτο. Τελευταία πήδηξε από το παράθυρο μία κοπέλλα, σφίγγοντας στην αγκαλιά της ένα μικρό παιδάκι...

—Στόπ! φώναζε κάποιος. Ήταν δυο το πρωί, τέλος Αυγούστου. Το φλεγόμενο σπίτι δεν ήταν παρά ένα νεκρό της ταινίας «Μανταλένα», που χτίστηκε σ' ένα χέρσο χωράφι της 'Αντιπάρου. Και η λέξη «στόπ», που φώναζε ο σκηνοθέτης, σημείωνε το τέλος μιας σκηνής που είχε επαναληφθεί έξι ή επτά φορές.

—Πώς πήγε; ρώτησε ο σκηνοθέτης Ντίνος Δημόπουλος τον διευθυντή φωτογραφίας.

—Εν τάξει αυτή τη φορά, αποκρίθηκε ο 'Αγγλος όπερατέρ Ουόλτερ Λάσλιν σ' ένα αίσιο ελληνικά.

—Πάμε, λοιπόν, την επόμενη σκηνή, είπε ο Δημόπουλος. Είσαι έτοιμη, 'Αλίκη;

Η ερώτηση άπευδύνεταν στο τελευταίο πρόσωπο που είχε πηδήσει από το παράθυρο —στην 'Αλίκη Βουγιουκλάκη, που πρωταγωνιστεί στην ταινία. Μουντζουρωμένη, ξεμαλλιασμένη, φορώντας ένα σχισμένο νυχτικό κάτω από μία τριμμένη ρόμπα — έτσι που πολύ λίγοι από τους αναρίθμητους θαυμαστές της θ' αναγνώριζαν την γοητευτική 'Ελληνίδα «στάρ», αν την έβλεπαν εκείνο το βράδυ...

Στην επόμενη σκηνή έπρεπε να ξαναορμήσει στο καυτό σπίτι της και να σώσει την φωτογραφία του πατέρα της. Ο νυχτερινός αέρας, που όλο και δυνάμωνε, φούωνε τις φλόγες. Σε δέκα μέτρα απόσταση, η ζέση ήταν ανυπόφορη.

Μιά ανταρξία διαπέρασε τους θεατές που, (πολύριθμοι, αν και ήταν τόσο άργα) παρακολουθούσαν το γύρισμα

από μακριά, «έκ του ασφαλούς». Στους κινηματογραφικούς κύκλους πιστεύεται ότι τα άτυχημα κατά το γύρισμα μιας ταινίας φέρνουν «γούρι»! 'Αλλά η «Μανταλένα» είχε ξεπεράσει κατά πολύ το συνηθισμένο «ποσοστό» άτυχημάτων: Ένα τζιπ είχε γκρεμισθ' σε μία χαράδρα. Ένας τεχνικός είχε τραυματισθ' στο κεφάλι από μιάν άγκυρα, καθώς έκανε δουτιά στη θάλασσα. Ένας ήθοποιός είχε πληγωθ' στο πόδι. Και η ίδια η 'Αλίκη παρά λίγο να σκοτωθ' όταν έπεσε από ένα μουλάρι στα χείλια ενός γκρεμού... Και τώρα, η φωτιά γινόταν όλο και πιο άπειλητική από στιγμή σε στιγμή... και η 'Αλίκη έτοιμαζόταν να ξαναπηδήσει μέσα στις φλόγες...

—Ατάραχη, ώστόσο (εξωτερικά, τουλάχιστον), έριξε νερό στα μαλλιά της, στο πρόσωπο, στα χέρια και στα πόδια της, για να ελαττώσει τους κινδύνους έγκαυμάτων.

—Είμαι έτοιμη, φώναξε. Έτρεξε στις σκάλες, άνοιξε με μία κλωτσιά την πόρτα και ώρμησε μέσα στις φλόγες...

Το ψυχρό γκρίζο φως της αούγης άρχισε να προβαίνει στον ούρανό όταν, κατάποσοι, ήθοποιοι και τεχνικοί, ξεκίνησαν για τα σπίτια τους. Η σκηνή της πυρκαϊάς είχε κινηματογραφηθ' χωρίς κανένα «άπεικταίο»...

Με τα κάψιμο του «σπιτιού» της Μανταλένας τελείωσε το γύρισμα της ταινίας. Ο παραγωγός Φίλοπολιμν Φίνος πραγματοποίησε κάτι που ποτέ δεν είχε γίνει ως τώρα στον ελληνικό κινηματογράφο: Γύρισε διόκληρη την ταινία —άκρη και τα «εσωτερικά» της— σ' ένα μακρινό νησί, όπου είχε εγκατασταθ' το συνεργείο της «Μανταλένας», επί τρεις σχεδόν μήνες.

Ένα άλλο ξεχωριστό γνώρισμα της «Μανταλένας» είναι ένα στοιχείο που σπάνια συναντάται στις πολυάριθμες ελληνικές ταινίες: Το κολό σενάριο. Η «Μανταλένα» έχει ζωντανούς ήρωες, που μιλούν και συμπεριφέρονται σύμφωνα με τον χαρακτήρα τους. Έχει θέμα και υπόθεση που, αν και είναι πρωτότυπα, δεν είναι όμως και άπλονα. Και διαποιέζεται, από την άρχη ως το τέλος, από την ατμόσφαιρα του ελληνικού νησιού.

Το παράδειο με το σενάριο της «Μανταλένας» είναι ότι έγινε από τα χέρια ενός θεατρικού συγγραφέως —του Γιώργου Ρούσου— που ένοιωσε θαδικά δυσπιστία για τον ελληνικό κινηματο-

Ο Θ. ΜΟΡΙΔΗΣ και ο Α. Διανέλος, οι όποιοι κρατούν τους ρόλους του Καπετάν - Γιωργάρα και του Καπετάν - Κοσμά.

ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ των δυο καπεταναίων, η Μανταλένα ('Αλίκη Βουγιουκλάκη) και ο Λάμπης (Δημήτρης Παπαμιχαήλ), έχουν τις διαφορές τους, όπως και οι γονείς τους, και δεν διστάζουν να τσακωθούν στον μώλο του λιμανιού.

Κάθε λεπτομέρειά του είναι αποτέλεσμα μεγάλης επιστημονικής μελέτης και εξελεγχμένης τεχνικής!

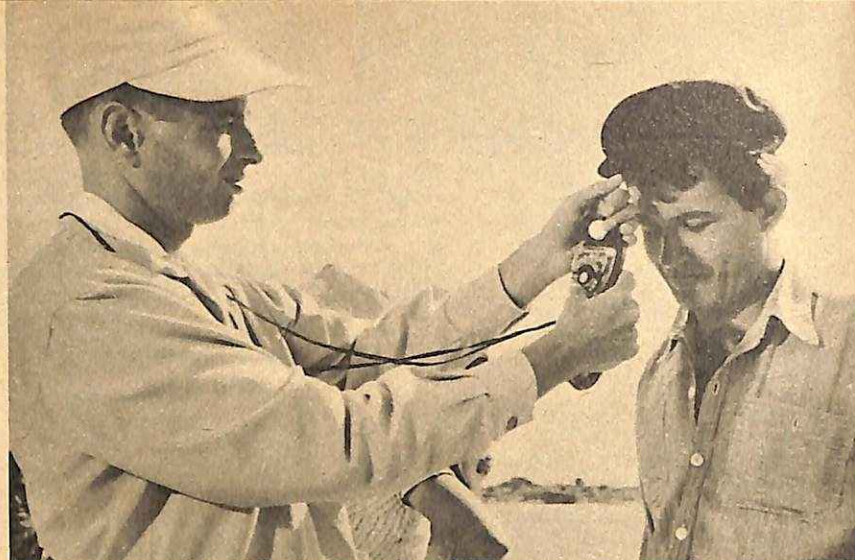
1. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ με βαθή φούρνου ισχυράν, ελαστική και αμετάβλητη.
2. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΘΥΡΑΣ. Είναι συνδεδεμένη διαγωνίως δι' ειδικών ελασμάτων, τα οποία την προστατεύουν από οριζοντιώδη στρέβλωση (πετσικάρισμα) και αποκλείουν διαφυγές ψύξεως.
3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΚ ΠΛΑΣΤΙΚΗΣ ΥΛΗΣ αδραυστον και μεγάλης αντοχής. Αποφεύγονται όξειδώσεις, γδαρσίματα και καθαρίζεται εύκολωτερα.
4. ΜΟΝΩΣΙΣ ΕΞ Ισχυρού και αμεταβλήτου στρώματος ύαλοβάμβακος.
5. ΨΥΚΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ. Το τελειώς αδρόθυον ψυκτικόν μηχανισμό είναι μοναδικόν στον κόσμον διά την αντοχήν και την ψύξιν του.
6. ΨΥΚΤΙΚΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ ΕΞ αλουμινίου, κατασκευασμένος κατά το σύστημα «Roll bonded», που παρέχει πλήρη προφύλαξιν των κατεψυγμένων τροφών.
7. ΜΟΝΩΣΙΣ ΘΥΡΑΣ ΘΑΛΑΜΟΥ ΚΑΤΑΨΥΞΕΩΣ ΕΚ πολυστερίνης, που εμποδίζει την συσσώρευσιν πάγου και επιτρέπει μεγαλύτερον έλεγχον ψύξεως.
8. ΕΣΧΑΡΑΙ (Ράφια) μή όξειδούμεναι και άνθεκτικά.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

KELVINATOR

Για όλη σας τή ζωή!

Τετμήνης Ο.Ε. Γ.Α.Χ. ΘΥΡΙΣ 491 - ΑΘΗΝΑΙ Τηλ. 529.411-529.412

Ο ΑΓΓΛΟΣ όπερατέρ Ουώλτερ Λάσσαλ μετρά τὸ φῶς στὸ πρόσωπο τοῦ Δημήτρη Παπαμιχαήλ, πρὶν ἀπὸ τὸ «γύρισμα» μιάς σκηνῆς τῆς ταινίας.

ΤΟ ΑΣΠΡΟΝΗΣΙ Κ' Η ΜΑΝΤΑΛΕΝΑ

γράφω. 'Εκείνο —ή μάλλον εκείνη— που τὸν έπεισε νὰ γράψῃ τὴν «Μανταλένα» ἦταν ἡ 'Αλίκη Βουγιουκλάκη. 'Η κορυφαία θέσῃ που κατέκτησε μέσα στὸν ελληνικὸ κινηματογράφου τῆς δίνει τὸ πρόνομι νὰ διαλέγῃ ἡ ἴδια τὰ σενάρια, τοὺς σκηνοθέτες, τοὺς ἡθοποιούς καὶ τοὺς όπερατέρων τῶν ταινιῶν όπου πρωταγωνιστεῖ. Καὶ χρησιμοποίησε τὸ πρόνομι αὐτό:

—Μου ζήτησε μιὰ μέρα, λέει ὁ Γ. Ρούσσος, νὰ τῆς γράψω ἕνα καλὸ σενάριο. Μου εἶπε πῶς δὲν τὴν ἐνδιαφέρουν τὰ σενάρια που στριψῶν ὅλες τοὺς τίς ἐλπίδες στὴ δημοτικότητα ἐνὸς ἡθοποιού. 'Εκείνο που ἤθελε, μου εἶπε, ἦταν ἕνα σενάριο ποιότητος, μὲ πρωτότυπη ὑπόθεση καὶ μὲ ἀληθινὰ, ζωντανὰ πρόσωπα γύρω ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ἥρωίδα. Εἶπε πῶς δὲν θὰ ἡσυχάζῃ, ὥσπου νὰ θρῇ τέτῃ σενάρια... 'Η ἀφοσίωσή της στὴν τέχνη της μὲ συγκίνησε βαθειά. Μὲ γέμισε ἐνθουσιασμό, μου ἔδωσε φτερά...

Γιὰ νὰ θρῇ τὸ θέμα τῆς ταινίας, ὁ Ρούσσος ἀνέτρεξε στὴς ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, που τὴν εἶχε περάσει στὴν γενέτειρά του, τὴν 'Αντίπαρο. Θυμήθηκε τὴν περίπτωση τοῦ γιου ἐνὸς βαρκάρη, τοῦ Γιάννη Μανταλένα, που ὠρῶνενε δταν ἦταν δώδεκα ἐτῶν καί, γιὰ νὰ συντηρήσῃ τὰ μικρά του ἀδελφία, ἀποφάσισε νὰ «δουλέψῃ» μόνος του τὴν ἄρκα τοῦ πατέρα του, μ' ὅλο τὸν ἀγριο συναγωνισμό τῶν «συναδέλφων» του. Γύρω ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνάμνηση συνέθεσε ὁ Γ. Ρούσσος τὸ σενάριό του.

Η ΕΥΠΟΛΗΣΙΑ βασιλεύει στὴν ὁδὸν. 'Η 'Αλίκη - Μανταλένα περπατεῖ ζυπόλητη στὴ διάρκεια τοῦ «γυρίσματος», ὅπως καὶ τὰ «ἀδελφάκια» της.

ΠΡΙΝ ΑΡΧΙΣΗ τὸ «γύρισμα», ὁ σκηνοθέτης τῆς νέας ταινίας Ντίνος Δημόπουλος δίνει στὴν 'Αλίκη (Μανταλένα) τίς τελευταῖες ὁδηγίες του.

Καὶ λίγη ἱστορία

Ἡ ἱστορία τῆς Μανταλένας ἐκτυλίσσεται στὸ 'Ασπρονήσι — ἕνα ἀπομονωμένο νησί τοῦ Αἰγαίου, όπου βασίλευε ἡ διχόνοια. 'Η διχόνοια εἶναι ἀδιάρκοη, ἀλλὰ οἱ αἰτίες της ἀλλάζουν κάθε τόσο. 'Ως προχθές, αἰτία ἦταν οἱ δύο ἀνιμύμυλοι: Οἱ μισοὶ κάτοικοι τοῦ 'Ασπρονησιῦ ἦταν μὲ τὸ «κόμμα» τοῦ ἐνὸς μύλου κ' οἱ ἄλλοι μισοὶ μὲ τοῦ ἄλλου — ὥσπου ἕνας δυνατὸς ἀέρας γκρέμισε τὸν ἕνα μύλο καὶ ξαναγύρισε ἡ διχόνοια στὸ νησί. Πρὶν ἀπ' τοὺς μύλους, οἱ 'Ασπρονησιῶτες εἶχαν χωρισθῇ σὲ δύο «στρατοπέδους» ἐξ αἰτίας τῶν παπῶν τοῦ νησιῦ — ὥσπου ὁ θάνατος τοῦ ἐνὸς παπᾶ συμφίλωσε τοὺς νησιώτες. Αἰτία τῆς τωρινῆς διχόνοιας εἶναι οἱ εὐὲς ἄρκες — τὰ «περάματα» — που κάνουν τὴν συγκοινωνία τοῦ 'Ασπρονησιῦ μὲ τὸ πέντε νησί. 'Ιδιοκτῆτες καὶ κυβερνήτες τῆς μιάς εἶναι οἱ κοκότεροπος Καπτα-Γιωργάρας. Τῆς ἄλλης, ὁ καλὸς καρδίας Καπτα - Κοσμάς. 'Ο καθένας ἀπ' τοὺς δύο ἀντιπάλους ἔχει τοὺς «παδοὺς» του, τὸ «κόμμα» του. Κι ὁ καθεὶς ἔχει ἕνα δοῖο: 'Ο Καπτα - Γιωργάρας, τὸν γιό του, τὸν Λάμπη. Κι ὁ Καπτα - Κοσμάς (πατέρας ἐπὶ παιδίων, που μόνο ἕνα τους εἶναι ἀγόρι, ἔξῃ μῆλις ἐτῶν), τὴν μεγαλύτερη κόρη του, τὴν Μανταλένα. 'Αν καὶ κορίτσι, ἡ Μανταλένα, που λατρεύει τὴ θάλασσα, ἔχει γίνῃ ἀξιὸς «υποπλοίαρχος» τοῦ πατέρα της.

'Όταν πεθαίνει ὁ Καπτα - Κοσμάς, ἡ Μανταλένα ἀποφασίζει νὰ συνεχίσῃ μόνη της τὴ δουλειὰ τοῦ πατέρα της, γιὰ νὰ θρῇ τὰ μικρά της ἀδελφία καὶ τὴ γιὰ γιανιά της. Στὴν ἀρχή, ὅμως, τὰ πράγματα πάνε ἄσχημα. Μ' ὅλο που ἡ Μανταλένα εἶναι καλὴ «περματάρισσα», οἱ συγχωριανοὶ της δὲν πατάνε στὴ θάρκα της. «Καπετάνιος θηλικός, ἐπιβάτης λωδός», λέει... 'Αλλὰ ἕνα ἔξυμνο στρατήγημα τοῦ παπᾶ τοῦ 'Ασπρονησιῦ — τοῦ παπα-Φῶτη, που εἶναι ὁ πιστότερος «σύμμαχος» τῆς Μανταλένας — ἀλλάζει τὴν κατάσταση.

Τώρα ἔρχεται ἡ σειρά τοῦ Καπτα-Γιωργάρα καὶ τοῦ γιου του Λάμπη νὰ «μὴ σταυρώνουν ἐπὶ δότη». 'Αλλὰ ὁ Καπτα-Γιωργάρας καταφεύγει στὰ μεγάλα μέσα καί...

«'Η συνέχεια ἐπὶ τῆς ὁδῆς», ὅπως λένε καὶ τὰ προγράμματα τῶν κινηματογράφων. 'Αρκεῖ νὰ σημειώσωμε ὅτι ἡ ἱστορία ἔχει μιὰ λογικὴ καὶ ἱκανοποιητικὴ κατὰληξή καὶ ὅτι παρουσιάζει, στενὰ δεμένα μὲ τὸν μῦθο, μερικά πανάρχαια ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ — τὰ Θεοφάνεια, τὸ «'Αμύλητο νερό», τίς «φωτιές» τοῦ «'Αγ-Γιάννη» —, που δίνουν πολλὴ γραφικότητα στὴν ταινία.

Τὸ σενάριο ἔχει ἀποφύγει πολλὰς πα-

γίδες: 'Εχει ἀπαλὴ σάτιρα χωρὶς κακία, εὐγενικὰ ἀσθήματα που δὲν ξεπέφτουν σὲ δοκρῦρεκτὴ αἰσθηματολογία, συναρπαστικὰ ἐπεισόδια που δὲν ἔχουν κοιμιά σχέση μὲ τὸ φθγνὸ μελόδραμα. Τὸ κυριώτερο «αὐτοῦ» του εἶναι καίμια δεκαριά πρόσωπα, σχεδιασμένα ἀριστοτεχνικὰ ἀπὸ τὸν Γ. Ρούσο. Αἰσθάνεται κανεὶς ὅτι, γιὰ νὰ ἀντλήσῃ τὸ ὅλικο γι' αὐτοὺς τοὺς χαρακτήρες, δὲν ἔχει παρὰ νὰ σκάψῃ βαθειὰ μέσα στὴν καρδιά του, όπου ἔχει κλεισθεῖ τὴν ἀνάμνηση τῶν συγχωριανῶν του...

Πολλοὶ ἀξιόλογοι ἡθοποιοὶ ζωντανεῦν τοὺς ἥρωες τοῦ Γ. Ρούσου στὴν ὁδὸν. 'Ο Λαυρεντίνος Διανέλος ὑποδύεται τὸν πατέρα τῆς Μανταλένας, τὸν Καπτα-Κοσμά, καὶ ἡ Μαρία Γιαννακοπούλου τὴν γιανιά της, τὸν Καπτα-Γιωργάρα παίζει ὁ Θόδωρος Μοριδής, τὴν Γρανέτα, τὴν γυναῖκα του, ἡ Δέσπω Διαμαντίδου, καὶ τὴν Ροζίνα, τὴν κόρη τους, ἡ Καίτη Λαμπροπούλου.

'Ο Γιῶργος Δαμασιῶτης εἶναι ὁ ἐνυμετάρχης τοῦ νησιῦ καὶ ἡ Σμάρα Σεφερινοῦ, ἡ δεσποτικὴ γυνίκα του. 'Ο Θανάσης Βέγγος, ὁ ἐρωτευμένος χωροφύλακας. 'Ο Σπύρος Καλογήρου, ὁ αὐτοχὺς «ἀρραβωνιαστής». 'Ο Θάνατος Τζενεράλης, ὁ φαρμακὸνός πρόεδρος τῆς κοινότητος. Καὶ ὁ Περικλῆς Χριστοφορίδης, ὁ τοιχοκὸνὴς μπακάλης.

'Ο Παντελῆς Ζερβὸς πραγματοποιεῖ μιὰ λαμπρὴ δημιουργία ὡς παπα-Φῶτης, «ἡλικιωμένος, ἀλλὰ λεβεντόπαπας, ἐπιβλητικὸς σὰν Σαββᾶς», ὅπως λέει τὸ σενάριο.

'Ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ ὑποδύεται τὸν κύριο ἀνδρικό ρόλο, τοῦ Λάμπη, ἔναν ἀπὸ τοὺς πρὶ ἐνδιαφέροντες τῆς σήμερα κινηματογραφικῆς του καριέρας.

Καί, φυσικά, τὴν Μανταλένα ἐρμηνεύει ἡ 'Αλίκη, διαφορετικὴ ἀπὸ τίς ἄλλες ταινίες της — «δυναμικὴ» καὶ τρυφερὴ μαζί, δραματικὴ καὶ κωμικὴ, κεφάτη καὶ δυστυχισμένη, μὲ πάντα θαρραλέα καὶ τολμηρὴ. 'Εἶναι ὁ πρὶ ἀληθινὸς ρόλος που εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ παίξῃ στὴν ὁδὸν», λέει.

'Εκτός ἀπὸ τὸν μικρὸ ἀδελφὸ τῆς Μανταλένας (που τὸν παίζει ἕνα ἀγοράκι ἀπὸ τὴν 'Αθήνα, ὁ Βασίλειος), τὰ πέντε κορίτσια, που παίζουν τίς πέντε ἀδελφές τῆς Μανταλένας, εἶναι ὅλα γέννημα-θρέμμα τῆς 'Αντιπαροῦ καὶ δὲν ἔχουν δὴ ποτε ὡς τώρα κινηματογραφικὴ ταινία.

Σὲ πολλὰς σκηνές τοῦ ἔργου παίρνει μέρος πλῆθος κομπάρσων. 'Όλοι αὐτοὶ ἐπιστρατεύθηκαν στὴν 'Αντίπαρο. Σὲ μερικές σκηνές, ὅπως στὰ Θεοφάνεια ἢ στὸ πανηγύρι, «ἐπαιξε» ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τοῦ νησιῦ. 'Ο σκηνοθέτης Ντίνος Δημόπουλος δὲν δυσκολεύθηκε νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ αὐτοὺς ἐκείνου που ἤθελε. «'Εχουν μιὰ γνήσια φυσικότητα, ἕναν ἀφθαρτὸ πρωτογονισμό, που εἶναι πραγματικὰ νοητευτικό», λέει.

'Η μουσικὴ τῆς ταινίας εἶναι τοῦ Μάνου Χατζιδάκι, που συνέθεσε καὶ τὰ δύο ὁμορφα τραγούδια που λέει ἡ Μανταλένα.

Κείμενο καὶ φωτογραφίες
ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ

SCHERK

Θεληκτικό πρόσωπο !..

...μὲ ἀπαλὴ καὶ διάφανη ἐπιδερμίδα σὰς δίδει ἡ ΛΟΣΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΕΡΚ 'Εξαφανίζει κάθε ἀκαθαρσία ἀπὸ τοὺς πόρους, φρεσκάρει καὶ ξανανειώνει πραγματικὰ τὸ δέριμα τοῦ προσώπου σας. Μὲ μερικές σταγόνες ἔχετε δαυμάσια ἀποτελέσματα.

**Scherk
Face
Lotion**

'Αποκλειστικοὶ 'Αντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

11

Δέν εξωμολογήθηκε τους φόβους της: Στην έπιμονή του Φράντς, έβλεπε κυρίως έναν τρόπο για να την άποσάση απ' τόν έαυτό του, να της έμπνεύση ένα προσωπικό ένδιαφέρον, πού θα την έκανε λιγώτερο έξαρτημένη, λιγώτερο ζηλιάρα, πού ίσως να έγκαταλειφθή... Άλλά μπροστά στην Όρτάνς Άλλάρ ήθελε να ζωγραφίσω, με μικρές πινελιές, τό πορτραίτο ενός Άίστ περισσότερο έρωτευμένου από συνήθως. Καί ίσως να ήταν έτσι, άλλωστε. Δέν ύπηρχε αμφιβολία πώς ό δικός του έρωτας ήταν πιά άνδιτοελής απ' τόν δικό της, ασφαλώς... Άναστένανε με άνακούφιση κι' έπλωσε τό χέρι πρὸς τήν καινούργια της φίλη.

—Μου φαίνεται πώς θα σάς άγαπήσω, είπε. Είμαι εύτυχισμένη πού σάς γνώρισα... Έλπίζω πώς θα συναντηθούμε πολλές φορές ακόμη.

—Σκεφθήτε αυτό πού σάς είπα: Γεννήστε στη Φλωρεντία!

—Θά τό σκεφτώ, είπε ή Μαρία.

Όταν ξαναείδε τόν Φράντς, τό βράδυ εκείνης της ημέρας, ήταν πιά χαρούμενη απ' ό,τι είχε αισθανθή εδώ και πολλόν καιρό. Σε λίγο θα είχε τις δυό κόρες της, ή άρχισε να γράφει για τόν έαυτό της...

—Και τόν Μάο, πρόσθεσε, νομίζω πώς θαώμα με μία καινούργια κορούλα.

Ό Άίστ τήν κοίταξε πολλή ώρα. Ένα τρίτο παιδί απ' τόν άνδρα πού δέν ήθελε να παντρευτή! Ένα τρίτο παιδί, πού θα πολλαπλασίαζε τά προβλήματα τους, θα δόθωνε άνάμεσα τους τους ψηλότερους φόβους... Άλλά ύπηρεχε χαρά στά μάτια της συντρόφου του και, για να κρύψη τήν άπόγνωση και τήν μυστική όδύνή πού ύπηρεχον στά δικιά του, τήν έσφιξε άπάνω του κι' είπε με θεληματικά εύτυχισμένη φωνή:

—Εύχαιριστώ, Μαρία.

Η Μαρία τού είχε άναγγείλει τήν είδηση άκετά χαρούμενα. Όμως, δέν θα τήν θεωρούσε κι' αυτή σαν κάτι ευόλινο. Προσπαθούσε άπλως να φανή θαρραλέα και τό ίδιο έπρεπε να κάνει κι' αυτός. Άργότερα θα έξέταζε τά προβλήματα —τό δικό τους κι' εκείνο πού έθετε ή ύπαρξη αυτών των τριών παιδιών, πού θα ήθελαν ψωμί, φροντίδες, ρούχα, εκπαίδευση. Τέσσερα χρόνια προηγούμενος δέν είχε τήν παραμικρή ιδέα των έπαυκτικών άναγκών πού δημιουργούν τά παιδιά...

—Μαρία, είπε με σοβαρότητα, αυτά τά χρόνια της κοινής ζωής μας κι' έκαναν άνδρα. Τήν έσφιξε πιά δυνατά. "Ηθελε να της κάνει ένα κομπλιμέντο. Γιατί ή αλήθεια ήταν πώς, άν είχε γνωρίσει κοντά της βλες τις άποχρώσεις της εύχαριστήσεως και της εύτυχίας, είχε επίσης γνωρίσει κι' όλα τά δυσάρεστα της κοινής ζωής. Άλλά ιδίως είχε μάθει τήν π ρ α γ μ α τ ι κ ό τ η τ α της ζωής — τήν καλή ή τήν κακή πραγματικότητα — και της ήταν εύγνώμων γι' αυτό. Ήταν μόλις 27 έτών, αλλά ήξερε τι σήμαινε ή ε υ θ ύ ν η, ή φροντίδα για τήν εύτυχία ενός άλλου, για τή ζωή ενός άλλου. Ήξερε τή σημασία κάθε πράξεως και πώς ένα φιλή, πού δίνεται μέσα στην έξαρση μιας θρασύδας πάθους, μπορεί να δδηγήσει στη γέννηση τριών μικρών ανθρώπων πού έξαρτώνται άπόλυτα από τους γονείς τους.

Τήν πήρε απ' τή μέση, τήν ώδηγησε σ' έναν καναπέ και κάθισε κοντά της, με τά χέρια του σφιχτά ένωμένα με τά δικιά της.

—Από ώρισμένες απόψεις, άγαπήτη μου, ή περσιτέριά μας είναι μία άποτυχία.

Έβλεπε τό ένα χέρι του πάνω στό στόμα της και με τ' άλλο έσφριγγε τρυφερά τους ώμους της.

—Άφισέ με να μιλήσω, είπε. Άφισε να ύπηρεξη άνάμεσά μας ή ώρα της αλήθειας! Όταν γνωριστήκαμε και ξήσαμε έκείνες τις έντατικές ώρες, στήν αγωγή της περιπέτειάς μας σου είπα: «Δέν είσαι ίσως ή γυναίκα πού μου χρειάζεται, αλλά είσαι εκείνη πού θέλω». Τό ίδιο, όμως, ίσως

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Άπ' τήν ημέρα πού πρωτοσυναντήθηκαν, ή κόμπωσα Μαρία ντ' Άγκόν κι' ό νεαρός, αλλά διάσημος κιόλας θιρτουόζος Φράντς Άίστ, άγαπήθηκαν. Έγκαταλείποντας τόν άνδρα της, ή Μαρία συμμερίζεται στο έξής τήν ζωή τού Φράντς. Μία πρώτη κόρη γεννιέται απ' τήν ένωση τους, ή Μπλαντίν. Όμως, ό Φράντς ξαναρχίζει τή ζωή τού πανίστα, πού τόν αναγκάζει να βρίσκεται συχνά μακριά απ' τή γυναίκα του. Τήν γνωρίζει, φυσικά, με τις μεγαλύτερες πνευματικές προσοπικότητες της εποχής, όπως ή Γεωργία Σάνδη, αλλά ή Μαρία δέν παύει να ύποφέρη απ' τή μοναξιά...

και για σένα, Μαρία, δέν είν' έτσι; Θέλαμε με πάθος ό ένας τόν άλλον και δοθήκαμε στον έρωτά μας ψυχή τε και σώματι...

Η Μαρία χαμήλωσε τό κεφάλι. Στην Σάντα Μαρία ντέλλα Φόρε μία καμπάνα σήμαινε τόν έσπερινό κι' ή Φλωρεντία άρχισε να θυθίζεται μέσα στο γλυκό χουστό δειλινό. Πολλά χρόνια άργότερα, οι καμπάνες της ίδιας εκκλησίας θα σήμαιναν για τους γάμους της Μπλαντίν, της μικρής Μπλαντίν πού, αυτή τή στιγμή, ταξίδευε με τό Σεμπλόν, σφιγμένη πάνω στην παραμάνη της, τρομάζοντας μπροστά στους γκρεμούς, αλλά και νοιώθοντας μεγάλο ένδιαφέρον για τό καινούργιο θέαμα, για τόν πατέρα και τή μητέρα πού θα γνώριζε και για τή μικρή αδελφή, για τήν όποία δέν ήξερε τίποτα άπολύτως. Άλλά ή Μαρία τ' άγνοούσε όλ' αυτά κι' είχε μόνο τό αίσθημα πώς ή καμπάνα σήμαινε τό μελαγχολικό τέλος της περιπέτειας της και τήν είσοδό της σε μία σοβαρότερη ζωή.

Δέν πρέπει να μετανοήσω για τίποτα, είπε ό Άίστ. Δέν βρήκαμε αυτό πού περιμέναμε, αλλά νομίζω πώς πρέπει να εύχαριστήσωμε τό Θεό για κείνο πού είχαμε. Γνωρίσαμε εύτυχία, έκστάσεις, βάσανα κι' ώραιες ημέρες, αλλά δέν μπορούσαμε ν' αλλάξουμε τους έαυτούς μας. Έμένα κι' άρέσει ή εύχαρίστηση, έσένα σ' άρέσει ή δυστυχία. Η σκοτεινή μου καταγωγή με κάνει ν' άγαπώ τόν λιθανωτό της έπιτυχίας, κι' ή δική σου γέννηση σ' έκανε να σκεφτής, χωρίς να τό θέλεις, πώς ή θυσία σου ήταν πιά χτυπητή απ' τή δική μου. Μην άπαντάς τίποτα, σε ίκετεύω... Προσπάθησε να εισδόσης στον έαυτό σου, όπως εγώ. Άς είμαστε ταπεινοί, Μαρία. Είναι ή μόνη μας έλπίδα σωτηρίας. Κατάλαβε καλά πώς δέν θα μπορούσες ποτέ να με κρατήσεις άποκλειστικά δικό σου, άκριβώς όπως εγώ κατάλαβα πώς δέν θα παρατηθής ποτέ απ' τόν τίτλο σου, της κόμισσας, παρ' όλη τήν αγάπη πού αισθάνεσαι για μένα. Έπιμένεις να νομίζεις πώς ό έρωτας είναι τό ωραιότερο λου-

λούδι της ύπαρξέως μας, αλλά δέν μπορεί να μάς έμποδίσει να είμαστε αυτό πού είμαστε και πρέπει να προσαρμοσθούμε στο γεγονός αυτό.

—Άπλάδι, ν' άρκεσθούμε στα φτωχά ύπολείμματα τού πάθους μας, είπε ή Μαρία μελαγχολικά.

—Μην τό λές αυτό, έκανε ό Φράντς με βραχνή φωνή. Θάθελα να ήμουν βέβαιος πώς με καταλαβαίνεις και πώς ξέρεις ότι σου κάνω τήν ωραιότερη έρωτική έξωμολόγηση πού μπορεί να γίνη σε μία γυναίκα. Έκείνο πού δέν μπόρεσες να μου δώσης δέν είναι τίποτα μπροστά σ' αυτό πού μου προσφέρεις!

—Είχα τόσα όνειρευθή, έκαν' εκείνη.

—Δέν είμαστε πιά στην ήλικία των όνείρων, Μαρία!

—Ό κόσμος είναι πικρός.

—Τι άφελεί να έπιμένουμε σ' αυτό, άφου αυτός είναι ό κόσμος όπου ζούμε και δέν πρόκειται να γνωρίσουμε άλλον;

Γιά να της δείξη πόσο τά λόγια του έπιζητούσαν τήν αγάπη και τήν ειρήνη, τήν έσφιξε πιά στενά άπάνω του. Ήταν πολύ χλωμή, λιγάκι ξεχτένιστη και τό στήθος της τινάζονταν από άναφυληγιά, πού δέν ξεσπούσαν σε δάκρυα.

—Στή Βενετία, συνέχισε ό Φράντς, ήθελα να σ' άφήσω. Μου φαινόταν άνέντιμο να έξακολουθώμε να μένουμε μαζί, έπειτα απ' τά σκληρά λόγια πού είχαμε άναλλάξει και τις βρεις πού είχαμε πη. Τώρα είμαι εύχαριστημένος πού ένας κάποιος κομπορμισμός κι' ή συνήθεια μάς κράτησαν τόν ένα κοντά στον άλλον... Ήταν μία σκληρή δοκιμασία, αλλά πιστεύω πώς βγήκαμε απ' αυτήν εύτυχισμένοι και πώς ή αγάπη μας πήρε μία καινούργια διάσταση. Γιατί να θυσιάσωμε εκείνο πού μάς είναι κοινό, μόνο και μόνο έπειδή ένα μέρος τού είναι μας δέν μπορεί να συγχωνευθή με τόν άλλον; Νομίζω πώς αυτό τό παιδί πού μάς έρχεται είναι θετικό σημάδι κι' ή απόδειξη πώς έχω δικιο. Ίδού τί άποφάσισα: Θά ξαναρχίσω τή ζωή μου ως θιρτουόζου — για τήν ψυχική μου ίσορροπία, πρώτα — πρῶτα, και γιατί θέλω να έξασφαλίσω τήν τύχη των παιδιών μου. Θά βρω έναν τρόπο ζωής. Άν μπορούσα να ζήσω έξή μήνες οικογενειακά κι' έξή μήνες σε μία τουρνέ, νομίζω πώς θάταν μία ικανοποιητική λύση. Για μία στιγμή είχα πιστέψει πώς θα με ακολουθούσες παντού και πάντα, πώς θα έπαιρνες μέρος στην ένδοξη και κουραστική ζωή μου. Είχα όνειρευθή — θα πρέπει να έχω ταιγγάνικο αίμα στις φλέβες μου! — μία οικογένεια μετακινούμενη αδιάκοπα, άνεξάρτητη, άπομονωμένη, χωρίς στον τρόπο τής ζωής της, απ' τό ανθρώπινο είδος. Άλλά δέν έχεις τίποτα τό γύφτικο, δυστυχισμένη μου Μαρία... Τό σκέφτηκα συχνά κι' είναι μέρος πού προσθέτω από μέσα μου: Δόξα σοι ό Θεός! Στο κάτω — κάτω, δέν μου είναι δυσάρεστη ή σκέψη ότι τά παιδιά μου γεννήθηκαν από μία πατρικία και ότι θ' άνατραφούν απ' τήν ίδια! Είναι ό εφτασμένος έαυτός μου, ύποθέτω, πού τό σκέπτεται αυτά...

Η Μαρία άναστένανε με θλίψη.

—Μην έπαναστατής, Μαρία. Μη φοβάσαι τις λέξεις. Θά έγκατασταθής στην Ίταλία ή στην Έλβετία με τά παιδιά μας. Θάοχωμαι να σε βλέπω όσο πιά συχνά μπορώ. Θά είμαστε εύτυχισμένοι, συμφιλωμένοι με τους έαυτούς μας και θα κάνεις μεγάλα πράγματα. Είναι καιρός να μην άρνήσαι πιά να χρησιμοποιής για κονδυλοφόρος μου. Η Μαρία ντ' Άγκόν θα γίνη μεγάλη συγγραφέας...

Ό Φράντς σταμάτησε και, ξαφνικά, έπεσε στα πόδια της:

—Πές πώς έχω δικιο, Μαρία... Νομίζω πώς δέν είναι σωστό ν' άφήσωμε τή ροή των γεγονότων να πνίξη σιγά — σιγά τήν αγάπη μας. Τής είχε άγκαλιάσει τό σώμα και τήν κοίταζε με μάτια άποφασιστικά και γεμάτα φλόγα.

—Πές το, Μαρία!

Μά εκείνη στεκόταν άκίνητη άνάμεσα στα μπράτσα του, διαρκώς πιά χλωμή και απ' τά κλειστά μάτια της είχαν άρχίσει ν' άναβλύζουν δάκρυα.

Δέν θα χωρισθώμε άμέσως, της είπε για να μετριόση τήν πικρία πού έννοιζε μέσα της. Ό γύρος μας της Ίταλίας τελείωσε και μου έχουν μείνει χρήματα. Έπ' ένα χρόνο μπορούμε να ζήσουμε όπως ως τώρα. Ήθελα να στά πω όλ' αυτά άπόψε, γιατί όταν πρόκειται να γεννηθή ένα παιδί πρέπει να είναι κανείς σοβαρός και να τά σκέπτεται όλα. Έπειτα θέλω και να διαλύσω τις σκέψεις πού ύπάρχουν άνάμεσά μας. Θέλω αυτή ή τελευταία χρονιά της περιπλανήσεώς μας να περάση με κέφι και χαρά. Όταν θαώμα μαζέψει τήν μικρή μας οικογένεια θα φύγωμε για τή Ρώμη. Έκεί, στη Ρώμη, θα γεννηθή ό Δανιήλ.

—Ό Δανιήλ; Έκανε δύσπιστη.

—Γιατί παίρνεις αυτό τό ύφος; Δέν θάθελες να μου δώσης ένα γιό;

Δέν ύπηρεξα ποτέ Ικανή να κάνω, παρ'ά μόνο κόρες!

—Λατρεύω τις κόρες, είπε ό Άίστ, και θα λατρώω και τήν τρίτη, άν ό θεός μου τήν δώση, μ' είμαι βέβαιος πώς, αυτή τή φορά, θ' άποκτήσωμε γιό.

Η Μαρία κούνησε τό κεφάλι. Ό διαβολάνθρωπος πού ήταν σύντροφός της έβγαζε χαρά άκόμα κι' απ' τις καταστροφές. Ό Φράντς φώναζε στον Ίταλό ύπηρετή τους να φέρη σαμπάνια, για να γιορτάσουν, είπε, μία καλή είδηση και τήν εύτυχή έκβαση μιας συζητήσεως. Μά ή Μαρία δέν μπορούσε να μη σκεφτή πώς, σ' όλη αυτή τή συζήτηση, εκείνη δέν είχε άνοίξει καν τό στόμα. Είχε δάλει τόν έαυτό της πάνω απ' τους νόμους και μάθαινε τώρα πώς κι' ό έρωτας έχει τους πικρούς του νόμους. Αισθανόταν αδύνατη, άθλια και κακομεταχειρισμένη. Ήθελε βέβαια να τόν ακολουθήσει, γιατί άναγνώριζε πώς εκείνος αντίμετωπίζε τή ζωή με περισσότερη εύλυγία και διαίσθηση απ' αυτήν, αλλά κι' έπειδή δέν ύπηρεχε για κείνην άλλη λύση. Ήταν δεμένη μαζί του με δεσμούς πού ίσχυρους απ' τού γάμου κι' άφου τόν είχε διαλέξει, έπρεπε να τόν ύπομείνη...

—Στήν ύγεια τού Δανιήλ! είπε ό Φράντς δίνοντάς της ένα ποτήρι.

Η Μαρία τό πήρε και είδε τό κρασί ν' άφρίζη. Οι φυσαλλίδες άναεώνονταν διαρκώς κι' άνέβαιναν στην έπαφάνεια για να σήσουν. Τής άρεσαν τά σύμβολα και σκέφτηκε πώς αυτές οι φυσαλλίδες ήταν σαν τις έπιθυμίες πού γεννιούνται αδιάκοπα στο βάθος τού έαυτού μας και πεθαίνουν ή μία μετά τήν άλλη, χωρίς καμιά σημασία, ίσως, αλλά δίνοντας έναν τόνο στην προσωπικότητά μας. Δέν μίλησε γι' αυτό στον έραστή της. Ήταν πολύ κουρασμένη. Σήκωσε τό ποτήρι της κι' άπάντησε:

—Στήν ύγεια τού Δανιήλ!

Και πραγματικά, γεννήθηκε στη Ρώμη ένας Δανιήλ, στη Βία ντέλλα Πουριφικασάνε, στις 9 Μαΐου 1839. Όλες οι καμπάνες της πόλεως χτυπούσαν: Ήταν ή ημέρα της εύλογίας τού Πάπα πρὸς τόν λαό της Αιωνίας Πόλεως. Άν και ή κωδωνοκρουσία δέν γινόταν πρὸς τιμὴν του, ό Φράντς σκέφτηκε πώς ήταν καλός οίανός για τό γιό του.

Όλη ή οικογένεια ήταν στη Ρώμη απ' τις άρχές τού Ίανουαρίου. Ήσυχη, ειρηνική, γοητευτική ζωή. Καινούργιοι φίλοι... Ό Ένγκο, ό διευθυντής της Γαλλικής Άκαδημίας στη Ρώμη, τούς είχε άνοίξει τό σπίτι του. Μαζί με τόν Άίστ, στις ατέλειωτες βραδύες τού Ίανουαρίου, έπαιζαν μουσική. Ό Ένγκο είχε άδυναμία στο βιολί. Η

Καθημερινά
Π Τ Η Σ Ε Ι Σ

1 2 3 4 5 6 7

ΑΘΗΝΑΙ-ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ-ΝΤΥΣΣΕΛΑΝΤΟΦ-ΑΜΒΟΥΡΓΟ
μέσω ΜΟΝΑΧΟΥ ή ΒΙΕΝΝΗΣ (άναχ. 12.15 καθημ.)

ΓΕΡΜΑΝΙΑ - ΒΟΡΕΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ

* Η ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΙΚΟΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΑΣ
* Η ΓΕΜΟΝΙΚΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ

LUFTHANSA
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΝΤΕ ΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΟΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ AIR FRANCE - LUFTHANSA, ΚΑΡΔΙΟΤΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4 - ΤΗΛ. 33.561 - 4

καλλιτεχνική ζωή του είχε εκτυλιχθεί στους δύο σπουδαίους καιρούς της Επανάστασης και της Αυτοκρατορίας. Όταν έγινε ώριμος — πλησίαζε τα εξήντα — γνώρισε κάποια ήσυχία, αλλά δεν ζούσε παρά για την τέχνη κι' απ' την τέχνη, γυρεύοντας ακόρεστα την τελειότητα και χωρίς να τον τρομάζει η προσπάθεια. Αισθανόταν για τον Δίστο την πατρική στοργή του καλλιτέχνη που γερνάει για τον νεαρό συνάδελφό του, και τον σεβασμό του έρασιτέχνη μουσικού για τον αυθεντικό διανοητή. Στο σπίτι του Ένγκο, ο Φράντς κι' η Μαρία είχαν βρει τις χαρές της αστικής φιλοξενίας κι' ο ζωγράφος ήταν ένας απ' τους καλύτερους οδηγούς των θησαυρών της Ρώμης.

Συνδέθηκαν μ' ένα μαθητή του γέρο - ζωγράφου: Τόν Άνρι Λεμάν. Όπως ο Ρουσσέ στην Γενεύη κι' ο Μαλατόνι στη Βενετία, ο Άνρι Λεμάν που ήταν τότε 24 ετών, είχε γοητευθεί απ' το πά-

θος τους, την ιστορία τους και το ζευγάρι που άποτελούσαν. Ένοιωθε για τη Μαρία μια σιωπηλή αφοσίωση, για τον Δίστο μια άτράνταχη φιλία κι' ευρίσκει τα παιδιά τους μοναδικά στον κόσμο. Τ'πήρχε κάτι δραματικό στη ζωή που έκαναν οι δυο έρασται — μια ζωή που ήταν γραφτό να τελειώσει σύντομα. Η Μαρία απολάμβανε έντονα τις ευχαριστήσεις και τα γεγονότα, με μια μελαγχολία σαν εκείνη που νοιώθει κανείς σε ώριμα όνειρα. Η κρυφή θλίψη της μεγάλωνε τα μάτια της και τ'κανε να λάμπουν με καινούργιο τρόπο. Η γέννα της ήταν δύσκολη, είχε βαστάξει πολύ κι' άργησε να συνέρθει. Είχε αδυνατίσει. Είχε ένα λυγρό κοριτσίστικο σώμα, με το πρόσωπό της είχε τα σημάδια απ' τις θύελλες που είχε περάσει. Η ομορφιά της, συγκινητική και εύθραυστη, προκαλούσε τα βλέμματα όλων. Τα μπλέ ματιά της πρόδιναν, αθέλα της, την φρίκη που την

έπιανε καθώς έβλεπε να φεύγουν τα νεύατα κι' ο έρωτας, ενώ αισθανόταν ακόμα τόσο ζωντανά τις τελευταίες τους φλόγες. Για τον Φράντς το πράγμα ήταν διαφορετικό: Ήταν άνθρωπος, δεν είχε περάσει τα τριάντα και το μέλλον που τους περίμενε, αυτός το είχε διαλέξει. Αν τον λυτούσε ο χωρισμός που πλησίαζε, δεν άφηνε, όμως, αυτή τη λύπη να τον κυριαρχήσει. Κανόνιζε ήρεμα τις λεπτομέρειες της χρονιάς που ερχόταν. Άλληλογραφούσε με τους λιμενεσάρχους, αλλά κι' έπιζητούσε τις διευθετήσεις εκείνες που θάδιναν στη μαριττίνα του τις καλύτερες προϋποθέσεις για τη ζωή που θα ξεκινούσε. Όταν συνάντησαν τον Σάιντ - Μπέθ, τον Γιούνιο, ο Φράντς ευχαριστήθηκε για δική της λογιστική. Ο κριτικός δεν μπορούσε να μην είναι σοβαρό στήριγμα για την λογοτεχνική καριέρα που θ' άρχιζε η Μαρία. Εκείνη, όμως, δεν ήταν ευαίσθητη παρά στο διαισθητικό βλέμμα του συγγραφέως. Με το γυναικείο της ένστικτο μύενε πως την εφίσηκε ώρα και την ποδούσε, με και πως διαισθανόταν την απειλή που δάρανε στη ζωή της και την απόγνωση της καρδιάς της. Πέρασαν μια δόκιμη μέρα μαζί στη Βίλλα Άντριάν. Ήταν οι παραμονές του καλοκαιριού. Πριν από τέσσερα χρόνια βρισκόταν με τον έραστή της στην όχθη της λίμνης Βάλλενστατ. Τ'πήρχε κι' εκεί το ίδιο δυνατό φως — λιγάκι πιο χυρσό ίσως. Βρισκόταν στην μέση των πρώτων ερώτων. Τώρα... Θά ξανάσμιγαν άραγε ποτέ για να χαιρετίσουν τις άρχές του καλοκαιριού; Ο μουσικός, ο κριτικός κι' η ώραία γυναίκα μιλούσαν. Ήταν ξυπνικοί, καλοί και πνευματώδεις συζητητάι, με η νέα γυναίκα θα προτιμούσε να ξαπλώσει σε μια απ' αυτές τις πέτρες, τις κοκκινισμένες απ' τους αιώνας κι' απ' τον ήλιο, και να κλάψη, χωρίς μάρτυρες, για την απώλεια κάθε αυταπάτης της.

Απ' τη Ρώμη πήγαν σε μια μικρή πόλη κοντά στην Πίζα. Ή έπαυλη που νοίκιασαν για να περάσουν το καλοκαίρι βρισκόταν στην πλαγιά ενός λόφου, γεμάτου από άμπελια και καλαμπόκια, και δέσποζε πάνω απ' την πόλη. Ήταν μια ευχάριστη διαμονή. Ο Σάιντ - Μπέθ ήθελε να μείνει κοντά τους για λίγες μέρες κι' ο νεαρός Έρμάν ήθελε κι' αυτός. Ήρθαν κι' οι φίλοι της Φλωρεντίας. Η Γεωργία Σάνδη δεν ήθελε παρ' όλο που την παρακάλεσαν. Πέρασε απ' τη Γένοβα, μαζί με τον Φρειδερίκο Σοπέν — αλλά η φίλια των δυο γυναικών δεν είχε αντέξει στο χρόνο. Η Όρτάνς Άλλάο δεν ήθελε κι' εκείνη, γιατί ήταν φτωχή και δεν μπορούσε ν' αφήσει τη δουλειά της, που της ήταν ακόμα πιο αναγκαία τώρα που είχε και δεύτερο γιο. Ο Άντόλφ Πικτιέ δεν μπόρεσε ναρθεί κι' αυτός, με ο Λεμάν έφτασε με καλές ειδήσεις απ' τον μικρό Δανιήλ, που τον είχαν αφήσει με μια παραμύνα στην Παλαιστίνη, και με καινούργιους μουσικούς, όπου ζωγράφιζε τα χαρακτηριστικά του πολυγαμημένου του Φράντς και της Μαρίας. Οι φίλοι πηγαίνονταν, οι παλιοί κι' οι καινούργιοι, ζωντανά υπολείμματα μιας ζωής που είχε βαστάξει τέσσερα χρόνια και που θα τελείωνε τώρα. Οι πόρτες άνοιγαν κι' έκλειναν μπροστά τους. Το σταφύλι ώριμαζε στις πλαγιές του λόφου, με η Μαρία ήξερε πως δεν θα ξινε ποτέ το κρασί του. Σκεπτόταν συχνά τον θάνατο και νόμιζε πως η ζωή που έκανε, όσο γλυκιά και καλή κι' αν ήταν φαινομενικά, έμοιαζε με το θάνατο ή τουλάχιστον με την άναμνη του θανάτου.

Κι' ο Φράντς έκανε σχέδια. Ήταν ήρεμος κι' αποφασισμένος. Η Μαρία μιλούσε απ' μέσα της τον τρόπο που είχε να παραδέχεται το αναπόφευκτο. Σκεπτόταν τώρα πως το Παρίσι θάπρεπε να γίνει η έδρα της νέας της ζωής, πως θάπρεπε να τα ξαναφτιάξει με την οικογένειά της και την κόρη της, μ' ένα μέρος των παλαιών της φίλων. Ο Φράντς της υπαγόρευε τη συμπεριφορά της, της έλεγε τι στάση έπρεπε να παίρνει, από ποιους ανθρώπους έπρεπε να περιβάλλεται, της μιλούσε για κηρύγματα, προμήρες θεατρικών έργων, δεξιότητες στην Ακαδημία! Η Μαρία τον άκουγε, ξαφνιασμένη που ο Φράντς μπορούσε να σκέπτεται όλα πράγματα εκτός απ' την αγωνία της, γεμάτη απόγνωση επειδή δεν την συμμεριζόταν, γεμάτη θυμό για τις λεπτομέρειες συμβουλές του — να μη λυπάται τα έξοδα, τα γεύματα, τα δωρά, να ξαναφτιάξει μια προσωπικότητα — αλλά ξερόταν πως τον άγαστούσε και γι' αυτό επίσης, για τον τρόπο που ν' αγκαλιάζει όλες τις πλευρές της ζωής, για τις αδιά-

κοπες προσπάθειές του να καταλάβει και να ρυθμίσει μικρά και μεγάλα πράγματα. Πολλοί άνδρες της έκαναν κόρτε. Ο Ρουσσέ κι' ο Λεμάν — ο γλυκύς Λεμάν, με τα γαλάζια, παιδίστικα μάτια — θάταν πρόθυμοι ν' αναλάμβαναν τη φροντίδα της καρδιάς της, αν τους άφηνε να το κάνουν, με ήταν πολύ ήπιοι, πολύ υποταγμένοι. Ήξερε πως, όπως ο έραστής της, μπορούσε κι' εκείνη να πηγι' αυτόν: «Δεν είσαι ο άνθρωπος που μου χρειάζεται. Μα είσαι ο άνθρωπος που θέλω!».

Το φθινόπωρο έφυγαν απ' τη Βίλλα Μασσιμιλιάνο, άφησαν τα παιδιά, τους φίλους και τους υπηρέτες και πήγαν οι δυο τους σ' ένα παραδιστικό σπίτι του Σάν Ροσσόρε. Χαμένοι στο πευκόδασος, απέναντι στη θάλασσα, ξαναβρήκαν επιτέλους τους έαυτούς των. Κατάλαβαν πάλι πως είχαν διαλέξει ο ένας τον άλλον και γιατί είχαν κάνει αυτή την έκλογη. Αυτές οι δεκαπέντε μέρες ειρηνικής έντυχίας έκαναν τους αποχαρτισμένους τους λιγότερο πικρούς, με παρ' όλο αυτά ήταν θλιβερός ο χωρισμός τους στη Γένοβα, τον Οκτώβριο του 1839. Στις 19 του μηνός αυτού, η Μαρία ξεκίνησε απ' το Λιόρνο για τη Γαλλία, μαζί με τα κοριτσάκια της και την υπηρέτριά της. Συλλογίζονταν πως ο χωρισμός θάταν προσωρινός και κρατούσε το κεφάλι ψηλά και το πρόσωπο χαρούμενο. Μα η καρδιά της ήταν γεμάτη δάκρυα και φόβο κι' έβλεπε με φρίκη πως ο Φράντς κι' η Γαλλία γινότουσαν κιόλας παρελθόν...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Μέσα στο άσπρό φως του φθινοπώρου, ο άμαξας κι' η καμαριέρα ξεφόρτωναν τις άποσκευές απ' το άμαξι. Μα τα κοριτσάκια είχαν ξεφύγει και, ξεκουμπώνοντας τα πανωφόρια τους και βγάζοντας τα καπέλλα τους, είχαν δομήσει στη σάλα, βγάζοντας χαρούμενες φωνές. Η μεγαλύτερη θάπρεπε να ήταν έφτα η όχθη έτών. Μέσα στην όρη του τρεξίματος, τα μαλλιά της είχαν λυθεί και μια μεγάλη ξανθιά κοτσίδα χτυπούσε την πλάτη της. Η μητέρα που τις άκολουθούσε με το μετρημένο δῆμα της, φώναζε:

—Σας παρακαλώ, ώ, σας παρακαλώ! Πάψτε να φέρεστε σαν άγριες! Τι θά πη ή γιαγιά σας; Μα οι μικρές δεν άπάντησαν και τ' άνυψιμονα χέρια τους τραβούσαν κιόλας ένα κοδούνι, φωνές άπάντησαν στις φωνές τους κι' έγινε φανερό πως δ,τι κι' αν έλεγε ή γιαγιά τους, δεν μπορούσε να είναι παρὰ λόγια χαράς.

Η Μαρία ντ' Αγκόν άνέβηκε τα τελευταία σκαλοπάτια άναστενάζοντας και μπήκε με τη σειρά της στο διαμέρισμα που κρατούσε ή κυρία Λίστ στην όδo Πιγκάλ. Είχε περάσει μερικούς μήνες σ' ένα νησί του Ρήνου με τον Φράντς Λίστ και τις κόρες της, και τώρα είχε γυρίσει στο Παρίσι. Είχε παρατείνει όσο μπορούσε αυτό το ταξίδι της έπιστροφής, με να που τελείωσε και, περισσότερο απ' την κούραση, εκείνο που της δάρανε τους ώμους και την καρδιά ήταν το όξυ συναίσθημα ενός τέλους. Μέσα σε τέσσερα χρόνια δεν είχε κατορθώσει να συνήθισι στα συμφωνημένα και του το φθινόπωρο του 1843, ο χωρισμός της με τον Λίστ, αν και της είχε γίνει συνήθεια, δεν ήταν λιγώτερο σκληρός γι' αυτήν. Παρ' όλο που είχαν χωριστή πριν από άρκετές έβδομάδες, μόλις έδω, στο διαμέρισμά της της όδoυ Ματυρέν, αισθανόταν ζωηρά την άθλιότητα της τωρινής της ζωής.

—Ταξιδεύατε καλά; ρώτησε ή κυρία Λίστ. —Πολύ καλά, έλεγε ή κόμισσα. Οι μικρές ήταν φρόνιμες, όχι πολύ άτακτες... Στην ήλικία τους ή κούραση είναι άγνωστο πράγμα. —Αχ! Έκανε ή ήλικιωμένη κυρία. Έγώ είμαι τρωμερά κουρασμένη. Και κάθε φορά που πηγαίνω από δω στο Φοντεναμπλώ, σκέπτομαι πάντα τον καημένο τον Φράντς μου κι' όλες τις λήγες που διανέι μέσα σ' ένα χρόνο... —Ο καημένος ο Φράντς σας διάλεξε μόνος του αυτή τη ζωή, έλεγε ή Μαρία με πικρία. Ήταν κυρία Λίστ κούνισε το κεφάλι. Ήταν καιρός που άπέφηνε κάθε συζήτηση με την κόμισσα. Κρατούσε για τον έαυτό της τις περισσότερες σκέψεις της απ' τον καιρό που ο Άδάμ Λίστ, ο άνδρας της, είχε την τρελή ιδέα να κάνει τον γιο της διανοητή. Τα γεγονότα, φυσικά, είχαν δικαιώσει τον άνδρα της, αλλά ιδέν ήταν σίγουρη — δεν ήταν σίγουρη ποτέ! — πως ή ζωή του γιου της έμοιαζε με την ιδέα που είχε εκείνη για την ανθρώπινη εύτυχία. Κ' ήταν έντελως βέβαιη, πάντως, πως δεν ήταν μια απ' τις μικρότερες δυστυ-

χίες του αυτός ο σκανδαλώδης σύνδεσμός του με την άλαζονική κόμισσα, που καθόταν αυτή τη στιγμή στο σαλόνι της κι' έβγαζε άργά τα γάντια της, ζητώντας να δῆ τον γιο της. Άπό ένα γειτονικό δωμάτιο έφταναν φωνές και γέλια. —Πάω να τον φέρω, έλεγε ή γιαγιά. Θά τον βοηθε άλλαγμένο.

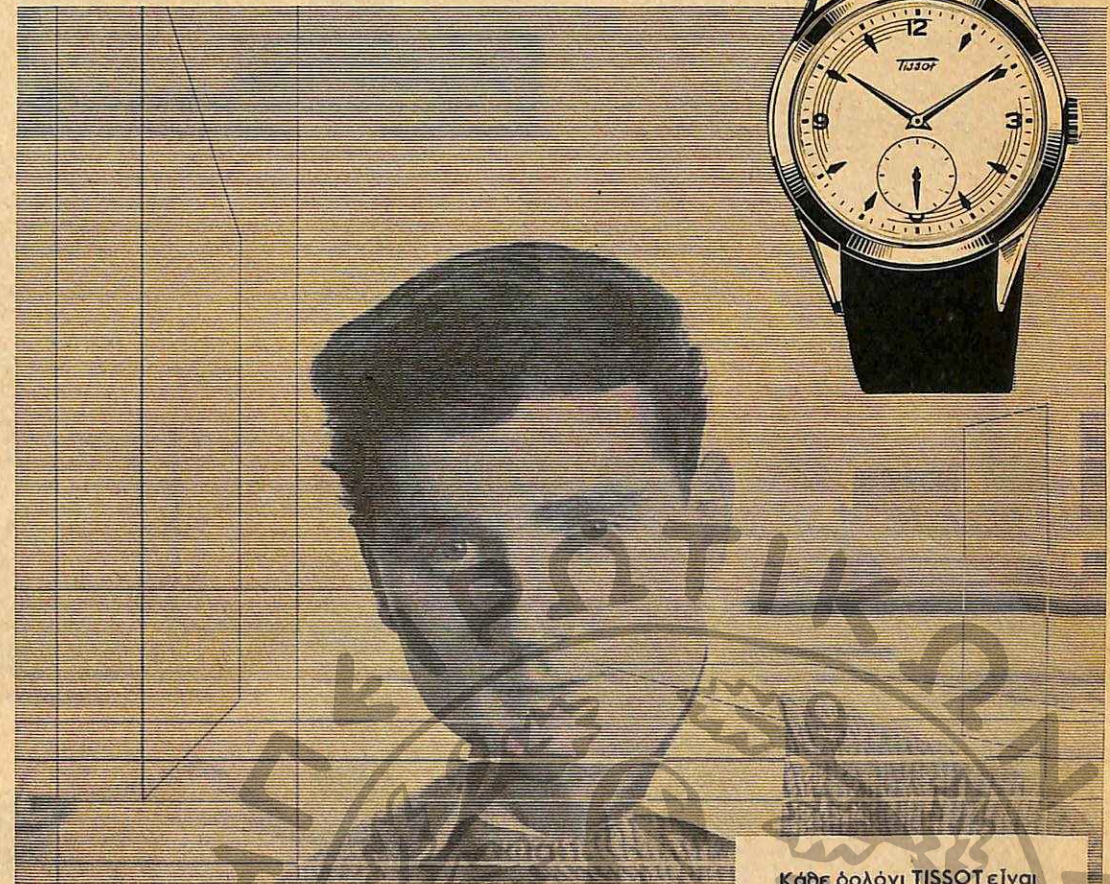
Η ήλικιωμένη κυρία δεν κατάλαβαινε, από μέσα της, γιατί ή μητέρα αυτή δεν έτρεχε στο δωμάτιο των παιδιών, όπως είχαν τρέξει ή Μπλαντίν κι' ή Κοζίμα, κι' ή Μαρία πάλι συλλογίζονταν με πικρία πως ο Δανιήλ δεν διαόταν καθόλου νάρθη να τη φιλήσει. Ένοιωθε διάθεση να κλάψη, με τίποτα δεν θά την έκανε να άακρύσει μπροστά στη μητέρα του έραστού της. Όταν έμεινε μόνη πέρασε το χέρι της στο μέτωπό της με συντηρημένο ύψος, με όταν οι άλλοι ξαναγύρισαν, είχε την πλάτη όρθια και τα μάτια στεγνά.

Η Μπλαντίν κι' ή Κοζίμα τραβούσαν τον άδελφό τους γελώντας. —Του χρόνου, θά πρέπει νάρθη, δεν είν' έτσι, μαμά; ρώτησε ή Κοζίμα. Είναι άρκετά μεγάλος, τώρα, για νάρθη στο Νόννενβεργ.

Η Μαρία δεν άπάντησε. Τράβηξε τον γιο της προς το μέρος της, τον κράτησε για μια στιγμή λίγο μακριά για να τον κοιτάξει, κι' έπειτα τον φίλησε. Ήταν ένα όραίο παιδί τεσσάρων έτών, με ξανθά μαλλιά που τα χώριζε στη μέση με χωρίστρα. Έμοιαζε με τις άδελφές του, εκτός απ' τη μύτη του, που ήταν κοντή και παρ' όλη τη νεανική ήλικία του, είχε μια άυτοπεποίθηση και μια χάρη, που έδειχναν πως δεν ήταν πιά μωρό. Δυό χρόνια τώρα, ζούσε στο Παρίσι με τη γιαγιά του.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Σήμερα ένας άπλός σπουδαστής...
...αύριον
ένας διάσημος αρχιτέκτων!

Ο σπουδαστής από τα θρανία διδάσκεται πόσον σπουδαίος είναι ο συνδυασμός θεωρίας και πράξης. — Να γιατί θα προτιμήσει ένα ρολόγι TISSOT που συνδυάζει την όμορφιά και την ακρίβεια' δυο ιδιότητες που καθιστούν πραγματικά ιδανικόν άπόκτημα ένα ρολόγι TISSOT για ένα μέλλοντα αρχιτέκτονα, αλλά και κάθε σπουδαστή με προοπτικές και έλπίδες καλής σταδιοδρομίας.

Από το 1853

Εις την ύπηρεσίαν της ακρίβειας

Tissot

Κάθε ρολόγι TISSOT είναι ένας μικρομετρικός μηχανισμός κατασκευασμένος με ακρίβεια χιλιοστ/τρικη. — Το TISSOT σας παρέχει άπεριόριστη διάρκεια ακριβούς λειτουργίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: όπου κι' αν βρίσκεσθε, όπου κι' αν ταξιδεύετε θα βρήτε τους ειδικούς ώρολογοποιούς, που θα συντηρήσουν το TISSOT όπως πρέπει.

* ΧΡΟΜΕ ΑΠΟ ΑΡΧ.: 750

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ ΣΤΑΣΙΟΥ 29 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 34.498 ΤΙΜΙΣΚΗ 35 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΤΗΛ. 74.111

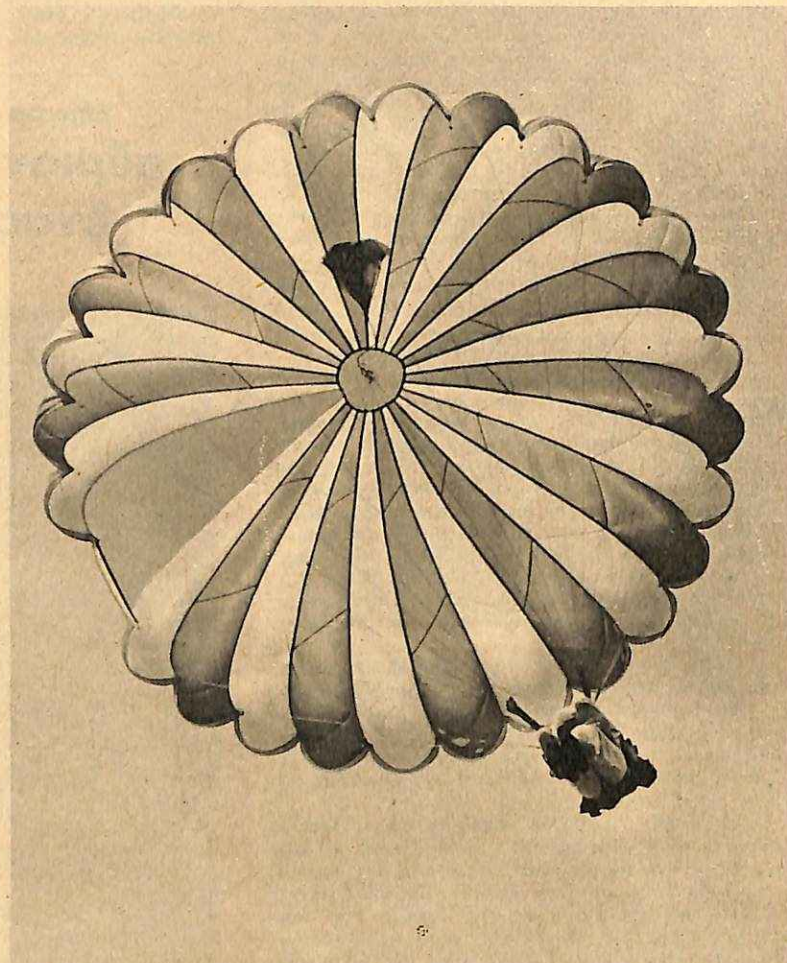
ΚΟΥΣΤΟΣ:

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΕΝΑ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ ΚΑΙ ΜΙΑ ΗΡΩΪΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΕΝΑ... ΔΥΟ... τρία... τέσσερα... πέντε. 'Επί πέντε δευτερόλεπτα, ο Πάτ Σμιθ έπεφτε στο κενό από ύψος 900 μέτρων, τραβώντας συγχρόνως φωτογραφίες με μια μηχανή που είχε δεμένη στο πόδι του. Μετά, όμως, άνοιξε το αλεξίπτωτό του.

ΤΗΝ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΤΩΣΗ» ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΜΕ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ

Ο Πάτ Σμιθ, φωτογράφος του Γιοχάννεσμπουργκ, έπεσε για πρώτη φορά με αλεξίπτωτο, αφού προηγουμένως είχε καταλήξει σε δυο αποφάσεις: Να πάρει φωτογραφίες ύστερα από το άνοιγμα του αλεξίπτωτου, και να μη ξαναπέση ποτέ με αλεξίπτωτο!

Έν τούτοις, η συγκίνηση που προκαλεί η πτώση με αλεξίπτωτο τον παρακίνησε να γίνει μέλος της Λέσχης 'Αλεξιπτωτιστών του Τράνσβααλ, της οποίας είναι τώρα αντιπρόεδρος...

Η λέσχη αυτή έχει σαράντα μέλη, τα δεκαέξι από τα οποία ασκούνται σε πτώσεις με αλεξίπτωτο τακτικά, κάθε Κυριακή.

Ωστόσο του Πάτ του έρχοταν συχνά η ιδέα να φωτογραφήσει και πριν από το άνοιγμα του αλεξίπτωτου. Έτσι, κατά τη δέκατη πέμπτη πτώση του, έδωσε στο δεξιό παπούτσι του μια αυτόματη φω-

ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΤΟ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ ΑΝΟΙΞΕ, Ο ΣΜΙΘ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΠΙΑ ΝΑ ΚΟΙΤΑΞΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ

Φωτογράφος του ίλιγγιώδους κενού

(Φωτ. Camera Press)

Η ΜΗΧΑΝΗ, ΟΠΩΣ ΉΤΑΝ ΔΕΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΟΔΙ ΤΟΥ ΠΑΤ ΣΜΙΘ

τογραφική μηχανή. Έδωσε με ένα λεπτό καλώδιο το κουμπί της μηχανής αυτής, και το άλλο άκρο του καλωδίου το πέρασε στο αριστερό του χέρι. Έτοιμος πιά, έπεσε στο κενό από ένα μικρό αεροπλάνο που είχε ανέβει σε ύψος 900 μέτρων. Τραβώντας με το καλώδιο το κουμπί, πήρε μια σειρά από φωτογραφίες μέσα σε πέντε δευτερόλεπτα.

Ύστερα, με ένα μαχαίρι, κατάρθωσε να κόψη τα λουριά, με τα οποία είχε δέσει την φωτογραφική μηχανή στο παπούτσι του. Η προσγείωση ήταν θαυμάσια και η φωτογραφική μηχανή δεν έπαθε καμμία ζημιά. Έτσι ο Πάτ Σμιθ μπόρεσε να πραγματοποιήσει το όνειρό του: Είχε πάρει μια σειρά από εξαιρετικές και πρωτότυπες φωτογραφίες — αυτές που βλέπετε σε τούτες τις σελίδες.

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
το άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Λιατρίς

Τό διακριτικό, φινό
άρωμα αúτης της λο-
σιόν συμπληρώνει την
ξανθήν όμορφιά, τά
γαλάζια μάτια, τό
μαργαριταρένιο δέρ-
μα...

... και ή κολώνια
Μυρτώ σέ όλους τούς
τύπους της γυναικειάς
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΩΝ ΦΡΑΝΣΙΣ ΚΑΙ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΟΚΡΙΤΖ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Ο Τζών Χαίγνουωρντ, νεαρός τραπεζικός υπάλληλος της Νέας Υόρκης, άρραβωνιασμένος με την πλούσια κι' ωραία Μπάμπαρα Φίλιπς, κόρη του διευθυντού της Τραπεζής του, κατηγορείται ότι δολοφόνησε μια νέα: Την Νόρα Ήθανς. Ο Χαίγνουωρντ άρνείται και θεβαιώνει ότι ούτε καν την γνώριζε. Όμως ή αστυνομία έχει αρκετά άνησυχητικές ένδειξεις: Βρέθηκε στο διαμέρισμα του θύματος ή φωτογραφία του Χαίγνουωρντ, άνακαλύφθηκαν έπιταγές του, με τις όποιες πλήρωνε το νοίκι της και υπάρχουν μάρτυρες που λένε ότι την έπισκεπτόταν.

13

Αργότερα, όταν είχε ξαναφύγει για να παίξει, είχε χαιρετήσει τον Ντικ και τον Πίτ, που είχαν φάει επί τόπου, χωρίς να εγκαταλείψουν τη βεράντα. Ο Πίτ είχε μάλιστα μιλήσει για τη Δέσχη του Χάρβαρντ, που ήταν θλιβερή κι' έρημη το Σάββατο τ' απόγευμα, το καλοκαίρι, κι' είχε προτείνει στον Τζών να πάν να παίξουν μαζί τους, όταν θα τέλειωνε το τέννις. «Γιατί όχι;», είχε πη ο Τζών, αποφασισμένος να μνην το κάνη.

Κι' ο κύριος Ρόμπερτς ήταν παρών συνεχώς; ρώτησε πάλι ή Μπάμπαρα.

Φυσικά, είπε ο Τζών, κι' έπειτα πρόσθεσε: Όχι, για στάσου: Μετά το φαγητό είπε πως είχε να κάνει κάποια δουλειά και πως είμαστε άρκετοί, ώστε να μπορούμε να παίξουμε χωρίς εκείνον, πράγμα που ήταν άληθινό. Ξαναγύρισε την ώρα που τελειώναμε την παρτίδα μας.

Έπειτα είχαν κάνει ένα ντους κι' είχαν αλλάξει ρούχα. Λίγο πριν απ' τις πέντε, ο Τζών είχε ξαναφύγει για το Ρίτζφελντ και, απ' τους λόφους του Κοννέκτικατ, είχε ξανασάρει τη Δεωφόρο άοιμός Ι και την είχε εγκαταλείψει πέρα απ' το Γουέστπορτ, για να φτάση στο χαριτωμένο χωριό Σάουθπορτ. (Στην πραγματικότητα το Κάραμπεν δεν ήταν στο δρόμο του).

Ενώ έδού..., άρχισε να λήη ή Μπάμπαρα κι' έπειτα σταμάτησε.

Κοίταξαν ένα νέο κι' ένδυμασία του γκόλφ, που κατευθύνθηκε προς το αυτοκίνητό του και τακτοποιήσε μέσα στην τσάντα τα σόνερά του. Τους είδε

και τους χαιρέτησε με θερμότητα, πριν βάλλη μπροστά τη μηχανή του αυτοκινήτου του.

Αυτή ή λέσχη είναι μια ώραία και μεγάλη οικογένεια, παρατήρησε ή Μπάμπαρα.

Θα νόμιζε πως είμαστε μέλη, είπε ο Τζών. Η Μπάμπαρα τον ρώτησε αν τα Σαββατοκύριακα συγκεντρώνονταν έδω πολλούς κόσμο.

Την ημέρα, τουλάχιστον, που είχαν έρθει υπήρχε πολλός κόσμος, είπε ο Τζών.

Τα μέλη... και οι καλεσμένοι τους... Άλήθεια, τι θα έμπόδιζε ανθρώπους σαν και μας, που φαινόμαστε σά να είμαστε μέλη, να μπορούμε μέσα; Χωρίς να πούμε, ούτε να φάμε;

Τίποτα φαντάζομαι, είπε ο Τζών. Μόνο που αυτό δεν γίνεται...

Η Μπάμπαρα χαμογέλασε κι' ο Τζών το πρόσεξε.

Αν θέλεις να μάθης, της είπε, αν ένα μέλος, ένας καλεσμένος ή κι' ένας ξένος άκομη, μπόρεσε να μπη μέσα και να μου πάρη μία φωτογραφία, θα σου άπαντήσω ότι θα μπορούσε κάλλιστα να το κάνη.

Την κοίταξε και τα μάτια του έκλεισαν λιγάκι.

Κι' αν θέλεις να μάθης αν κάποιος μπορούσε να μπη στο βεστάριο και να πάρη κάτι που ήθελε απ' τις τσέπες κάποιου άλλου — απ' τις δικές μου, λόγου χάρη — θα σου άπαντήσω πάλι πώς ναι. Με την προϋπόθεση, βέβαια, πως ήξερε ποιά ήταν το κιβώτιο όπου είχα βάλει τα ρούχα μου.

Ο κύριος Ρόμπερτς το ήξερε, είπε ή Μπάμπαρα.

Τα κιβώτια που είναι χωρίς λουκέτο, έξακολουθήσε ο Τζών, δεν είναι παραπάνω από καμιά δωδεκαριά. Όποιοσδήποτε είχε λίγον καιρό

στη διάθεσή του, θα μπορούσε να βρη αυτό που ήθελε. Οι ράφτες, συνήθως, δίνουν τα μονογράμματα τους στις έσωτερικές τσέπες. Το δικό μου, τουλάχιστον, είναι εκεί...

Και τα κλειδιά σου ήταν στις τσέπες σου, δεν είν' έτσι; Κ' έμεινες εκεί όλόκληρες ώρες! Σε πόση ώρα θα μπορούσε να έπιστρέψη πίσω, Τζών, κάποιος που θα ήθελε να πάρη αυτά τα κλειδιά και να κατασκευάση τα ίδια κάπου — στο Κάτοναχ, λόγου χάρη;

Σε μία ώρα, είπε ο Τζών. Και σέ λιγότερο άκομη.

Κάνομε κάποια πρόοδο, δεν είν' έτσι Τζών; παρατήρησε ή Μπάμπαρα.

Ο Τζών συμφώνησε, αλλά είπε ότι προχωρούσαν πολύ άργα, ότι κατέληγαν μάλλον σέ εικασίες. Ο Χένρυ Ρόμπερτς, ο Πίτ Γούντσον ή ο Ντικ Στίλλ, θα μπορούσαν να είχαν πάρει τη φωτογραφία και να κλέψουν το κλειδί. Άλλά αυτό θα μπορούσε να το είχε κάνει κι' ένας οποιοσδήποτε άλλος, που έμοιαζε με μέλος της λέσχης.

Ε, λοιπόν, είπε ή Μπάμπαρα, δεν μας μένει παρά να ρωτήσουμε κι' άλλα πρόσωπα!

Άσφαλώς, έκανε ο Τζών βάζοντας μπροστά τη μηχανή του αυτοκινήτου του.

Έκανε έπισθεν, βγήκε απ' το πάρκο και κατευθύνθηκε προς το Κάτοναχ, απ' το δρόμο που πήγαινε κατά μήκος της λίμνης Κάραμπεν. Είχαν διανύσει ένα χιλιόμερο περίπου, όταν μια σειρήνα άντήχησε πίσω τους έπιτακτικά. Ο Τζών έκανε δεξιά για να έλευθερώση το πέραςμα. Ένα άστυνομικό αυτοκίνητο τους προσπέρασε και σταμάτησε. Ο Τζών σταμάτησε επίσης. Ένας άστυνομικός με στολή βγήκε από μέσα και προσώρησε προς το μέρος τους. Είχε ένα ευχάριστο πρόσωπο, που δεν έδειχνε καμιά έχθρότητα. Και κοίταξε τον Τζών κι' ένα δλεαστικό ύφος, σαν να ήθελε να του πωλήση εισιτήρια για μία φιλανθρωπική γιορτή υπέρ της άστυνομίας.

Ο κύριος Χαίγνουωρντ; ρώτησε. Ο κύριος Τζών Χαίγνουωρντ;

Ήταν φανερό πιά πως δεν ήθελε να τους πωλήση εισιτήρια...

Ναι, είπε ο Τζών.

Θα θέλαμε να σάς μιλήσουμε, είπε ο άστυνομικός με την ίδια πάντα ευγένεια. Θέλετε να μας ακολουθήσετε;

Πού; ρώτησε ο Τζών.

Στο Χάουθορν, άποκρίθηκε ο άστυνομικός. Θα σάς οδηγήσουμε, άλλωστε, έμεις έκει. Περάστε μέσα στ' αυτοκίνητό μας. Η κυρία θ' αναλάβη το δικό σας. Δεν είν' έτσι δεσποινίς; πρόσθεσε στρεφόμενος προς την Μπάμπαρα.

Ναι, έκανε εκείνη, αλλά...

Ακούστε με, διέκοψε ο Τζών, κι' έχουν άνακρίνει πολλές φορές...

Άλήθεια; είπε ο άστυνομικός. Δεν θα μπορούσα να το πιστέψω, κύριε Χαίγνουωρντ, κι' άναρωτιέμαι μάλιστα πως θα μπορούσαν να το είχαν κάνει. Γιατί αυτό συνέβη χτες τη νύχτα.

Εγινε μακριά σιωπή κι' έπειτα ο Τζών είπε:

Τι συνέβη χτες τη νύχτα;

Δολοφονήθηκε ή κυρία Πιέρμοντ, άποκρίθηκε ο άστυνομικός. Αυτός είναι ο λόγος που θέλουν να σάς δουν. Νομίζουν, φαίνεται, πως ίσως να έσθε σεις εκείνος που την σκότωσε.

Η φωνή του έμεινε ήρεμη, φωνική. Άλλά όταν πρόσθεσε: «Έμπρός, κύριε Χαίγνουωρντ, ακολουθήστε μας!», το ύφος του ήταν έπισημο — ήταν το ύφος ενός κρατικού λειτουργού...

Ο Τζών τους ακολουθήσε και ξεκίνησαν για το Χάουθορν.

Έκει τον άφησαν να περιμένη. Κάθισε σ' έναν ξύλινο πάγκο, μέσα στο άστυνομικό τμήμα. Ένας άστυνομικός κάθισε δίπλα του. Τελικά, ένας άλλος άστυνομικός έμφανίστηκε και είπε:

Μπορείτε να περάσετε.

Ο Τζών είχε την έντύπωση ότι βρισκόταν στην αίθουσα άναμονής ενός όδοντογιατρού.

Μπήκε μέσα σ' ένα γυμνό δωμάτιο. Κατά μήκος του τοίχου υπήρχαν πολλές καρέκλες και στο κέντρο του δωματίου ένα τραπέζι με καρέκλες επίσης γύρω - γύρω. Ο Μίλλερ βρισκόταν εκεί κι' ο Γκραίντντ, καθώς κι' ένας άστυνομικός με στολή.

Ε, λοιπόν, είπε ο Γκραίντντ, να πού ξανασκομίστηκε πάλι, κύριε Χαίγνουωρντ. Γιατί την σκοτώσατε; Μία ήλικιωμένη γυναίκα σαν την κυρία Πιέρμοντ;

Δεν τη σκότωσα εγώ, άποκρίθηκε ο Τζών. Δεν έχει σκοτώσει ποτέ κανέναν, είπε ο Μίλλερ. Αυτό τα τακτοποιεί όλα! Φαίνεται, κύριε Χαίγνουωρντ, ότι έχετε, όμως, ότι ή κυρία Πιέρμοντ δολοφονήθηκε.

Ναι, είπε ο Τζών, μου το γνωστοποίησε ο άστυνομικός που μ' έφερε έδω.

Χτες είχατε πάει στο σπίτι της, είπε ο Μίλλερ, και ζητούσατε πληροφορίες γι' αυτήν. Για ποιά λόγο;

Είχαμε..., άρχισε να λήη ο Τζών.

Εσείς κι' ή νεαρά δεσποινίς, έξακολούθησε ο Μίλλερ. Ζητούσατε πληροφορίες για την κυρία Πιέρμοντ και για τη νεαρά Τίτους. Αυτό ήταν το μόνο πράγμα που μπορούσατε να κάνετε, άλλωστε, αφού ή δεσποινίς Φίλιπς είχε προσέξει εκείνο το φόρεμα. Νομίζατε πως, αν σκοτώνατε την κυρία Πιέρμοντ, κανείς δεν θα μπορούσε πιά ν' άναγνωρίση την ταυτότητα της νεαρής Τίτους, δεν είν' έτσι;

Όχι, άποκρίθηκε ο Τζών, αυτό θα ήταν πολύ κουτό. Τάραχουν καμιά δεκαριά πρόσωπα που θα μπορούσαν να πουν ότι ή Νόρα Ήθαν ήταν ή Τζούλη Τίτους. Άν αυτό είναι άκριβές...

Όστε, λοιπόν, παραδέχεστε ότι έξερα πως ήταν εκείνη. Άς υποθέσουμε ότι δεν την γνωρίζατε, ότι δεν την είχατε συνδέψει σ' εκείνη την ταβέρνα που είναι κάπου έδω κοντά, ότι δεν είχατε συναντήσει τον πάστορα, άς υποθέσουμε ότι δεν την είχατε πείσει να έρθη στη Νέα Υόρκη και ν' αλλάξη την ταυτότητά της κι' ότι δεν είχατε κατοικήσει μαζί της. Τότε, προς τι αυτή ή άλλαγή του όνόματος;

Δεν έξερω τίποτα, είπε ο Τζών, τίποτα απολύτως και προσπαθώ κι' εγώ ν' άνακαλύψω την άλήθεια.

Ο Γκραίντντ άφησε να του ξεφύγη μία άποτομη βριαιά.

Ηρεμία, του είπε ο Μίλλερ. Δεν νομίζετε ότι θάρρει να κατατοπίσετε τον κύριο Χαίγνουωρντ, σχετικά μ' αυτή την καινούργια υπόθεση, αφού άγνωστο τά πάντα;

Σύμφωνοι, έκανε ο άστυνομός με τη στολή. Ίδου, κύριε Χαίγνουωρντ, πως έχουν τα πράγματα...

Εκείνο το ίδιο πρωί, κατά τις δύο ή ώρα ή περίπου τόσο, ο Έμπενέξερ Τίτους, κηπουρός και σωφέρ της κυρίας Πιέρμοντ, είχε ξυπνήσει στο δωμάτιό του, που είναι πάνω απ' το γκαράζ, από έναν πυροβολισμό, που έρχόταν απ' την κατεύθυνση του σπιτιού. Φορώντας διαστικά ένα πανταλόνι και τά παπούτσια του, είχε σπεύσει προς την κατοικία. Άκούγοντας γρήγορα βήματα, είχε τρέξει στην άρχη πίσω απ' τον φυγάδα. Άλλά, σχεδόν άμέσως, φοβούμενος ότι αυτός ο τελευταίος θα είχε ήδη άπομακρυνθή πολύ, άλλαξε ιδέα. Είχε τρέξει τότε στο σπίτι κι' είχε παρατηρήσει ότι ή πόρτα της εισόδου ήταν άνοιχτή και το φως άναμμένο. Τρέχοντας, φώναζε συγχρόνως και την κυρία Πιέρμοντ. Μην παίρνοντας καμιά άπάντηση, είχε σωπάσει. Η κυρία Πιέρμοντ ήταν πεσμένη στο χώλλ, κοντά στη σκάλα, με το κρανίο σπασμένο. Δεν χρειαζόταν γιατρος για να καταλάβη κανείς πως ήταν νεκρή. Ο κηπουρός είχε τηλεφωνήσει τότε στην άστυνομία.

Δεν χρειαστηκε πολλή ώρα για ν' άνακαλύψουν από πού είχε φύγει ο δολοφόνος: Είχε περάσει κάτω απ' το συρματοπλέγμα, αλλά το σκακάκι του είχε σκαλώσει σ' αυτό κι' είχε σχιστή.

Ο Μίλλερ πήρε ένα πακέτο πάνω απ' το τραπέζι, το άνοιξε κι' έβγαλε από μέσα ένα σπόρ σκακάκι:

Το γνωρίζετε, κύριε Χαίγνουωρντ; ρώτησε.

Μάλιστα.

Είναι δικό σας, δεν είν' έτσι;

Όχι, δεν είναι δικό μου. Έχομε ήδη μιλήσει γι' αυτό.

Δείξε του, Γκραίντντ, είπε ο Μίλλερ.

Ο Γκραίντντ έβγαλε ένα φάκελο απ' την τσέπη του και τράβηξε από μέσα ένα δίχρομο κομμάτι μαλλιού.

Το βρήκαμε σφηνωμένο σ' ένα σύρμα του συρματοπλέγματος, είπε ο Μίλλερ. Και κοιτάχτε πόσο καλά ταιριάζει στο σκακάκι...

Γύρισε το σκακάκι απ' την άλλη μεριά κι' έδειξε το σχίσμα που υπήρχε στην πλάτη.

Λοιπόν, κύριε Χαίγνουωρντ;

Όταν γύρισα σπίτι μου, χτες το βράδυ, το σκακάκι δεν ήταν εκεί, είπε ο Τζών, ούτε κι' όταν έβγαινα, σήμερα το πρωί. Πως το βρήκατε έσεις;

Για πές του, Γκραίντντ, είπε ο Μίλλερ.

Κι' ο τελευταίος του έξήγησε πως το είχαν βρη.

Νά, λοιπόν, πως έχουν τα πράγματα, είπε ο Μίλλερ. Κύριε Χαίγνουωρντ, πού είσαστε κατά τις δύο το πρωί;

Στο σπίτι μου, είπε ο Τζών. Στο κρεβάτι μου.

Καλά, και τί ώρα περίπου γυρίσατε στο σπίτι σας; ρώτησε ο Μίλλερ.

Ο Τζών σκέφτηκε λιγάκι κι' έπειτα είπε: Κατά τις έντεκα, περίπου.

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
το άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Μανόλια

ή λoσιόν για το σταρένιο δέρμα. Τό άρωμά της ταιριάζει στά καστανά μαλλιά και τά σκούρα μάτια σας...

... και ή κολώνια
Μυρτώ σέ όλους τούς
τύπους της γυναικειάς
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Ναί!
Τὰ ἀρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τὸ ἀρωμά σας.
Εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς
προσωπικότητός σας.

Λεϊλά

τὸ θερμὸ ἀρωμα αὐ-
τῆς τῆς λοσιὸν ται-
ριάζει στὰ μαύρα μαλ-
λιά, στὴ σκούρα ἐπι-
δερμίδα, στὰ βαθύ-
χρωμα μάτια σας....

... καὶ ἡ κολώνια
Μυρτώ σέ ὅλους τοὺς
τύπους τῆς γυναικείας
ὁμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

—Πολύ καλά, εἶπε ὁ Μίλλερ. Ὑπ' αὐτὲς τὶς συνθήκες μπορεῖτε ν' ἀποδείξετε τὴν ἀθωότητά σας. Δὲν μᾶς μένει πιά παρὰ νὰ ρωτήσωμε τὸν ἀνθρωπο τοῦ ἀνεγκυστεύτου τί ὥρα σᾶς ἀνέβασε κ' ἂν σᾶς εἶδε νὰ ξανακατεβαίνετε. Σύμφωνα, κύριε Χαίτηγιοι;

—Ὁχι, ἀποκρίθηκε πολὺ ἀργὰ ὁ Τζών. Γιατὶ ἀνέβηκα μέ τὰ πόδια.

—Μὲ τὰ πόδια! φώναξε ὁ Μίλλερ μ' ἓνα εἶδος προσποιητῆς ἐκπλήξεως. Καὶ πῶς, διάβολε, μπορέσατε νὰ τὸ κάνετε αὐτό, κύριε Χαίτηγιοι; Ἐ-
χετε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς τὸ διηγηθῆτε;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Ἡ Μπάμπαρα εἶχε ξαναβορῆ τὰ μικρὰ ἄσπρα σπιτάκια καὶ τὴν ἐκκλησία κοντὰ στὸ Μπριουστερ. Μπροστὰ στὸ πρεσβυτέριο ἐγκατέλειψε τὸ δρόμο.

Ὁ πάτερ Χίγκμπη δρισκόταν στὸν κήπο του, δίπλα στὴν κατοικία του. Ἦταν γονατιστὸς κ' ἐπιθεωροῦσε τὸ ἔδαφος. Φοροῦσε ἓνα παλιὸ πανταλόνι, πού φαινόταν σὰν στρατιωτικὸ, κ' ἓνα πον-
κάμισο. Πότε - πότε, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ σοβαρὴ ἐ-
ξέταση, ξεροίρωνε κανένα κακὸ χορτάρι. Ὅταν ἔ-
φτασε κοντὰ τοῦ ἡ Μπάμπαρα τὸν φώναξε. Ἐ-
κείνος σήκωσε τὸ βλέμμα του καὶ τῆς χαμογέλασε. Ἦταν φανερό πῶς δὲν τὴν εἶχε ἀναγνωρίσει, ἀλ-
λὰ σηκώθηκε, μισοσυμμένος ἀκόμα, κ' ἔτριψε τὴν
πλάτη του.

—Εἰχα ἔρδει χθές, ἄρχισε νὰ λέη ἡ Μπάμπαρα, μαζὺ...

—Βέβαια, βέβαια, ἔκανε ὁ πάστορας. Πῆρα
πάλη μαζὺ μου, νομίζω, τὰ γυαλιά πού δὲν ἔπρε-
πε...

Τὴν πλησίασε καὶ ἑμφανικὰ τῆς ἄπλωσε καὶ τὰ
δύο του χέρια. Ἦταν γεμάτα χρώματα καὶ λεκια-
σμένα ἀπ' τὰ χορτάρια, ἀλλὰ ἐκείνη τὰ ἔσφιξε μέ
χαρὰ.

—Ἀγαπητὸ μου παιδί, εἶπε ὁ ἱερέας, κάτι φο-
βερὸ συνέβη, κάτι πολὺ φοβερό. Ἡ κυρία Πιέρ-
μοντ — γιὰ τὴν ὁποία μιλοῦσαμε χθὲς μόλις...

—Ναί, ξέρω, εἶπε ἡ Μπάμπαρα, κ' αὐτὸς
εἶναι ὁ λόγος πού ξαναῆρθε. Πάτερ μου, ὑποπτεύ-
ονται... συνέλαβαν τὸν Τζών...

—Παιδί μου, ἔκαν' ἐκεῖνος, ἀγαπητὸ μου παι-
δί, (ἔτριψε τὰ χέρια του πάνω στὸ πανταλόνι
του) ἔλατε νὰ πούμε ἓνα φλυτζάνι τσάι!

Ἦταν ἑτοιμὸς νὰ τῆς χτυπήσῃ φιλικὰ τὸν ὤ-
μο, ἀλλὰ κοίταξε τὸ χέρι του καὶ δὲν τὸ ἔκανε.

Μπήκαν στὸ πρεσβυτέριο, στὸ ἴδιο δωμάτιο ὅ-
που εἶχαν καθῆσαι καὶ τὴν προηγουμένη. Τὴν πα-
ρακάλεσε νὰ καθῆται, ὅπως γιὰ ἓνα λεπτό καὶ ξα-
ναγύρισε λέγοντας:

—Ἡ Μάργκαρετ ἐτοιμάζει τὸ τσάι.

—Πάτερ μου, πότε ἔγινε αὐτό; Πότε τὴν
πρόσβλεψαν; ρώτησε ἡ Μπάμπαρα.

—Σήμερα τὶς πρωινὲς ὥρες, μοῦ εἶπαν, ἀπο-
κρίθηκε ἐκεῖνος. Τὸ νέο διαδίδθηκε ἀμέσως. Οἱ εἰ-
δήσεις ἐδῶ διαδίδονται γρήγορα, ὅχι πάντα μέ
μεγάλῃ ἀκριβεία, ἀλλὰ διαδίδονται πάντως.

—Πότε ἀκριβῶς; ἐπέμεινε ἡ Μπάμπαρα. Καὶ
πῶς ἀκριβῶς συνέβη;

—Κατὰ τὶς δύο, νομίζω, ἀπάντησε ὁ ἱερέας. Ἡ
κυρία Κέλλεμς ἄκουσε τὴ σειρήνα τοῦ ἀστυνομικοῦ
αὐτοκινήτου λίγο ἀργότερα κ' αὐτὸ τὴν ἔγερνε. Ἡ
κυρία Κέλλεμς ἔχει πολὺ εὐαίσθητη ἀκοή. Φαίνε-
ται ὅτι ἡ Ἀντζελα ἄκουσε κάποιον πού μετεκινεῖ-
το στὸ κάτω πάτωμα τοῦ σπιτιοῦ της καὶ κατέβη-
κε νὰ δῇ ποῖος ἦταν. Ἔτσι ἦταν πάντα τῆς: Ἐ-
νας εὐλαβικοῦ καὶ θαρραλέου ἀνθρώπου! Θὰ πρέ-
πει νὰ κατέβηκε μέ τὸ μαστοῦνί της, ὑποθέτω...

—Πάτερ μου, ἄρχισε νὰ λέη ἡ Μπάμπαρα
κ' ἔπειτα σταμάτησε.

Μιὰ γυναικοῦλα μέ ποδιὰ μπῆκε μέσα κρα-
τώντας ἓνα μεγάλο δίσκο.

—Τὸ νερὸ ἔβραζε ἤδη, εἶπε ἡ γυναῖκα χαμο-
γελώντας στὴν Μπάμπαρα μέ καλωσύνη. Τίποτα
δὲν ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ἓνα φλυτζάνι καλὸ
τσάι! (Ἀκούμπησε τὸ δίσκο). Θάπρεπε νὰ πλύνε-
τε τὰ χέρια σας, πάτερ μου, πρόσθεσε.

Ἐκεῖνος τὰ κοίταξε:

—Πράγματι, παρατήρησε, ἀρχίζοντας νὰ σερ-
βίρῃ τὸ τσάι. Κι' ὅμως δὲν εἶναι παρὰ χῶμα ἀπ' τὴν
καλὴ γῆ! Πιῆτε τὸ τσάι σας, ἀγαπητὸ μου
παιδί, καὶ μὴ στενοχωριέστε γιὰ τὸ νεαρὸ σας.

—Γιατὶ τὸ λέτε αὐτό, πάτερ μου; ρώτησε ἡ
Μπάμπαρα. Ὅλα πηγαίνουν ἄσχημα... Ὅλα!
Μοῦ τὸ λέτε ἀπὸ καλωσύνη, δὲν εἰν' ἔτσι;

—Θέλετε νὰ πῆτε ὅτι τὸ λέω ἐπειδὴ εἰμαι ἐκ-

κλησιαστικὸς καὶ θέλω νὰ σᾶς παρηγορήσω; Ἐ-
λοιπόν, ὅχι, παιδί μου. Ἦμουν ἐδῶ, σ' αὐτὸ τὸ
δωμάτιο, μαζὺ σας καὶ μέ τὸ νεαρὸ σας. Δὲν σκό-
τωσε καμμιὰ γυναῖκα, γιατί...

—Ἡ ἀθωότης δὲν ἀρκεῖ, εἶπε ἡ Μπάμπαρα,
καὶ τὸ ξέρετε. Ἀκόμη κ' ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι ἀρ-
κετὴ...

—Θριαμβεῖ, ὅμως, στὸ τέλος, ὅπως θὰ ξέρε-
τε, φυσικά... Πιῆτε τὸ τσάι σας, σᾶς παρακαλῶ!

Τὸ τσάι ἦταν δυνατὸ καὶ ζεστό. Ἐνοίωσε νὰ
τῆς κἀνὴ πολὺ καλὸ.

—Ξέρω, ἀγαπητὸ μου παιδί, ἐξακολούθησε ὁ
πάστορ, τί σημασία ἔχει ἡ ἐξυπνάδα καὶ ἡ ἀπο-
φασιστικότης; Ἐσεῖς τὰ κατέχετε καὶ τὰ δύο, ὅ-
πως κ' ἐκεῖνος. Λοιπόν, θὰ καταφέρετε νὰ τὴ γλυ-
τώσετε! Πάρτε μιὰ φρουγανιά...

Ἐκείνη κούνησε τὸ κεφάλι της.

Ὁ πάστορ ἄνοιξε ἓνα συρτάρι τοῦ γραφείου
του κ' ἐβγάλε ἀπὸ μέσα ἓνα σαλακωμένο πακέτο
ταιγιάρ. Τὸ κοίταξε, ἔκανε ἓνα μορφασμὸ κ' ἔ-
πειτα τῆς τὸ ἔδωσε. Ἡ Μπάμπαρα πῆρε ἓνα κ'
ἐκεῖνος ἔκανε τὸ ἴδιο. Ἐπειτα ὁ πάστορ ἄναψε
ἓνα σπῆρτο κ' ἔσκυψε γιὰ νὰ τῆς ἀνάψῃ τὸ ται-
γάρο της.

—Ἡ Ἀντζελα Πιέρμοντ, εἶπε πάλι ὁ πάτερ
Χίγκμπη, ἦταν πλούσια. Σχετικὰ μέ μένα, μάλιστα,
ἦταν πολὺ πλούσια!

—Θέλετε νὰ πῆτε, εἶπε ἡ Μπάμπαρα μέ πα-
ραξενεμένο ὄφρος, ὅτι εἶχε μεγάλη περιουσία καὶ
ὅτι ἐκεῖνος πού τὴ σκότωσε ἐπιφανέστερος αὐτὴ
τὴν περιουσία; Ὅτι θὰ ἦταν δηλαδὴ ἓνας ἀπλὸς
κλέφτης;

—Ὁχι, δὲν σκεπτόμουν αὐτό, εἶπε ὁ πάστορ.
Ἴσως νὰ ἔχετε δίκιο. Ἀλλὰ σκεπτόμουν (σταμά-

Τώρα
είναι αυτός
δου' μ' ἀγαδιάει

Ἦμουν πολὺ δυστυχὴς πρὶν λίγο καιρὸ γιὰτὶ
τὸ πρόσωπό μου ἦταν γεμάτο ἀπὸ μπιμπικία, κοκ-
κινίλες καὶ σπυράκια. Καὶ πραγματικὰ φοβόμουν
μήπως χάσω τὴν ἀγάπη τοῦ ἀνδρός μου, ἀπ' αὐτὰ
τὰ μικροελαττώματα. Τώρα ὅλα ἔχουν ἀλλάξει, μέ
ἀγαπᾷ πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ. Τὸ μυστικὸ
μου; Μὰ ἀπλόστα, ἡ περιποίηση τοῦ δέρματος
μέ ΤΟΚΑΛΟΝ. Καὶ νὰ πῶς: Τὸ θράδυ ἀπλώνετε στὸ
πρόσωπό σας τὴν κρέμα νυκτὸς ΤΟΚΑΛΟΝ - τροφὴ
τοῦ δέρματος - μέ ΒΙΟΕΛ. Ἐνῶσι ἐσεῖς κοιμάστε
ξαναδίνει στὸ δέρμα τὴν ἐλαστικότητά του καὶ
ἐξαφανίζει τὶς μικρὲς ρυτίδες. Τὸ πρῶι, ἡ κρέμα
ἡμέρας ΤΟΚΑΛΟΝ, μὴ λιπαρὰ, καθαρίζει τὸ δέμα
ἀπὸ κάθε μικροακαθαρσία καὶ τὸ κάνει δροσερό,
ἀπαλὸ καὶ θελοῦδινο. Μεταχειρίζεσθε τακτικὰ τὶς
δύο αὐτὲς κρέμες καὶ τὰ ἀποτελέσματα θα εἶναι τὰ
ἴδια μέ τὴν πιὸ ἀκριβὴ κόουρα ὁμορφιάς.

τῆσε καὶ τράβηξε μιὰ ρουφηξιὰ ἀπ' τὸ ταιγάρο
του) ὅτι ἡ Τζούλη θὰ κληρονομοῦσε, ἂν ἐπιζοῦσε
τῆς Ἀντζελας, πάρα πολλὰ χρήματα. Ὅλα, ἐκ-
τός ἀπ' ὅσα θ' ἄφηνε ἡ Ἀντζελα στὸν Ἐμπενέξερ
Τίτους, τὸν κηπουρὸ της, ὅπως ξέρετε. Ἐχω δὴ
τὴ διαθήκη τῆς Ἀντζελας. Μὲ εἶχε παρακαλέσει
νὰ λάβω γνώση καί...

Πρὶν ἀπὸ ἓνα χρόνο ἡ κυρία Ἀντζελα Πιέρ-
μοντ τοῦ εἶχε τηλεφωνήσει ὅτι θὰ πῆγαινε νὰ τὸν
δῇ. Εἶχε φτάσει μέ τὴν Ρόλλς Ρόυς της, ἓνα πολ-
λὸ παλιὸ καὶ πολὺ ἀριστοκρατικὸ αὐτοκίνητο, μέ
τὸν Ἐμπενέξερ Τίτους στὸ τιμόνι. Τοῦ εἶχε δεῖξει
τὴ διαθήκη της, πού ἦταν πολὺ σύντομη καὶ γραμ-
μένη μέ τὸ χέρι, καὶ τοῦ εἶχε ζητήσει νὰ παραστή
μάρτυς στὴν ὑπογραφή της, μαζὺ μέ τὴν Μάργκα-
ρετ Κέλλεμς, τὴν ὑπηρετίά του.

—Τῆς εἶπα, ἐξακολούθησε ὁ πάστορ, ὅτι κα-
τὰ τὴ γνώμη μου οἱ μάρτυρες ἦταν ἀχρηστοί, ἀ-
φοῦ ἡ διαθήκη της ἦταν ἰδιόγραφη. Ἀὐτὸ εἶναι
κουτό, μοῦ ἀπάντησε ἐκείνη, πῶς σᾶς ἤρθε αὐτὴ
ἡ ἰδέα, φίλε μου;.

—Ὅπως κ' ἂν ἔχη τὸ ζήτημα, εἶπε ὁ πάστορ
στὴν Μάμπαρα, ἐγὼ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶ-
χα δίκιο καὶ ὅτι διὸ ὑπογράφει ἀκόμη δὲν εἶχαν
καμμιὰ σημασία. Μὲ λίγα λόγια, ἄφηνε ὅλα τῆς
τὰ χρήματα στὴν Τζούλη, ἀλλὰ δὲν εἶχε προβλέ-
ψει τίποτα γιὰ τὴν περίπτωση πού ἐκείνη θὰ πέ-
θαινε πρώτη. Τὸ εἶπα αὐτὸ στὴν Ἀντζελα...

Τῆς τὸ εἶχε πῆ, κ' ἐκείνη τοῦ ἀπάντησε: Ἐκου-
ταίμαres! Αὐτὴ εἶναι πολὺ νέα κ' ἐγὼ εἶμαι πολὺ
ἡλικιωμένη. Τῆς εἶχε ὑπενθυμίσει τότε ὅτι ὁ θά-
νατος μπορεῖ νὰ μᾶς χτυπήσῃ σὲ κάθε στιγμὴ τῆς
ζωῆς μας, ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ἡλικία. Ἐκείνη
εἶχε πῆ τότε ὅτι ὅλ' αὐτὰ ἦταν κοιβεμένες καὶ ὅτι
κάθε λογικὸς ἀνθρώπος θὰ ἔβγαζε ἀπ' τὸ νοῦ του
αὐτὴ τὴν περίπτωση. Εἶχε ἔπειτα προσθέσει ὅτι,
ἂν πέθαινε ἡ Τζούλη, πού λίγο τὴν ἐνδιέφερε τί
θὰ συνέβαινε ἔπειτα. Ἐπείτα, ἔλεγε — εἶπε — θὰ
πέσουν οἱ ἄλλοι πάνω στὴ διαθήκη...

—Οἱ ἄλλοι; ρώτησε ἡ Μάμπαρα.

—Οἱ συγγενεῖς, εἶπε ὁ πάστορ. Ὁλος ὁ κό-
σμος ἔχει συγγενεῖς. Ἰδίως οἱ πλούσιοι... (Ἀ-
κούμπησε τὸ σθημένον ταιγάρο του στὴν ἀκρὴ τοῦ
γραφείου του καὶ σχεδὸν ἀμέσως τὸ ἔρριξε κατὰ
γῆς μέ τὸν ἀγκῶνα του). Τώρα θὰ ἐμφανιστοῦν
φαντάζομαι... Ὅπως ἔλεγε ἡ Ἀντζελα: «Θὰ σκά-
σουν σὰν πυροτεχνήματα». Ἡ Ἀντζελα (φάνηκε
νὰ δισταξῇ) ἦταν ἓνας ἀνέγκαιρος ἀνθρώπος, ἂν
καὶ λίγο ἀπότομη πολλές φορὲς...

—Πάτερ μου, ρώτησε ἡ Μάμπαρα, δὲν βλέ-
τε ποιοὶ θὰ μπορούσαν νὰ εἶναι αὐτοὶ οἱ συγγενεῖς;
Ποῖος θὰ κληρονομήσῃ τὰ χρήματα;

—Καταλαβαίνω, εἶπε καὶ χαμογέλασε. Κατα-
λαβαίνω καὶ πολὺ καλὰ μάλιστα! Μόνον πού δὲν ξέ-
ρω ποιοὶ εἶναι, οὔτε ποῖος θὰ κληρονομήσῃ. Ἄς
ἀφήσωμε τὸ χρόνο νὰ κἀνὴ τὸ ἔργο του. Πιστέψ-
τε με, ὁ χρόνος θὰ τ' ἀναλάβῃ ὅλα!

Ἡ Μάμπαρα τὸν κοίταξε.

—Θὰ εἶναι μακρινοὶ συγγενεῖς, ἐξακολούθησε
ὁ πάτερ Χίγκμπη. Ἄν ἦταν κοντινοὶ θὰ τοὺς εἶχα
γνωρίσει, φαντάζομαι... Θὰ ὑπάρχουν κανένα -
δύο πρὶν κοντινοὶ, πού θὰ εἶναι κ' οἱ κληρονόμοι.
Κάποιος ἐξάδελφος, ἴσως. Ἡ μυρωδιά τοῦ χρή-
ματος θὰ τοὺς ἐλκύσῃ ὅλους...

—Πάτερ μου, εἶπε ἡ Μάμπαρα, οἱ ἀνθρωποι
σκοτώνουν κατὰ προτίμησιν γιὰ τὰ χρήματα, δὲν
εἰν' ἔτσι;

—Ἀλίμονο, παιδί μου, ἀλίμονο! Ἔτσι εἶ-
ναι, δυστυχῶς. Ἀλλὰ πάρτε, λοιπόν, ἀκόμη ἓνα
φλυτζάνι τσάι!

Ὅποτε ἐδῶ ἦταν, λοιπόν, σκέφτηκε ὁ Σαπίρο,
σταματώντας τὴ μαύρη κόουρα του ὅχι πολὺ μα-
κρινὰ ἀπ' τὸ πρεσβυτέριο. Ἦταν μάλιστα παρὰξέ-
νο πῶς δὲν εἶχε δῇ κανεὶς τὸ αὐτοκίνητό τους προ-
ηγουμένως...

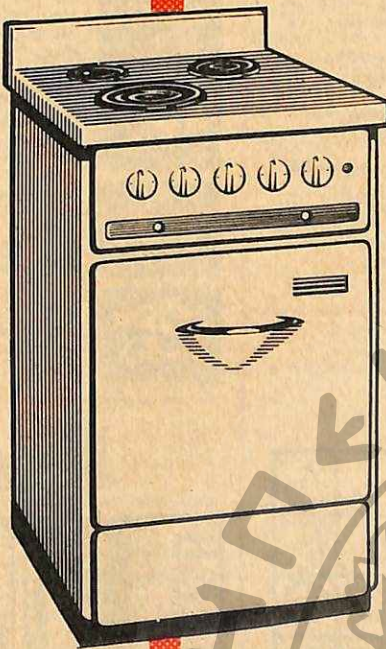
Ἀπ' τὴ στιγμὴ πού εἶχε ἀφήσει τὸν Γκραϊντνι
στὴ Νέα Ὑόρκη κ' εἶχε ξαναφύγει γιὰ τὴν ἐξοχή
— ἀλήθεια γιὰτὶ ἀνέθεταν πάντα σ' ἐκεῖνον αὐ-
τὲς τὶς περιπλανήσεις ἔξω ἀπ' τὴν πόλη; — ὁ
Σαπίρο δὲν ἦταν πιά ἐντελὲς κατατοπισμένος. Οἱ
ἐπιθεωρητὰ τοῦ δικῶ του βαθμοῦ πληροφοροῦν-
ται ἀπ' τοὺς ἀνωτέρους τοὺς μόνο ὅσα εἶναι ἀ-
παραίτητο νὰ μάθουν. Τώρα, λοιπόν, δὲν ἦταν πα-
ρὰ ἓνα οὐδέτερο πρόσωπο, μέσα στὸ ἐπίσημο οὐδέ-
τερο αὐτοκίνητό του...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

σᾶς ὁδηγοῦν
στὴ δαυμαστὴ σειρὰ
τῶν ἡλεκτρικῶν κουζινῶν

ΙΖΟΛΑ

γιὰ νὰ κάνετε τὴν πιὸ καλὴ
ἀγορά!

Ἡ ΦΗΜΗ:

Περισσότεροι ἀπὸ 100.000 εἶναι σήμερα οἱ ἀγο-
ραστὰι συσκευῆς ΙΖΟΛΑ!

Τί σᾶς εἶπε ὁ ἓνας ἀπ' ὅλους πού ξέρετε;

Ἡ ΛΟΓΙΚΗ:

Περισσότερες ἀπὸ 100.000 ἑλληνικὲς οἰκογένει-
ες μένουν καθημερινῶς ἀπόλυτα ἱκανοποιημένες
ἀπὸ τὶς συσκευῆς ΙΖΟΛΑ. Ὑπάρχει περίπτωση
νὰ μὴ μέινετε ἐσεῖς;

Ἡ ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ:

Περισσότερα ἀπὸ 100.000 νοικοκυριά μεταχει-
ρίζονται συσκευῆς ΙΖΟΛΑ ὁμαλά, ἀπρόσκοπτα.
Αὐτὸ δὲ θέλετε κι' ἐσεῖς;

14 ΤΥΠΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΟΥΖΙΝΩΝ ΕΧΕΙ Η ΙΖΟΛΑ. ΑΥΤΟ ΘΑ ΠΗ
ΟΤΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΕΚΕΙΝΗ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΝΟΙΚΟ-
ΚΥΡΙΟ ΣΑΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΠΑΤΑΛΗΣΕΤΕ ΟΥΤΕ Ή ΔΡΑΧΜΗ ΠΑΡΑΠΑΝΩ.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

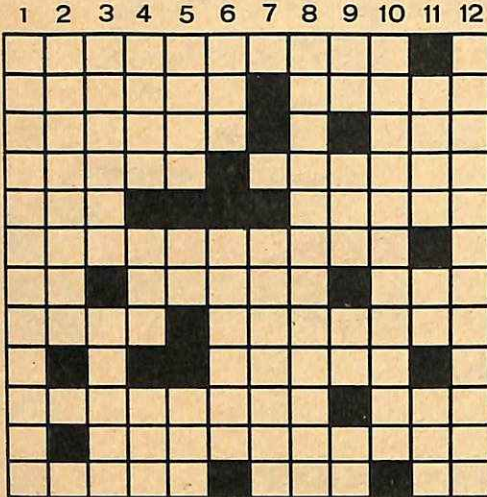

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Έπιφανής αρχαίος γλύπτης, ο συλλασθών την ιδέα του κορινθιακού κιονοκράνου.
2. Μεγάλος ποταμός της Δ. Βενεζουέλας — Κλητική ανδρικού ονόματος, που εορτάζει στις 20 'Ιουλίου (θωπευτ.).
3. Διαρρέει την πεδιάδα της Φιλιππιάδας (αίτιατ.) — Μυθικός ήρωας της Λακωνικής.
4. Αυτοί μας διατάζουν με... το μολύδι στο χέρι (αίτ.) — «... του χεριού σου, κ' έλλα του παππού σου» (παροιμία).
5. Στρατιωτική μονάς — Κάτοικος της Άπω Άνατολής.
6. Πολιτικόν κόμμα κατά την Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν.
7. Αιγύπτιος θεός — Αυτό θα τὸ δρῆτε να σημαίνει «συντόμως»... εάν όμως έξερετε γερμανικά — Μεγάλος ποταμός της Γαλλίας, διαρρέει γαλλιστί (άντιστρ.).
8. Ἀρχαιοτάτη πόλις της Ἠλείας, ἥ οποία εἶχεν ἀρχικὰς τὴν ἐποτίαν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων (ἀντιστρ.). — Ἀπὸ τὸ 1947 πρωτεύουσα τοῦ Πακιστάν.
9. Μουσικὸς ὅρος, ἑλληνιστὶ ἡ «δίεσις».
10. Μέγας ποιητὴς καὶ πεζογράφος, ἐνάρθρως (16ος αἰών) — Φωνήεν.
11. Μὲ τὴν διάκενον συνώνυμος.
12. Ἡ γενικὴ μίαις ἐποχῆς, ἀντιστροφῶς — Μία ἀποχρῶσις (Ξενικ.) — Δίφθογγος.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Τὰ γράμματά τους διαβάσκονται εὐχερέστερα (αἰτ.).
2. Περιοχὴ τῆς ΝΔ. Ἱταλίας (γεν.).
3. Αὐτὸς ὑπάρχει σὲ κάθε εἰδικὸ δωμάτιο συγχρόνως διαιμερισματος πολυκατοικιών — Ὄνομα διαφό-

1. Ὁ ἀποκομὴς τῶν ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικῶν αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικῶν παιχνιδιῶν, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.
2. Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὁρίζοντως, καθεὺς ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺν μπορεῖτε νὰ βρῆτε.
3. Σημειώσετε τὴν λέξι, πὺν βρίσκετε καὶ σθῆσετε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πὺν μεταχειρισθῆκατε. Ψάξτε τὴν λέξι γιὰ μίαν ὅλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

- Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

- Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
- Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.
- Προσθέσετε τὴν τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πὺν μπορεῖτε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογούνται μετρίως.
- Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογούνται μετρίως.
- Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογούνται μετρίως.
- Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογούνται μετρίως.
- Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογούνται μετρίως.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 16 ἕως 22 Σεπτεμβρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου Μὴν ἀποκλείετε ὠρισμένες προτάσεις πὺν θὰ σὰς γίνουν στὴν κατάλληλη στιγμή. Πρέπει νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὴ μεγάλη αὐτὴ εὐκαιρία. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 2.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου Προσπαθοῦν νὰ σὰς ἀποσπᾶσουν τὴν προσοχὴ ἀπὸ ὠρισμένα οὐσιαστικὰ ζητήματα τῆς ἐπαγγελματικῆς σας ζωῆς. Ἀμυνθῆτε κατάλληλα. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 8.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου Οἱ ἀποφάσεις πὺν σκέπτεσθε νὰ πάρετε πρέπει νὰ στηρίζονται σὲ γερὰς βάσεις γιὰ νὰ μὴ σὰς μπλέξουν σὲ περιπέτειες χωρὶς λόγο. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου Θὰ πάρετε μιὰ μεγάλη χαρὰ ἀπὸ ἕνα νέο πὺν θὰ μάθετε σύντομα. Φροντίστε νὰ διατηρήσετε τὴν ψυχραιμία σας γιὰ νὰ δημιουργήσετε καλὲς προϋποθέσεις. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθμὸς 5.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου Μὴν ἀπογοητεύεσθε τόσο εὐκολὰ ἀπὸ τὶς μικρὰς ἀσήμενες ἀνταρτίες πὺν σὰς ἔχουν τόσο στενωχωρήσει. Ὁλα θὰ πάνε σύντομα καλά. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 1.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου Ἔχετε ἀδιοφορήσει γιὰ πολλὰς λεπτομέρειες πὺν μπορεῖ νὰ πάρουν οὐσιαστικὴ μορφή μὲ τὴν ἐξέλιξη τῶν υποθέσεων σας. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 7.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπ.-22 Ὀκτωβ. Σὰς πλαισιώνουν ἄνθρωποι πὺν δὲν σκέπτονται καλά γιὰ τὸ μέλλον σας. Φροντίστε νὰ τοὺς ξεχωρίσετε ὅσο εἶναι ἀκόμη καιρὸς. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 2.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοβρίου Ἔχετε ἀφήσει τὸν ἑαυτὸ σας σὲ πλήρη οὐδετερότητα κι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ σὰς στοιχίσῃ πολλὰ τὴ στιγμή τῆς μεγάλης κρίσεως. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 11.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοβρίου-22 Δεκεμβρίου Μὴν παραμελεῖτε τὶς υποχρεώσεις σας γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν υποθέσεων σας. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 6.

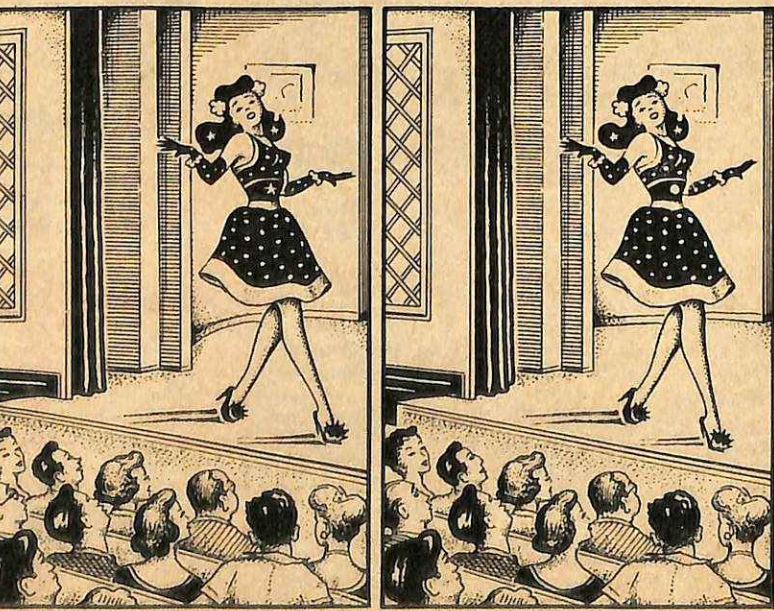
ΑἴΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰαν. Μὴν ἀπελπιζέσθε γιὰ τὴν ἀκόμη δόξιν σὲ τὰ πρῶτα θέματα τῆς μεγάλης σας δημιουργικῆς προσπάθειας. Πρέπει νὰ προχωρήσετε μὲ θάρρος. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 8.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρουαρίου Ἔχετε ξεφυγεῖ ἀπὸ τὸν περιορισμὸ σας καὶ αὐτὸ ἔχει γίνῃ αἰτία νὰ ζῆτε μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἐπαγγελματικῆς στασιμότητος. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 1.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου Μὴν εἰσθε τόσο σκληροὶ στὶς δύσκαλες στιγμὲς ἀγαπημένων σας προσώπων. Σκεφθῆτε πολὺ πρὶν τοὺς ὥστετε μιὰ ὀριστικὴ ἀπάντησιν. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 1.

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 11 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε; *Λύσεις σελ. 65*

Ἔδω Κι' Ἐκεῖ

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ἦ Ἐπ' ἀνὸς... Κάπως ἀρχίζουν νὰ γυρίζουν οἱ Ἀθηναῖοι πίσω — ἀπὸ νησιά, ἐξοχές, ἐξωτερικά καὶ Ρώμη. Ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς, ἡ μόνη φωτεινὴ ἀκτίνα ἦταν καὶ ἡ πιδὶ ἀπροσδόκητη. Τόσοι ἀθληταί, τόσοι δῆθεν προπονηθέντες, καὶ ὁ μόνος ὁ ὁποῖος ξεπρόβαλε, ὁ νεώτατος πρίγκιψ Κωνσταντῖνος, πὺν ἄρχισε νὰ προπονητῇ μόνον πρὸ τριῶν ἐτῶν... Ἰκανότης, πείσμα, ταλέντο, τύχη; Ὅλα τοῦ χρειάζονται γιὰ τὰ μεγαλύτερα καθήκοντα πὺν τὸν περιμένουν...

Ἦ Τρανζίστορς... Τί θὰ γίνῃ μὲ αὐτὰ τὰ ζωηρὰ θέματα; Γράμματα λαμβάνουμε ἀπὸ παντοῦ. Ἦ ὑπαίθερος ὑποφέρει μαρτύρια γιὰτὶ, ἐνὼ τὸ ἕνα τρανζίστορ παίξει μπουζούκια, τὸ πλάνο προτιμᾷ καντάδα, τὸ τρίτο ἀκούει διαφημίσεις καὶ τὸ τέταρτο «τσά-τσά». Καὶ ὅλα ὅσο μποροῦν θορυβεόστερα. Ἦ ἴσως θὰ ἔπρεπε ἡ ἀτυνομία νὰ θυμηθῇ τὴν εὐεργετικὴν διάταξιν πὺν ἐσώπασε τὰ ἀσυγκράτητα ἑλληνικὰ αὐτοκίνητα... Καὶ νὰ σωθῇ, τουλάχιστον στὴν ὑπαίθερο, καὶ τὰ τρανζίστορς...

Ἦ Ἐκ' ὁ γι' κ' α'... Καὶ πᾶς τὰ πᾶτε στὴν Ἀμερικῇ;... ῥώτησε ἡ δούκισσα τὸ Οὐίνδσορ τὸν Τζαίμς Στιούαρτ. Ἦ ἔκτακτα. Ἔχουμε τὸ Ρεπάμπλικαν - πάρτυ, τὸ Ντέμοκρατ - πάρτυ καὶ τὸ Κοκτέιλ - πάρτυ...

Ἦ Μὸς α 1960 - 1961... Γραμμὴ εὐκίνητη, κυματιστὴ, «φλού». Φορεματάκια κοντὰ, κτένιασμα σουφραζέττας, ὕψη 1925 καὶ ἀπειρη ἐλευθερία στὴν διαλογὴ. Φορεμάτα ἀπὸ κρέμ μαῦρα, ἐλαφρὰ ντραπέ, ἀφήνουν τὸ σῶμα ἐλεύθερο. Μόνον ὁ Ντιὸρ ἢ μᾶλλον ὁ Ὑ6 Σαῖν Λωράν, στὰ πρόθυρα τῆς κατατάξεως τοῦ στοὺ γαλλικὸ στρατὸ, προσέφερε κάποιον ἐκκεντρισμὸ μὲ φορεμάτα σωλῆνες ὥς τὰ 3/4 τοῦ μᾶκρους, πὺν φαριδαίνουν καὶ στρογγυλεύουν ἀπτόμα στοὺ τέταρτο τέταρτο...

Ἦ Προγνωστικά... Πάντως, γιὰ τὸν Ὑ6 πολὺ κακὰ. Ψιθυρίζεται ὅτι τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὸν οἶκο Ντιὸρ ὑπῆρξε μᾶλλον καταστρεπτικὸ καὶ ὅτι τὸ τέλος τῆς θητείας του δὲν θὰ τὸν ἐπαναφέρει. Ἦ ἐφετεινὴ σαιζὼν παρουσίασε καὶ δύο νέους οἴκους. Ἀν θέλετε νὰ ἐπιδείξετε προχωρημένες γνώσεις παρασκηνίων μόδας, μπορεῖτε νὰ μιλάτε γιὰ τὶς κολλεξιὸν τοῦ Μπόμπ Μπουγκνιάντ καὶ τοῦ Μισέλ Τερρουάν...

Ἦ Τί πρόοδος... Σ' ἕνα ναὸ τοῦ Ντόρσεντ τῆς Ἀγγλίας ἐγκατεστάθη αὐτόματο μηχανήμα. Ρίχνετε μέσα ἕνα σελλίνι καὶ ἀνάβουν τὰ φῶτα, ἐνῷ ἕνας δίσκος παίζει τὸ «Ἀλληλοῦα»...

Ἦ Σ' κ' α' ν' α' λ' α'... ὕψηλοτάτο ἐπιπέδου εἰς τὸ κάποτε αὐστηρὸ Λονδίνον. Δούκες καὶ δούκισσες χωρίζουν, τσακώνονται, κατηγοροῦνται. Ἦ δούκισσα τοῦ Ἀργκάιλ ὄχι μόνον χωρίζε τὸν δούκα της, ἀλλὰ ἀναφέρει σὰν πέτρα τοῦ σκανδάλου τὴν δεύτερη γυναῖκα τοῦ δικοῦ της μπαμπᾶ. Ἦ δούκισσα, ἀμερικανικῆς καταγωγῆς, ἔχει ἕνα πλουσιώτατο μπαμπᾶ, τὸν κ. Τζῶρτζ Οὐϊκχαμ, ὁ ὁποῖος προπέρυσι, στὰ 80 τῶν, ἐνυμφεῖται μιὰ γοητευτικὴ κυρία 46 ἐτῶν. Καὶ αὐτὴ παρέρρεται, λένε, καὶ τὸν γαμβρὸν της στὸν κακὸ δρόμο... Ἦ ν' τ' ὡς ἱ α' κ' ὡς ἑπίσης ὑπῆρξε ὁ τελευταῖος γάμος τοῦ 13ου δουκῆ τοῦ Μπέτφορντ μὲ τὴν Γαλλίδα παραγωγὴ τηλεοράσεως Νικόλ Μιλιναίρ. Ἀν ὄχι γιὰ τίποτε ἄλλο, γιὰ τὴν τιμητικὴν φρουρὰ τῶν ἐπτά παιδιῶν: Τεσσάρων τῆς κυρίας καὶ τριῶν —δύο λόρδοι καὶ μιὰ λαίδη— τοῦ δουκῆ, πὺν παρακολουθοῦσαν ἐνθουσιασμένα τὴν τελετὴν...

Ἦ Μ' α' ν' κ' ἑ ν'... ζητοῦνται ἀπὸ ἡμερῶν στὸν ἀθηναϊκὸ τύπο, μὲ τὰ ἐξῆς (ἀπίστευτα) μέτρα: Στῆθος 96-98, μέση 74-76, περιφέρεια 105-108. Γιατί, ἀραγε; Γιὰ κανένα ἀνατολίτικο χαρέμι; Γιατί, στὸν κόσμο ὅλο, μαννεκὲν μὲ μέση φαρδύτερη τῶν 60 δὲν γίνονται δεκτά...

ἡ ἡ

● **ΕΝΑΣ** χωριάτης, περνώντας μιὰ μέρα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ χωράφια τοῦ χωριοῦ, ὅλεψε μερικὸς κυρίου πὺν ἔχουν στήσει διάφορα ὄργανα, στέκονται, κοιτᾶζουν, μετροῦν καὶ γράφουν. Παραξενεύεται καὶ ρωτᾷ: —Τί τὰ κάνετε ὅλα αὐτὰ τὰ παράξενα πράγματα;

—Αὐτὰ τὰ παράξενα πράγματα, τοῦ ἀπαντοῦ, μὰς χρειάζονται γιὰ νὰ μετρώμε καὶ νὰ λογαριάζουμε, γιὰ νὰ φτιάξουμε ἕνα δρόμο.

● **Ο ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ** τοῦ ἀμερικανοῦ προέδρου, δρ Οὐάιτ λέγει ὅτι τρεῖς ἡμιόλιον ἀπειλοῦν τοὺς ἄνδρες: Ἦ τηλεόρασι, τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ σύζυγος πὺν μαγειρεύει πολὺ καλά.

● **ΟΙ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΙ** τοῦ ἀμερικανοῦ προέδρου, δρ Οὐάιτ λέγει ὅτι τρεῖς ἡμιόλιον ἀπειλοῦν τοὺς ἄνδρες: Ἦ τηλεόρασι, τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ σύζυγος πὺν μαγειρεύει πολὺ καλά.

● **ΟΙ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΙ** τοῦ ἀμερικανοῦ προέδρου, δρ Οὐάιτ λέγει ὅτι τρεῖς ἡμιόλιον ἀπειλοῦν τοὺς ἄνδρες: Ἦ τηλεόρασι, τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ σύζυγος πὺν μαγειρεύει πολὺ καλά.

● **Ο ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ** τοῦ ἀμερικανοῦ προέδρου, δρ Οὐάιτ λέγει ὅτι τρεῖς ἡμιόλιον ἀπειλοῦν τοὺς ἄνδρες: Ἦ τηλεόρασι, τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ σύζυγος πὺν μαγειρεύει πολὺ καλά.

● **Ο ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ** τοῦ ἀμερικανοῦ προέδρου, δρ Οὐάιτ λέγει ὅτι τρεῖς ἡμιόλιον ἀπειλοῦν τοὺς ἄνδρες: Ἦ τηλεόρασι, τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ σύζυγος πὺν μαγειρεύει πολὺ καλά.

● **Ο ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ** τοῦ ἀμερικανοῦ προέδρου, δρ Οὐάιτ λέγει ὅτι τρεῖς ἡμιόλιον ἀπειλοῦν τοὺς ἄνδρες: Ἦ τηλεόρασι, τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ σύζυγος πὺν μαγειρεύει πολὺ καλά.

● **Ο ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ** τοῦ ἀμερικανοῦ προέδρου, δρ Οὐάιτ λέγει ὅτι τρεῖς ἡμιόλιον ἀπειλοῦν τοὺς ἄνδρες: Ἦ τηλεόρασι, τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ σύζυγος πὺν μαγειρεύει πολὺ καλά.

● **Ο ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ** τοῦ ἀμερικανοῦ προέδρου, δρ Οὐάιτ λέγει ὅτι τρεῖς ἡμιόλιον ἀπειλοῦν τοὺς ἄνδρες: Ἦ τηλεόρασι, τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἡ σύζυγος πὺν μαγειρεύει πολὺ καλά.

(Έξ αριστερών πρὸς τὰ δεξιὰ) ➡

ΓΙΑ ΤΟΝ Κούρτ Γιούργκενς ἡ Βενετία δὲν σημαίνει μόνον Κινηματογραφικὸ Φεστιβάλ. Ἐκεῖ, πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια, εἶχε μιὰ συνάντηση μὲ τὸν ἔρωτα: Τὴν Σιμὸν Μπισερὸν, ἡ ὁποία εἶναι σήμερα γυναῖκα του.

Ο ΡΟΛΑΝ ΠΕΤΙ καὶ ἡ Ζιζὴ Ζανμαῖρ ἐμφανίζονται στὸ ἓνα ἀπὸ τὰ τρία χορευτικὰ σκέτς μὲ τὸν τίτλο «Κάρμεν» τῆς καινούργιας ταινίας «Ἐνα, δύο, τρία, τέσσερα».

Η 21^η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ «ΜΟΣΤΡΑ»

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΑΙΕΙΡΕΙΟ ΕΦΕΤΟΣ ΣΤΗΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Τὸ ἐφετεινὸ Φεστιβάλ τῆς Βενετίας ξεκίνησε σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα πνιγρὴ ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις. Ἐνας βαρὺς σορόκος ἔκοβε ὁλῶν τὰ πόδια καὶ κάθε διάθεση, καὶ μιὰ περιέργη... πολιτικὴ κατάσταση δημιουργοῦσε ὑποψίες καὶ δυσαρέσκειες. Καὶ ὁ μὲν σορόκος, ποὺ ἐπνίξε κυριολεκτικὰ δὴ τὴν πρώτη ἐβδομάδα, δὲν χρειάζεται ἀνάλυση. Ἡ πολιτικὴ κατάσταση ὅμως κινδυνεύει νὰ καταποντίσῃ τὸ σοβαρὸτερο κινηματογραφικὸ φεστιβάλ τῆς Εὐρώπης, καὶ θάξιζε ἴσως νὰ ἐπιμενίουμε περισσότερο σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

Ἐφέτος, διευθυντὴς τῆς βενετσιάνικης «Μόστρας» εἶναι ὁ κ. Λονέρο. «Λονέρο» ἰταλικά σημαίνει «ὁ μαύρος», καὶ πράγματι φαίνεται πὼς σπάνια ταίριαζε τόσο καλὰ ὄνομα σὲ περίσταση. Ὁ κ. Λονέρο ἀνήκει στοὺς πιδ «μαύρους» κύκλους τοῦ Βατικανοῦ καὶ εἶναι ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος στὸ παρελθὸν εἶχε πολλὰς φορὲς καυτηριάσει τὶς ἐλεύθερες ἰδέες τοῦ προκατόχου του Φλόρις Ἀμμαννάτι. Ὁ Ἀμμαννάτι ἀνήκει κι αὐτὸς στὴν Καθολικὴ Δράση, ὅμως εἶναι ἄνθρωπος μὲ μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἀντίληψη καὶ σ' αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἀναγέννηση τοῦ Φεστιβάλ αὐτὰ τὰ τελευταῖα τέσσερα χρόνια. Ὅταν

μαθεύτηκε πὼς μιὰ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνηση τὸν ἀντικατέστησε, ὁ ἰταλικὸς τύπος ξεκίνησε μιὰ μεγάλη μάχη ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως. Ὅποιος δεχόταν νὰ λάβῃ μέρος στὴν Ἐπιτροπὴ ἦταν «προδότης». Σὲ πολλοὺς ἔγιναν προτάσεις, ἀλλὰ ὅλοι, ἀπὸ ἀλληλεγγύη στὸν Ἀμμαννάτι, ἀρνήθηκαν. Σήμερα, ἂν ρίξετε μιὰ ματιά στὰ ὀνόματα τῆς Ἐπιτροπῆς στὴν Βενετία, θὰ δῆτε πὼς κανένας γνωστὸς Ἴταλὸς δὲν συμμετέχει. Ὁ Λονέρο ἀναγκάστηκε νὰ καταφύγῃ σὲ δικούς του ἀνθρώπους, ἄγνωστους στοὺς κινηματογραφικοὺς κύκλους.

Τὰ ἴδια περίεργα παρατηροῦνται στὴν ἐπιλογὴ τῶν δεκαεσσάρων ταινιῶν. Πρῶτα ἀπ' ὅλα, οἱ τέσσερις ἀπὸ αὐτὲς εἶναι ἰταλικές καὶ θεωρήθηκε αὐτὸ δείγμα τῆς προσπάθειας τοῦ Λονέρο νὰ καλοπιάσῃ τοὺς πάντας καὶ νὰ μὴ δυσωρεστήσῃ κανένα. Συμμετέχουν λοιπὸν: «Οἱ δελφίνοι» τοῦ Φραντσέσκο Μαζέλλι, τὸ «Ὁ Ρόκο καὶ τ' ἀδέλφια του» τοῦ Λουκίνο Βισκόντι, τὸ «Ἡ μακρὰ νύχτα τοῦ 43» τοῦ Φλορεστάνο Βαντσίνι, τὸ «Ἄδουα καὶ οἱ συντροφισσές της» τοῦ Πιερράντζελι. Πρόβλημα—ἐνῶ ἀπὸ τὰ πολλὰ—δημιουργήθηκε μὲ τὴν ἰαπωνικὴ ταινία «Δὲν ὑπάρχει μεγα-

λύτερη ἀγάπη». Οἱ Ἰάπωνες ὑπῆρξαν πάντοτε καλοδεχόμενοι καὶ οἱ ἴδιοι δὲν ξεχνοῦν πὼς ἡ ἀρχὴ τῆς... καριέρας τους ἔγινε ἀκριδῶς ἐκεῖ, στὴν βενετσιάνικη «Μόστρα», μὲ τὸ χρυσὸ λιονταράκι ποὺ βράβευσε τὸ «Ρασομόν» καὶ γνώρισε στὸν κόσμον τὴν θαυμαστὴ ἰαπωνικὴ παραγωγή. Κι ὅμως, ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ, δὲν ἦταν «κἂν γνωστὸ ἂν ἡ ἰαπωνικὴ ἀντιπροσωπεῖα θὰ δεχόταν νὰ παρευρεθῇ στὸ Φεστιβάλ, γιὰτὶ ἡ κυβέρνηση δὲν εἶχε καθόλου εὐχαριστήθῃ μὲ τὴν ἐπιλογὴ τῆς ταινίας «Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀγάπη». Εἶχαν προτείνει πολλὰς ταινίες καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ πῆγε νὰ διαλέξῃ μιὰ πού κανεὶς δὲν εἶχε προτείνει ἐπίσημως. Τὸ φίλμ, σκηνοθετημένο ἀπὸ τὸν Μαζάκι Κομπαγιότσι, εἶναι ἔργο ἀριστεροῦ περιεχομένου, ὄχι μαρξιστικοῦ, ἀλλὰ ἐμπνευσμένου ἀπὸ φιλόνηρωπα ἰδεώδη. Ἡ «ἀγάπη» τοῦ τίτλου εἶναι ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν ἄνθρωπο, τὴν ὁποία ὁ σκηνοθέτης θέτει πᾶνω ἀπ' ὅλα. Καὶ αὐτὸ δέβαια δὲν θὰ πείραζε κανένα, ἂν δὲν ὑπῆρχε μέσα στὸ φίλμ ἓνα ἐντονο «κατηγορῶ» ἐναντίον τοῦ ἰαπωνικοῦ στρατοῦ κι ἂν τὸ ἴδιο τὸ ἔργο δὲν ἦταν ἀργὸ καὶ καλλιτεχνικὰ ἀνεπαρκέςτατο. Πράγματι, στὸ τέλος τῆς προβολῆς, ➡

Ἡ ΝΑΝΤΙΑ ΠΑΡ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΦΩΤΟΓΕΝΕΙΑ. ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ

Ἡ ΓΕΡΜΑΝΙΣ Στάρλετ Μπάρμπαρα Βαλεντίν, ποὺ ἔπεσε στὸ περυσινὸ Φεστιβάλ τῆς Βενετίας ντυμένη στὸ νερό γιὰ νὰ κἀνῃ ἐντύπωση, προσπαθεῖ καὶ φέτος—πάλι ἀνεπιτυχῶς—νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴ τῶν παραγωγῶν. Εἶναι πάλι μόνη της.

(Έξ αριστερών πρὸς τὰ δεξιὰ) ➡

Ο ΜΑΡΣΕΛ ΑΣΑΡ, ἀπὸ τοὺς «ἐγκεφάλους» τῶν διεθνῶν φεστιβάλ κινηματογραφίας καὶ μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, ἐνῶ ἀνταλλάσσει τὶς ἀπόψεις του μὲ ἓνα μέλος τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Φεστιβάλ.

Ἡ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣ Στάρ Σίρλεϋ Μάκ Λέην ἐνῶ προσέρχεται γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν προβολὴ τῆς ταινίας στὴν ὁποία πρωταγωνιστεῖ.

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

κράτησε τρισήμιση ώρες, μόνο το έν τρίτον των θεατών είχε μείνει στην αίθουσα, ενώ οι Ίταλοι εισαγωγείς, που το είχαν ήδη αγοράσει, κοίταζαν πώς θα το έκοθαν, ώστε να μη διαρκή παραπάνω από δυό ώρες.

Γιατί τότε διάλεξε το φιλμ ο Λονέρο; Μήπως για να διαψεύσει όσους τον κατηγορούσαν ως υπερβολικά συντηρητικό; Άνολογο έρώτημα παρουσιάζει για το ρωσικό φιλμ «Ο ούρανος του Λένινγκραντ». Γενική απογοήτευση υποδέχτηκε την προβολή της απογοητευτικής αυτής ταινίας του Βλαντιμίρ Βεγκέρωφ, που δεν είναι παρά μια μονότονη ανάμνηση θανάτου, κατά τη διάρκεια αντίστασης στο Λένινγκραντ. Το φιλμ τελειώνει με την αναγγελία της νίκης, αλλά κι αυτή έρχεται με την ίδια ψυχρότητα που διακρίνει όλκληρο το φιλμ, το οποίο δεν έχει, άλλωστε, καμιά υπόθεση.

Τότε, λοιπόν, γιατί το διάλεξε κι αυτό ο Λονέρο; Λέγεται ότι οι Ρώσοι του το παρουσίασαν λίγο έκδιαστικά. Ή αυτό, δηλαδή, η κανένα. Και ο Λονέρο δεν μπορούσε —μετά από όλα τα σκάνδαλα που είχε δημιουργήσει ο διορισμός του— να παρουσιάσει σάν ο μόνος διευθυντής «Μόστρας», που είχε αποκλείσει σοβιετικό φιλμ. Μά τότε δεν είναι ντροπή —λένε οι πιδό αντικειμενικοί— να βρίσκειται επί κεφαλής ενός τόσο σπουδαίου Φεστιβάλ άνθρωπος, ο οποίος εκδίδεται τόσο εύκολα, γιατί η θέση του παρουσιάζει σοβαρές αδυναμίες;

Από την άλλη πλευρά, ο καθολικός τύπος υμνεί την καλωσύνη του Λονέρο, ο οποίος δέχτηκε την κακή ρωσική ταινία, και εκφράζει την ύποψια ότι οι Ρώσοι επέβαλαν αυτή για «σαμποτάζ».

Το τρίτο «σκάνδαλο»

Κι όμως, στην «πρὸς-κόνφερενς», που έγινε από την ρωσική αντιπροσωπεία, η κυρία Κοκρόβα, που είναι επί κεφαλής, είπε ότι «Ο ούρανος του Λένινγκραντ» είναι το πιό αντιπροσωπευτικό φιλμ του σημερινού κινηματογράφου, και η κυρία Κοντράτιεβα, η πρωταγωνίστρια του φιλμ, δεν μπόρεσε να κρατήσει σε μια στιγμή τα δάκρυά της γιατί, όπως εξήγησε, έζησε η ίδια κατά την περίοδο του αποκλεισμού στο Λένινγκραντ.

Τρίτο «σκάνδαλο», πάντα πολιτικής φύσεως, γιατί άλλα δεν υπάρχουν, είναι η απουσία των Ίταλων σκηνοθετών από το Φεστιβάλ. Με τον Βισκόντι, πρώτον και καλύτερον, δλοι δήλωσαν πως θα λείψουν, και ο λόγος φαίνεται ότι είναι πάντα ο ίδιος, δηλαδή η παρουσία του κ. Λονέρο.

Πολλοί δεν το πίστεψαν. Κι όμως ήρθε η στιγμή της πρώτης ιταλικής ταινίας, της «Μακρυάς νύχτας του 43», και η θέση του θεωρείται που είχε κρατηθεί για τον νεαρώτατο σκηνοθέτη Φλορεστάνο Βαντσίνι έμεινε κενή. «Ο Βαντσίνι είναι στο Μέστρε» ή «είναι στην Πάδοβα κ' έρχεται», έλεγαν μερικοί. Όμως όλες οι φήμες γήκαν ψεύτικες.

Η ταινία, πάντως, του Βαντσίνι άρεσε. Πολλοί κατηγορήσαν τον σκηνοθέτη γιατί καταπίστηκε με την

περίοδο του πολέμου, που δεν πρόλαβε να γνωρίσει γιατί ήταν ακόμη παιδάκι. Όμως, ακόμη και οι άνθρωποι που έζησαν στην Φερράρα —όπου διαδραματίζεται το έργο— την εποχή εκείνη, δεν το άρνήθηκαν μία καλή, αναλόγως, απόδοση της ατμόσφαιρας και των γεγονότων.

Πάντως, όπως είναι φανερό, η πολιτική θριαμβεύει. Και δεν έπαψε να είναι στο προσκήνιο με την ταινία του Πιερράντζελι «Άδουα και οι συντρόφισσές της», που έχει για θέμα την αποκατάσταση των γυναικών οι οποίες άλλοτε ζούσαν σε σέ οίκους. Πράγματι, το θέμα έχει προκαλέσει μεγάλο σάλο στην Ίταλία και στην «Μόστρα» εμφανίστηκε η ίδια η θουλεύτινα Μέρλιν, η οποία είναι υπεύθυνη για τον νόμο που έδωσε στο δρόμο αυτές τις γυναίκες. Η κ. Μέρλιν δόηθηκε όσο μπορούσε το γύρισμα της ταινίας από Πιερράντζελι. Υποστηρίζει ότι οι γυναίκες αυτές μπορούν να θρουν ένα καλό δρόμο στην κοινωνία, και ήρθε η ίδια στην Βενετία, όπου διωργάνωσε μία «πρὸς - κόνφερενς» γύρω από το δύσκολο αυτό θέμα.

Και έτσι τελειώσε η πρώτη πράξη του Φεστιβάλ, που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί καθαρά πολιτική.

Η δεύτερη εβδομάδα του Φεστιβάλ άρχισε μ' ένα καλό οίονω: «Ο σόρκοκ έπεσε, η πιχτή, ύρη διενεσιάνικη ατμόσφαιρα ξανάγινε διάφανη και ο ήλιος γήκε στεγνός και λαμπερός. Μαζύ με τον ήλιο γήκε και η γαλλική ταινία «Ταξίδι με μπαλόνι». Όλοι περίμεναν πολλά από τον φημισμένο ποιητή του κινηματογράφου Άλμπέρ Λαμορίς. Όμως η έμπνευση του φαίνεται πως εξαντλήθηκε πολύ γρήγορα και η ταινία κρατά πολύ, ανάλογα με το ενδιαφέρον της. Πάντως, παρουσιάζει σημαντική πρόοδο από τεχνική άποψη, γιατί οι σκηνές από το μπαλόνι γυρίστηκαν πραγματικά από έλικόπτερο και όταν δείχνει σε πρώτο πλάνο τον γέρο-παππού και το εγγονάκι του επάνω από τα ψηλά γαλλικά βουνά, δεν πρόκειται για εξυπνο μοντάρισμα, αλλά για αληθινή, σύγχρονη, έναερία λήψη.

Η αμερικανική ταινία «Το διαμέρισμα» απογοήτευσε κι αυτή, όσο κι αν όλοι θαύμασαν ειλικρινά το χιουμοριστικό παίξιμο των δυό πρωταγωνιστών, του Τζάκ Λέμμον και της Σίρλεϋ Μάκ Λέην, υποψήφιας για το βραβείο καλύτερης γυναικείας έρμνεύας.

Η γαλλική ταινία «Το πέραςμα του Ρήνου» δημιουργήσε κι αυτή μερικές φασαρίες. Ο σκηνοθέτης Άντρέ Καγιιάτ δήλωσε πως το «μειζά» δεν ήταν έτοιμο και πως η ταινία δεν μπορούσε να βρίσκεται στην Βενετία τρείς ημέρες πριν από την προβολή της. Έφερε μάλιστα σαν προηγούμενο την περίπτωση του Ροσσελίνι, ο οποίος, για τον ίδιο λόγο, είχε καθυστερήσει πέρυσι και είχε φέρει τον «Στρατηγό Ντελλά Ρόβερε» μόλις την παραμονή της προβολής. Ο Λονέρο φαίνεται πως απάντησε ότι αυτά συνέβαιναν όταν δεν ήταν εκείνος επί κεφαλής της «Μόστρας». Πού να ήξερε εκείνη τη στιγμή, που μιλούσε τόσο αυστηρά ο κ. Λονέρο, ότι, τελικά, σταν Καγιιάτ θα έβριε τον Χρυσούν Λέοντα του Σάν Μάρ-

κο για το «Πέραςμα του Ρήνου». Το θέμα της ταινίας είναι πραγματικά σημαντικό και φαίνεται ότι η σκηνοθεσία του Καγιιάτ, καθώς και η έρμνεύα του τραγουδιστή Σάρλ Άλναβούρ σ' ένα δραματικό ρόλο, δημιουργήσαν αίσθηση.

Μία ταινία, επίσης, η οποία προκάλεσε θύελλα χειροκροτημάτων, ήταν «Ο Ρόκκο και τ' αδελφία του», για την οποία πήγε στη Βενετία η Κατίνα Παζινό. Ο άλλος Έλληνας, εκ των πρωταγωνιστών, Σπύρος Φωκάς, δεν μπόρεσε να παρευρεθεί γιατί γυρίζει στην Άθήνα την «Απολύτρωση». Στο Φεστιβάλ όμως πήγαν και άλλοι Έλληνες. Δηλαδή, στο πληροφοριακό, όπως λέγεται, τμήμα της «Μόστρας», που παρουσιάζει τις βραβευμένες ταινίες άλλων Φεστιβάλ, παίχτηκε το «Ποτέ την Κυριακή» και ο κόσμος του «Λίντο» έκανε θριαμβευτική υποδοχή στην Μελίνα Μερκούρη και σταν Ντασέν.

Κοσμική ζωή

Παράλληλα, βέβαια, με τις ταινίες, δεν πρέπει να ξεχνούμε την κοσμική ζωή του Φεστιβάλ. Εφέτος υπήρξε ιδιαίτερα λαμπρή, ενώ τα σκάνδαλα μικρών σάρλετ κατεπνύγσαν αμέσως, χάρις στην αυστηρότητα που επέβαλε στα ήθη ο κ. Λονέρο. Πάντως, μεγαλοπρεπείς υπήρξαν οι δεξιώσεις της γαλλικής αντιπροσωπείας, όπως πάντα στο Παλάστο των Δόγηδων, με διακριτικά κρυμμένες όρχήστρες, πλούσιο μπουφέ σε όλες τις δεράντες και καλλιτεχνικό φωτισμό. Μερικοί μόνον έκαναν παράπονα για τη σκωτσέζικη γιορτή και τις γκαΐδες, τις οποίες έκριναν πολύ δαράρες για το ρομαντικό περιβάλλον των δαντελλωτών διενεσιάνικων παλατιών.

Στα βραβεία που δόθηκαν τελικά, δεν συμφώνησε ολόκληρη η Έπιτροπή. Πολλοί, μάλιστα, όπως ο Ρώσος Σεργκέι Μπονταρτσούκ, επέμεναν να δηλώσουν και επίσημως τη διαφωνία τους. Προτιμούσαν την ταινία του Λουκίνο Βισκόντι πιθανόν και εδώ για πολιτικούς λόγους. Ο Βισκόντι είναι κομμουνιστής (γι' αυτό το λόγο άρνήθηκε να παρευρεθεί στο Φεστιβάλ του Λονέρο), ενώ «Το πέραςμα του Ρήνου» του Άντρέ Καγιιάτ έβριε μία τελείως προσωπική άποψη του ποιά είναι η αληθινή ελευθερία.

Έν τούτοις πήρε και ο «Ρόκκο» του Βισκόντι ένα βραβείο παρηγοριάς, το λεγόμενο «Εϊδικό Βραβείο των Κριτών», το οποίο κατά κανόνα έχει την εξής έννοια: Η βραβευόμενη ταινία δεν είναι ανώτερη από όλες τις άλλες, αλλά ανήκει στην ειδική εκείνη ράσα που ένθουσιάζει τους κριτικούς, λόγω της κινηματογραφικής της τόλμης και, συχνά, λόγω της πρώτης θέσεως που δίνει στην αισθητική και στην πρωτοτυπία, εις βάρος της καλής συνολικής εμφάνισής της.

Ο Καγιιάτ βάζει πάντα στην πρώτη θέση τη θεωρία και τη σκέψη και μόνον ύστερα βρίσκει καιρό ν' ασχοληθεί και με την αισθητική τους απόδοση. Η μεγάλη μάλιστα άπασχολήση του με την ανάπτυξη των θεμάτων του, είχε βλάβη στην κορριέρα του και οι τελευταίες ταινίες του, όπως «Ο μαύρος φάκελος»,

ήταν άπλοστάτα κακές. Όμως πέρασε ένα «καινούργιο κύμα» μέσα από τον γαλλικό κινηματογράφο, το οποίο, όσο κι αν δεν δημιούργησε μόνιμη σχολή, τάραξε πάντως τα νερά και ξύπνησε πολλούς από τους παλαιότερους. Ένας από αυτούς που ώφεληθηκαν από την τόλμη των νεωρότερων τους είναι ασφαλώς ο Καγιιάτ και γι' αυτό η βράβευσή του παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Συγχωρούμε, με άλλα λόγια, τις επιδείξεις του Σαμπρόλ, αν σ' αυτές χρωστάμε τον καινούργιο, θαυμάσιο Καγιιάτ.

Τα βραβεία ήθοποιας δόθηκαν στην Σίρλεϋ Μάκ Λέην και σταν Τζών Μίλλς. Περιμέναμε το πρώτο, συγκινήσαμε με το δεύτερο. Η Σίρλεϋ, το χαριτωμένο καραγκιοζάκι του Χόλλυγουντ, με το τεράστιο ταλέντο και τις διασκεδαστικές φακίδες, άξιζε ασφαλώς την τιμητική αυτή διακρίση, που πέρυσι πήγε χαμένη σε μια πάντα αγάλματινη Σοφία Λάρεν. Εκείνος όμως που πραγματικά έπρεπε να το πάση είναι ο Τζών Μίλλς. Χρόνια παίζει με την ίδια τιμιότητα, την ίδια καοδιά και την ίδια τέλεια τεχνική και ποτέ δεν τιμήθηκε γιατί ήταν πολύ σεμνός, πολύ σαστός, τόσο που περνούσε απαρατήρητος. Τον θεωρούσαμε σύγουρο σάν κάτι δεδομένο, κάτι που δεν μας έπεφλούσε εκπλήξεις. Ετυχώς, όμως, την έκπληξη του την έδωσε η Έπιτροπή, δηλαδή το κοινό, με μια καθυστερημένη, αλλά συγκινητική —επαναλαμβάνω— αναγνώριση.

Το βραβείο «πρώτης ταινίας» φάνηκε περίεργο στις ελληνικές έρμνευριδες. Σπεύδουμε να εξηγήσουμε ότι δίνεται στο καλύτερο πρώτο έργο νεαρού σκηνοθέτη. Πράγματι, ο Φλορεστάνο Βαντσίνι είναι σκηνοθέτης μικρών ταινιών «εντοκυμαναίρ» και η «Μακρυά νύχτα του 43», που παρουσιάζει, είναι το πρώτο του έργο μήκους. Είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε ότι το ίδιο βραβείο το είχε λάβει πρό τριών ετών ο Μαζέλλι με το φιλμ «Σμπαντάτι» («Οι χαμένοι»), ο οποίος εφέτος παρουσίασε τους «Δελφίνους», χωρίς όμως πλέον βραβείο, γιατί δεν είχε τη δικαιολογία ότι ήταν αρχάριος!

Ένα τρίτο βραβείο δόθηκε στην Ιαπωνική ταινία, το οποίο μία και μόνη δικαιολογία έχει, και αυτή όχι καλλιτεχνική: Οι Ιάπωνες θα θύμωσαν πλέον όριστικά αν η ταινία που διάλεξε η Έπιτροπή Έπιλογής, αντί όσων είχε προτείνει η ίδια η Ιαπωνική αντιπροσωπεία, έφενε αδράβευτη! Παράλληλα έπρεπε να τους παρηγορήσουν για άρισμένα έπειστικά με πρωταγωνιστή τον Ρενέ Κλαίρ...

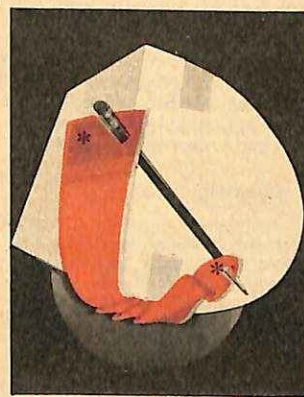
Έτσι, λοιπόν, έφθασε στο τέρας της ή είκοστή πρώτη διενεσιάνικη «Μόστρα» του κινηματογράφου. Ο κ. Λονέρο, ανάλογως, δεν τα κατάφερε και άσχημα, παρά τις υποχωρήσεις στις οποίες τον ανάγκασε η λεπτή του θέση. Και αυτό, πολλοί δεν το περίμεναν καν. Η συμμετοχή βέβαια πολλών κρατών δεν στάθηκε δυνατή. Πάντως, η «Μόστρα» έγινε και ως έλπίσουμε ότι του χρόνου θα ξαναγίνει με πιό εύνοικες συνθήκες.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ — MARADEI

Η Άρουν σ'η χώρα των δαυμάλων

έρασαν έποχές που η μόδα θέλανε να εξαναφάνισι τη γάμπα κάτω από μια μακρυά φούστα. Το φθινόπωρο του 1960 μ'ας δρίσκει σε μια καινούργια πάλι άνοδο του γυναικείου φορέματος, που άποκαλύπτει το πόδι σχεδόν από το γόνατο και κάτω. Ο οίκος Ντιόρ ιδιαίτερα — όπως υποστηρίζουν οι πρώτες πληροφορίες από το Παρίσι — εξακολουθεί να λανσάρη την κοντή φούστα χωρίς υπερβολές, αλλά σ' ένα λογικό μάκρος που τονίζει την θηλυκότητα. Έτσι η γυναικεία γάμπα είναι πάλι ο πρώτος στόχος σ' άνδρικά βλέμματα. Άλλα και ποιά γυναικεία δεν έβρει πώς άκόμη και το ώραιότερο πόδι κινδυνεύει να χάσει την θελκτικότητά του από την κακή έκλογη μιάς κάλτσας; Τώρα λοιπόν που μπήκουμε πιά στο φθινόπωρο κι άρχισε το πρόβλημα της κάλτσας να όρθώνεται άπειλη-

α πάτε εφέτος στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης; Λένε πως είναι στις δόξες της Άλθινο στολίδι της συμπτωτεύουσας, ξεφυγε πιά από την παλιά της όψη της έμπο-

ροπανηγύρεως για να πάρη τη μορφή μιάς ώλοκληρωμένης διενόως εκθέσεως. Κι αυτό τον καιρό στη Θεσσαλονίκη είναι πολλή ψύχρα, ιδίως τα βράδια. Χρειάζεται τουλάχιστον μία μάλλινη ζακέτα. Γιατί, όταν άρχισι το δαρδαρακι, πρέπει να σάς θρη πανέτοιμες, κομψές, γοητευτικές. Άλλα δεν είναι ανάγκη να ξεκινήσετε για το ταξίδι σας με όλα τα παλιά σας πουλόβερ. Η σύντομη επίσκεψή σας στη Θεσσαλονίκη θα είναι όχι μόνο μια άξέχαστη άνάμνηση της φιλοξενίας της, αλλά και μία μοναδική ευκαιρία να έφοδιασθήτε με κάτι πρακτικό, όμορφο, πρωτότυπο. Κάτι που να σάς θυμίζει τις λίγες ευχάριστες ημέρες που περάσατε στη Νύμφη του Θερμαϊκού, με τα μαγευτικά τοπία, τους πρόσχαρους ανθρώπους και την πολιτισμένη ατμόσφαιρα. Κι αυτό το κάτι θα σάς προφυλάξη από τον κίνδυνο που αντιμετώπιζει κάθε έπισκέπτης μιάς εκθέσεως: Ν' αγοράσει, δηλαδή, το μπιχλιμπιδουμάνι, το οποίο προσφέρεται άφθονο σε κάθε τάπητα περίπληση, και να μετανοιώσε άργότερα για τα λεπτά που πετάξατε. Άξίζει, λοιπόν, τον κόπο να σάς άποκαλύψω μία μαγική

διεύθυνση, όπου μπορείτε να πάρετε μ' ελάχιστα χρήματα όλα σας τα δώρα. Είναι η Τρικόχα της Θεσσαλονίκης, στην όδον Μητροπόλεως 51, γωνία Καρόλου Ντήλ, που με την ευκαιρία της Έκθέσεως σάς έπιφυλάσσει μια ευχάριστη έκπληξη. Μιά υπέροχη συλλογή από πλεκτά μιάλλινα της φθινοπωρινής και της χειμωνιάτικης συλλογής της, που θα πρωτοεμφανισθούν στην συμπτωτεύουσα, για να έλθουν άρ-

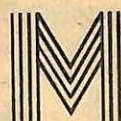
Άνάμεσα στις τόσες όμορφες και κομψές πελάτισσες της Τρικόχας συγκαταλέγεται και η εκλεκτή ήθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου Νάντια Χωραφά, που γυρίζει τώρα την καινούργια της ταινία «Η Νάνσυ την ψώνισε» και πρόκειται να πρωταγωνιστήσεί με μιά έλληνογερμανική παραγωγή. Η Νάντια Χωραφά διάλεξε από την Τρικόχα της Θεσσαλονίκης το άπλο αυτό μπλουζάκι, που γοηνίζεται μ' ένα λεπτό φυτίλι και φυογκάκι σταν λαίμο και από τρούα κάρ μανίκι.

γότερα σ'α έδώ καταστήματα της στοάς της όδου Έρμού 6 και της όδου Πατισίων 141, άπέναντι από τον κινηματογράφο «Άελλώ».

Είνα ένας γοητευτικός συνδυασμός πρωτότυπης ιδέας, γούστου και έλεγκαντικής πνοής, που τον βλέπει κανείς άναγλυφο επάνω στο άκριβό, αλλά και στο φθινό πουλόβερ της συλλογής της Τρικόχας. Μπλουζάκια χαριτωμένα, που με μία ίσινα φούστα μπορούν να άποτελέσουν το πρώτο φθινοπωρινό σας ντύσιμο και να σάς δολέψουν τις λίγες βραδιές που θα περάσατε στη Θεσσαλονίκη, όμορφες ζακέτες, πουλόβερ, φούστες, παντελόνια και χίλιες-δυό πρωτότυπες ιδέες σάς περιμένουν. Δεν έχετε, λοιπόν, παρά να διαλέξετε τα δώρα σας και τα συμπληρώματα της φθινοπωρινής γκαρνταρόμπας σας από τις δημιουργίες της Τρικόχας, που τις φορούν οι βασίλισσες της όμορφιάς, της όδους, της σκηνής και του μικροφώνου. Θα είναι για σας το ώραιότερο δώρο που θα έφερτε από τη Θεσσαλονίκη.

όσες φορές δεν παρομοιάζουν τη γυναικεία όμορφιά με τη δροσιά και την άπαλότητα του τριαντάφυλλου. Και τη γοητεία αυτή, που όνειρευεται κάθε όμοφυλη μας, την προσφέρει το μοναδικό ροζ σαπούνι «Άρωμα», του έργοστασίου Χαρρίλαος και Κανελλόπουλος, που δίνει στο δέρμα τη μυρωμένη πνοή και την άπαλότητα ενός τριαντάφυλλου. Μήπως όμως προτιμάτε μια διακριτική μυρωδιά φουζέρ; Τότε να πάρετε το τυρκουάζ «Άρωμα» και θα ένθουσιασθήτε.

Μήπως είσθε κ' έσείς μία από τις πολυάριθμες όμοφύλες μας που ταλαιπωρούνται από τοπικό πάχος; Θα έξερετε τότε καλά πως με την συνεχή δίαιτα δεν κατορθώνετε τίποτε άλλο παρά να έσθε μονίμως πεινασμένη. Άλλα υπάρχει τρόπος να άδυνατίσετε. Η Βιβή Συκιώτη, που δεχτεί στην όδον Κανάρη 4, έχει σπουδάσει ειδικά στις Βρυέλλες και στην Βιέννη μασσάζ για τοπικό άδυνάτισμα και κάνει αληθινά θαύματα σε μικρό χρονικό διάστημα.

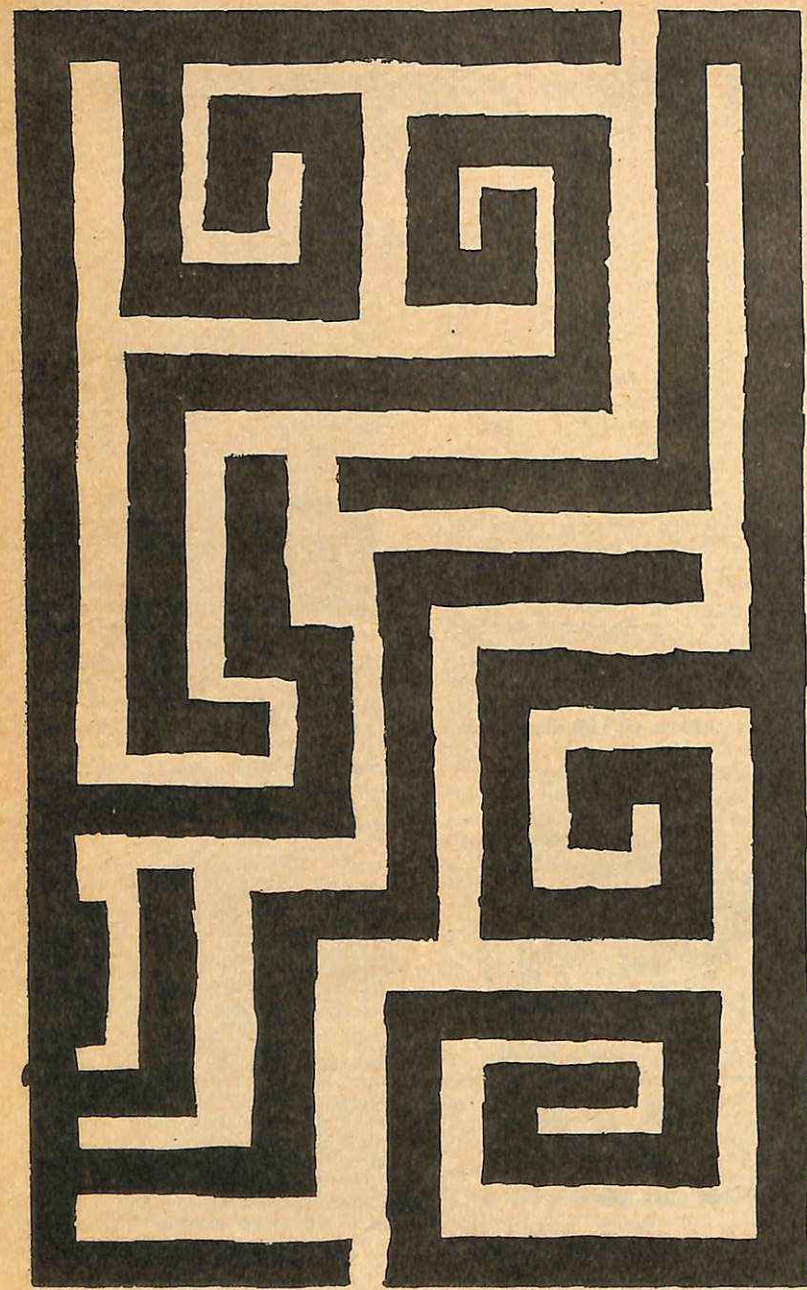

Τα ευρισμένα πόδια κ' οι μασχάλες παρουσιάζουν συνήθως έναν έρεθισμό του δέρματος. Και υπάρχει μία αντίσπτική και άντισηπτική κρέμα, η Razor Φυλλίς, που προορίζεται βέβαια για τους άντρες και από τυπογραφικό λάθος σε προηγούμενο τεύχος μας άνεφέρθη ως Neige, αλλά είναι ιδεώδης για τις γάμτες και τις μασχάλες. Έπειτα από κάθε πλύσιμο, ιδίως στις μασχάλες, φέρνιε δροσιά κ' έξουδετερώνει την δυσσμία.

Ισθάνασθε άγριεμένο το δέρμα του προσώπου σας; Καιρός, λοιπόν, είναι να ενδιαφερθήτε περισσότερο για την έπιδερμίδα σας, μου έλεγε η γνωστή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Άλκυ στο ίνστιτούτο της της όδου Άμερικής 15. Η ζέση του καλοκαίριού, τα μπάνια και γενικά η ζωή στο ύπαιθρο, έχουν επηρεάσει καταστροφικά το δέρμα σας που χρειάζεται καθαρίσμα έπιστημονικό, μασσάζ και μία μάσκα τροφής, για να το άναζωογονήση.

Η Άρουν

Μέσα είς τόν λαβύρινθον τών προβλημάτων σας
ἀποκτήστε ἕναν πιστὸν βοηθὸν ἐνημερώσεως.
Τὴν μηνιαία ἔκδοσιν

ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ · καὶ προβολή

Παρουσιάζει ὅλα τὰ προβλήματα, ποὺ περιλαμβάνονται
εἰς τοὺς τομεῖς :

Διαφήμιση — Δημόσια Σχέσεις — Marketing
Έρευνα Ἀγορᾶς — Τύπος — Γραφικὰ τέχνη
Ραδιόφωνον — Κινηματογράφος — Συσκευασία
Τουριστικὴ Δημοσιότης — Ἐθνικὴ Δημοσιότης

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Όνομα
Διεύθυνσις
Πόλις
Ἑπαγγελματικὴ ἰδιότης
ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ
Λεωφόρος Συγγρού 4 - Ἀθήναι
Τηλ. 90.079

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Τὸ ἀμερικανικὸ ἔργο

«Ἡ πλειοψηφία τοῦ... ἐνός» ἀπὸ τὸν θίασο

τῆς Κατερίνας.— Ἀρῶνη, Καρέζη,

Χατζηκρήστος, Παπαγιαννόπουλος,

Αὐλωνίτης, τουρνέ στὰ μεγάλα

ἐπαρχιακὰ κέντρα.—

Τὸ μουσικὸ συγκρότημα τοῦ («Ἀκροπόλ»).

Θὰ μιλήσουμε σήμερα γιὰ τὸ πρῶτο ἔργο τοῦ χειμερινοῦ ἀθηναϊκοῦ ρεπερτορίου. Γιὰτὶ ἡ «Πλειοψηφία τοῦ... ἐνός», ἡ αἰσθηματικὴ κωμῳδία τοῦ Λέοναρντ Σπίγκελγκας, ποὺ ἀνέβασε ἡ Κατερίνα στὸ θερινό της θέατρο, στὴν οὐσία ἀποτελεῖ τὸ πρῶτο ἀνοιγμά αὐλαίας τῆς καινούργιας σαιζόν. Τόσο ποὺ ἡ διακεκριμένη πρωταγωνίστρια τὴν ἐπίσημη «πρώτη» τοῦ ἀμερικανικοῦ αὐτοῦ ἔργου πρόκειται νὰ τὴν δώσῃ στὸ «Ἰντεάλ» ὅπου ἡ σκηνὴ προσφέρεται περισσότερο γιὰ μερικὰ «ἐφέ» ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ δράση, καθὼς καὶ γιὰ τὴν προβολὴ τοῦ ἐξωτικού στοιχείου ποὺ περι-κλείουν ὠρισμένες σκηνές τοῦ ἔργου. Ἐνὸς ἔργου ἀρκετὰ συμπαθητικοῦ. Ὁ καινούργιος Ἀμερικανὸς συγγραφέας, στὸν ὅποιο ἀνήκει, μᾶς παρουσιάζει τὴν περίπτωσιν κάποιου ὠρι-μης Ἀμερικανοεβραίου, ποὺ ἔχει χάσει στὸν πόλεμον μὲ τοὺς Ἰάπωνες τὸ γιό της καὶ ἡ ὁποία ἐξαιρέτικα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ πάῃ στὴν Ἰαπωνίαν. Ἡ κόρη της εἶχε παντρευτῇ ἕνα διπλωμάτη, κι αὐτὸν τὸν στέλνουν στὸ Τόκυο γιὰ ἐμπορικὲς διαπραγματεύσεις. Ἡ μητέρα ἀκολουθεῖ, μὲ κοῦρα ὁμῶς καρδιά. Μέσα στὸ θαπὲρ γινώριζεται μ' ἕναν Ἰάπωναν, σημαίνοντα παράγοντα στὴ χώρα του. Καὶ αὐτὸς εἶναι χήρος καὶ εἶναι πληγωμένος ψυχικὰ ἀπὸ τὸν πόλεμον. Ἡ κόρη του σκοτώθηκε κατὰ τὸν ἀμερικανικὸ βομβαρδισμό στὴ Χιροσίμα. Στὴν ἀρχὴ δὲν τὰ πηγαίνουν διόλου καλὰ οἱ δύο τους. Σιγὰ-σιγὰ, ὁμῶς, βρίσκουν τὸ δρόμον καὶ ἀρχίζουν νὰ συνεννοούνται. Ἐμφανικὰ ὁμῶς ἀναπτύσσονται ὠρισμένα ἐμπόδια, ποὺ ἐπιτείνονται ὅταν ὁ κ. Ἀσάνο — ὁ Ἰάπωναν τοῦ ἔργου — συναντᾶται μὲ τὸν γαμπρὸ τῆς κεντρικῆς ἡρώιδος γιὰ τὴς ἀμερικανοϊαπωνικὲς ἐμπορικὲς διαπραγματεύσεις. Ἡθερὰ τότε ἀποφασίζει νὰ πάῃ στὸ σπίτι τοῦ Ἰάπωνος, γιὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ ἐπιδείξῃ περισσότερη φιλικότητα καὶ μεγαλύτερη κατανόησιν. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή προστίθεται καὶ τὸ στοιχείον τοῦ ἐξωτισμοῦ, ἔτσι ὅπως ἡ

δράση μεταφέρεται στὰ πλαίσια τῆς ἰαπωνικῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς. Φυσικὰ, τελικὰ, ὁ νέος καλλιτέχνης ποὺ μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ κάνει τὴν πρώτη του ἐμφάνισιν. Ἀναντίρρητα τὸ ντεμπὺτο του εἶναι ἀρκετὰ ἐπιδοφόρον καὶ δίνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἔχει προσόντα ἐπιδεκτικὰ ἐξελίξεως. Θεατρικὴ καὶ ζωντανὴ ἡ μετάφρασις τῆς Λέας Χατζοπούλου - Καραβιά. Σκηνοποιήτικῃς δημιουργικῆς εὐφορίας.

Ἡ ἐρμηνεία τοῦ ἔργου

Ὅλα αὐτὰ δίνονται ἀπλὰ καὶ εὐχάριστα καὶ, μαζὶ μὲ τὴν ἐξωτικὴ νότα ποὺ παρεμβάλλεται, σὲ κάνουν νὰ παρακολουθῆς μ' ἐνδιαφέρον τὴν «Πλειοψηφία τοῦ... ἐνός». Δὲν εἶναι δέξαια τίποτε τὸ ἰδιαιτέρου, ἀλλὰ συνολικὰ προσφέρει μιὰ συμπαθητικὴν δραυά. Πολλὰ ὀφείλονται στὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιο ἡ Κατερίνα ζωντανεύει τὴν κυρία Γιόκομπι. Ὁ τύπος ἔχει πολλὰς μεταπτώσεις καὶ ἀποχρώσεις, ποὺ ἡ τέχνη της τίς δίνει μὲ παραστατικὴ ἐνάργεια καὶ σὲ ἐξαιρετὴ δημιουργικὴ σύνθεσιν. Γεμίζει τὸ ἔργο μὲ τὴν παρουσίαν της. Ὁ Λάμπρος Κωνσταντᾶρας εἶχε ν' ἀντιμετώπισῃ θέμα μεταμορφώσεως σὲ Ἰάπωναν καὶ προσαρμογῆς παιξίματος στ' ἀνδράρα του. Τὸ ἐγχείρημα συνολικὰ στέφεται ἀπὸ ἐπιτυχίαν μὲ μόνον παρατήρησιν μιὰ κάποιαν ὑπερβολὴν ἐπιτηδευμένην ἐπιδημιολογικότητος, ποὺ τείνει ὠρισμένες στιγμὰς —ἐλάχιστες εὐτυχῶς— νὰ θυγᾶ τὴν κεντρικὴν ἥρωα ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς σοβαρότητος τοῦ τύπου. Στὴ χορεία τῶν ἐρμηνευτῶν ποὺ ἀποδίδουν ἱκανοποιητικὰ συγκαταλέγονται ἡ Νίτσα Τσαγανᾶ, ὁ Γιώργος Παντζας, ὁ Μπάμπης Κατσούλης καὶ ἡ Ἐλένη Ζέρβα, ποὺ κατορθώνει νὰ κάνει αἰσθητὴ τὴν παρουσίαν της σ' ἕνα μικρὸ ρόλον, ὅπου περὶ τῆς ἀπλῆς μερικῆς ἰαπωνικῆς λέξεως. Συμπαθητικὴ ὅπως πάντα ἐμφάνισις ἡ Χριστίνα Σὺλβα, ἀλλὰ προσδίδει μιὰ ὑπερμετρὴ παιδικότητα στὸν τύπον τῆς κόρης, ποὺ ἐν τούτοις σὲ ὠρισμένες σκηνὰς δίνει συμβουλὲς καὶ κάνει ὑποδείξεις στὴ μητέρα της —δηλαδή στὴν Κατερίναν— καὶ φυσικὰ οἱ σκηνὲς αὗτὲς ἀποζητοῦν διαφοροτικὸ

Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ὅπως ἐμφανίζεται στὴν αἰσθηματικὴ κωμῳδία τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Σπίγκελγκας «Ἡ πλειοψηφία τοῦ... ἐνός», ποὺ ἀνέβασε ὁ θίασὸς της στὸ ὑπαίθριον θέατρό της τῆς πλατείας Κυριακοῦ. Ἡ διακεκριμένη πρωταγωνίστρια εἰκονίζεται ὅπως παρουσιάζεται σὲ 3 σκηνὲς τοῦ ἔργου

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ... ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. Α. Χ. ΜΑΜΑΚΗ

τόνο καὶ ἕνα κάποιο μεγαλύτερο ὑποκριτικὸ βάρος. Μένει ὁ Μιχάλης Βασιλείου, ὁ νέος καλλιτέχνης ποὺ μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ κάνει τὴν πρώτη του ἐμφάνισιν. Ἀναντίρρητα τὸ ντεμπὺτο του εἶναι ἀρκετὰ ἐπιδοφόρον καὶ δίνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἔχει προσόντα ἐπιδεκτικὰ ἐξελίξεως. Θεατρικὴ καὶ ζωντανὴ ἡ μετάφρασις τῆς Λέας Χατζοπούλου - Καραβιά. Σκηνοποιήτικῃς δημιουργικῆς εὐφορίας.

Οἱ περιοδεῖες θιάσων

Μετὰ τὴν αἰσθηματικὴ ἀμερικανικὴ κωμῳδία, τὸ ἀμέσως προσεχὲς νέο ἔργο ποὺ θὰ δοῦμε θὰ εἶναι ἡ καινούργια κωμῳδία τῶν Τσιφόρου-Βασιλειάδου «Τὸ ἐξυμνο τοῦλιν», ποὺ ἐτοιμάζει ὁ θίασος τοῦ Ντίνου Ἡλιόπουλου. Ἡ προοπτικὴ εἶναι ἡ ἐναρξὶς τοῦ θεάτρου «Κοτοπούλη», ὅπου θὰ στεγασθῇ τὸ συγκρότημα, νὰ γίνῃ τὴν μεταπροσεχὴ ἐβδομάδα. Οἱ ἐνδείξεις εἶναι ὅτι θὰ εἶναι τὸ πρῶτον χειμερινὸν θέατρο ποὺ θὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν καινούργια σαιζόν. Τὰ ἄλλα 13 θ' ἀκολουθήσουν καὶ, ὡς τίς 20 'Οκτωβρίου, ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνοίξουν ὅλα. Τὰ θερινὰ, ὅλως, μὲ τὴν καιρικὴ ἀνωμαλία ἀρχίσαν νὰ παρουσιάζουν ἀκόμη μεγαλύτερη κάμψιν εἰσπραξέων. Ἡδὴ, πρῶτον τὸ «Πάρκ» κλείνει καὶ ὁ θίασος τοῦ Κώστα Χατζηκρήστου μετασταθμεύει γιὰ σειρὰ παραστάσεων στὴ Θεσσαλονίκη. Εὐθὺς μετὰ τὴς παραστάσεις αὗτὲς στὴ μακεδονικὴ πρωτεύουσα, τὸ συγκρότημα ἀλλάζει σύνθεσιν ἀπὸ μουσικὸν μετατρέπεται σὲ θίασον πρόζας. Μὲ τὸν θίασον αὐτὸ, ἔχοντας ὡς βασικὰ στελεχὴ τὴν Μαρία Κωνσταντάρου, τὸν Κώστα Δουκά, τὴν Κλεῖω Σκουλοῦδη κ.ά., ὁ δημοφιλὴς κωμικὸς θὰ ἐπιχειρήσῃ ὅλον τὸν χειμῶνα περιοδεῖα στὰ μεγάλα ἐπαρχιακὰ κέντρα καὶ θὰ δώσῃ παραστάσεις καὶ στὴν Κύπρον. Συγκεκριμένως, στὴν πρωτεύουσαν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἀρχίζοντας στίς

18 τοῦ μηνός, θὰ παίξῃ μέχρι τίς 9 'Οκτωβρίου. Κατόπιν θὰ γίνῃ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ σχήματος καὶ ἡ ἐναρξὶς τῆς περιοδεῖας. Ὁ θίασος πρόζας τοῦ Κώστα Χατζηκρήστου θ' ἀρχίσῃ τὴν 1η Νοεμβρίου στὸ Βόλο καὶ κατόπιν θὰ δώσῃ σειρὰ παραστάσεων καὶ στὴ Λάρισα. Εὐθὺς μετὰ θὰ πάῃ στὴν Κύπρον.

Ἀρῶνη καὶ Καρέζη

Γιὰ τουρνέ ἐτοιμάζεται, ἐξ ἄλλου, καὶ ἡ Μαίρη Ἀρῶνη. Μὲ καλλιτεχνικὸν διευθυντὴ καὶ σκηνοθέτη τὸν Κωστὴ Μιχαηλίδου, ὁ θίασὸς της, μὲ τὴν ἰδια περίπου σύνθεσιν ποὺ εἶχε ὡς τώρα —χωρὶς φυσικὰ φωτόπουλον— θὰ δώσῃ κι αὐτὸς ὅλον τὸν χειμῶνα παραστάσεις ἐκτὸς Ἀθηνῶν. Περιοδεῖα θὰ ἐπιχειρήσῃ ἐπίσης ἡ Τζένη Καρέζη, ἔχοντας ὡς συνεργάτες τὸν Ζῶρα Τσάπελη, τὸν Βασταρδὴ, τὸν Παγουλάτο, τὴν Ἑλεάναν Ἀπεργή, τὴν Ἀγγὴ Βλάχου καὶ ἄλλους γνωστὸς ἡθοιοὺς. Ἡ Καρέζη θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκην, στίς 18 'Οκτωβρίου, ὅπου θὰ ντεμπουτάρῃ μὲ τὸ «Ζαμπελάκι», τοῦ Διονυσίου Ρώμα, ποὺ ἐκεῖνη ἔχει πρωτοπαίξει δταν ἦταν στὸ «Ἐθνικὸν Θέατρον». Ἀναφέρεται ὅτι ὁ πνευματικὸς δημιουργὸς τῆς ἐλληνικῆς αὐτῆς θεατρικῆς ἐπιτυχίας θὰ μεταβῇ στὴν συμπρωτεύουσαν καὶ θὰ προλογίσῃ τὴν πρεμιέρα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «Ζαμπελάκι», τὸ ρεπερτόριον τοῦ θιάσου περιλαμβάνει κι ἄλλα πέντε ἔργα. Τέταρτος θίασος πρόζας, ποὺ θὰ περιοδεύσῃ στὰ μεγάλα ἐπαρχιακὰ κέντρα, καθηρτίσθη ἀπὸ τὸν Διονύσιον Παπαγιαννόπουλον, μὲ βασικὴν γυναικεῖον στέλεχος τὴν Θεανὴ Ἰωαννίδου. Τέλος, μουσικὸν συγκρότημα γιὰ περιοδεῖαν συγκροτήσαν ὁ Βασίλης Αὐλωνίτης, ἡ Γεωργία Βασιλειάδου καὶ ὁ Νίκος Ρίζος. Θὰ συνεργασθῶν σ' αὐτὸ οἱ ἀδελφοὶ Ἀλέκα καὶ Στέλλα Στρατηγοῦ, καὶ θὰ παρουσιάσουν ἐκτὸς Ἀθηνῶν ὅλες τίς τελευταῖες

ἐπιθεωρησιακὰς ἐπιτυχίας τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ θίασος τοῦ «Ἀκροπόλ»

Καὶ ἀφοῦ ὁ λόγος γιὰ ἐπιθεώρησιν θὰ πρέπει νὰ θυμίσουμε ὅτι τὸν ἐφετεινὸν χειμῶνα ἡ Ἀθήνα θὰ ἔχῃ μονάχα ἕνα ἐπιθεωρησιακὸν συγκρότημα: Τὸν μουσικὸν θίασον τοῦ Μπορνέλλου στὸ θέατρο «Ἀκροπόλ». Ὅλα τὰ ἄλλα θέατρα —ἐκτὸς φυσικὰ ἀπὸ τὰ «Ὀλύμπια», ὅπου στεγάζεται ἡ «Λυρικὴ Σκηνή»— καὶ τὰ 12 ἄλλα θέατρα θὰ ἔχουν θιάσους πρόζας. Ὁ μοναδικὸς, λοιπόν, μουσικὸς θίασος, ποὺ θὰ παίξῃ στὸ θέατρο τῆς οδοῦ Ἱπποκράτους, θὰ ἀπαστίζεται ἀπὸ ἐπιλεκτὰ στελέχη τοῦ εἴδους: Ὁρέστης Μακρῆς, Ρένα Ντόρ, Καὺλῆς Στωϊάκης, Γκιωνάκης, Βρανᾶ, Σούλη Σαμπᾶν, Νάντια Κωνσταντοπούλου, Μασχονᾶ, Κοντοπούλου, Καραγιάννη, Βαυτσᾶς, Λαμπράκη, Καζέλη, ὁ ὁμῶς Ντίνος Γιαννόπουλος καὶ τὸ χορευτικὸν ζευγάρι Μαρία ντέ Πετρίλλο καὶ Τάκης Βασιλάκος. Συγγραφεὺς τοῦ ἐναρκτηρίου ἔργου θατικὰ ὁ Χρήστος Γιαννακόπουλος, μὲ συνεργάτες τοὺς Νικόλαϊδην, Λυμπερόπουλον καὶ Γ. Οἰκονομίδην. Συνθέτης καὶ διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας ὁ Μενέλαος Θεοφανίδης. Σκηνογράφος καὶ ἐνδυματολόγος ὁ Μάριος Ἀγγελόπουλος.

Ἡθοιοὶ... ζωγράφοι

Ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου ὁμῶς θὰ ἔχουμε καὶ μιὰ πρωτότυπὴν ἐκθεσιν. Μιὰ ἐκθεσὶ ζωγραφικῆς ποὺ θὰ περιλάβῃ 100 πίνακες. Πίνακες ποὺ ἔχουν γίνῃ ἀπὸ τοὺς γνωστότερους... πρωταγωνιστὰς τοῦ ἐλληνικοῦ θεάτρου. Ἐχουν συγκεκριμένως ζωγραφίσῃ ἡ κ. Κυδελή, ἡ Κατερίνα, ἡ Μαίρη Ἀρῶνη, ἡ Ἄννα Συνοδινού. Ἐπίσης ὁ Δημήτρης Χόρν, ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος, ὁ Φωτόπουλος. Ὁμοίως ὁ Κώστας Μουσαῦρης, ὁ Μυράτ, ὁ Κωστόπουλος. Παράλληλα ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλάκη, ἡ Τζένη Καρέζη, ὁ

Ἀλέκος Ἀλεξανδράκης καὶ ἕνα πληθος ἄλλων γνωστῶν δημοφιλῶν καλλιτεχνῶν. Οἱ πίνακες αὗτοί ἐκκίνησαν ἀπὸ τὴ σκέψιν ὁργανώσεως μιᾶς ἐκδηλώσεως ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Ἡθοιοῶν, συνδυασμένης μὲ μιὰ κοσμικὴν δραυά. Δηλαδή θὰ ὁργανωθῇ μιὰ ἐσπερίδα —μᾶλλον στὰ «Ἀστέρια» τῆς Γλυφάδας— κατὰ τὴν ὁποία θὰ ἐκτεθῶν αὐτὰ τὰ ἔργα καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ πωληθῶν μὲ δημοπρασίαν, γιὰ νὰ διατεθῶν, ὅπως εἶπαμε, τὰ χρήματα ποὺ θὰ συγκεντρωθῶν γιὰ τοὺς φτωχοὺς καλλιτέχνους. Εἶδα μερικὸς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς πίνακες καὶ ὁμολογῶ ὅτι ὠρισμένοι προκαλοῦν ζωηρὴν ἐντύπωσιν. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πιστέψῃ ὅτι ἔγιναν ἀπὸ χεῖρα ἀπειρῶν ἐρασιτεχνῶν. Ὁ Ἡλιόπουλος, ὁ Χόρν καὶ μερικὸ ἄλλοι ζωγραφίζουν κατὰ τρόπον ποὺ προσελκεῖ ἰδιαίτερα καὶ ὑπάρχουν γενικὰ μερικὲς ἐπιτευξὲς ποὺ φαντάζομαι ὅτι θὰ κάνουν ἐντύπωσιν σ' ὅσους θὰ παρευρεθῶν στὴν κοσμικὴν δραυά κατὰ τὴν ὁποία θὰ γίνῃ ἡ δημοπρασία. Μάλιστα, ἀφοῦ ἡ ἐμπνευστὴ αὕτη —ποὺ ἐκκίνησε ἀπὸ τὴ διάθεσιν καὶ μόνον ἐνίσχυσε ἀναξιοπαθούντων ἡθοιοῶν— εἶχε τόσον ἀπρόσδεκτον ἀποτελέσματα, ὑποστηρίζεται τῶρα ὅτι θὰ ἦταν ἐνδιαφέρον καὶ σκόπιμον οἱ πίνακες, ἀφοῦ γίνῃ ἡ δημοπρασία, νὰ μὴ παραδοθῶν ἀμέσως σ' ἐκείνους ποὺ θὰ τοὺς ἀγοράσουν. Ἐκεῖνοι ποὺ κάνουν αὐτὴ τὴ σκέψιν, προτείνουν μετὰ τὴν ἐσπερίδα τῆς διαδόσεως τοὺς νὰ ὁργανωθῇ ἐπὶ μιᾶ-δὺ ἐβδομάδας ἐκθεσὶ τοὺς σὲ μιὰ ἀπὸ τίς γνωστὰς γκαλερί τῶν Ἀθηνῶν, σὲ τρόπο ὥστε νὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τίς δῇ καὶ νὰ τίς χαρὴν εὐρύτερον κοινῷ. Ἡ πρότασιν —νομίζω— εἶναι σωστὴ καὶ θὰ ἐπρεπε νὰ γίνῃ κατὶ τέτοιον. Θὰ μπορούσαν μάλιστα νὰ παρίστανται ὠρισμένες ὥρες καὶ οἱ πρωταγωνιστὰι —ζωγράφοι καὶ νὰ δίδουν αὐτογράφον ὑπὲρ πάντοτε τοῦ σκετοῦ γιὰ τὸν ὅποιο ὁργανώνεται ἡ ὁλὴ ἐκδήλωσις.

Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ο σοφός πού μελετά την ζωή καὶ τὸν καρκίνο

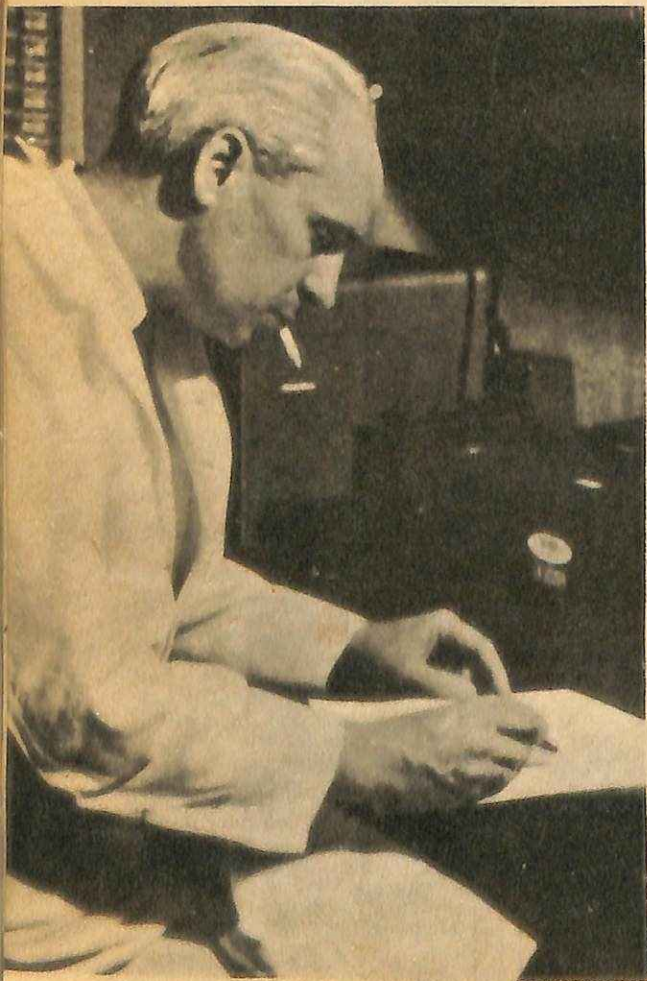

Ο Δρ ΟΧΟΑ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΡΜΕΝ ΣΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΛΟΥΑΡΚΑ

Χάρις στις βιολογικές έρευνές του σχετικά με την γενετική των κυττάρων και των ιών, ο Ισπανός γιατρός Σεβέρο Όχοα υ' Αλδόρνος έχει τιμηθεί με τὸ Βραβείο Νομπέλ τῆς Ιατρικῆς. Ὁ δρ Όχοα ἔκανε δύσκολες καὶ ἐντυπωσιακές ἐρευνες ἐπὶ τῶν ἐσχάτων δομῶν τῆς ζωῆς, πού εἶναι ἡ πρώτη πειραματική φάση τῆς κατευθυνομένης δημιουργίας τῆς ζωῆς. Στὸν τομέα τῆς θεραπευτικῆς, τὰ πειράματα τοῦ δρος Όχοα θὰ συμβάλουν χωρίς ἀμφιβολία στὴ σημαντικὴ πρόοδο τῆς καρκιнологίας καὶ τῆς μελέτης τῶν νοσημάτων πού προκαλοῦνται ἀπὸ ιούς.

Ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτή, ὁ δρ Όχοα δὲν εἶναι μόνο ἕνας ἐπιστήμων, ἕνας μεγαλοφυῆς δημιουργ-

ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ του τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὁ δρ Σεβέριο Όχοα συνέχισε τὶς ἐρευνες, πού εἶχε σταματήσει ὁ πόλεμος στὴν Ἰσπανία.

γὸς στὴν πρωτοπορία τῆς ἐρεῦνης τῶν τελευταίων μυστηρίων τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐπίσης καὶ κυρίως ἕνας ευεργέτης τῆς ἀνθρωπότητας πού ὑποφέρει. Ἔτσι τὸ ἔργο του εἶναι διπλᾶ ὑποδειγματικό.

Ὁ Σεβέρο Όχοα γεννήθηκε στὴν Ἀστούρια τὸ 1905 ἀπὸ μιὰ οἰκογένεια ἡ ἱστορία τῆς ὁποίας συγχέεται με τὴν γεμάτη περιπέτειες καὶ μακρινὲς κατακτήσεις, ἱστορία τῆς ἰσπανικῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

Ἔτσι ἡ οἰκογένεια Όχοα - Ἀλμπόρνος εἶχε μεγάλο πολιτικό καὶ κοινωνικό γόητρο στὴ Λουάρκα, ὅπου εἶχαν ἐγκατασταθῇ οἱ γονεῖς τοῦ νεοαρῶ Όχοα. Μετὰ τὴ γέννησή του, ἡ οἰκογένειά του ἔφυγε ἀπὸ τὴν πόλη γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ στὴν ὕπαιθρο, σὲ ἕνα μεγάλο κτήμα, με λιμνοῦλες, ἀγάλματα καὶ ἕνα μικρὸ ἐκκλησάκι.

Ὁ δρ Όχοα ἄρχισε τὴν πανεπιστημιακὴ σταδιοδρομία του στὴ Μαδρίτη, τὴν ἐποχὴ τῆς δικτατορίας τοῦ στρατηγοῦ Πρίμο ντὲ Ριβέρα. Στὴν Ἰσπανία θυμούνται τώρα με νοσταλγία τὴν ἐποχὴ ἐκείνη: Ἡ Μαδρίτη ζοῦσε μέσα σ' ἕνα τεχνητὸ, εὐθύμο, ἐπιπόλαιο καὶ τραγικὸ πανηγύρι πού, ἀπὸ μιὰ ἀποψη, τελείωσε ἀσχημα. Λένε δὲ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς δικτατορίας τοῦ στρατηγοῦ Πρίμο ντὲ Ριβέρα ἦταν «καλὴ ἐποχὴ», τὰ τρελλὰ, χρυσὰ χρόνια. Ὁ νεαρὸς φοιτητὴς Σεβέρο Όχοα ἄρχισε τὶς σπουδές του μέσα σὲ μιὰ κούφια ἀτμόσφαιρα, στὴν ὁποία ἄλλωστε δὲν εἶχε καμμιὰ συμμετοχὴ. Κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος φοιτητοῦ Σμπέρτ, ἡ ἱατρικὴ Σχολὴ τῆς Μαδρίτης εἶχε γίνει τὸ κέντρο ὅλων τῶν ἀνατρεπτικῶν συνωμοσιῶν. Ἐκεῖ φαίνεται δὲ τι ὁ δρ Σεβέρο Όχοα ἔβασε στὸν ἑαυτὸ του ἕνα κανόνα πού τὸν ἀκολουθῆσε σ' ὅλη τὴ ζωὴ του: Νὰ ἀφιέρωσιν ὅλες του τὶς προσπάθειες, ὅλο του τὸ πάθος στὴν ἐπιστημονικὴ, τὴν ἀντικειμενικὴ, τὴν ἡρεμὴ ἐρευνα, νὰ μὴν ἀναμιχθῇ ποτὲ στὴν πολιτικὴ, νὰ εἶναι πάντα καὶ κάτω ἀπὸ ὅλες τὶς συνθήκες ἀπαλλαγμένος ἀπὸ κάθε δέσμευση πού θὰ μπορούσε νὰ βλάψῃ τὴν ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ του, νὰ εἶναι ἐντελῶς ἀπολιτικός.

Ἀπὸ τὸ 1929 ὡς τὸ 1933, ὁ νεαρὸς Όχοα παρακολούθησε στὸ ἐξωτερικὸ -στὴν Μ. Βρετανία καὶ στὴν Γερμανία- εἰδικὲς τεχνικὲς καὶ θεωρητικὲς μελέτες. Εἶχε διὰ παντὸς ἐγκαταλείψει τὴν ἰδέα νὰ γίνῃ μιὰ «χρυσὴ μετρίτης» καὶ ἕνας «μεγάλος ἐπαρχιακὸς γιατρός», ὅπως θέλησαν κάποτε νὰ τὸν πείσουν.

Ὅταν εἶχε κληθῇ στὸ πανεπιστήμιο τῆς Μαδρίτης, σὲ μιὰ ἀνώτερη ἐκπαιδευτικὴ θέσι, ὁ δρ Όχοα ὑπέστη γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ἀρνητικὴ, βάρβαρη, ἀνεύθυνη πίεση, πού ἀσκοῦσαν τὰ πολιτικὰ συμφέροντα, οἱ νόθεσ καὶ ἀνατρεπτικὲς καμαρίλλες πού, μπροστὰ στὴν ἀρνήσή του νὰ στραφῇ πρὸς μιὰ πολιτικὴ κατεύθυνση τὴν ὁποία θεωροῦσε ἀντίθετη πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος του, τοῦ ἀφῆρσαν τὴν ἔδρα του. Ὁ μαρξισμὸς βασίλευε στὸ ἰσπανικὸ πανεπιστήμιο.

Ἐπὶ αὐτὸν ἦλθε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Ἡ Ἰσπανία βάδιζε πρὸς τὴ διάσπαση. Ἡ πανεπιστημιακὴ πόλη τῆς Μαδρίτης, ὅπου ἐργαζόταν ὁ δρ Όχοα, εἶχε μετατραπῇ σὲ πεδίο μάχης. Τότε, καὶ

ἀφοῦ ἔμεινε τέσσερα χρόνια στὴ Γερμανία, πῆγε στὶς Ἠνωμένες Πολιτείες.

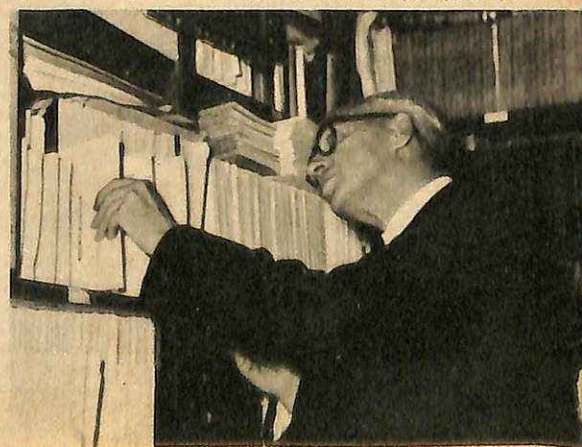
Τὸ 1944, τὸ πανεπιστήμιο τῆς Νέας Ὑόρκης, ὕστερα ἀπὸ τέσσερα χρόνια σκληρῆς ἐργασίας, διώρισε τὸν δρ Όχοα καθηγητὴ τῆς Βιοχημείας. Ἀργότερα ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς κατέλαβε τὶς πρὶ ἀνώτερες θέσεις τῆς πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας στὶς Ἠν. Πολιτείες.

() Ὁ δρ Όχοα παντρεύτηκε τὸ 1931 στὴ Βασιλικὴ τῆς Κοβαντόγκα, ἀπὸ τὴν ὁποία ἄρχισε κατὰ τὸν 9ο αἰῶνα ἡ ἀνακατάκτηση τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἀπὸ τότε ζῇ πάντα στὸ πλεῖρο ἐκείνης με τὴν ὁποία συνδέσει τὴ μοῖρα του. Αὐτὴ τὸν ἔχει συνοδεύσει σὲ ὅλα τὰ ταξίδια του, σὲ ὅλους τοὺς ἐπιστημονικοὺς ἀγῶνες. Ψηλὴ, ὠραία, με φωτεινὰ μάτια, ἐξαιρετικὰ ἐξυπνὴ καὶ ζωντανή, ἡ δόνα Κάρμεν ντὲ Όχοα φαίνεται σὰν ἡ ἐνσάρκωση τῶν ἀρετῶν καὶ τοῦ χαρακτήρος πού, κατὰ τὸν Ραμόν Ὑ Καβάλ, ἄλλον Ἰσπανὸ τιμημένο με τὸ Βραβείο Νομπέλ, πρέπει νὰ ἔχῃ ἡ γυναίκα τοῦ ἐρευνητοῦ, τοῦ ἐπιστήμονος, τοῦ φανατικοῦ τῶν ἀνακαλύψεων, πού καταλαβαίνει πλήρως τὸ ἔργο τοῦ συζύγου της, τὸν προφυλάσσει ἀπὸ τὶς μικρότητες τῆς ζωῆς καὶ ἀποτελεῖ τὸ γλυκὸ ἀντίθερο τῶν μεγάλων κόπων καὶ τῆς πνευματικῆς ἐντάσεως πού συνοδεύουν τὶς σπάνιες στιγμὲς τῶν μεγάλων συλλήψεων τοῦ ἐρευνητοῦ.

Ἡ ἀπλότητά του καὶ ἡ μεγάλῃ εὐλικρινεία του τοῦ χάρισαν τὴν συμπάθεια, ἀκόμη καὶ τὴν ἀγάπη τῆς ἰδιαίτερης πατρίδος του, τῆς Λουάρκα. Καὶ δικαίως ἡ Ἰσπανία, με τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν ἱστορία πού ἀντιπροσωπεύει, εἶναι ὑπερήφανη γιὰ τὸ ἔργο πού, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ζωὴ ἀποκλειστικὰ ἀφιερωμένη στὴ μελέτη καὶ στὴ σκέψη, ἔχει ἐκτελέσει τὸ παιδί αὐτὸ τῶν Ἀστωρίων, πού ἀνήκει σήμερα σὲ δόξα κληρὴ τὴν ἀνθρωπότητα.

Pedro del Villar

Ἡ ΖΩΗ τοῦ καθηγητοῦ Όχοα εἶναι ἀφιερωμένη στὴν μελέτη καὶ συγχρόνως στὴν ἐπιστημονικὴ ἐρευνα τῶν μυστικῶν τῆς ἐσχάτης δομῆς τῆς ζωῆς

ΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

• Στὴν ἀρχή, φυσικά, τὰ γνωστά:

• «...ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου κατοικοεδρεύοντος... ἐνεφανίσθη... καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ συνταχθῇ ἐνώπιον ἐμοῦ δημοσία διαθήκη κλπ. κλπ. καὶ ὅτι δὲν στερεῖται τῆς ἀκοῆς καὶ ἔχει πλήρεις τὰς αἰσθήσεις του...».

• Πλήρεις;

• Ποίος ἄνθρωπος, ποίος θνητός, με τὶς αἰσθήσεις του ὅλες ζωντανές, συλλογίζεται τὸ αὔριο, εἴτε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, εἴτε γιὰ τοὺς ἄλλους; Μιὰ διαθήκη δὲν εἶναι παρὰ ἕνα εἶδος ἀποχαιρετισμοῦ ἢ, καὶ στὶς περιπτώσεις πού ἀφῆναι κάποιοι κάποια περιουσία, ἕνα εἶδος φυτέματος μικρῶν κυπαρισσιῶν — μικρῶν, καθοδηγητικῶν δελῶν πρὸς τὴν ἀπέραντη ἐπουράνια διαμονή του.

• Λοιπόν, ἂς συνεχίσουμε:

• «...καὶ ὅσων τεραστίαν περιουσίαν ἀπέκτησα στὴν μάταιη προσπάθεια νὰ διαφωτίσω τοὺς ἀδασεῖς Ἀθηναίους σχετικὰ με τὴν βαρβαρότητα πού διέπει τὴν καθημερινὴ τους ζωὴ, τὴν ἀφιερώνω εἰς τὴν καθίδρυσιν Κληροδοτήματος, τοῦ ὁποίου σκοπὸς ἀποκλειστικὸς θὰ εἶναι ἡ διὰ παντοίων τρόπων καὶ παντὸς θεμιτοῦ ἢ ἀθεμιτοῦ μέσου, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς Δημοσιότητος καὶ τοῦ Σταθμοῦ Τηλεοράσεως τῆς Δ.Ε.Η., διαφώτισις, ἐνημέρωσις, ἐκπαίδευσις, διαδοχὴ, διδασκαλία τῶν Ἑλληνοπαίδων εἰς τὸ ἐθνικὸν ἀγώνισμα τῆς Ἀπολύτου Ἀσυνεννοήσεως...».

• Πρέπει νὰ θυγάνουν μ α θ η μ έ ν α τὰ παιδιά. Πρέπει τὸ κακὸ νὰ χτυπηθῇ στὴ ρίζα του. Πρέπει οἱ νταντάδες, ἂν ἔχουν δυὸ μαρὰ καὶ τὸ ἕνα πῆ «μά» καὶ τὸ ἄλλο πῆ ἐπίσης «μά», νὰ ξέρουν ἀμέσως νὰ μαθαίνουν τὸ ἄλλο νὰ λὲ «μοῦ» ἢ «μὴ» ἢ «μά» ἢ «μάτι» ἢ ὅ,τιδήποτε, μὰς καὶ συμβῇ τὸ ἀπευκαίτο καὶ γεννηθῶν δυὸ Ἀθηναῖοι πού νὰ μποροῦν νὰ συμφωνήσουν. Κι ἂν μάλιστα τὸ ἕνα ἀπ' τὰ μαρὰ τυχαῖν νᾶναι βηλικό, βρωμοβηλικό, ἀπὸ κείνα πού ἔτσι κι ἄλλιῶς πρόκειται ἀργότερα νὰ μὰς κάνουν πῆ ζωὴ περιδόλι, πρέπει νὰ διδαχθῇ κάτι πρὸς τὸ τέλοςφάρο καὶ ἀποτελεσματικό, πάνω σὲ τοῦτο περίπου τὸ μοτίβο:

• Τὸ Ἀρσενικὸ Μωρὸ (μετὰ κόπου): «Μά...».

• Τὸ Θηλυκὸ Μωρὸ (ἀτάκα): «Σκωληκοειδίτις!».

• Τὸ Ἀρσενικὸ Μωρὸ: «Μά...».

• Τὸ Θηλυκὸ Μωρὸ: «Ναβουχοδονόσορ, Ἀσπροπτόταμος, Τετρανιτρο-τολουόλη!».

• Ἔτσι μπράβο...

• «...ἀναπτυσσομένων δὲ τῶν νηπίων καὶ προβιδαζομένων ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν (γιὰ νὰ ξαναγυρίσουμε στὸ Νικολακοπούλειον ὕψος) καθιδρύονται καὶ βραβεῖα βάσει πεντάθλου Ἀγωνίσματος, συνισταμένου ἐκ τῶν ἑξῆς ἐπὶ μέρους ἀθλημάτων: α) Ταυτόχρονος ἐκκίνησης πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν καὶ τερματισμὸς πλάτη με πλάτη. β) Ρητορικὴ πελαγοδρομία. γ) Συζυγοκουθέντα μετ' ἐμποδίων. δ) Ἀντιρρησεολογία καὶ ε) Βαυκαλισμός.».

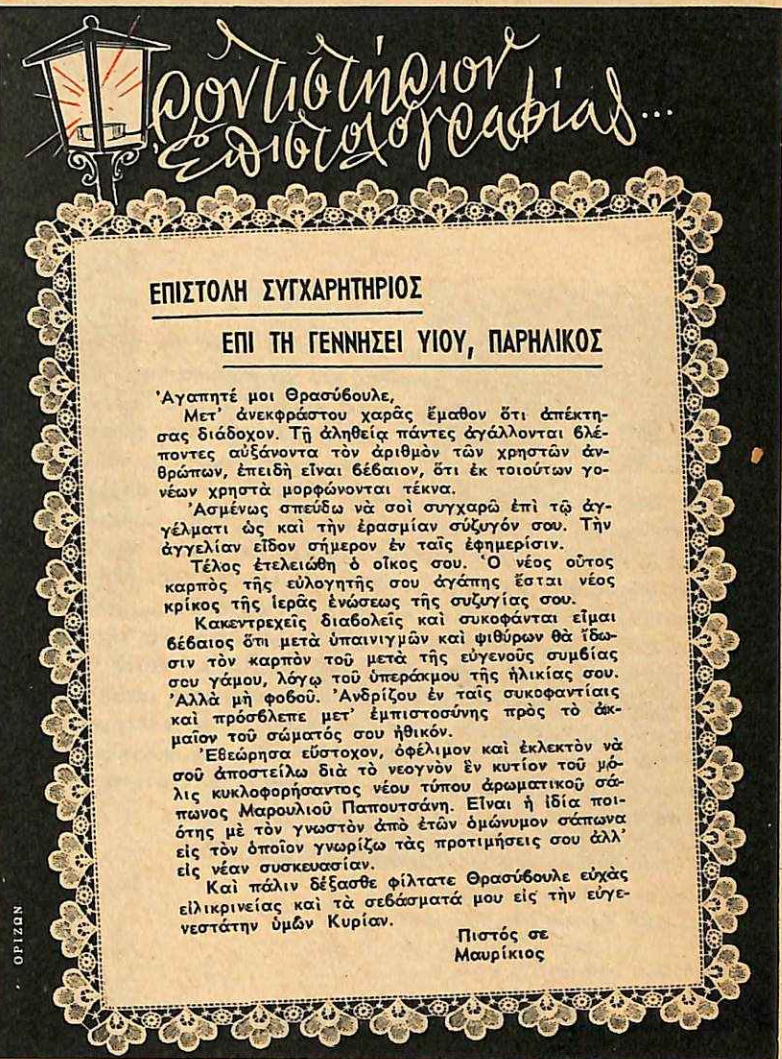
• «...ἀποφοιτούντων δὲ τῶν νέων συνιστᾶται ἰδιαίτερον βραβεῖον διὰ τὸν νικητὴν τοῦ πρωταθλήματος Ἀθηναϊκῆς Συνεργασίας. Ὡς νικητὴς θέλει θεωρηθῇ ὁ νέος ἐκεῖνος ὅστις ἀνευστί θὰ δυνηθῇ νὰ προσφέρῃ περισσότερους συνδυασμοὺς τῶν ἑξῆς διακριτικῶν συμβόλων τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας: ἐγὼ δέν... ἐγὼ ποτέ... ἐγὼ ὅχι... ἐγὼ οὔτε... ἐγὼ ἐπ' οὐδενί... ἐγὼ μηδέποτε... ἐγὼ... ἐγὼ... ἐγὼ...».

• «...προϊόντων δὲ τῶν νέων εἰς διαπρεπή ἐν τῷ βίῳ σταδιοδρομίαν μέχρι καὶ ὑφυπουργικοῦ θώκου, ἂν μὴ καὶ ὑπουργικοῦ, συνιστᾶται τὸ βραβεῖον τοῦ Ἰκαλλιλογικοῦ Τσοῦ, ἀπονεμόμενον εἰς τὸν ἐκ τῶν δημοσίων ἀνδρῶν δυνάμενον νὰ λέγῃ «ὄχι», ἐνὺ ταυτοχρόνως ὁ ἀπερχόμενος ἐπισκέπτης του εἶναι πεπεισμένος ὅτι ἤκουσε «ναί!»».

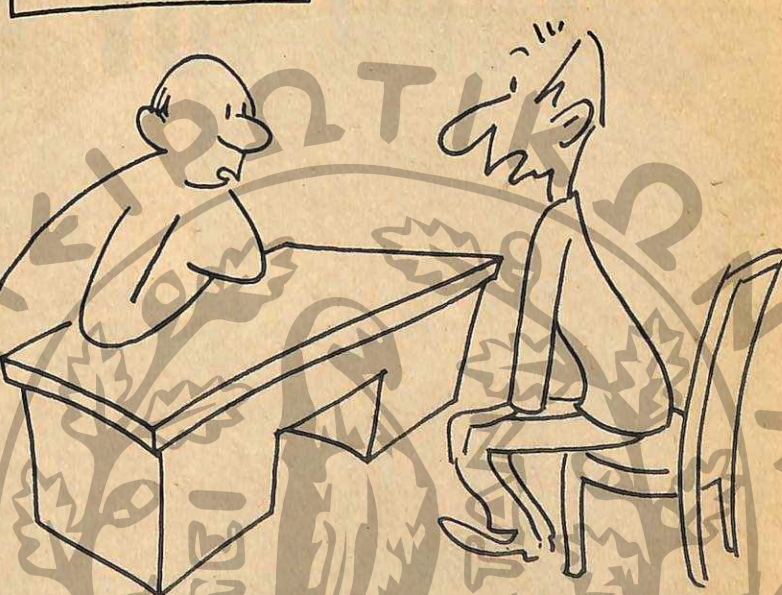
• «...καὶ ἐνταῦθα ὁ διαθέτης ἔπαυσε λέγων...».

• Τί νὰ πρωτοπῇ;

Index

ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

- Γιατρέ μου, μόλις πιῶ ἕνα ποτήρι νερὸ θυμᾶμι καλὰ καθοῦμενα τὴν ΙΖΟΛΑ!

ΙΖΟΛΑ
Ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Ἔνα ποτήρι νερὸ μοῦ θυμᾶει τὴν ΙΖΟΛΑ.
Μήπως ἔχετε καμμιὰ ἰδέα σχετικὴ με τὸ παραπάνω θέμα;
Ἐάν ναι, παρακαλοῦμε νὰ τὴν στείλετε (χωρὶς σκίτσος) στὴ διεύθυνσι
ΙΖΟΛΑ ΑΒΕ, Κέντρον Ἐξυπηρέτησεως Πελατῶν, Μητροπόλεως & Πεντέλης
Ἀθῆνας. Κάθε ἰδέα πού θὰ ἐγκριθῇ καὶ δημοσιευθῇ, θὰ ἀμειφθῇ με 200 δρχ.

Κοντή, παχουλή, με το μικροσκοπικό της πρόσωπο σκεπασμένο από φακίδες και τα μεγάλα της μάτια κρυμμένα πίσω από μαύρα γυαλιά, η Λίζ Ταϊλор περιέφερε και φέτος — όπως και πριν δυο χρόνια — στα ελληνικά νησιά την ανήσυχη ψυχή της. Αυτή τη φορά, δεξιά κι' αριστερά, οι δυο «Ηρακλείς του στέμματος», ο σύζυγος κι' ο γιατρός. Το μόνο που δεν είναι αρκετά καθαρισμένο είναι ποιος από τους δυο έχει αναλάβει την σωματική και ποιος την ψυχική της ήσυχια. 'Ο σύζυγος, βέβαια, είναι έρωτευμένος μαζί της — κι' αυτή τον αγαπά! —, αλλά μήπως ή ανώτερη αποστολή του στη ζωή δεν είναι να της δίνει την ψευδαίσθηση της ασφάλειας; Να νομίζει κι' αυτή πως είναι σαν όλες τις γυναίκες; 'Ησυχία κ' ευτυχισμένη πλάι στο «στήριγμα» της; 'Ο γιατρός πάλι ενδιαφέρεται, βέβαια, για την πάντα επισφαλή υγεία της. Μήπως όμως ή ψυχική και πνευματική υγεία της Λίζ είναι, στην πραγματικότητα, ή κυριώτερη απασχόλησή του;

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΝΙΚ ό Μάϊκελ, μετά τόν Μάϊκ, μετά τόν Μάϊκ ό 'Εντυ. Καί μ' αυτόν στα ελληνικά νησιά, όπως και με τόν προηγούμενο

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΡΑΜΑ ΣΤΟΝ ΝΕΟ ΓΥΡΩ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΗΣ ΛΙΖ;

Τί μπορεί να κρύβει το «πυθόμορφο πρόσωπο» — όπως πιστεύουν πολλοί — της πυθ ακριβοπληρωμένης — όπως είναι βέβαιο — σιάρ της οδόνης;

ΑΛΛΟΤΕ Ο ΜΑΪΚ, ΤΩΡΑ Ο ΕΝΤΥ. ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΙΔΙΟ

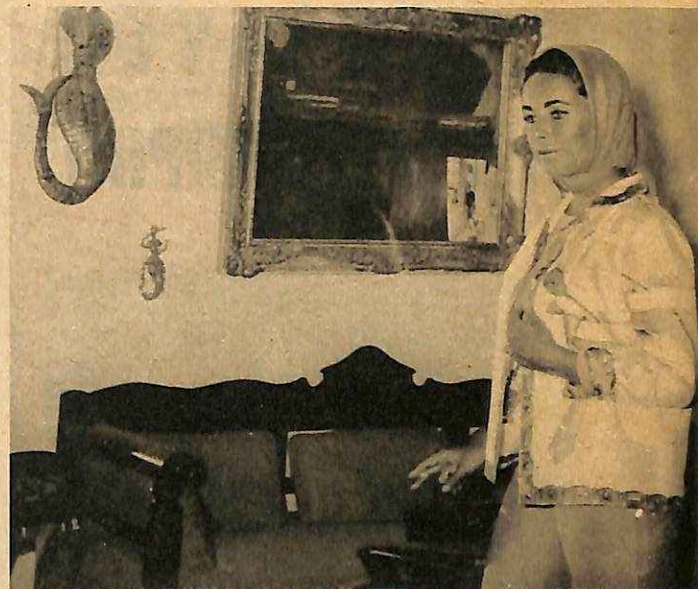
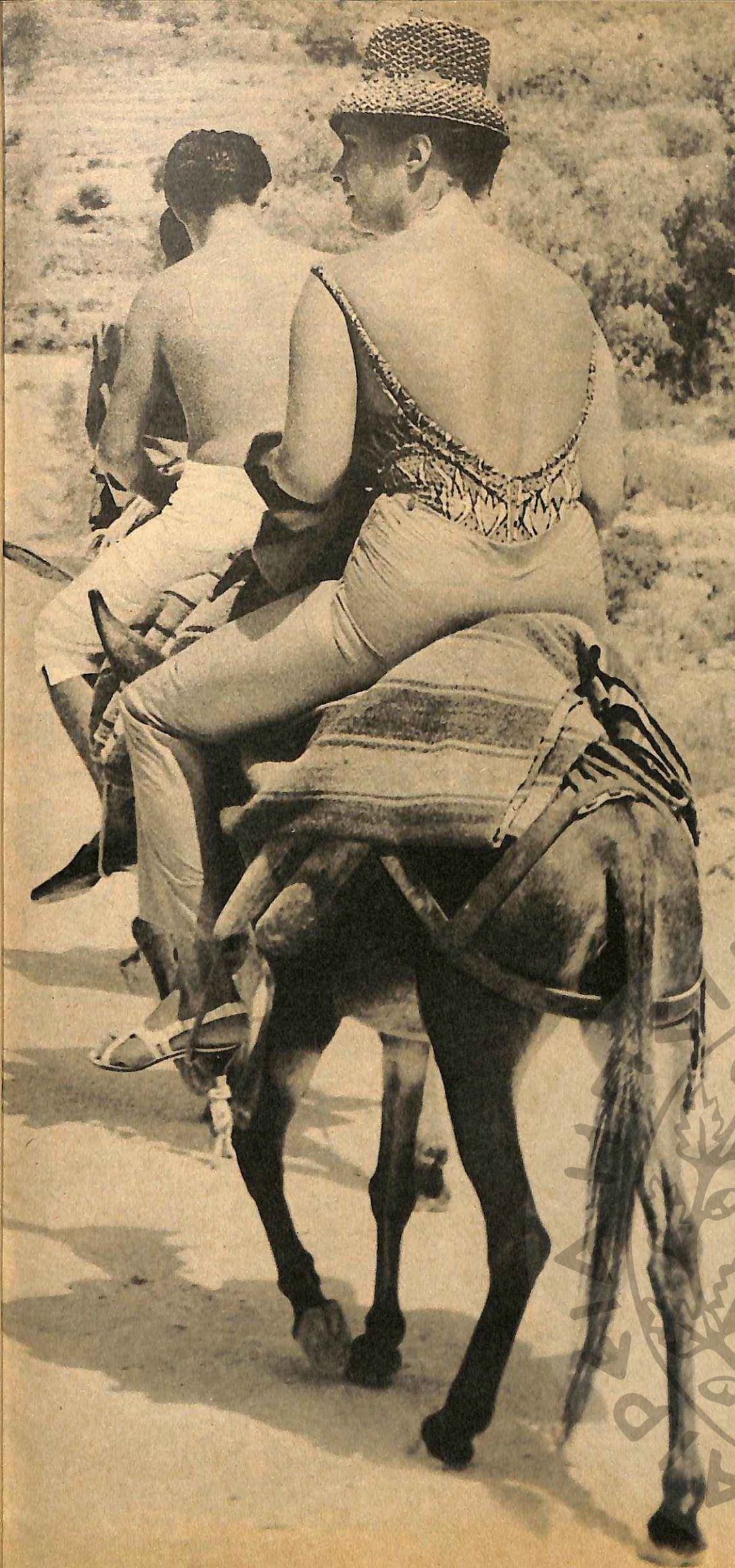
Η Λίζ Ταϊλор, έλει το ξέρουν πιά, είναι το σχεδόν μελοδραματικό παράδειγμα της δυστυχισμένης ομορφής, της κοπέλλας που τ' έχει όλα και δεν έχει τίποτα. Γιατί είναι ομορφή, φυσικά, κι ακόμη πιο ευορφή στο πανί του κινηματογράφου, πράγμα σημαντικό στο επάγγελμά της. Αυτό το τέλειο κεφάλι, όμως, κρύβει ένα απόλυτως υγιές μυαλό; Οι κακές σκέψεις μήπως το έχουν επηρεάσει σε σημείο να σκελύνει; Το ευορφο — ακόμη — σώμα της έχει δώσει μόνον χαρές; Και οι έγχειρήσεις στην σπονδυλική στήλη; Οι σιδερένιοι κορσέδες; Οι πρέις κασιορικές τομές για να γεννήσει τ' τρία παιδιά της, πάντα με άμεσο κίνδυνο θανάτου;

Και αν τουλάχιστον μπορούσε να πη πώς στάθηκε ευτυχισμένη στον έρωτα, αυτό θα ήταν μια κάποια παρηγοριά. 'Η αλήθεια, όμως, σ' αυτόν τόν τομέα, αποτελεί το αληθινό κλειδί του μυστηρίου, που έξηγει απλά και λογικά όλες τις πράξεις της Λίζ, πράξεις που έχουν έρεβσει έναντιόν της τ' έκατομύρια τών άλλων θαυμαστών της.

Η Λίζ γνώρισε πολλούς άνδρες και με αρκετούς απ' αυτούς παντρεύτηκε κιόλας. Ποτέ δεν ήταν πραγματικά έ-

ρωτευμένη με κανένα. 'Ο πρώτος, ό Νικ Χίλτον, την άφησε μοναχή στο ταξίδι του γάμου τους και έπαιζε στα καζίνα του Μόντε Κάρλο. 'Ο δεύτερος, ό Μάϊκελ Ουάλτινγκ, της έδωσε την ψεύτικη προστασία της ηλικίας του, αλλά την απογοητεύσε με τόν αδύνατο χαρακτήρα του, που τ' χρόνια δεν τόν είχαν δυνσμάσει. 'Η Λίζ ζητούσε ένα δράχο για να την παρηγορήσει και να την στηρίξει, και νόμισε πως τόν βρήκε στόν Μάϊκ Τόντ. Αυτός όμως ό νευρικός, έντονος άνθρωπος, με τ' μεγαλεπήβολα σχέδια και την κεραυνόβολο δράση, άπλως την ύπνωτισε, της φέβηκε σ'αν να ήταν μια άβουλη κοκκλα, την έντυσε, τη στέλισε, τη χείδεψε, αλλά ποτέ δεν τη θεώρησε άνθρωπο. 'Όταν ή Λίζ, στίς παραισώνες του τσεκετού της, υπέφερε φρικτούς πόνους στίς Κάγκες, ό Τόντ δεν την άφησε να μείνει ξεπλωμένη στο κρεβάτι της. Της φέρεσε τ' καλύτερο θραδινό της φέρεμα, που δεν κατέφερε να κρύψει την κοιλιά της, της επέβαλε να μακιγιαριστή έντονα για να κρύψει την νευρική χλωμάδα της και, συγκρατώντας την γιατί σ' κάθε βήμα κινδύνευε να πέσει, την ώδηγησε μέχρι τ' θωρείο τους. 'Ηταν ή «πρώτη» της ταινίας του «'Ο γύρος του κόσμου» και χρεια-

Συνέχεια σελ. 65

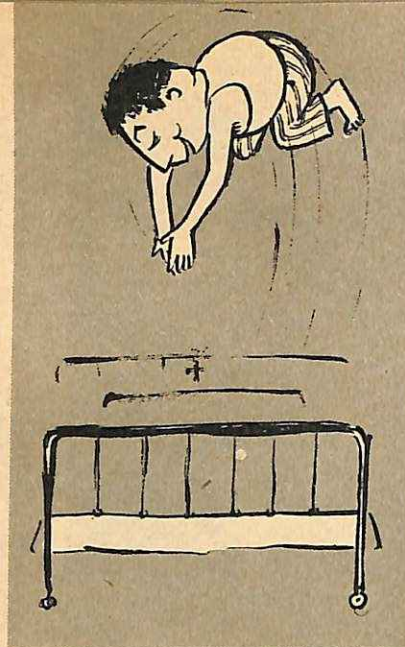
↑ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΗ ό 'Εντυ να χαρίσει στην Λίζ την ψυχική ήρεμία; 'Ό,τι ακριβώς δεν κατάφεραν να της εξασφαλίσουν εκείνοι που προηγήθηκαν;

Μ' ΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ γιώτ, ή 'Ελίζαμπεθ Ταϊλор και ό 'Εντυ Φίσερ ταξίδεψαν για μια έβδομάδα σ' όλα τ' νησιά του Αιγαίου Πελάγους.

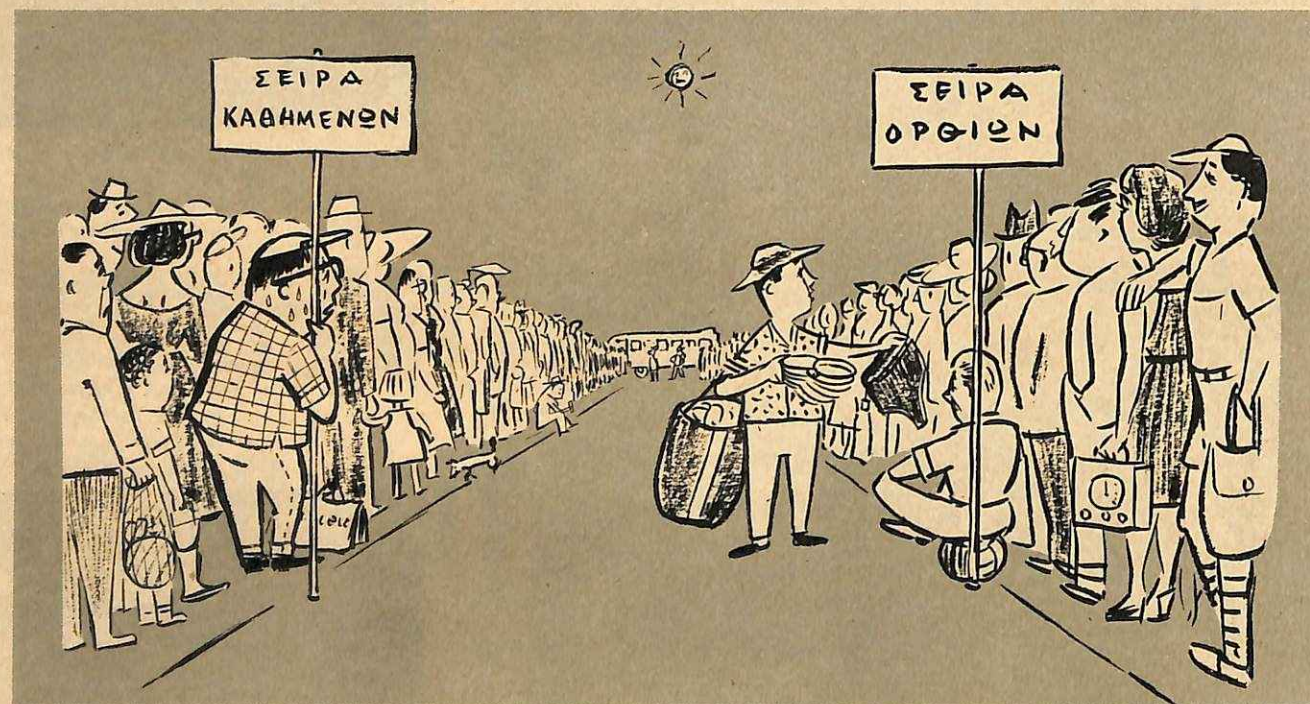
ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ, καθώς και στα άλλα ελληνικά νησιά, ό 'Εντυ και ή Λίζ προσπάθησαν να ζήσουν, όσο μπορούσαν, απλά και άφρόνιστα.

ΕΝΩ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ Η ΑΠΟΛΑΥΣΗ (ἢ Η ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ)

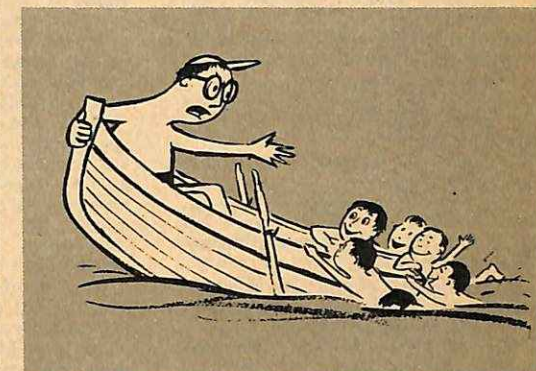
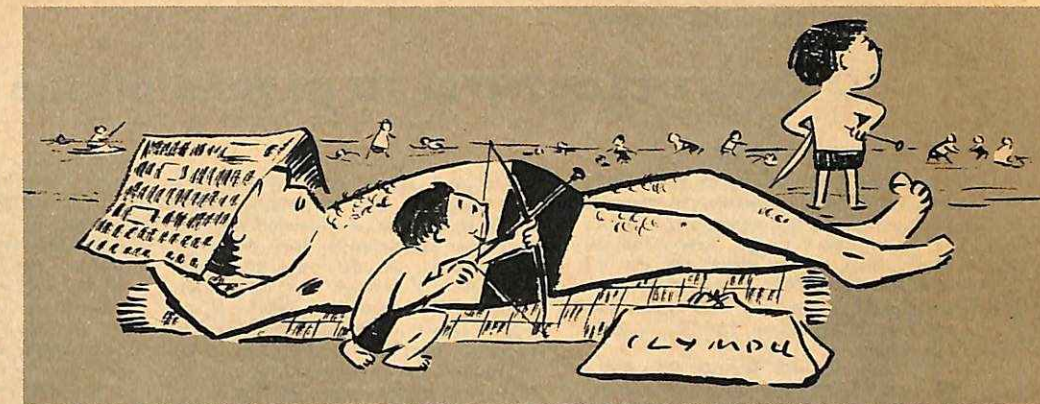
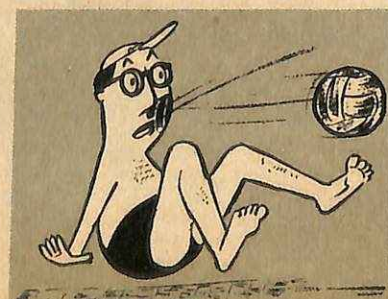

Τὸ πανηγύρι τελειώνει... «Με τὴν πρώτη σταγὸνα τῆς βροχῆς, σκοτώθηκε τὸ καλοκαίρι». Ὁ ἥλιος ἐν νεφέλαις. Τὰ κύματα ξεδιπλώνουν τὰ χειμωνιάτικα λευκὰ φτερά τους γιὰ νὰ μεταφέρουν τὸ θέρος, μετὰ τὴ βοήθεια τοῦ βοριά, στὸ νότιο ἡμισφαίριο. Οἱ ἀμμουδιὲς μένουν μετὰ τὴς ἀναμνήσεως τῶν γυμνῶν θεμάτων. Οἱ χλιαρὲς λεμονάδες τῶν θερινῶν ἀκτῶν ξέπεσαν στὴ συνείδηση τῶν πρῶν διψασμένων. Τὰ γυμνά πέταλα τῶν μπικίνι τυλίχθηκαν στὸν χειμερινὸ κάλυκα τῆς σεμνότητος. Οἱ λιτανεῖες τῶν «ὀρθίων» στὰ τέρματα τῶν λεωφορείων γράφτηκαν στὸ βιβλίο ἀναμνήσεων τῶν παραλιακῶν ΚΤΕΛ. Οἱ μεταφορεῖς τῶν ἀνυπόμονων ἐστρέψαν τὸ τιμόνι τους πρὸς τὴν ἐνδοχώρα, τὸ ἐπώδυνο χαμάμ τοῦ θερινοῦ κρεβατιοῦ ξανακερδίζει τὴ φιλικὴ θαλπωρὴ του καὶ ὁ συνεργάτης τῶν «Εἰκόγων» κ. Ἡλ. Σκουλάς κλείνει γιὰ λογαριασμὸ τους, μετὰ δέκα σκίτσα του, ἕνα ἀκόμη καλοκαίρι. In Memoriam Eteruam...

■ ■ ■

Ἔτσι
ἄρχισε
καὶ
ἔτσι...

...τελείωσε ἡ κυριακάτικη
περιπέτεια τοῦ Ἀθηναίου

'Ο Ουάϊτ έξοντώνει τὸ μεγάλο δίκτυο λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν στὴ Κωνσταντινούπολη

Συνέχεια ἀπὸ σελ. 33

νομία είχε λάβει κιάλας τὰ μέτρα της. Ίκανοποιημένος ὁ Ουάϊτ, σκεπτόταν, όμως, ὅτι δὺο ταξὶ σταματημένα σὲ ἕνα τέτιο εἴδους δρόμο, μπορούσαν νὰ προκαλέσουν τὴν προσοχὴ καὶ τὴν ἀνησυχία ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν κάθε λόγο νὰ δυσπιστοῦν πρὸς ὅλα. Ἀλλὰ τώρα ἦταν πολὺ ἄργα γιὰ ν' ἀλλάξῃ στρατηγική.

Ὁ Βασίλης, ποὺ ἔμοιαζε μὲ κουνάβι, περίμενε κιάλας μὲ τοὺς ἀγκῶνες ἀκουμπισμένους στὸν πάγκο. Αὐτὴ τὴ φορά είχε μαζί του ἕναν ἄλλο διερμηνέα, ἕναν Τούρκο εἰκοσι περίπου χρονῶν, ρωμαλέο καὶ ντυμένο ἐπιδεικτικά. Ὁ Βασίλης τὸν συνέστησε μὲ τὸ κάπως παράξενο ὄνομα, Ἰράδοδος Τεραπιανός.

—Νὰ μὲ λέτε Μπόμπ, εἶπε ὁ νέος χαμογελώντας. Ἐτοί με φωνάζουν ὅλοι οἱ Ἀμερικανοὶ φίλοι μου.

—Λοιπόν, φίλε, εἶπε ὁ Μπόμπ, θὰ σὲ πᾶμε στὸν ἄνθρωπο ποὺ ζητάς. Ἐχεις τὸ χρήμα μαζί σου;

Ὁ Ουάϊτ τὸν κοίταξε ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὰ νύχια.

—Εἰς διευθύνεις τώρα τὴ δουλειά, νεαρό μου; Γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲν μοὺ ἀρέσει αὐτό. Ἐγὼ ἔχω συνεννοηθῇ μὲ τὸν Βασίλη...

—Ὁ Βασίλης ποὺ εἶπε νὰ σὲ ρωτήσω, ἐξήγησε διαστικὰ ὁ νεαρὸς Τούρκος. Ἐγὼ ἀπλῶς μεταφράζω.

—Ἀν εἶναι ἔτσι, ἐν τάξει, μουμύρισε ὁ Ουάϊτ.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΣΥΜΜΑΧΟΣ

Βγήκαν ἀπ' τὴν ταβέρνα. Ὁ Βασίλης ἔριξε ἕνα ἀδιόφορο βλέμμα στὰ ταξὶ καὶ ἀπομακρύνθηκε πεζὴ μὲ σταθερὸ ὄμμα. Προχωροῦσαν καὶ οἱ τρεῖς σιωπηλοί, σὲ ἀρκετὰ μεγάλη ἀπόσταση πρὸς τὸ μέρος τῆς συνοικίας τοῦ Χρυσοῦ Κέρατος. Ξαφνικά ὁ Βασίλης ἔστριψε ἀριστερὰ καὶ μπήκε σ' ἕνα πάρκο. Ὁ Ουάϊτ, πρὶν τὸν ἀκολουθήσῃ, γύρισε κ' ἔριξε μιά διαστικὴ μιάτι ἀπάνω ἀπ' τὸν ὅμο του.

Πενήντα μέτρα πὶὸ πίσω, ἕνα ταξὶ προχωροῦσε πολὺ ἄργα, σὰν σὲ κηδεῖα.

Τὸ πάρκο ἦταν ἥσυχο, σχεδὸν ἔρημο. Πέρασαν ἀπὸ ἕνα βαδιστάλο μικρῶν, ἀκανόνιστων δρόμων. Ὁ Βασίλης σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα πάρκο, ὅπου ἦταν καθισμένοι ἕνας ψηλός, μελαχροινὸς ἄνδρας. Ὁ Βασίλης τοῦ εἶπε κάτι καὶ ὕστερα ἔκανε νόημα στὸν Ουάϊτ νὰ πλησιάσῃ. Δὲν ἔβγιναν συζητήσεις. Ὑστερὰ ὁ Ουάϊτ ἔμαθε ὅτι ὁ ἄνδρας αὐτὸς ἦταν Ἰσπανὸς καὶ λεγόταν Γισαφ Καρίγιο.

Ὅταν ὁ Ουάϊτ κάθισε στὸν πάγκο, ὁ Ἰσπανὸς γύρισε πρὸς τὸ μέρος του: —Φαίνεται πὺς θέλετε ν' ἀγοράσετε ἡρωίνη. Τί τιμὴ δίδετε;

—1.500 δολλάρια τὸ κιλό.

—Λίγα, εἶπε ὁ λαθρέμπορος. Ἡ τιμὴ εἶναι 2.500 δολλάρια. Ἐχουμε αὐτὴ τὴ στιγμή δεκαπέντε κιλά. Πόσα ε' ἀγοράσετε;

Ὁ Ουάϊτ ἤξερε ὅτι ἡ τιμὴ τῶν 2.500 δολλარიῶν δὲν ἦταν καθόλου υπερβολική, ἀλλ' ἤξερε ἐπίσης ὅτι, σὰν ἐπαγγελματίας λαθρέμπορος, ἔπρεπε νὰ παζαρεύῃ.

—Ἀν ρίξετε κάπως τὴν τιμὴ, μπορῶ ν' ἀγοράσω ἀμέσως τρία κιλά.

—Θὰ μοιράσουμε τὴ διαφορά, εἶπε ὁ Ἰσπανός. Γιὰ τρία κιλά θὰ δώσετε 6.000 δολλάρια. Εἰσάστε εὐχαριστημένους;

—Μάλιστα — ὑπὸ τὸν ὄρο ὅτι τὸ ἐμπόρευμα θὰ εἶναι καθαρό.

—Φυσικά... Πᾶμε.

Ὁ Ἰσπανὸς σηκώθηκε. Ἡ συζήτηση δὲν κράτησε περισσότερο ἀπὸ δὺο λεπτά.

Στὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ πάρκου καὶ σὲ ἕνα ἐντελὸς ἔρημο δρόμο περίμενε ἕνα ταξί. Ὁ Ἰσπανὸς ἀνέβηκε καὶ κάθισε σὲ πλάι κάθισμα, δίπλα τοῦ καθιστοῦ ὁ Ουάϊτ καὶ πλάι τοῦ στριμωχτικῆ ὁ Μπόμπ. Ὁ Βασίλης κάθισε δίπλα σὲ ὡφέρε καὶ τὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε.

Σὲ λίγα λεπτά, ὁ Ουάϊτ σκέφτηκε πὺς τώρα πιά ἦταν ἐντελῶς χαμένος. Κατὰ τυχὴ ἢ ὄχι, ὁ Ἰσπανὸς εἶχε κατορθώσει νὰ ἀποφύγῃ τοὺς ἀστυνομικούς. Καθὼς τὸ αὐτοκίνητο προχωροῦσε πρὸς μιά περιοχή τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ποὺ τοῦ ἦταν ἐντελῶς ἀγνωστή, ὁ Ουάϊτ ἄρχισε νὰ σκέπτεται διάφορα ἐρωτήματα ποὺ τοῦ εἶχαν ἔρθει στὸ μυαλό πρὸ ὀλίγου. Οἱ Ἀμερικανοὶ φίλοι τοῦ Μπόμπ εἶχαν ἦδη ἀνακαλύψει ποῖος πραγματικά ἦταν; Μήπως τοῦ εἶχαν στήσει παγίδα;

—Ποῦ μὲ πάτε, ἐπὶ τέλους; ρώτησε γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μπόμπ.

Ὁ νεαρὸς Τούρκος χαμογέλασε πονηρά:

—Μὴν ἀνησυχεῖτε... Φθάνουμε.

Τὸ ταξί σταμάτησε ἀπτόμα μπροστὰ σὲ ἕνα ξύλινο φτωχόσπιτο. Ὁ Ἰσπανός κατέβηκε πρῶτος καὶ μ' ἕνα νεύμα κάλεσε τὸν Ουάϊτ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

Μέσα στὰ λίγα δευτερόλεπτα ποὺ χρειάστηκε γιὰ νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ ταξί καὶ νὰ περάσῃ τὸ πεζοδρόμιο, ὁ Ἀμερικανὸς ἀποτύπωσε στὸ μυαλό του τὴν πρόσοψη. Ἀν καὶ τὸ σπῖτι δὲν εἶχε ἀριθμό, ἤξερε ὅτι θὰ μπορούσε νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ — ἐφ' ὅσον φυσικά θὰ κατάρθωνε νὰ ξαναβρῇ τὸ δρόμο.

Ὁ Ἰσπανὸς ἔβγαλε ἕναν ὀρμαθὸ κλειδιῶν καὶ ἀνοίξε τὴν πόρτα. Οἱ τέσσαρες ἄνδρες πέρασαν ἕνα μικρὸ διάδρομο καὶ μπήκαν σὲ ἕνα ἀναστατωμένο δωμάτιο. Ὁ Ἰσπανὸς ἀνοίξε μιά πόρτα ποὺ ὠδηγοῦσε σ' ἕναν ἄλλο διάδρομο καὶ φώναξε κάτι τουρκιστί. Ἀμέσως ἐμφανίστηκαν δὺο κουρελιάρηδες, καθέννας ἀπὸ τοὺς ὁποίους κουβαλοῦσε ἕνα μεγάλο σάκκο ἀπὸ χαρτί.

Ὁ Ουάϊτ παρατήρησε ὅτι τὸν κοίτουσαν μὲ ἐχθρική περιέργεια.

—Ἰδοὺ τὸ ἐμπόρευμα, εἶπε ὁ Ἰσπανός. Μπορεῖτε νὰ πάρετε ἕνα δείγμα.

Ὁ Ουάϊτ ἀνοίξε τὸν ἕνα σάκκο. Ὁ σάκκος περιεῖχε πολλὰ πακέττα, τυλιγμένα σὲ πλαστικὴ ὑλὴ, γεμάτα μὲ λεπτὴ καὶ κάτασπρη σκόνη. Διὰ τί ἕνα πακέτο, τὸ κοῦνησε δυνατὰ γιὰ ν' ἀνακατωθῇ τὸ περιεχόμενο καὶ ἔβαλε ὕστερα λίγη σκόνη μέσα σὲ ἕναν ἄδειο φάκελο, ποὺ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ πορτοφύλι του. Δίπλωσε τὸν φάκελο στὴ μέση καὶ γέμισε τὸν ἄλλο μισὸ μὲ σκόνη ἀπὸ ἕνα πακέτο τοῦ δευτέρου σάκκου.

Ἐνῶ ἔκανε αὐτὴ τὴ δουλειά, σκεπτόταν ὅλη τὴν ὑπόθεσι. Ἦταν φανερό πὺς οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς ὁποίους εἶχε ἀναθεθῇ ἡ παρακολούθησή του εἶχαν χάσει τὰ ἴχνη του. Πράγμα ποὺ ἔσμαινε ὅτι, ἂν δὲν κατάρθωνε νὰ θυμῇ τὸ σπῖτι, ἡ ἀποστολὴ του εἶχε ἀποτύχει.

Ἐβαλε τὸν φάκελο στὴν τσέπη του καὶ κοίταξε τὸ ρολοὶ του. Ἦταν περίπου ἔντεκα.

—Θὰ ἀναλύσω τὰ δείγματα στοῦ ξενοδοχείου, εἶπε. Ἀν ἔβλεπε, μπορούμε νὰ συναντηθούμε στὶς δύο. Ποιὰ εἶναι ἡ διευθύνση τοῦ σπιτιοῦ;

Ἀμέσως, όμως, ἄρχισε νὰ μιλάει τουρκικά ὁ Μπόμπ μὲ μιά δισυνῆ πὺς ἀποκόλυπε πολλά. Ὁ Ἰσπανὸς τὸν διέκοψε μὲ μιά ἀπλή κίνηση τοῦ χεριοῦ του.

—Πάρθετε καὶ πάλι στὴν ταβέρνα «Ἀδαναν», εἶπε. Θὰ περάσωμα νὰ σὰς πάρουμε.

Ὁ Ουάϊτ ὤψωσε τοὺς ὤμους, σὰν νὰ ἤθελε νὰ δείξῃ ὅτι δὲν τὸν ἐνδιέφερε τὸ μέρος τοῦ ραντεβού. Σκέφτηκε όμως ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπιφυλακτικὴ στάση τῶν λαθρεμπόρων κατέστρεφε ὅλα του τὰ σχέδια. Ἰσως θὰ ἦταν προτιμότερο νὰ πάρῃ τὴ θαλίτα του καὶ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη.

Καθὼς, συνοδεύόμενος ἀπὸ τὸν Βασίλη καὶ τὸν Ἰσπανό, πῆγαινε πρὸς τὴν ἔξοδο, διέκρινε στὸν διάδρομο ἕνα ρολοὶ τοῦ γκαζιού, ποὺ εἶχε στὸ ἐπάνω μέρος του μιά γυαλιστερὴ πλάκα, ὅπου ἦταν γραμμένοι διάφοροι ἀριθμοί. Ἀμέσως ὁ Ουάϊτ στάθηκε καὶ ἀναψε τσιγάρο. Μὲ τὴν βοήθειά του ἀμυδρὸ φῶς τοῦ ἀναπτήρα κατάρθωσε νὰ διαβάσῃ τὸν ἀριθμὸ τοῦ ρολογιού.

Τὸ αὐτοκίνητο τοὺς ἄφισε μπροστὰ στὴν ταβέρνα «Ἀδαναν». Ὁ Ουάϊτ χαί-

ρέτησε καὶ πῆγε στὸ ξενοδοχείο του. Ἡ χημικὴ εξέταση τῶν δειγμάτων ἀπέδειξε ὅτι ὁ Ἰσπανὸς τοῦ εἶχε πῆ τὴν ἀλήθεια: Ἦταν ἀπολύτως καθαρὴ ἡ ρωίνη. Ὑστερα ἀπὸ ἕνα τέταρτο πῆγε μὲ ἕνα ταξί στὸ ἀμερικανικὸ προξενεῖο, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ συναντήσῃ τὸν Τούρκο ἀστυνομὸ καὶ τοὺς ὀφισταμένους του. Καθὼς ἔμπαινε στὸ γραφεῖο, ποὺ εἶχε θέσει στὴ διάθεσή του ὁ πρόξενος, ὁ Καραγέλ ἔτρεψε νὰ τὸν προϋπαντήσῃ.

—Ἀντιχούσαμε πολλὴ γιὰ σὰς. Ὅταν οἱ ἄνδρες μου μοὺ εἶπαν ὅτι ἔχασαν τὰ ἴχνη σας...

—Νομίζω ὅτι μὰς ἔμενε ἀκόμη κάποια δυνατότης, τὸν ἔκοψε ὁ Ουάϊτ.

Μὲ λίγα λόγια τοῦ εἶπε τί εἶχε συμβῇ τὸ πρωτὶ. Κατόπιν τοῦ ἔδωσε τὸν ἀριθμὸ τοῦ ρολογιοῦ τοῦ γκαζιού.

—Ἀν κατορθώσετε ν' ἀνακαλύψετε σὲ ποῖο σπῖτι ἔχει ἐγκαταστήσῃ ἡ ἐταιρία αὐτὸ τὸ ρολοῖ, ἡ δουλειά μπορεῖ νὰ πετύχῃ ἀκόμη. Ἀν ὄχι, ὅλα καταρρέουν.

Ὁ Καραγέλ εἶχε κιάλας στὰ χέρια του τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου.

—Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι εὐκολο, παρατήρησε.

ΕΠΙ ΤΑ ΙΧΝΗ

Πραγματικά, μέσα σὲ λίγα λεπτά ἡ ἐταιρία τοῦ εἶπε τὴ διευθύνση τοῦ σπιτιοῦ ὅπου ἦταν ἐγκατεστημένο τὸ ρολοὶ τοῦ γκαζιού. Ὁ Καραγέλ τὴν ἐσημείωσε, ἔδωσε ἕνα χαρτί σὲ ἕναν ἀστυνομικὸ καὶ ἄρχισε νὰ δίνει διαταγές.

—Ὅλα ἐν τάξει, εἶπε στὸν Ουάϊτ. Ὅταν ἐπιστρέψετε σ' αὐτὸ τὸ σπῖτι, δεκαπέντε ἄνδρες μου θὰ ὑπάρχουν ἤδη στὴν περιοχή αὐτή, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ εἶναι μετρησιζόμενοι σὲ ἐργασίες ὀδοποιίας, ποὺ θὰ ἐπισκευάζουν τὸ δρόμο, ἐνῶ ἄλλοι θὰ εἶναι κρυμμένοι στούς γειτονικούς κήπους. Καὶ πρέπει νὰ σὰς πῶ τοῦτο: Σύμφωνα μὲ ἐξακριβωσέν ὅτι ἡ ἡρωίνη ὑπάρχει ὅταν ἡ συναλλαγὴ ἔχῃ γίνῃ. Συνεπῶς, ἐξακριβώσατε ὅτι ἡ ἡρωίνη ὑπάρχει στὸ σπῖτι καὶ πληρώσατε τὰ χρήματα ποὺ συμφωνήσατε. Κατόπιν δὲν ἔχετε πὰρ νὰ κάνετε ἕνα σινιάλο κ' ἐμεῖς θὰ φθάσωμε ἀμέσως καὶ θὰ τοὺς συλλάβωμε ὅλους.

—Ἀί! μάλιστα, τὸ σινιάλο. Μιά στιγμή νὰ θυμῇ τὴ διάταξη τῶν δωματίων. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπήκαμε εἶχε δὺο παράθυρα πρὸς τὸ δρόμο. Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ σπάσω ἕνα τζάμι. Ἐκείνη τὴ στιγμή πρέπει νὰ ἐπέμβετε ἀμέσως. Μὴ λησμονήτε ὅτι εἶναι πέντε.

—Στηριχθῆτε σὲ μὰς, εἶπε ὁ Καραγέλ.

Ἦταν μάλιστα, τὸ σινιάλο. Μιά στιγμή νὰ θυμῇ τὴ διάταξη τῶν δωματίων. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπήκαμε εἶχε δὺο παράθυρα πρὸς τὸ δρόμο. Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ σπάσω ἕνα τζάμι. Ἐκείνη τὴ στιγμή πρέπει νὰ ἐπέμβετε ἀμέσως. Μὴ λησμονήτε ὅτι εἶναι πέντε.

—Στηριχθῆτε σὲ μὰς, εἶπε ὁ Καραγέλ.

Ἦταν μάλιστα, τὸ σινιάλο. Μιά στιγμή νὰ θυμῇ τὴ διάταξη τῶν δωματίων. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπήκαμε εἶχε δὺο παράθυρα πρὸς τὸ δρόμο. Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ σπάσω ἕνα τζάμι. Ἐκείνη τὴ στιγμή πρέπει νὰ ἐπέμβετε ἀμέσως. Μὴ λησμονήτε ὅτι εἶναι πέντε.

—Στηριχθῆτε σὲ μὰς, εἶπε ὁ Καραγέλ.

Ἦταν μάλιστα, τὸ σινιάλο. Μιά στιγμή νὰ θυμῇ τὴ διάταξη τῶν δωματίων. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπήκαμε εἶχε δὺο παράθυρα πρὸς τὸ δρόμο. Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ σπάσω ἕνα τζάμι. Ἐκείνη τὴ στιγμή πρέπει νὰ ἐπέμβετε ἀμέσως. Μὴ λησμονήτε ὅτι εἶναι πέντε.

—Στηριχθῆτε σὲ μὰς, εἶπε ὁ Καραγέλ.

Ἦταν μάλιστα, τὸ σινιάλο. Μιά στιγμή νὰ θυμῇ τὴ διάταξη τῶν δωματίων. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπήκαμε εἶχε δὺο παράθυρα πρὸς τὸ δρόμο. Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ σπάσω ἕνα τζάμι. Ἐκείνη τὴ στιγμή πρέπει νὰ ἐπέμβετε ἀμέσως. Μὴ λησμονήτε ὅτι εἶναι πέντε.

—Στηριχθῆτε σὲ μὰς, εἶπε ὁ Καραγέλ.

Ἦταν μάλιστα, τὸ σινιάλο. Μιά στιγμή νὰ θυμῇ τὴ διάταξη τῶν δωματίων. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπήκαμε εἶχε δὺο παράθυρα πρὸς τὸ δρόμο. Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ σπάσω ἕνα τζάμι. Ἐκείνη τὴ στιγμή πρέπει νὰ ἐπέμβετε ἀμέσως. Μὴ λησμονήτε ὅτι εἶναι πέντε.

—Στηριχθῆτε σὲ μὰς, εἶπε ὁ Καραγέλ.

Ἦταν μάλιστα, τὸ σινιάλο. Μιά στιγμή νὰ θυμῇ τὴ διάταξη τῶν δωματίων. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπήκαμε εἶχε δὺο παράθυρα πρὸς τὸ δρόμο. Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ σπάσω ἕνα τζάμι. Ἐκείνη τὴ στιγμή πρέπει νὰ ἐπέμβετε ἀμέσως. Μὴ λησμονήτε ὅτι εἶναι πέντε.

—Στηριχθῆτε σὲ μὰς, εἶπε ὁ Καραγέλ.

Ἦταν μάλιστα, τὸ σινιάλο. Μιά στιγμή νὰ θυμῇ τὴ διάταξη τῶν δωματίων. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπήκαμε εἶχε δὺο παράθυρα πρὸς τὸ δρόμο. Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ σπάσω ἕνα τζάμι. Ἐκείνη τὴ στιγμή πρέπει νὰ ἐπέμβετε ἀμέσως. Μὴ λησμονήτε ὅτι εἶναι πέντε.

—Στηριχθῆτε σὲ μὰς, εἶπε ὁ Καραγέλ.

Ἦταν μάλιστα, τὸ σινιάλο. Μιά στιγμή νὰ θυμῇ τὴ διάταξη τῶν δωματίων. Τὸ δωμάτιο ποὺ μπήκαμε εἶχε δὺο παράθυρα πρὸς τὸ δρόμο. Ὅταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλη στιγμή, θὰ σπάσω ἕνα τζάμι. Ἐκείνη τὴ στιγμή πρέπει νὰ ἐπέμβετε ἀμέσως. Μὴ λησμονήτε ὅτι εἶναι πέντε.

Ὑστερα γύρισε πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ουάϊτ καὶ εἶπε:

—Κακοτυχία. Τί θὰ κάνουμε τώρα;

Ὁ Ἀμερικανὸς σκεπτόταν κόβοντας ὁλάντες μέσα στὸ δωμάτιο.

—Νομίζω ὅτι ἡ ἱστορία αὐτὴ τοῦ διαβατηρίου δὲν εἶναι φανταστική, εἶπε. Ὅπωςδήποτε, ἂν μὲ εἶχε παρακολουθήσει, δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ φτάσῃ ὡς τὸ προξενεῖο.

Ἀναστρέφει:

—Τέτια ἀτυχία!... Ἀναρωτημαία...

—Θὰ μπορούσα νὰ τὸν κρατήσω γιὰ ἀνάκριση, εἶπε ὁ Καραγέλ. Θὰ μπορούσαμε νὰ τοῦ κάνουμε πολλές ἐρωτήσεις, ποὺ σίγουρα θὰ τὸν ἔφεραν σὲ δύσκολη θέση. Ἐτοί θὰ τὸν κρατούσαμε πεντέξω ὥρες...

Ὁ Ουάϊτ ἐδίσταζε συνωφρωμένους.

—Τὸ κακὸ εἶναι ὅτι αὐτὸς πρέπει νὰ συνοδεύῃ τοὺς ἄλλους. Ἀν δὲν ἔλθῃ στὴν ὥρα ποὺ στὴν ταβέρνα, οἱ φίλοι τοῦ μπορεῖ νὰ φρονηθοῦν καὶ ἡ δουλειά νὰ χαλάσῃ.

Ἐκοίταξε καὶ πάλι τὸ ρολοὶ του.

—Τέλος μπορούμε νὰ δοκιμάσουμε. Κρατήστε τὸν ἐδῶ. Θὰ πάω ἐκεῖ γιὰ νὰ δῶ ἂν θὰ μπορέσω νὰ πείσω τοὺς κυριοὺς αὐτοὺς νὰ προχωρήσουν στὴ δουλειά χωρὶς αὐτόν.

—Καλὴ τυχὴ, συνταγματάρχα, ἐπιθύρησε ὁ Καραγέλ.

—Εὐχαριστῶ. Νομίζω πὺς ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τυχὴ.

Ὁ Ουάϊτ ἐπέστρεψε στὸ ξενοδοχείο, ἔληξε τὰ χρήματα καὶ τὰ ἔβαλε στὴν τσέπη του.

Ὁ Ἰσπανὸς καὶ ὁ νεαρὸς Μπόμπ τὸν περιμέναν στὴν ταβέρνα. Ὁ Ουάϊτ τοὺς χαίρεται μὲ ἕνα χαμόγελο.

—Οἱ ἀναλύσεις ἐν τάξει, εἶπε. Τὸ ἐμπόρευμα εἶναι καλὸ. Ἐφερα τὰ χρήματα. Πᾶμε.

—Θὰ περιμένουμε τὸν Βασίλη. Δὲν ὀ' ἀργήσῃ. Εἶναι ἡ πρώτη φορά ποὺ εἶναι καθυστερημένος.

Ὁ Ουάϊτ σηκώσε τοὺς ὤμους καὶ, μὲ ἀδιόφορο ὄψος, παράγγειλε μιά μπύρα. Ὁ Ἰσπανὸς καὶ ὁ Μπόμπ συνωμύσαν μὲ χαμηλὴ φωνή. Ὑστερα πρὸς δέκα λεπτά ὁ Ουάϊτ ἐξεδήλωσε κάποια ἀνυπομονία.

—Δὲν εἶπαμε στὶς δύο ἀκριβῶς; Πόσο θὰ περιμένουμε ἀκόμη;

—Κάτι θὰ τοῦ συνέβῃ, ἐμουρμούρισε ὁ Ἰσπανός. Ὁ Βασίλης εἶναι πάντα στὴν ὥρα του.

Ὁ Ουάϊτ, ὠρυσμένος, ἐχτύπησε τὸ χεῖρ του στὸν πάγκο.

—Δὲν ἔχω καμμία δρεχὴ νὰ χάνω τὴν ὥρα μου. Πές του σὲ ἔχω κ' ἄλλες δουλειές. Ὁ νεαρὸς αὐτὸς δὲν εἶναι, νομίζω, ἀπαραίτητος. Κανονίζετε τοὺς λογαριασμούς μαζί του μὲ ἄλλη μέρα. Λοιπόν, πᾶμε;

Ὁ Ἰσπανὸς δέχτηκε μὲ δυσκολία. Οἱ τρεῖς ἄνδρες βγήκαν ἀπὸ τὴν ταβέρνα καὶ μπήκαν στὸ ἴδιο ταξί ποὺ εἶχαν χρησιμοποιήσει πρὶν λίγες ὥρες. Ὁ Ουάϊτ, ἀπόλυτα κύριος τοῦ ἐαυτοῦ του, σκεπτόταν μὲ χαρὰ ὅτι ἡ δεύτερη αὐτὴ διαδρομὴ δὲν ἔμοιαζε μὲ τὴν πρώτη. Αὐτὴ τὴν φορά, θὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ Ἀστυνομία.

Ἐκτὸς ἐάν... Ξαφνικά, μιά ἐξαιρετικὰ δυσάρεστη σκέψη τοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό. Ὑπῆρχε μιά δυνατότητα ποὺ δὲν τὴν εἶχε σκεφθῇ οὔτε αὐτὸς, οὔτε ὁ Καραγέλ. Ἀν ὁ Ἰσπανὸς τὸν πῆγαυε τώρα κάπου ἄλλου...

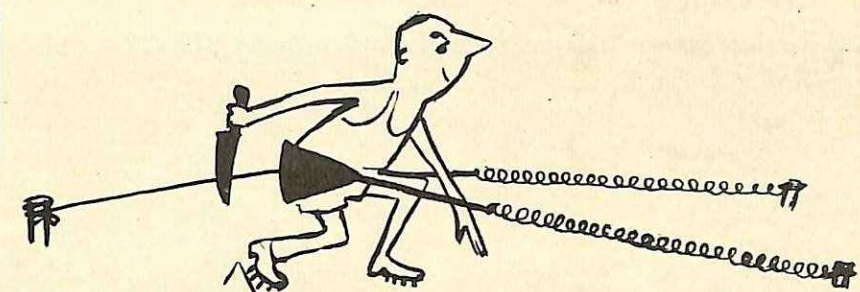
Ἦταν ὀλοφάνερο ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἤξερε καλὰ τὴν δουλειά του. Ἀν εἶχε καὶ τὴν παραμικρὴ ὑποψία γιὰ τὸν Ἀμερικανό, ποὺ κάποια στιγμή μπήκε σὲ μιά ταβέρνα γιὰ νὰ ἀγοράσῃ πολλὰ κιλά ἡρωίνης, ὁ Ἰσπανὸς θὰ εἶχε δίκιο ἂν τὴν τελευταία στιγμή ἐπαίρνε τὰ μέτρα του. Ἀλλὰ γιὰτὶ δὲν θὰ ὑποτιμωτοῦνται, ἀφοῦ ὁ Μπόμπ δὲν ἔκρυβε καθόλου τὴν δυσπιστία του;

—Ὅταν, στρίβοντας ἕνα δρόμο, διέκρινε τὴν χαρακτηριστικὴ σιλουέτα τοῦ γνωστοῦ ξύλινου σπιτιοῦ, ἔβγαλε ἕνα ἀναστεναγμὸ ποὺ ἔβριχε τὴν ἀνακούφισή του. Καὶ λίγο παραπέρα, μερικοὶ ἐργάτες ἐπισκευάζαν τὸν δρόμο.

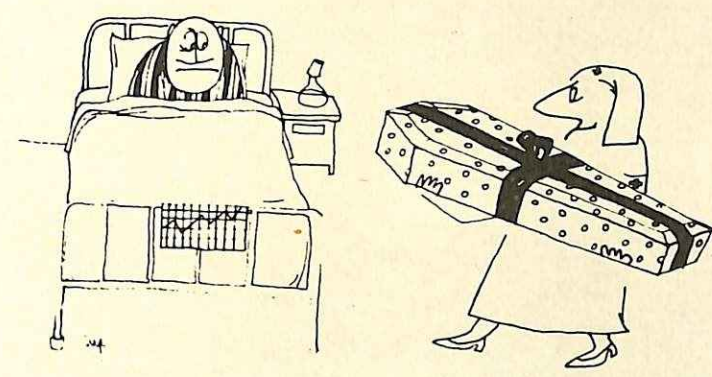
Τὰ παθήματα φαίνεται, ὅτι ποτὲ δὲν γίνονται μαθήματα. Ἀδιόρθωτος ὁ πιστὸς Ντέσμοντ, μόλις γλύτωσε ἀπὸ τὸν δῆμιο καὶ τὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα, περιπλέκεται σὲ μιὰ νέα — κωμικὴ αὐτὴ τὴ φορά — περιπέτεια, χάρις στὸν ρομαντικὸ πόθο του νὰ ἀνακαλύψῃ οὐράνιο καὶ νὰ γίνῃ ἑκατομμυριούχος. Στὴν σειρὰ αὐτὴ, ὁ ἀναγνώστης θὰ συναντήσῃ καὶ μιὰ παλιὰ γνώριμη τοῦ Rip Kίρμπυ, τὴν ἀντρογυναικία μὲ τὴ χρυσὴ καρδιά Μὰ Καζίνο, ποὺ ποτὲ δὲν ξεχνάει τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἔχει ἀπέναντι στὸν δαιμόνιο ἰδιωτικὸ ἀστυνομικόν.

Χιούμορ

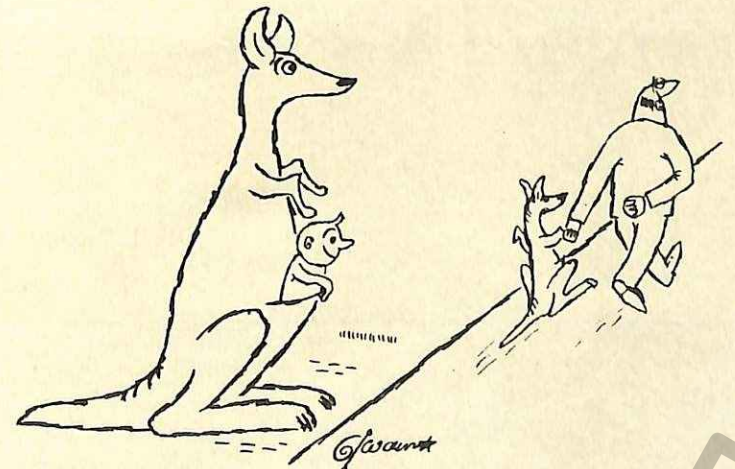
(Σκουλάς)

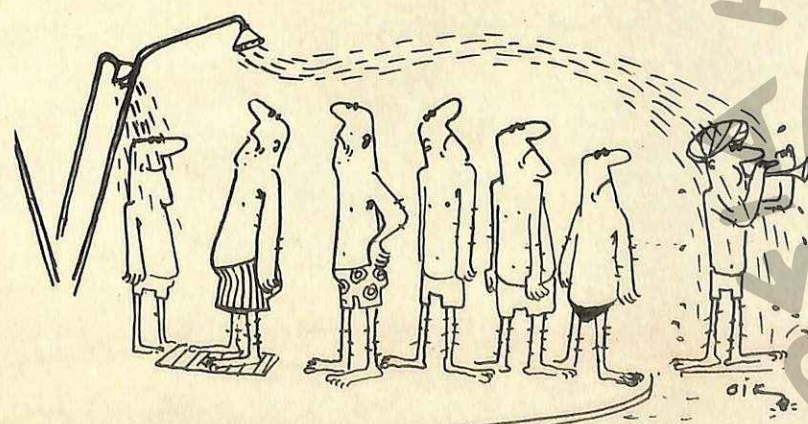
(Κυριακόπουλος)

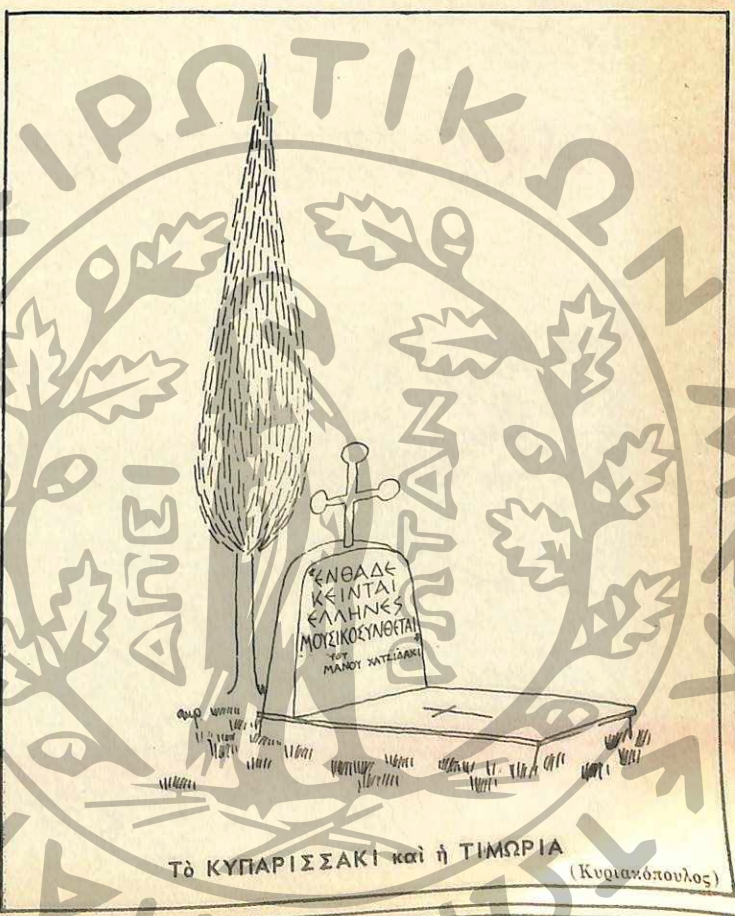
(Ἀνδρέας)

(Σ. Ἰωαννίδης)

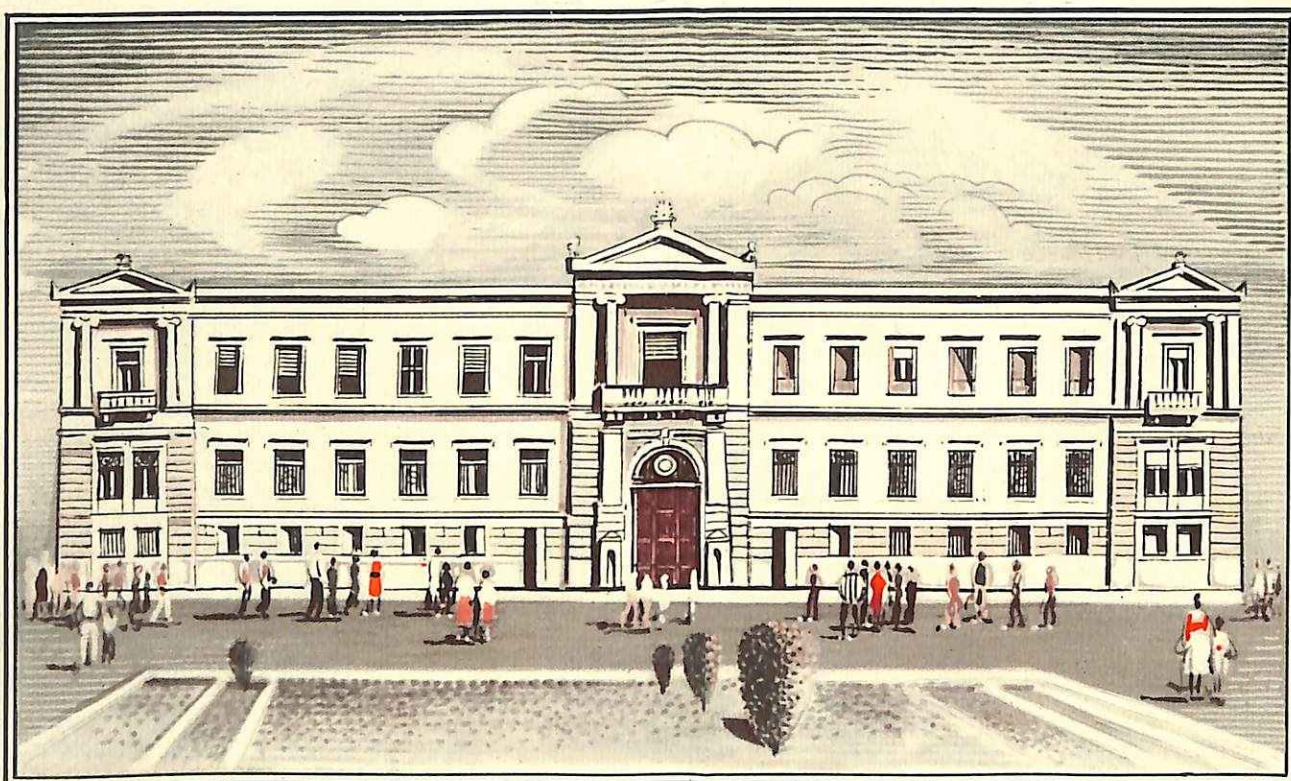
(Οικονόμου)

Τὸ ΚΥΠΑΡΙΣΣΑΚΙ καὶ ἡ ΤΙΜΩΡΙΑ

(Κυριακόπουλος)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΝΑΙ Ο ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕ
ΕΘΝΙΚΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ